

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and spans multiple lines, with some characters appearing to be stylized or repeated. The ink is dark, and the background is a light, textured surface.

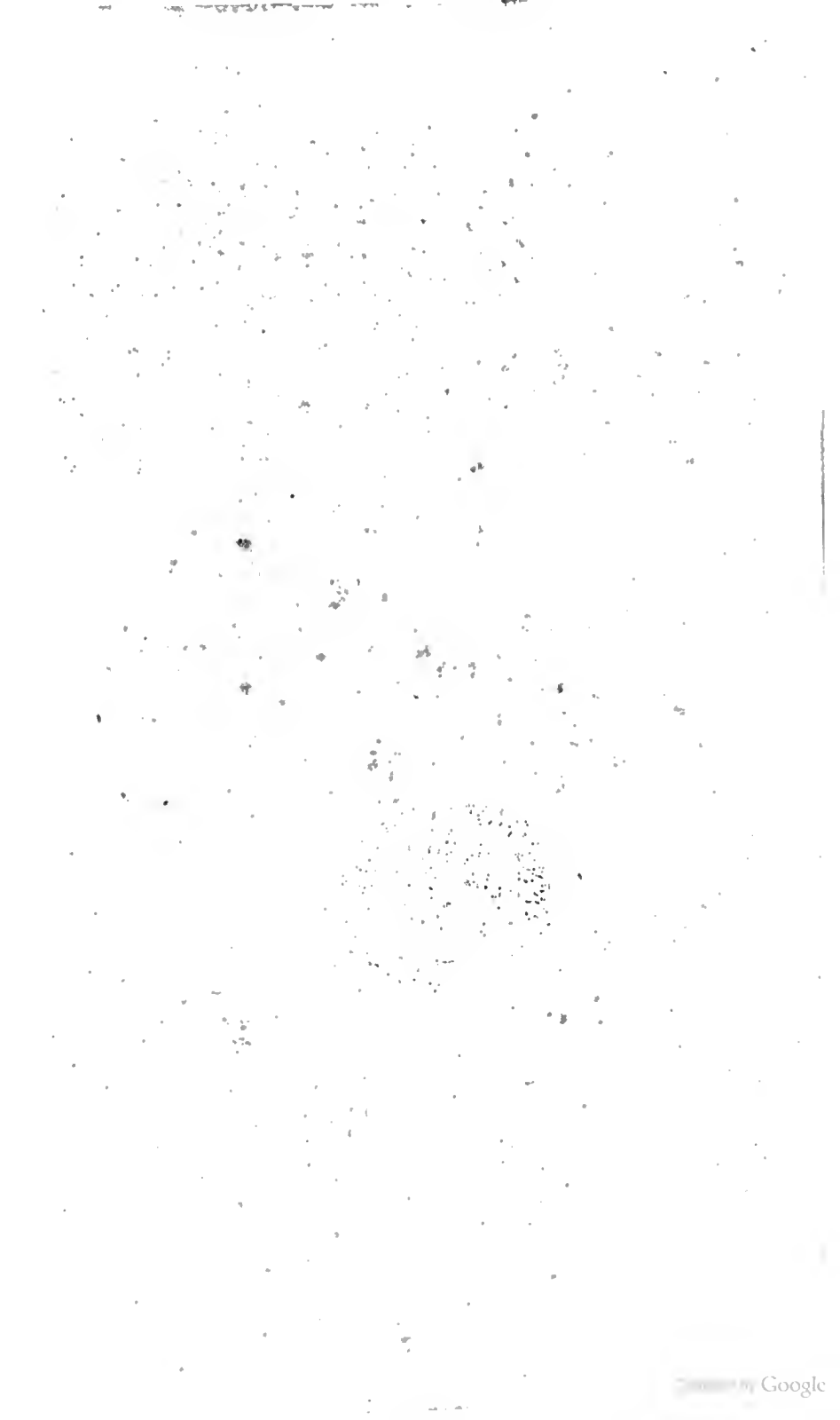
4. 8. 14.

4 B. 8

d XXIII

Borchuk

16

D. AUGUSTI CHRISTIANI BORHECK

HISTOR. ET ELOQ. IN REGIA DUISBURGENSI RHENANA
ACADEMIA PROF. PUBL. ORD.

APPARATUS

A D

HERODOTUM

INTELLIGENDUM ET INTERPRETANDUM.

Volum. V.

Apparatus criticus ad constituendam lectio-
nis Herodoteae integritatem.

LEMGOVIAE

in Officina Libraria Meyeriana 1798.

Ad Librum VIII.

In Inscriptione abest τε Arch. qui Αλικαρναση-
ος, cui desunt quoque επιγραφομενη Ουρανια.
In Ald. & Cam. I, II absunt τε Αλικαρνησσης &
επιγραφομενη.

ad Cap. I.

Ελληνων es τον). Ελληνες τον Arch. prave.

ἐκατον και εικοσι και επτα) επτα και εικοσι και
εκατον idem Vind. post ἐκατον & εικοσι commata,
post επτα punctum Ald. Cam. I, II, in quibus
comma post προθυμης, nullum post Πλαταιες.

Post Κορινθιοι de comma, post τας νεας pun-
ctum in iisdem.

δυοκαιδεκα) δυωδεκα Arch. Vind. Valla. Ae-
ginetis naves dat unde viginti, male.

Post επτα punctum, idemque post πεντε
Ald. Cam. I, II.

Στυρες) Στυρες Arch. qui patrono pos-
sunt uti Eustathio, cui ethnon Στυριους ad Ho-
mer. p. 281, 12, at Στυεις Thucydidi VII, 57
ubi Wasse, & Holsten. ad Steph. Byz. Στυρας.
Wessel. Post δυο punctum Ald. Cam. I, II.

Κεροι Ask. alii cum Ald. Κιοι. Justius erit
Κεροι nam sic insulae Ciae cives Thucydidi d. I.

Lyfiae in Harpocrat. *Κεῖοι*, unde Suidas *Κίος*, quomodo *Κίος* hic prius & c. 46 mutata, quae frequens corruptela, diphthongo, Diod. IV, 82 & c. *Wesseling.* *νῆας*, quomodo hoc libro Arch. Vind. Ask. saepissime, Ask.

Post *Οπεντιοι* comma Ald. Cam. I. II.

επεβωθεον) Arch. *επεβωθεον* reliqui cum Ald. Jonicam praestant speciem *βωθεοντες*, vice *βωθεντες*, Hesychii, *ανεμοι θεοισι βωθεντες* Alydeni in Praep. Evang. Eusebii L. 9, 14. p. 416. Nostri *βωθησαντες* VIII, 72 & *απας εβωθεε* 9, 23 aliaque. Quis ergo receptum averfabitur, rediturum c. 14 & 45 scriptis ex exemplaribus? Quam Jonicam consuetudinem Euthath. ad Poet. p. 288. ibid. attigit, *το επιβωταν* ex Herodoto in medium collocans, volens, quod censeo, *επιβωθεεν*. Nusquam *επιβωταν* in Musis. *Wessel.*

ad Cap. II.

Post *ην* abest comma Ald. Camer. I. II, in his comma post *διακοσιοι*, & post *εβδομηκοντα*. *Μια και εβδομηκοντα*, *εβδομ.* Vind. *και διηκοσια* Arch.

το μεγαλον) Praetereunt *το* iidem. Porro *κρετος* Vind. & Brit. cuius & alibi in Musis usus.

παρειχοντο) *παρειχοντο* Ald. Cam. I. II.

Ευρυβιαδσα) *Ευρυβιαδεα* *Ευρυκλ.* Vind. ceteri cum Ald. *Ευρυβιαδην*, *τον* tamen Arch. Pass. reticent. Post *εφασαν* abest comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. III.

και αρχας) *καταρχας* Ald. Camer. I. II, quae comma post *λογος* non habent.

πειν

πειν η) ſic, non πεινῶ, Ask. Pariſ. A. B. & D. teſte Larcherio.

ἐπὶ ſυμμαχίην) ἐπὶ τὴν Arch. Vind.

χρεῶν) χρεόν, ut ſaepe, Arch. poſt ἐπιτρῆ-
πειν colon Ald. Camer. I. II, abeſt hiſ com-
ma poſt γνοντες.

ῥαſιſαῖς) ῥαſιſοι ex compendio ſcriptu-
rae, Arch. Comma poſt ἡ Ἑλλάς Ald. Cam.
I. II, idemque poſt ὁμοφρονέοντος.

ὅς) & Arch. Vind. Brit. Ald. ὅς Medic.
Paſſ. Ask. Prius ſervari potuit, uti L. I, 181.
Poſt αὐτῶν abeſt comma Ald. Cam. I. II, pon-
ctum ponunt poſt διεδέξαν.

Περſεῶ) Περſην Paſſ. Ask.

περὶ τῆς ἐκεῖνης) περὶ γῆς ἐκεῖνης fruſta legi ma-
lebat Galeus, qui ſaepe repererat apud veteres
etiam τὴν Ἰνδῶς, τὴν Αῤῥηναιῶν, & ſimilia; Aſiae
pars maxima unius imperio Xerxis ſubiecta re-
cte dicitur ἡ ἐκεῖνη. Valken. Allevérat docta
manus Aldinae meae γῆς δηλονοτι; ſatis eſt, ea
vox ſi pro tacita habeatur. Infra c. 41 Αῤῥηναῖοι
δε (κατεſχον) ἐς τὴν ἐαυτῶν & c. 106 φευγῶν ἐς
τὴν ἐαυτῶν. Weſſel.

προφασίν τὴν Παιουſανίῳ) Satis erat dixiſſe,
τὴν Παιουſανίῳ ὕβριν προῖſχομενοι ut hoc illudve
praetexere dicitur προεχέſθαι τι — ſed ſcribere
noſter maluit προφασίν προεχέſθαι, IV, 165. VI,
137. Valkenar. Poſt ταῦτα μὲν comma Ald. Ca-
mer. I. II.

ad Cap. IV.

τας ΑΦετας) τῆς male Arch. & ſtatim παν-
τα cum Vind.

ἐβδλεοντο) ἐβδλεον iidem. Plut. Malign. p.

867. B. haec vellicat. Schedarum εβλεπον, redibit c. 18. 57. 100. Vulgatum agnoscit Plutarch. ipſique Euboeenſes in proximis. *Weſſel.*
 επ' ο τε) τε deſit Arch. Vind.

ad Cap. V.

εωυτε δηθεν διδης) Paſſ. Vindob. perbene, olim εωυτω. Firmant d' Orvillii ad Chariton. L. VI, 1 ſuſpicionem ſchedae. Superius lib. II, 129. Mycarinum poſuit παρ' εωυτε διδόντα αλλα de ſuo alia donantem, & lib. VII, 29 τας τετρακοſιας μυριαδας. — αποπλησω παρ' εμωυτε, de meo aere. *Weſſel.*

Αδειμαντος) Αδαιμαντος Arch. Valla; in Stephan. ora Αδειματος, utrumque prave.

Κερνθιος ſτρατηγος) Κορνθίων ſτρατήγος Brit.
 των λοιπων) duo iſta abſunt Arch. Vind.

ησπαιρει) Attingit Eufſtath. ad Homer. p. 416.

34 verbum hoc diſtrahit interpretes: Eufſtath. ita, Ηροδοτος δε περ και το θερμότερον ſπενδειν και οιον αναſκικταν κα πανυ προθυμεισθαι, αſπαιρειν εφη. Vallae placuit reluctandi ſignificatus, fortaſſe ob Homereum ησπαιρ', ως οτε βες —. Portus vertit: palpitabat prae metu: quem quidem ob memoratum antea Graecorum metum, & Adimanti deiectum ingenium c. 94, recte ſenſiſſe opinor. Si Eufſtath. ſequare, promptus ad fugam Adimanti animus intelligendus erit. Vide Porphyrii ad Il. N. 443 ſcholia, a Valkenario edita. *Weſſel.* Solus reluctabatur, optime vertit Valla: aliis uſitato more poſuerat Noſter ητπαιρον IX, 119. De uſu, quo hic ponitur, rariffimo Grammatici plerique ſilent. Suidae ſatis erat, in Εσπαιρειν excitaſſe Herodotea: quum olim

olim in excerptendo vocem *Φαίμενος* omiſiſſet; absurdam nobis dedit Eustathius interpretationem in Iliad. γ. p. 316, 4. Cupiebat ille quidem, Isthmum versus abire; sed &, dum ceterarum gentium duces parati erant morem gere Theſtiocli & Eurybiadi, unus omnium Adimantus iuxta Herodotum adhuc obluſtabatur, *ἡσπαιρε μένος*. Nihil est in Hesychii interpretamentis, quod huc pertineat; in quo idcirco miror legi *ἡσκαῖρεν, ἡσκαῖρετα* quod non videtur usu fuisse receptum *ἡσκαῖρεν* in primis tamen Scaligeran. p. 11. T. Faber, *σκαῖρεν*, ait, & *ἡσκαῖρεν* itidem dicuntur, ut *ἡσπαιρεν* & *σπαιρεν*: sed verius Porphy. in Homer. Cod. Ms. ad Iliad. N. 443 de verbis agens *σπαιρεν* & *σκαῖρεν*, prius etiam scribi tradit *μετα τὸ κ κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν*. το δὲ *σκαῖρεν* ἔστι μετα τὸ α. ut *σπαρίζεν* & *ἡσπαρίζεν*, sic usu viguerunt *σκαρίζεν* & *ἡσκαρίζεν*. — Ad Herodoti locum aptiora videbuntur ista Plutarchi T. 2. p. 327. C. *ἐπὶ τοῖς Φιλιππικοῖς πολέμοις ἡσπαιρεν ἢ Ἑλλάς* sic leviter emendata, *ἐπὶ ἡσπαιρεν ἢ Ἑλλάς*, moribunda velut Graeciae libertas pedes adhuc iactabat & obluſtabatur morti. *ἡσπαιρεν* veteres, & Atticistae scribebant recentiores; *σπαιρεν* Plutarchus aliique istiusmodi Scriptores: egregie Diodorum correxit L. Rhodmann. I. p. 190. 40, sed non *ἡσπαιροντων*, at *σπαιροντων* efformare debuerat ex *ἡσπαιρεντων* ut recte *ἡσπαλλοντων* in *σπαλλοντων* mutavit p. 192, 99. In Stobaeo Gesneri p. 193, 28. Junco senex titubans non *ἡσπαλλόμενος*, verum dici debuit *σπαλλόμενος* apud eundem p. 147, 33 pro *ὡς το μ. δ.* si leniter emendetur *ἡσπαλλόμενος*, clara

Themistii sententia: in Critonis apud eundem fragmento p. 43, 52 *επαδας και παιδειας* attentus mecum corrigit in *σπαδας και παιδιας* seria & iocos. In Stobaeo huius quoque generis plura supersunt; & vix ullus est Scriptor antiquus, ne sacris quidem exceptis, in quo hoc vitium ab accuratis Criticis non fuerit detectum, ortum ex similitudine literarum C & E. *Valkenar.*

αποπλωσσεσθαι) Arch. Vind. in aliis *αποπλευσσεσθαι*, etiam Suidae, exscribenti in *ησπαιρεν*. Post *τετον* comma Ald. Cam. I. II; idemque post *απολεψε*, sed post *ηγορευ* punctum.

την Αδειμάντη) Med. Pass. Ask. Arch. antea *τε* cum Ald. post *τρία* punctum Ald. Camer. I. II.

πληγεντες) *παντες* ora Steph. Brit. Passion. Ask. & tres Paris. Venerunt *παντες* ex librariorum, quibus vulgatum durius visum, ingenio. Alia mens P. Victorio Var. lect. III, 22. Illustraturus enim Catullianum. Non si illam rarae labefactas munere vestis, Herodoteis percommode locum dedit. Addebam, quod propius est, ex Themistii Or. II. p. 26. A. *ὁ μὲν γὰρ ἐπεὶ δὴ τοῖς πεντηκόντα ἅμα τάλαντοῖς ἐκ ἐτρώσε δὲ ἐκράμψε τὸν Καλχηδόνιον Ξενοκράτην*. hic enim postquam quinquaginta simul tabulis nec vulneravit neque inflexit Chalcedonium Xenocratem. Erat enim similis, quamquam asperioris, translationis; nec factum muto. *Wessel.* Post *εσαν* punctum Ald. Cam. I. II.

Ευβοεσι) *Ευβευσι* Arch. Vind. Pass.

ἐκερδην) *ἐκερδανεν* Arch. Vind. Punctum post

post vocem Ald. Camer. I. II, idemque post
 έχων, sed abest comma post χρημάτων.
 τα χρηματα) omittuntur ab Arch.

ad Cap. VI.

απικατο) Med. Passion. Arch. Ask. Vind.
 Alii cum Ald. απικεατο, quod saepe alibi.

ολιγας) ολιγον Arch. quatuor sequentia
 negligens. Post επιχειρειν abest comma Ald.
 Cam. I. II.

προσπλωειν) προσπλεειν Medic. ubique hoc
 libro, & passim Ask. Pass. Post εινεκα punctum
 Ald. Cam. I. II.

κως) deest Arch. Vind.

καταλαμβανη) Med. Pass. Ask. καταλαβει
 Paris. A. B. Ald. καταλαβη Arch. Vind. κατα-
 λαμβανει Brit.

μηδε πυρφορον) μη δε Ald. Cam. I. II, nec
 comma post πυρφορον.

λογω) λοχω Arch. Valla, comma nullum
 post λογω Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VII.

Post ων comma Ald. Camer. I. II, in his
 punctum post εμηχανεοντο.

περιεπεμπον) περιεπεμψαν εξω Σκιαθ Arch.
 Vindob.

οφθησαν) οφθεωσι Paris. B. Arch. Vind.
 Ald. Ex Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A. vulga-
 tum: mihi vetus non displicet, quippe Jo-
 nicum.

περιπλωσαι) Arch. Vindob. Vulgo cum
 Ald. περιπλεσαι. Quod de Med. monet Gro-
 nov.

nov. *πλεειν* cum hac parte & *περιπλεειν* scribere, eadem aliis consuetudo. Contra Arch. & Vind. Jonismi hac & sequente Musa tenaciores, *πλαειν*, etiam in compositis, probant: eorum vestigia premam. *Wessel.*

περι Γεραιζον) Abest *περι* Arch. qui & *Γεραιζον*, ut Valla: abesse *περι* potest, post *Γεραιζον* comma non posuit Ald. Cam. I. II.

μεν) *μεν* δη Arch. Vind. nec male.

εξ εναντιης) *εξεναντιης* una voce Ald. Cam. I. II., in quibus comma post hanc vocem, loco puncti, comma quoque ponunt post *ταχθειςας*.

περιπλωντων) Arch. Vind. quos sequor. *περιπλεονται* ceteri cum Ald.

εν τησι) *επι τησι* Arch. Vind. & *νηων*, uti hoc solent libro plerumque.

τον αριθμον) defit Pass.

ad Cap. VIII.

Σικωναιος) *Sicyonius* Valla, deceptus pravio-
re libri sui scriptura, quae in codd. obvia saepe. Vide ad Diodor. XII, 72 & infra c. 128. *Wesseling.*

δυτης) hinc in Polluce VII, 137.

ταισι Περσησι) *τησι* Arch. & Ald. absurde.

περιεβαλστο) *περιεβαλλετο* Arch. Post *Σκυλλης* comma Ald. Cam. I. II.

αυτομνηλεειν) octo sequentia desunt Arch. Post *Ελληνας* colon Ald. Cam. I. II.

ε γαρ οι παρειαχε) Enotatum a Galeo ex cod. Eton. *αλλ' επω καιρος παρειαχε*, scholion redolet. Non ita noster. Ecce tibi lib IV, 140 *παρειαχε αν σφι*, licuisset illis, & huius libri c. 30. Portum consule, & supra L. V, 49 *Wessel.* Herodo-

rodoteum hoc Porti satis adfirmabunt collectanea, si vel plures dabunt codd. quam praebet Galeus ex Eton. lectionem. *Valken.*

επα) επεν Pass. Ask. post ατρεκως comma Ald. Cam. I. II.

ως εξ) ως omittit Arch. & Vind.

ανεσχε) αν εσχε Ald. Cam. I. II commate post vocem posito.

πριν η) ανεχεν πρινη Arch. Vind. Post Αρ-
τεμισιον colon Ald. Cam. I. II.

τστς ες) defunt haec duo Arch. Vind.

εικελα) ικελα Arch. in ora Steph. ομοια ex scholio. Rectum est εικελα *Valkenar.* Post τστς comma Ald. Cam. I. II, in queis abest comma post αποδεχθω.

εσημνη) εσημαινε Arch. Vind. Post ναυηγιν abest comma Ald. Camer. I. II. Reiskius in his ναυμαχιν putabat legendum, ut Scyllias praelium navale imminere indicaverit: hoc illi iam noverant, simul atque indicasset τας περιπεμψεισας των νεων ego ναυηγιν omnino retinendum arbitror. Persicae classis naufragium Graecis quidem significaverant speculatores secundum VII, 192, sed quantum haec Persae tempestate perdidissent, unus omnium optime noverat Scyllias, quo tum urinatores fuerant usi ad praetiosa quaedam recuperanda: Scyllias itaque, praeter id quod instabat, Graecis etiam: εσημνη την ναυηγιν οση εγενετο quantum fuisset illud naufragium. Sic libenter vulgata corrigerem: Sophocleum est: Όρας Οδυσσευ την θεων ισχυν οση. *Valken.* cuius in sententiam imus.

ad Cap. IX.

Post *ενικά* abest comma Ald. Cam. I. II.
περιπλώσῃσι) Arch. Vind. *περιπλεσῃσι*
 alii cum Ald. Sed temperabo in his enotandis.
Φυλαξάντες) Suidas excerpfit in voce.
 Post *βελομένοι* comma Ald. Cam. I. II, idemque
 post *μαχης*.
διεκπλος) *διεκπλωσ* Arch.

ad Cap. X.

Post *Ξερξew* comma Ald. Cam. I. II.
ανηγρον) *ανηγαγον* Vind. & *νης* semper.
οικοτα) Arch. & Ald. *εικοτα* antea.
πολληπλησιας) Med. Pass. Ask. ceteri cum
 Ald. *πολλαπλασιας*.
πλωσας) Arch. Vind. *πλεσας* Ask. Pass.
πλωευσας Ald. &c. Vetus *πλωευσας* de senten-
 tia Porci Jonum habet formam ex *πλωew*, cuius
 nullum novit simile. Contra *αριτα πλωσας*
 Scriptor probavit c. 22 & 42. *Wesseling*.
αυτες) *αυτας* omittit Arch., *αυτες* ora Steph.
 Vind. Pass. Ask. Brit. Valla, vere; alii cum Ald.
αυτας. *αυτες* ob codd. imperium elegit *Wesseling*.
αυτες, quod in margine posuit Steph., merito
 probavit in Thef. L. Gr. II. p. 504. D. Sed quia
 legitur infra c. 16. *εκυκλευοντο ως περιλαβοιεν αυ-*
τες, quod me iudice defendi nequit, & hic &
 illic scribi malim *εκυκλευντο* quia hanc Noster
 adamavit scribendi formam in talibus etiam,
 quae Jones aliter vulgo pronunciabant, *Φειδε*,
parce, scribitur & *Φειδευ* sed *parcum*, τον *Φειδομε-*
νον Eusebips Stobaei mihi dixisse videtur *Φειδευμε-*
νον sic vulgatur Tit. X. p. 130, 30. *οι πλευνες*
 των

των ανθρωπων παρα λογον φιλευμενοι· *corrigere* Φει-
 δευμενοι· his enim Φειδωλοις opponuntur περι τα-
 δεσ αναλίσκοντες. Vid. Diog. Laert. V, 20. bis
 terve legitur in Eusebianis istis Stobaci αζηεusti,
 ut apud Noſtrum praeter cetera δικαιευν. *Valken.*

αυτεων απονοσηται) σφιν απονοσησειν Arch.
 post απονοσησει punctum Ald. Cam. I. II, in his
 comma post εποιευντο.

αυτος εκαστος πρατος) Med. Arch. Pass. Vind.
 olim αυτεων ex Aldo & aliis, perperam. Vid.
 lib. 3, 82.

δωρα παρα βασιλhos) παρα βασιλhos δωρα
 Arch. Pass. Ask. in Pass. λαιψητα.

ad Cap. XI.

αντιπρωροι) αντιπρωρα Ask.

γνομενοι) γενομενοι Id. Pass.

απολαμφθεντες) απολαιφθεντες Pass. ex cor-
 rectione.

των βαρβαρων) defunt haec duo Arch.

Αισχρεα) Αισχραια Arch. Vind. Med. Pass.
 Ask., Αιτχρες ceteri cum Aldo, & verius. Patri
 Lycomedis nomen datur in Edd. Herodoti
 Αισχρεα· in Med. Cod. Αισχραια· sic in omni-
 bus si forte codd. scriberetur, omnibus codd.
 usas esset Atticus anteposendus: Attica fuerunt
 nomina Χαιρεας, Δημεας, Ταυρεας, Αιτχρεας. *Val-*
ken. Ex dialecto bene *Valken.* decernit *Wessel.*

Post αγωνιζομενες comina Ald. Cam. I. II,
 idemque post επελθσα & post Ελληνας.

απεπλων) απεπλεον cum colo Ald. Cam. I. II,
 in quibus abest comma post Δημιος, punctum
 post Ελληνος.

αυτω)

αὐτῷ) defit Arch. Vind. tum χαρὰν in priorē, satis accommodatē, uti inferius c. 85.

ad Cap. XII.

Ὡς δὲ εὐφροῖη ἐγεγονεε) Arch. Vind. Med. Ask., a Pass. quatuor illa absunt: antea cum Ald. ὡς εὐφροῖη δ' ἐγεγονεε.

ἐγίγεται) ἐγείετο Arch.

βρονταὶ σκληραὶ) σκληραὶ βρονταὶ id. Pass. Ask. Post Πηλὺς punctum Ald. Cam. I. II, in his post νεκροὶ & ναυηγία commata Ald. Cam. I. II.

ἐξεφθερόντο) Arch. Vindob alii cum Ald. ἐξεφθερόντο. Dialectus, quod editum est, ratum habet. Διαφθεροσθαι, προσφθερεῖν, εὐφθεροσθαι, & eius modi alia, saepe tractavimus. Wessel.

τὰς ἀφ' ἑτάς) τὰς ἀφ' ἑτάς, ad Steph. Byz., cui οὔτυνεῖται, morem, hoc loco & deinceps Arch. exemplar, non item antea. At levius istud, & saepe arbitrarium. Wessel.

ταρσος) citat Suidas in Τάρσος.

κατίτρεατο) κατέτρεατο Arch.

καὶ ἀναπνεύσαι) καὶ abest Arch. ἀναπνεύσαι Med. a secunda manu. Post χειμῶνος abest comma Ald. Cam. I. II.

γινόμεναι) γινόμεναι Arch.

καρτερεῖ) καρτερεῖ Vind.

οἰζυροὶ τε λαβροὶ) οἰζυροὶ καρτερεῖς id. Arch. ex glossa. Vid. Rittershus. ad Oppiani Cynegit. V, 139.

ἐς θαλάσσαν) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Valla: optime; in aliis ex Ald. κατὰ θαλάσσαν.

ad

ad Cap. XIII.

Post αγριωτερη abest comma, positum post
 τοσδτω Ald. Cam. I. II.

και το τέλος)- και τέλος Arch. Spectavit ista
 Longin. περι 'Υψ. Sect. 43.

πλωσι) Arch. Vind. πλεσι Ald. Cam. I. II,
 in quibus nullum post επεγινετο comma. & Κειλα
 appellative semper scribitur.

Post τη comma Ald. Cam. I. II. εξεφεροντο
 Arch.

προς τας) ες τας id. Vind.

υπο θες) τε θες Med. Pass. Ask. Vind. Arch.,
 τε Ald. & ceteri non agnoscunt, nec requiri-
 tur. *Wesseling*. Oblatum a codd. reciperem,
 εποιετο τε το παν υπο θες. nam qua sede posuit G.
 articulum, non magis requiro, quam in istis I.
 C. 34. ελαβε εκ θες νεμεσις μεγαλη Κροισον, simili-
 busque. *Valken*.

Περσικον) περιεον Arch. Valla. stare non
 potest, quippe legitimi corruptela. *Wessel*.

ad Cap. XIV.

ατρεμας) ατρεμα Med. Pass. Ask. ατρεμας
 Vind. Arch. Brit. Ald. Sive hoc, seu aliorum
 ατρεμα adsciscatur, sententia eadem: malum
 pristinum, quod plerumque semper in his libris,
 uti mox c. 15. V, 19 &c. conf. Fz. Spanhem.
 ad Nob. Aristoph. v. 260. *Wessel*. Ex uno codice
 non mutassem ante vulgatum: semel versu
 coactus εκ ατρεμα scripsit Homerus, quod ta-
 men Aristophani aequae ac alterum εκ ατρεμας
 usurpatur, aliisque. *Valken*.

επεβωθεον) Arch. Vind. cui restituto ob-
 dicta c. I. nemo non favebit. *Wessel*. prius erat

επε-

επεβοηθεον. Post απικομεναι colon, & mox περι-
πλεοντες Ald. Cam I. II, in his commata post
χειμῶνος & πλωντες.

ad Cap. XV.

Post των βαρβαρων abest comma Ald. Ca-
mer. I. II.

ετω σφι) ετω σφεας Arch. Vind. Nihil ad-
nexum proderit, utrum probetur. Λυμῖνεςθαι
utroque strui modo, Gronov. ad lib. 3, 16. &
Alberti in Act. Apost. VIII, 3. ostenderunt. *Wes-*
feling. Lenissima mihi vera videtur G. Koenii
correctio, legentis δεινον τε ποιησαμενοι hoc
poscere videtur sequens και, alterum autem re-
spuere ratio locutionis, e qua alibi etiam τι su-
stuli, facile natum e litera vicina π. *Valken*.
Post αρχαι colon Ald. Cam. I. II.

παρεκελευσαμενοι) παρασκευασαμενοι Arch.
Vind. sed ob seqq. prave.

ανηγον) ανηγαγον iidem.

ταις αυταις ημεραις) τας αυτας ταντας ημερας
τας τε ναυι. Arch. τας αυτας ημερας Vind. Id
dubito, sitne vulgato cod. Arch. posterius.
Negabit scriptor, quippe VII, 151. Αργεις δε,
τον αυτον τετον χρονον πεμψαντας και τετες —
confinilem in modum. *Wessel*. Post ταντας
comma Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδα) Λεωνιδην Ask. Post οι μεν comma,
sed nullum post παρεκελευοντο Ald. Cam. I. II, in
his colon post βαρβαρες.

ad Cap. XVI.

εκυκλευοντο) Arch. quod verius, nisi fuerit
εκυκλευντο. Antea εκυκλευοντο ex Ald.

επα-

επανεπλων) επαιεπλεον & comma post το
Ald. Cam. I. II.

ναυμαχιη) μαχη Brit.

εγενοντα) εγινοντο Pass. Ask.

ταρασσομενων) περατασσομενω Pass. Post νεων
comma Ald. Cam. I. II.

περι αθηλας) desit praepositio Arch. Qui
praepositionem insuper habuit Arch. scriba,
αθηλας fortasse, non immemor similium, quo-
rum data quaedam lib. I, 108. in Musis maluit.
Sed recte, ab ipso neglecta vox, in talibus
adest; exempla si desiderantur, ex Abresch.
Diluc. Thucyd. lib. VI, 33. sumi possunt. Wessel.
Post εικε punctum Ald. Cam. I. II.

εποιουντο) Ask. Pass. alii εποιουντο cum Ald.
Post ανδρες punctum Ald. Cam. I. II.

ετω δε) ετω τε Arch. Vind. Post βαρβαρων
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XVII.

Post ναυμαχιη comma Ald. Cam. I. II.

μεγαλα εργα) εργα μεγαλα Arch. Ask. Pass.

Post ημερην comma Ald. Cam. I. II.

Κλεινης) Κλεινιαις Pass. Ask. Post δηκοσιοισι
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XVIII.

ως δε διεστησαν) οι δε ως Arch. Vind. Post
Ελληνες abest comma Ald. Cam. I. II, habent
comma post νεκρων, colon post επεκραττον.
ναυηγων Arch.

τερηχεως) Excitat Plut. Malign. p. 867. D.
ubi male περιεχθοντες.

Appar. Herod. Vol. V.

B

8x

ἐκ ἡκιστα) ἐκῆκιστα Ald. Camer. I. II, in his comma post των.

ἡμισεα) ἡμισεες Arch.

ἐβελευσον) Med. Ask. Pass. Arch. ἐβελουσιντο Plut. Vind. Ald. Vid. superius c. 4.

ad Cap. XIX.

βαρβαρικῶς) lid. βαρβαρεῖς, in aliis βαρβαρικῶς, quod verius. mox Ἰωνικὸν φύλον καὶ τὸ Καρικὸν Arch. Pass. Ask. Post Ἰωνικὸν comma Ald. Camer. I. II, idemque post γενεσθαι.

θαλασσαν, ταυτῇ) ταυτῇ συλλ. Arch. Valla: antea cum Ald. θαλασσαν ταυτην commate post ταυτην posito. Mutata punctione haec, postulante Arch. & Valla, aptavi: id Pavius fieri oportere, perspexerat, nec, credo, reproba- verit quisquam. *Wesseling.*

παλαμην) Habet Suidas ex h. l. in voce, qui ἐλπίζοι quoque cum Arch. Med. Pass. Ask., olim ἐλπίζει. post τη comma Ald. Camer. I. II, idemque post πρηγμασε & post ελεγε.

Ευβοικῶν) Ευβοικῶν Ald. Cam. I. II. Ευβοϊκῶν Arch. Vind. Utrum exaretur, arbitrium erit: in membranis eadem dissensio. lib. 3, 89. & 73, 192. *Wessel.*

ὅσα τις εἴηλοι καταδυεν) καταδυεν ὅσα τις εἴηλοι Pass. εἴηλοι eodem ordine Arch. Vind. In Ask. καταδυεν non invenitur. Post εχεν comma Ald. Cam. I. II.

ἑωῦτων) ἑωῦτε Arch.

πυρ ἀνακαίειν) id. Med. Pass. Ask. belle. Vid. ad lib. 4, 145. πυρην ἀνακαίειν Vind. Brit. Ald. Post περι comma Ald. Cam. I. II.

ες την Ἑλλάδα) Med. Arch. Vind. Pass. Ask.
olim cum Ald. ἐπὶ την. Post ποιεῖν punctum
Ald. Cam. I. II.

πυρ ἀνακαυσάμενοι) πυρὲς καύσαμενοι Arch.
mox ἐτραποντο id. Paris. B. Vind. Brit., ex Med.
Ask. Pass. ἐτραποντο contra Jonum morem.

ad Cap. XX.

εἰς τι ἐξεκομίσαντο) Pass. Ask. Med. antea
cum Ald. εἰς ἐξεκομίσαντο tantum. In notis Gronovius proponit lectionem Mediceam, & lectori commendat ut perquam suavem: illa mihi quoque placet, &, si licet de vicinis duas demere literas, haec equidem censereim a esse manu Herodoti: εἰς τι ἐξεκομίσαντο, ἔθεν τε προεσαζαντο recte Valla: neque exportaverant quicquam, neque importaverant: illud, εἰς — ἔθεν τε, obivium apud quosvis, simillima firmarunt Herodoti in Ed. Gronov. p. 382, 5. 395, 34. 468, 2. 509, 10. 529, 10. Valken. εἰς τι a Gronovio iure laudatum, sed infeliciter defensum, in sua iterum sede statui. Sic. lib. 4, 19, εἰς τι σπέρμα ἔθεν, εἰς ἀργυρῆς. Wesseling.

Post προεσαζαντο abest comma Ald. Cam. I. II: προεσαζαντο Pass. Med. προεσαζαντο Brit. Ut προεσαζαντο sibilante litera auctius procederet, nulla erat necessitas. Repete ad lib. 5, 34 adposita. Wessl. Post πολέμῳ colon Ald. Cam. I. II, idemque post χρησμός. Abest ab his comma post Φραζέο.

βαρβαροφωνόν) Ex Vallae Latinis βαρβαροφῶνος erit, quae non iniusta Pavii Reiskii quoque divinatio. Wessl. Recepit eam Larcherius.

Βυβλινον) Βυβλιον Arch. Ask. Βυβλινον Pass.
Vind. Brit. Ald. Βυβλιον cur Gronov. exprimi
voluerit, non perspicio. Credo ex Med. et si
de eo silentium, huc ob Ask. consensum mi-
grasse. Pristinum longe praestantius. *Wessol.*

χρησθαι) χραισθαι Arch. Vind. post μεγισ-
colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Post οἱ μὲν comma, post ἐπρήσσον punctum
Ald. Cam. I. II. In quibus punctum post Ἀντι-
κυροῖς, comma post τῶ & post προσετέτακτο.

παλῆσειε) παλίσσειε Edit. Genevens. Scripti
editique libri nihil novant; nam editoris Ge-
nev. et παλίσσειε coniecturae Porri debetur, ma-
le tamen repraesentatae: coniecerat ille, quam-
quam haesitans, et παλίσσειε pro integro επαλι-
σειε ex εφάλιζω, contra aliquem copias congre-
go: obtrudi noluit, idque prudenter; neque
enim moris id Herodotei. Tolerabilius de
opinionem d' Orvillii & Reiskii et παλασειε, si
adpropinquaret, videretur; cuiusmodi lib. 9,
73 ὅπως πελάσειε ἀπικνεύμενος τοῖσι πολεμικοῖσι ne-
que abiret longius; παλασειε Pavii, & fortasse
Gronovii, ob eius Latina; eoque minus, quod
diphthongus et & η in scriptis saepe commutan-
tur. Sed omnibus schedae obstant. Aliud er-
go circumspiciamus. Παλῆσειε Hesychius ex-
ponit διαφθερεῖε, quod de clade in belli certa-
mine non illaudabile, & hinc, nisi erro, sum-
tum. Priscos sane παλαῖειν ac παλεῖν novisse,
Jonesque in primis, vero mihi proximum.
Hippocratis sunt ἀποπαλεῖν, atque ἐκπαλεῖν in
evibratione & concussu vehementiore. Αποπα-
λησει

λησει Erotianus σαλευσει και σφοδρα κινήσει. Foesius Oecon. p. 78 plura. Sive ergo *ει παλησει* de conflictu, seu clade secuta, agitationeve classis maiore accipiat, vocabulo scriptura locoque sententia constabit. *Wesseling*. Varias attulit coniecturas Portus, verilimioribus facile locum daturas. Quod hic vulgatur, *Lexicographis*, credo, praetermissum, *παλησει* legitur in sua serie apud *Heiych*, cum interpretamento *διαφθειρει διαφθάρει* ab huius loci sententia non esset valde alienum: *παλησει* quid sit, expectabimus qui nos docent: licebit interea coniecturam proferre: *ει τι πταισει ε ν. στρατος* literas prope accedit; id est, *εαν τι περι την ναυμαχίαν γενηται πταισμα*, ut scribit *Diod. I. p. 415. S. εαν ποτε συμβη τι πταισμα*, *Demosth. p. 59, 71. ει δε τι πταισει*, idem p. 16, 28. *Thucyd. p. 327, 79.* Forma quidem est paullo insolentior, minime tamen absurdum, quod non nemini venit in mentem: *ει τι παθησει ο ν. στρατος* si quid eveniret classi: certe talibus uri solebant *ευφημismoις*, ne belli tristem eventum memorarent. *Eurip. Phoeniss. v. 251, ει τι πεισεται επταπυργος γα.* *Xenoph. K. II. p. 24, 9 ει τι πεισονται Μηδοι.* Si naufragio navis perierit, *Euripidi* dicitur, *ην τι ναυς παθη.* *Iphig in Taur. v. 755* plenius legitur in *syngrapha nautica* apud *Demosth. p. 547, 16 εαν δε τι η ναυς παθη ανηκετον.* *Valken.* cuius emendationem recepit *Larcherius & Degenius.*

Post *ετοιμος* comma, quod abest post *την κοντερω* *Ald. Cam. I. II*, in his colon post *πεζον.*

Post *απικόμενος* comma *Ald. Camer. I. II.* *σφι εσημανε Arch. Ask. Pass.*

εποιουντο) Pass. Ask. Brit. olim cum Ald.
εποιουντο. Post αποχωρησιν colon Ald. Camer.
I. II, quae punctum post σταχθησαν ponunt,
idemque post πρωτοι, & comma post υσταται δε.

ad Cap. XXII.

επιλεξαμενος) Corrigitur απολεξαμενος, forte ob c. 101 τρηκοντα μυριαδας απολεξαμενος τε ερωτη & απολεξαντες το κρινον L. V, 110. Quae quidem boni commatis, neque pravioris vulgatum. Επιλεξαμενος ανδρας δικα Αιγυπτειων L. VI, 73. επιλεξαμενος τε ανδρας της εθελεις L. VII, 10. Adde Thom. M. in αναλεγομαι. Wessel.

γραμματα) γραμματα λεγοντα ταδε. Άνδρες omiffis mediis Arch. Vind. Quae ex duobus his codd. exulant, non illa casu exciderunt, utpote nexa optime: praeberent profecto, si pluribus abessent, glossatoris specimen. Wessel. Post ελεγε punctum Ald. Cam. I. II.

της πατερας) Citat Eustath. ad Dionys. V. 423.

καταδεδωμενοι) καταδεδωμενοι Arch.

γινεσθε) εσεσθε idem.

εξεσθε) Ask. ceteri εσεσθε. Notabile εκ τε μεσθ εξεσθε Cod. Ask. restitutum volui. Scio εκ μεσθ οντας Dioni Cass. lib. 50. p. 581 neutrum esse partium, sed εσεσθε per hic, nec latuit H. Stephano, incommodum. Contra κατησθαι, sive εξεσθαι εκ τε μεσθ de illis, qui rei se non miscent, & ex eius medio quasi otiosi sedent, Herodotea sunt. Inferius c. 73 αι λοιπων πολεις εκ τε μεσθ εκαταστο, & iterum εκ τε μεσθ κατημενοι quibus gemina III, 83. IV, 118 &c. Wesseling.

τα αὐτα) ταυτα Arch. Vind. τοιαυτα Brit.
post ποισεν colon Ald. Cam. I. II.

αναγκαιης) αναγκης Med. Pass. Ask. nulla
necessitate. Post κατεξευχθη comma Ald. Ca-
mer. I. II.

απισασθαι) μη απισασθαι Arch. posterius
& in Pass. Ask. αφισασθαι antea ex Ald. Post
εργω abest comma Ald. Cam. I. II.

συμμισγωμεν) συμμισγωμεν Arch. Vindob.
quod sperno. Vid. 9, 97. Post βαρβαρον com-
ma Ald. Cam. I. II.

δε ταυτα) Desit de utrique, tum εγραψε
ambo. Post εμοι abest comma Ald. Cam. I. II.

μεταβαλεειν) iidem, alii μεταβαλεειν cum
Ald. Post η abest comma Ald. Cam. I. II.

ανενεχθη) ανενεχθη Pass.

ναυμαχιων) Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A.
B. Valla: bene: ceteri cum Ald. συμμαχιων.

ad Cap. XXIII.

μεν ταυτα) Arch. Vind. Medic. Ask. Pass.
Brit. antea μεν νυν ex Aldo.

Ισιαιευς) Iidem & Plut. Malign. p. 867. E.
etiam Valla: ισιευς prius cum Aldo, sed perpe-
ram. Post υπ' απισιης comma Ald. Cam. I. II,
in his post φυλακη punctum.

ταχειας) Sic omnes: ταχειας dialectus po-
stulat. Post τα ante ην comma Ald. Cam. I. II.

αιμα ηλιω σκεδναμενω) αιμα ηλιω Arch. Vind.
Attigit Eustath. ad Poet. p. 691, 3. Post σκεδ-
ναμενω comma Ald. Cam. I. II.

επεπλεε) Medic. Brit. Pass. Askew. επλωε
Arch. Vindob. Ald. rectum satis, nisi επεπλωε
malueris. Wesfeling.

των Ἰσθμίων) Scribendum est Ἰσθμίων: hinc Diod. XI. c. 13 f. κατήρεν εἰς τὴν Εὐβοίαν μετὰ πάντος τῆς σὺλῃς, καὶ τὴν τῶν Ἰσθμίων πόλιν βιάσχευονταί &c. vid. ibi Wessel. Non nescio, quid scribat Steph. Byz. in Ἰσθμία, Ephorum cives Ἐσθμίας dixisse; sed Herodoto huius capituli initio memoratur ἀνὴρ Ἰσθμίου, quod pro Ἰσθμίου recte posuit Gronov. ex Med. a Galeo iam oblatum ex Arch., a Valla, quin & a Plutarcho, cuius in Edd. Herodotea describentis T. 2. p. 867. E. reperitur ἀνὴρ Ἐσθμίου, illic Ionica tantum pronuntiatio versa fuit in vulgarem. Hos ex Euboea Histiaeenses, τῆς Ἰσθμίας, istius aetatis Atticorum more talia contrahentium Thucydides vocat Ἐσθμιάς I. c. 114, ubi memorat Euboeam opera Periclis Atheniensibus subiectam, Aristides in Pericle T. III. p. 226. hoc exstat Scholion in cod. Ms. Ἐως καὶ [ταυτήν] Ὁ Θουκυδίδης, ἐξοικισάντες Ἰσθμίας (L. ἐξοικισάντες Ἰσθμιάς,) αὐτοὶ τὴν γῆν εσχον ἢ δὲ ἰστορία πολέως Εὐβοίας' miram in his corruptelam subiit Ἰσθμία, πόλις Εὐβοίας. In istoc negotio Burmann. Cod. Ms. eadem pag. saltem octo nobis ex Androtione praebet ducum nomina, qui cum Pericle susceperant expeditiones Thucydidi narratas, pleraque aliunde ignota. Valkenar.

Ἐλλοπίης μοίρης) Ἐλλογίμης Arch. Valla. Valla sui codicis pravam, qualis & Arch. lectionem secutus, Ellopiae, qua de uberius Strabo X. p. 683. A. mentionem praeteriit. Wessel. Post μοίρης colon Ald. Cam. I. II.

Ἰσθμιαῖτος) Arch. Vind. Ἰσθμιαῖτος alii omnes cum Ald. tum τὰς iidem duo omittunt. Quod

Quod editum, Jonum eſt formae, optime hic in membranis cuſtoditum. Non obliſcor γης της Ιςιαιωτιδος VII, 17ς, cui ſi verum amamus, prorsus idem, quod paludi Macoti, Μαιητιδος titulo lib. I, 104 & IV, 20 notae, uſu ſaepe venit. Par periculum Αμπρακηταις, propulſandum lib. 9, 28. *Weſſel.*

ad Cap. XXIV.

τα περι) τα abeſt Arch.

υπολοιπομενος) υπολοιπομενος Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Weſſeling*. Abeſt his comma poſt λοιπες, quod nec habent poſt ορυζαμενος.

επιβαλων) επιβαλων Arch.

παντες) παντα ora Steph. poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

συμμαχοι) Ask. Arch. Vindob. ζυμμαχοι olim ex Ald. Poſt παραδιωσι & poſt ελθοντα nulla commata in Ald. Cam. I. II.

δεησασθαι) δεησεσθαι Ask. Similis ſcriptura lib. I, 8 &c.

υπερβαλεσθαι) υπερβαλεσθαι Arch. Vind.

ad Cap. XXV.

Poſt διαπεραιωθεντες de comma Ald. Came-
rar. I. II.

εδηουντο διεξιοντες) εδηουντο διεξιεντες Arch.
prius & Vind.

ορεοντες και της ειλωτας) Magna in his de Panw molimina. Negat ullos adſuiſſe Hilotas; negat quatuor Graecorum ad Thermopylas iacuiſſe millia. Είλωτας facit ιδιωτας, ſive ciues.

B 5

ſcrip-

scriptum praeterea supra c. 24 olim fuisse, ὑπο-
 λιπομενες τέτων ὡς τετρακισχιλίας. Proinde
 post nonnulla τῶν μὲν χιλιοὶ εὐφαινοντο νεκροὶ Grae-
 corum sunt cadavera, τέσσαρες vero χιλιάδες Per-
 sarum. Haec pauca de multis. Ego vero sci-
 re maximopere aveo, quinam illi praeter Spar-
 tanos & Thespienses ἰδιωτῶν cives, si eorum
 mille tantum fuerint? & quomodo nautae ex
 ἰδιωτῶν corporibus agnoscere Spartanos potue-
 rint? Hilotae, quos adfuisse vidimus VII, 223
 habitu cultuque pares ceteris non erant. Hoc
 amplius si mille duntaxat Graeci ad Thermopy-
 las ceciderint, quid fiet Epigrammate, in quo
 contumulatorum χιλιάδες τετορες VII, 228? Sed
 desino, id tantummodo adstruens, ieiunum
 hoc in Stratagemate Polyaeum esse L. VII, 15
 4. Wessel.

Post & μὲν comma Ald. Cam. I. II.

Ξερξης) Ξερξης δὲ Arch. Comma post τῶν
 ante μὲν Ald. Cam. I. II, in quibus colon post
 κείμενοι, comma post οἱ δὲ, quod abest post χω-
 ριον. Punctum habent post τετραποντο, comma
 post ὑπεραῖη & post εἰ μὲν, colon post νῆας.

Ξερξῆα) Arch. Vind. Ξερξην ceteri cum
 Aldo.

ὄρμεατο) Arch. Vind. Ask. sine augmento,
 sicuti infra c. 35. I, 83, prius ὠρμεατο.

ad Cap. XXVI.

ἐλάτοι τινες) desunt duo ista Brit.

αγαγοντες) αγοντες Med. Pass. Ask. Arch.
 Vind. alii αγαγοντες.

την βασιλῆς) τῷ βασιλεῖ Brit.

τα ποιεοιεν) τι ποιεοιεν ora Steph. Pass. Ask. Brit. in Fragm. Paris. ὁ, τι. Sic quoque Choricus Or. in summum Duc. haec aemulans, c. 22. Post τα comma, post ποιεοιεν punctum Ald. Camer. I. II. Aequè bonum τι ποιεοιεν. *Wessel.*

ειρωτων) ειρωτων Pass. Ask. Brit. ειρωτων Arch. Vind. antea ειρωτων cum Ald. Verissimum ειρωτων, unde αγγελω ειρωτεοντι IV, 135 aliaque. *Wessel.*

αγοιεν) αγωσι Med. Ask. Pass. Brit. Fragm. Paris. αγωιεν Arch. Vind. διαγωιεν Ald. Edd. Malui αγωιεν Ολυμπια, ut αγειν Απαθερια, denique θεωροειεν, praeceuntibus manu exaratis exemplaribus. *Wesseling.* Koenio corrigendum videbatur, ὡς Ολυμπια δη αγωιεν hoc mihi olim etiam placebat; nunc, si praebent alii cod. lectionem, quam dat margo Steph. legi malim, ὡς Ολυμπια αγωιεν vulgatum si forsan ut hic legeretur alibi, uno tamen alterove exemplo non abuti adversus centena. *Valken.*

θεωροειεν) Arch. Vindob. ceteri cum Ald. θεωροειεν. Comma post γυμνικον Ald. Cam. I. II, idemque post ὁ δε.

ὁ δε σπειρετο) οἱ δ' επηροντο Fragm. Paris. male.

κειμενον) Med. Ask. Pass. Arch. Vind. Brit. prius cum Ald. προκειμενον.

οτευ) οτεω Arch. Vind.

τον διδομενον) In istis leve forsan vitium latet, quod una lineola loco mota facile tolli posset, si nempe scriberetur της ελαιης τον αδομενον σεφανον, ex oleastro coronam, ut simpliciter dixerint Arcades; quorum verbis noster Olym-

Olympiacae laudis admirator interiecerit τοι
αδομενον, illam Pectarum, Pindari praesertim,
carminibus decantatam. Quibus hoc forte vi-
debitur non necessarium, fatebuntur tamen his
Pausaniae III. p. 278 αρχονται μεν απο Τηλεφω των
υμων, προσδιδασι δε εδεν es τον Ευρυπυλον, omni-
no corrigendum, προσαδερσι δε εδεν. Valken. cui
calculum nostrum adiciamus.

Τριτανταιχμης) Arch. Valla: reliqui Τιγρα-
νης. Maxime memorabilis est Τριτανταιχμης ο
Αρταβανς Vallae & Arch. idem, uti videtur,
ac L. VII, 12. Tigranes haud quidem ignotus
inter Persas est, Achaemenidarum gente profe-
minatus, sed nusquam Artabani filius, VII, 62.
IX, 95. Quare Th. Galeo videor adstipulari
posse. Wesseling.

ωφλεε) ωφλε Ask.

πυνθαιομενος) πυθομειος Arch. Vind. Paris.
B. Brit. Ald. Ex Med. Ask. Pass. πυνθανομενος,
non magna differentia.

το αδελον) τον αδελον εοντα Arch.]

σιγων) σιγαῖν Brit.

εε παντας ταδε) Medic. Pass. Askew. Arch.
Vind. quorum ultimi duo τοδε: antea erat προς
παντας. colon post ταδε Ald. Cam. I. II.

μαχησομενες) μαχεσομενες Ask. uti frequen-
ter. Vide I, 103 & VII, 103 &c.

περι αρετης) περι abest Arch. & Choricio.

ad Cap. XXVII.

Post χρονω comma Ald. Cam. I. II.

επει τε) επει ταχιστα το Arch. Vind.

ειεχοντες) iidem, olim εχοντες cum Ald.
post χρονον colon Ald. Cam. I. II.

επει

επει τε) Arch. Paſſ. Brit. Vind. prius cum Aldo και επει τε, abundantius iſto.

Παριηſον) Παριηſον Paſſ. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. Exſcripſit haec Euſtath. in Iliad. N. p. 945, 40. Poſt Φωκες abeſt comma Ald. Cam. I. II, punctum habent poſt τοιονδε, comma poſt Θεσσαλοιſι & poſt τον ante αν.

λευκανθιζοντα) λευκαθιζοντα Arch.

αι τε Φυλακαι) αι Φυλακαι Paſſ. poſt ιδουσαι comma Ald. Cam. I. II.

τετρακιςχιλιων) τριςχιλιων Arch. Vind. Val- la, male. Polyaeus, και πτωμα εγενοντο Θετ- τωλικον ανδρες τετρακιςχιλιοι. Weſſel. Poſt νεκρων comma, idemque poſt των Ald. Cam. I. II.

ες Αβας) Αſπιδας es Arch. poſt ανεδεσαν punctum Ald. Cam. I. II.

τας δε olim cum Ald. τας δε λοιπας, quod omittit Arch. cum Med. Paſſ. Ask. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Uir ego autem λοιπας tuerer, tanta codd. conſpiratione in exilium actum? Vocis abſentia ſententiae nihil nocet. Weſſeling. Poſt χερ- ματων abeſt comma Ald. Cam. I. II, quae co- lon ponunt poſt μαχης.

τον τριποδα) τε τριποδον Arch. Poſt συνεſτα- tes abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ανακατα) ανακεεται Arch. Vind.

ad Cap. XXVIII.

εργαſαντο) Vind. Paſſ. Ask. alii cum Ald. εργαſαντο.

πολιορκεοντας) πολιορκεοντες Ald. Cam. I. II.

κεινς es αυτην) κεινς Vind. Arch. ceteri cum Ald. κεινς, & es αυτην iidem, Paſſ. Brit. Ask.

Ask. ora Steph. quod melius, olim ταυτην ex Aldo.

εσβαλλοντας) εσβαλεοντας Arch. post φερε-
μενοι comma Ald. Cam. I. II.

εσεπесον) ενεπесον Arch. post αμφοτεας pun-
ctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIX.

Post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ημιν) υμιν Arch. & εικοτε.

ετι της γης τε) εσε Arch. tum της γης τε
Vind. aberat ultima particula.

και προς, ηνδραποδισθαι) Separat προς a se-
quente verbo Pass. sicuti supra lib. I, 156, iun-
ctum antea cum Ald. προσηνδραποδισθαι.

ημεες) Vindob. Arch. alii cum Ald. ημεεις
Post αργυρις punctum Ald. Cam. I. II.

υποδεκομεθα) επιδεκομεθα Arch. omittens
επιοντα.

ad Cap. XXX.

Post εμηδιζον punctum Ald. Cam. I. II, ab-
est his comma post εδεν.

συμβαλλομενος) συμβαλλομενος Arch. Vind.
των) Θεσσαλων) το Θεσσ. Pass. & Plutarch.

Malignit. p. 868. B. κατα το εχθος το Θεσσαλων
Pass. & apud Plutarch. minime malum; confi-
mile κατα τε το εχθος το Λακεδαιμονιων, quo
Spartanos prosequabatur Hegesistratus, five ut
ibidem, το εχθος το ες Λακεδαιμονιους, L. IX, 36,
37. In Latinis talia saepe. Vide Cortium ad
Fragm. Sallustii p. 936. Wessel. Herodotea de-
scribens Philosophus praebet ex suo codice le-
ctionem unam alteranve vulgata apud Herodo-
tum

tum non deteriozem, velut in proximis: κατὰ
 δε το εχθρος το Θεσσαλων, nulla alia de causa,
 quam quia oderant Thessalos: similiter scribit
 & in eundem sensum Noster IX, 37 κατὰ το
 εχθρος το Λακεδαιμονιαν, propter odium, quo
 Lacedaemonios oderat: & Thucydides, κατ'
 εχθρος το Λακεδαιμονιαν κατ' εχθρος το Ρηγιναν
 κατ' εχθρος το Κορινθιαν. p. 67, 73. p. 239, 10.
 p. 483, 57. Aptissima dedit in eam rem Jac.
 Perizon. in Aeliani V. H. II. c. 25, ex his suis
 observatis explicare debuerat apud eundem
 XII. c. 53 το Μεγαρεων πινακιον. ubi commode
 Thucydideum, το Μεγαρεων ψηφισμα contulit
 Abr. Gronov. cuius avus J. F. Gronov. vid. in
 Livii 34, 26. Valken. Post δοκεειν abest com-
 ma Ald. Cam. I. II. δοκει Arch. Plutarch.

χρηματα) χρηματα τε Pass. Askew. mox το
 negligentes. Post μηδισειν abest comma Ald.
 Cam. I. II.

ad Cap. XXXI.

Επειδη δε) επει δε δη Arch. Vind. επει δε
 Ask. Quo non uter, vid. c. 69.

εγενοντο) εγινοντο Arch. Vind. Post Τρηχι-
 νης comma Ald. Cam. I. II.

Μηλιδος) Arch. Valla, bene. Prius ex Ald.
 Μηλιαδος. Της Μηλιδος rediit ex dictis VII, 198.
 Wessel. Ad Callim. h. in Del. 287, ιερον ασυ και
 υρεα Μηλιδος αιης Ernesti aptissimum dedit Thu-
 cyd. locum, quo Melienses etiam Ιερης nomi-
 nantur. Exemplis aliquot ostendi posset, non
 inutilem esse observationem Scholiastae Aristid.
 in cod. Ms. καλως ειπε (T. I. p. 304) Μηλιων,
 και ε Μηλιων. Μηλιοι μεν γαρ οι την νητον οικοντες.
 Μη

Μηλεις δε, οί εν τω Μηλιακω κολπω. **Maliacum**
sinum Liv. 27, 30 & 35, 37 Μηλιακω κολπον di-
 xit Herod. IV, 33. Attica contractione Μηλιακω
 κολπον Aeschyl. Pers. 486. & Aristoph. in Lysist.
 1171, ubi notat Palmer. in Exercit. p. 769. Μη-
 λιακω κολπον Atticistam scripsisse puto Philostrata-
 tum p. 551, non, quod ferri nequit, Μηλιδω κ.
 — *Valkenar.*

Δρυοπις) Δρυοπίης Arch. Vind. Valla. Δρυ-
 οπις, cili Δρυοπίης suspicionibus ex Schol. ad
 Apollon. Rhod. I, 1212 ansam praeber, non
 movetur. Vide c. 43 & lib. I, 56. *Wessel.*
 εσβαλλοντες) εσβαλόντες Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXII

Commata post οί μεν & post Φωκων Ald.
 Cam. I. II.

πα Παρηγοσ) Med. Pass. Ask. Arch. Brit.
 Vindob. olim ex Ald. τα. In Passion. Παρηγοσ
 semper.

κορυφη) κεφαλη ex scholio Brit. Haec ha-
 bet Pausan. X, 32. p. 878 mutata tamen. —
 Suo quoque nomine vocata dicitur Τιθορεα.
 Ista quidem clarent, atque aliunde firman-
 tur; sed his interiecta sic primum vulgabantur: [τα
 Παρηγοσ η κορυφη] κατα Νεωνα πολιν, κειμενη υπ'
 εωτης. [Τιθορεα ενωμα αυτη.] Vallae Latina:
 qui vertex est iuxta urbem Neonem illic sitam, nomi-
 ne Tithorea: facta videntur de Graecis hoc mo-
 do scriptis, κατα Νεωνα πολιν κειμενην επ' αυτης.
 Sed codd. lectionibus instructus de Laurentianis
 certius iudicabit. Pro sua linguae Graecae peri-
 tia H. Steph. scripsit, *seorsim sitam*, legens κειμενην
 επ' εωτης: sed nec huius sibi lectionis sensum
 satis-

satisfacere fatetur: Holstenii commentum ad Steph. Byz. in *Τιθορεα* vix memorari meretur: Latina Palmerii in Graecia Ant. 635. Graecis nequiquam respondent: Gronovii ingeniosa esset interpretatio, si mons Graece dici posset *δεξασθαι ὁμίλον ἐφ' ἑαυτῆς* quod non puto. Habuerunt etiam Phocenses velut commune gentis concilium, in quod *συνεδρες* suos mittebant civitates, το *Φωκικόν* dictum vide Pausan. X. p. 805. 808. 882. 892. Jam suspicor, Neōnem urbem dictam *κειμένην ἐπ' ἑωῦτης*, quod *seorsim posita*, *suique iuris*, cum reliquis Phocidis civitatibus in commune non consulebat: hoc sensu commode urbs dici potest *ἐπ' ἑωῦτης εἶναι*, vel *κεισθαι*, vel *οικεσθαι*. Nusquam istius urbis incolae memorantur *Νεωνιοί*, ubi res narrantur a Phocensibus in commune gestae cum Thessalis, aut cum plerisque Graecis bello sacro. Hos itaque suspicor *ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομος οἰκησάμην* quae phrasis est Thucyd. II. c. 63, ut huius & aliorum, sic Herodoti *κεισθαι ἐπ' ἑωῦτης* II, 2, *infantes voluit ἐν στείγῃ ἐρημῇ ἐπ' ἑωῦτων κεισθαι seorsim iacere*: vid. VII, 10. IX, 17. 37 *εἶχον ἐπ' ἑωῦτων μάγνιν*, *suum sibi habebant haruspiciem*, ab illo Mardonii diversum. *Valken*. Distinctio Gronovii est, cuius rescripta H. Stephano & L. Holstenio, locique novam dilucidationem Notae repraesentant. Aspera tamen mihi visa semper dictio fuit, *κορυφή κατὰ πόλιν κειμένη*, siquidem oppidum adstrui montis solet vertici, non vertex urbi. Placuit propterea *κειμένην ἐπ' αὐτῆς*, *sitam in eo*, non *ἐπ' αὐτῆς*, quae divinatio docti viri. *Wessel*, quocum sentimus. Recepit eam quoque *Degen*.

Appar. Herod. Vol. V.

C

ἐπ'

ἐπ' ἐωϋτης) Medic. Arch. Pass. Ask. Vind.
Ceteri cum Ald. ὑπ' ἐωϋτης.

ἀνηνεικαντο) Post ἐς τὴν comma Ald. Cam.
I. II. Eustath. in Odyss. p. 1604, 4. Post αὐ-
τεων comma Ald. Cam. I. II.

Ἀμφισσων) Ἀμφισαν Pass. & Κρισσαιε cum
Arch. Valla, crebra variatione. Conf. Wasse
ad Thucyd. II, 69. Post ἐπεφλεγον comma Ald.
Cam. I. II, idemque post πυρ.

καὶ ἐς τὰ ἱερά) κατεκαίων loco quatuor ho-
rum Arch. male.

ad Cap. XXXIII.

ἐδὴεν πάντα) ἐδὴεν Pass. non incommode
ex dialecti ritu, post πάντα punctum Ald. Ca-
mer. I. II, colon habent post πολιν.

Χαραδρεν) Med. Ask. Arch. Pass. Paris. A.
Alii cum Ald. Χαραδρεῖν Jonum more. Post
Ἐραχον nominaque singula sequentia cola po-
suit Ald. Cam. I. II.

Τεθρωνιον) Τεθρόνιον Arch. Τιθρωνιον Pau-
san. X, 3 & Steph. Byz. Θρόνιον Eustath. in Ho-
mer. p. 638, 58.

Νεωσί) Citat Harpocratio in Νεωσί, & Sui-
das voc. Νεωσί. Post Ἀβας comma Ald. Ca-
mer. I. II.

δε τι καὶ) δε καὶ Arch. Pass. Askew. & mox
ετι Ask. loco εσι. Post τότε comma Ald. Ca-
mer. I. II.

συλησαντες) συλῆσαντες Arch. Ald. & dein-
ceps. Post συλησαντες comma, post ἐνεπρήσαν
colon Ald. Cam. I. II.

διεφθειραν) διεφθειρόν Arch. Vind. post μισ-
γομενοι comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. XXXIV.

ἐπ' Ἀθηνᾶς) et Ἀθηνᾶς Arch.

ἐς γην) idem Pass. Vind. Ask. Olim cum Ald. την, quae obvia varietas. Post διατεταγμένοι comma Ald. Cam. I. II, quod non habent post ἐσωζον.

τηδε) desideratur in Arch., ubi mox δὴλον βελομένοι Pass. Brit. Ask.

ad Cap. XXXV.

ἐσσημαῶρον) Explicat, male scribens, Hesych. in voce.

Λιολιδεων) Med. Pass. Ask. Arch. Λιολιδων Brit. Vind. Paris. B. Ald. Ex Med. posuit Gronov. Λιολιδεων Aeloidensium, Valla: Palmer. Graec. Ant. p. 675 miratur, nullum alium de hac Aeolide mentionem fecisse. Iisdem paene servatis literarum ductibus iam ante aliquot annos veram, ut opinor, lectionem detexi corrigendo Λιλαεων. Quo quisque colore suum errorem incrustaverit nihil attinet dixisse, veritate monstrata: Persae τῶν Πανοπεων την πόλιν ἐνέπρησαν, καὶ Δαυλίων, καὶ Λιλαεων Panopensium urbem incendio vastarunt, & Dauliorum, & Lilaeensium; atque adeo Panopea, Daulida, & Libaeam, Λιλαίαν hinc, auctore Stephan. Byz. fit Λιλαίους iuxta Pausan. X. p. 817, οἱ Λιλαίους — ἐς τὴν Κηφισὸν τὴν πηγὴν περὶ μάλιστα ἐπιχωρία ἀφίσσιν accolebant Cephisi fontem; ab interitu tutos praestitit Homerus, a quo praeter ceteros Phocenses Lilaeenses etiam intexuntur Boeotiae Iliad. β. 523. Οἱ Κυπαρισσῶν ἔχον — καὶ Δαυλίδας, καὶ Πανόπηας, οἳ τ' ἀρὰ παρὰ ποταμὸν Κη-

Κηφιστον διον εναιον, Οί τε Λιλαειαν εχον πηγης επι Κηφισσοιο. — A Philippo solo aequatae hae primae memorantur urbes Pausaniae p. 803, Λιλαία· Ταμπολις· Αντικυρα· Παραποταμιοι· Πανοπευς· Δαυλις, veteres omnes, partim Homeri carmine nobilitatae, partim Xerxis furore: de Lilaea Palmer. egit Graec. ant. 6. p. 681 seqq. Valken. Daulidem & Panopea Poeta in catalogo, uti situs requirebat, iunxit. Quas urbes cum Persae inflammarent, Αιολιδων titulus oppidi complecti nomen debet. Ubi vero in Phocide illud? Palmerius cum omni Graecia ignorat: Gronovius reperisse se in Plutarchi Lucullo p. 479. D. putavit, ubi της Φωκιδος περι Στερειν αιολιζοντες. Demiror tamen vehementer, istos huc αιολιζοντας advocari, qui L. Luculli aetate ex Boeotiae Chaeronea, uti nitide Plutarchus, in eam Phocidis partem conmigrarunt. Ficulneum ergo Aeolidis illi praesidium. Quid itaque? Menda se vocabulo insinuavit; scripserat ΛΙΑΛΙΕΩΝ, imperiti vero ΑΙΟΛΙΔΕΩΝ. Quam quidem scripturae fraudem Valkenarius mihi monstravit & probavit: nunc eandem video in Pavii coniecturam incidisse. Profecto, si quae alia, ex tripode venit. Λιλαία, Lilaea, proxime ab oppidis incensis aberat, doctore Pausania X, 33, nec fatum, quod illa merfit, potuit vitare. Wesseling. Ingeniosissimam hanc aeque ac verissimam Valkenarianam coniecturam, a Wesselingio & Larcherio non receptam miramur, qui postremus de Graecia veteri cognitiones nostras nimis imperfectas putavit, ut his in locis nullum huius nominis oppidum extitisse probare audeat. Nos secundis

dis curis] Herodotum ſi contigerit edere, emendationem hanc recipere in contextum vix dubitarem. Mox ταυτην Med. Paſſ. Ask.

συλησαντες) συλησαντες Ald. Cam. I. II.

επισεατο) Arch. Vind. alii cum Ald. ηπισεατο. Poſt πυθανομαι abeſt comma Ald. Camer.

I. II, habent comma poſt αμεινον & poſt η τα.

τα Κροισο) Abeſt Articulus Arch. qui cum, ſi plures accederent, non diſſentirem. Weſſel.

ad Cap. XXXVI.

Οι Δελφοι δε) Οι δε Δελφοι Arch. Vindob. Poſt δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

απικατο) Med. Arch. Paſſ. Askew. Vind. απικεατο Paris. A. B. Brit. Ald, frequente variatione. Punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

κατορυξεσι) κατορυξωσι & εκκωμισασι Arch. Paſſ. Askew. Vind. Poſt χωρην punctum Ald. Cam. I. II.

φας) deſit Brit. Poſt εφροντιζον punctum Ald. Cam. I. II, comma habent poſt γυναικας, punctum poſt διεπεμψαν, colon poſt κορυφας.

ες το Κωρυκειον) Sumſit hinc Euſtath. ad Odyſſ. p. 1604, 4. Poſt οι δε comma Ald. Camer. I. II, colon in his poſt υπεξηλθον & poſt προφητω.

ad Cap. XXXVII.

τε εσαν) τε non eſt in Ask. Paſſ. Poſt τε ante ενομα comma Ald. Cam. I. II.

εξενηνεγμενα) εξενηνεγμενα Paſſ. Ask. εσωθεν imprudenter tentavit H. Stephan. Hic ſane miror, cur εξαθεν iſ ſcribi maluerit, quod, me iudice, protinus altero deberet mutari, ſi hic

forte legeretur: εἰς infra recte scriptum in istis: θῶμα — καὶ τὸ κατὰ εἶς, ὅπλα ἀρχαῖα αὐτομάτα φαίνονται εἰς περὶ τὰ νη8. Arma, credo, sponte sua templi exierant penetrati, ut heroës Delphorum Phylacus & Autonus, scutis sacris velut amuletis muniti, pro aris & focis Delphorum suorum propugnarent; vide α. 38 & 39. Paullo ante Lencitricam pugnam, Thebis, ut ait Callisthenes, in templo Herculis valvae clausae repagulis subito se ipsae aperuerunt, (ὡς τὰ Ἡρακλῆος εἰς τὴν μάχην ἐξωρημέναι, Xenoph. Ἑλ. VI. p. 348, 11) armaque quae fixa in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa; Cic. Divin. I, 84. Plura praeter ceteros narrat illic prodigia Xenophon, ipse neutiquam liber a superstitionis morbo: nonnullos tamen dixisse fatetur, ὡς ταῦτα πάντα τεχνασμάτα ἢ τῶν προσηγορῶν. Delphis hoc tempore nec locus erat fraudibus nec tempus. Delphorum propheta Acaratus, exsternatus praesentis periculi metu, facile sibi videri potuit duplices videre Delphos, quidni, sponte sua foris patentibus, arma etiam αὐτομάτα εἰς περὶ τὰ νη8; neque est cur miremur, ista talia elegantissimo Herodoti ingenio se probare potuisse tamquam vera. Valken Post ipse colon, post τῶν comma Ald. Cam. I. II.

ἀνδραπῶν) ἀνδραπῶ Arch. Vind. Post ὁ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

Προνοίας) Vind. & Harpocratio in Προνοίας: Προνοίας Med. Passion. Ask. ceteri προνοίας cum Ald. semper. Magna Vind. ex servata scriptio-
ne veriore laus, cumulator futura, modo in consequentibus auferri sese passus haud fuisset:
scri-

scribi ad eam formam semper oportet; nam προναίης in Demosthene, Aeschine, Diodoro, Pausania, improbum minime, in Herodoto ubique. Conf. lib. I, 92. *Wessel.*

γενομενα) Med. Pass. Ask. alii γεγεννημενα, uti Arch. Vind. Brit. Ald. Post νη punctum, post τα comma Ald. Cam. I. II.

επιγενομενα) επιγινομενα Pass. Ask. γινομενα Arch. Vind.

Προναίης) Προνοίης Ald. &c. Προνηίης scribendum ex dialecto.

βρανα) ιρα Arch. Post ενεπιπτον colon Ald. Cam. I. II, in his post σφρων punctum.

Προναίης) προνοίης νη Arch. Προνηίης dialectus postulat.

ad Cap. XXXVIII.

ενεπεπτώκε) επεπτώκε Arch. επεπτώκε Vind. Tu vide IV, 203 & VII, 43.

τι αυτων) τε Arch.

ιδυ) ευδυ Med. Ask. Pass. Paris. A. B. non bene. Post βαρβαρων abest comma Ald. Cam. I. II, quod ponunt post τετοις postque κτενοντας, & colon post διωκοντας.

εχοντας) Una tantum litera ex εχοντας detracta, (εχων autem & των in Herodoteis codd. aliquoties inter se permutantur:) feliciter, ut puto, corripiebat G. Koenius, εοντας, armatos hominum statura altiores: την ηλικίαν, Ουσιν dixit etiam Sophocl. Trachin. v, 312, ubi v. est 1079, Γυιη δε, Θηλυς εσα. κ'εκ αιδρος Ουσις. i. e. εκ αιης. Koenii coniecturam d'Orvilliana ad Charit. p. 182, longe praeferendam. & veram arbitror; nam, admissa d'Orvillii lectio-

ne, si μεζονα quis scribat, μεζονα Φυσιν ιχονταε
vereor, ut Graece doctis hic approbet. *Valkenar.*

ad Cap. XXXIX.

Τετρε de τερε δυο) Arch. Brit. Ask. Passioni.
Vind. ora Steph. Olim cum Ald. τερε δυω δε
τετρε. Porro εναι επιχωριε ηρωεε Pass. Askew.
Arch. Post Φυλακον τε comma, post Αυτονοον
punctum, post των comma Ald. Camer. I. II,
quod non ponunt post Φυλακε μεν.

παρ αυτην) κατ αυτην Ask. margo Steph.

Προναινε) Προναίνε Ald. &c. punctum post
vocem Ald. Cam. I. II.

Υαμπειη) Una litera minus Jonice scriben-
dum Υαμπειη. *Valken.*

σοοι) Ask. in ceteris σωοι. Conf. II, 181.
V, 96, abest comma post σοοι Ald. Cam. I. II,
in his comma positum post ες το.

ενεσκηψαν) ενεσκηψαντο Arch. Post ανδρων
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XL.

κατισχει) κατασχειν Arch. qui statim των
δε εντα.

αυτοι) abest Arch. Vind. Post βελευσανται
& το commata Ald. Cam. I. II, idemque post
πρηγμασι, sed abest post ποιησεσθαι.

ποιησεσθαι) ποιησασθαι Pass. Ask.

πανδημε) πανδημι Med. quae tria sequuntur,
in Steph. ora omittuntur.

των μεν) των, οι μεν, Ald. Camer. I. II, in
queis punctum post εον, comma post οι δε.

ες την Πελ.) κατ την Π. Arch. In Isthmi
ma-

munitione varios se dant docti homines, ablativae praepositione, *τον Ισθμον αὐτὸς τεύχεστας, τὴν Πελοπόννησον περὶ* — fingunt. Sed stare vulgatum posset, ac sumi de septo, in Peloponnesum versus spectante: malim tamen, quod ex Arch. enotavi, *καὶ τὴν Πελοπ.* sic cessat difficultas. Conf. Diodor. XI, 16. *Wesfeling.*

ταῦτα δὲ) τὰ δὲ ἄλλα Arch. Ask. satis bene.

ταῦτα δὲ) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. in Med. Ask. Pass. illud *δὲ* post *ἔτω* ponitur. Porro *προπυθανόμενοι* Brit.

ad Cap. XLI.

Post *Σαλαμῖνα* punctum Ald. Camer. I. II, in his comma nullum post *εποίησαντο*, sed positum post *Ἀθηναίων* & post *τῇ*, itemque post *πλεῖστοι*, & colon post *ἀπέστειλαν*, punctum denique post *Ἀργίαν*.

Omissum in iisdem comma post *ὑπεκδεσθαι*.

χρηστῶ τε βελομένοι) Medic. Pass. Arch. Ask. Valla cum Paris. A. teste Larcherio: in Aldo & aliis *χρηστῶτε παιδομένοι καὶ βελομένοι. τῷ χρηστῶ βελομένοι ὑπηρετεῖν* Paris. B. & D. teste probanteque Larcherio. Participio servato, Koenius commodum inesse sensum putabat, sic scriptis: *ἐσπευσαν δὲ ταῦτα ὑπεκδεσθαι παιδομένοι, τῷ χρηστῶ τε βελομένοι ὑπηρετεῖν*, referens nempe *το παιδομένοι* ad *το κηρυγμα*, quod per Atticum fuerat promulgatum, ut omnes suis consulerent; qui nunc dicerentur festinasse in liberis & familia alio mittendis, *παιδομένοι, τῷ κηρυγματι* videlicet; istud placitum opinor in

exilium damnatae vocis patrocinium: *πειθομεν* *voi* in optimis codd. si omitteretur, non displicebit a Gronovio proposita lectio. *Valkenar.* Qui hanc lectionem, Aldinam scilicet, concinnarunt, si Herodotum spectarunt, debuissent posteriora potius convertisse in negativam formam hoc modo, *καὶ ὁ βεβλομενός ἀντιβαίνειν*. Ita enim crebro procedit ejus stylus. Sed propt nunc leguntur ista, certe vel aut illa verba *πειθομενός καὶ*, aut tria sequentia videri possunt, immo debent prorsus supervacua; vel ex iudicio interpretis Latini omittentis sane quod spernit. Unde in eo totus eram, an non is egisset temere, & recte duo ponerentur, quorum prius pertineret ad animos, posterius ad exsequutionem, *quod persuaderentur araculo & vellent obsequi*. Sed Latinus interpres haud dubie sequutus fuit auctoritatem maiorem & veterem, & forsitan ex hoc ipso Ms. libro petitam, quippe qui ignorat priora duo, ad quem accessi. Certe Laurentium Vallam, & hanc ejus versionem Latinam ignoravit Stephanus, qui tam libere de eo pronunciat. *Γιγνον.* Nos cum Larcherio pro Paris. B. & D. stamus. Post *ὑπηρετεῖν* punctum Ald. Cam. I. II.

τῶδε εἶναι) Iidem quatuor & Vind. olim *τῶτε* cum Aldo, qui cum Cam. I. II. & *ἐκκηῖται*.

οἱ Ἀθηναῖοι οὖν) *τῶν* Arch. prave, omittit idem *οἱ* ante *Ἀθηναῖοι* cum Pass. Ask.

ἐδιδάχθησαν) *ἐνδιδάχθησαν* idem Vind. Post *εἰσὶν* comma Ald. Cam. I. II.

καὶ ὥς) *καὶ ὅτι καὶ ὥς* Vind.

ἐπιτελεῖται) Medic. Pass. Ask. Vind. Arch.

Antea *τελεῖται* cum Ald.

πρὸς

προθυμοτερον) Paris. A. B. Arch. Vindob. Brit. Valla; ſed προτερον Med. Ask. Paſſ. Valere nequit καὶ προτερον, niſi ſi ἡ καὶ προτερον ſcribatur. Equidem pro pravo puto, atque ex ſcriptionis compendio. Weſſeling. conſentiente Valkenar.

απολελοιποιης) απολελοιποιης Med.

ad Cap. XLII.

νεας) νηας Vind. Arch. Ask. & ſaepius deinde, tum συνερες Arch.

τον Τροϊζηνιων) των Brit. adi Caſaubon. ad Strab. 8. p. 574.

προειρητο) ειρητο tantum Arch. Vind. Comma poſt νεες Ald. Cam. I. II, in quibus comma quoque poſt αὐτας.

αὐτος) αυτες Ask.

ὁ Ευρυκλειδω) abeſt Arch. Colon poſt Σπαρτιατης Ald. Cam. I. II.

γενεος τε) γειεος γε Vind. pro quo τε Arch. an & μεντοι γε voluerunt? Weſſel.

ad Cap. XLIII.

Poſt Κερνηθιοι δε abeſt comma Ald. Camer. I. II, quod idem ponunt poſt παρεχόμενοι & poſt το.

παρειχοντο) παρεσχοντο Arch. Vind. non differt, moris tamen Herodotei eſt. Poſt δεκα punctum Ald. Cam. I. II.

Μακεδον) Med. Paſſ. Ask. Brit. Μακεδονικον prave alii cum Aldo. Quid hic ſibi vult Macedonica gens in Peloponneſo? Nonne rectius legatur Ιωνικον? Totus locus diſtinctione ex-

explanandus. Post εθνος ponendum σιγμα τε-
λειον, post ορμηθεντες tollendum. Gronovius e
Flor. suo restituit Μακεδονοι. Vinding, in Helle-
ne p. 330 iam coniecerat Μακεδονων ipsum He-
rod. lib. I, 56 sequutus. Sed haec Macedonica
gens a Dorica non fuit diversa. Legendum
igitur Δωρικον τε Μακεδονων. Goldhagen. Com-
mata post Ερινης τε & καί Πινδε.

ύσατα) ύσατοι Arch. Post Μηλιεων comma
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIV.

Absunt commata post Αθηναιοι μιν & post
αλλας Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post
μενοι.

τοιονδε) Pass. Ask. Med. Paris. A. τοιονδε τι
reliqui cum Aldo.

περαϊην) Ητεριην Arch. Πιεριην Vind. & Val-
la. Unde *Pieriam*, qualem in Boeotia non no-
vi, acceperit Valla, satis nunc in aperto. Πε-
ραϊη της Βοιωτίας, quae contra Chalcidem in Boe-
otiae finibus, cuiusmodi Περαια της Ασίας Dio-
doro XX, 97, Asiae continentis regio, ex ad-
versum insulam Rhodum, *Peraea* apud Liv.
XXXII, 13. *Wessel.*

εκκομιδην) κομιδην Arch. Post σωζοντες com-
ma Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι δε) Descripsit Eustath. ad Perieg.
V. 423.

ονομαζομενοι) bene Vind. Arch. Ald. Cam.
I. II, antea ονομαζομενοι. — G. Koenius in li-
teris ad me datis, Multa, scribit, sunt in his,
quae me offendunt. Primo Cranaos dictos
fuisse sub Pelasgis; deinde vero Cecropidas,
quum

quum Cecrops Cranaum aetate praecesserit, Quid scripserit Herodotus, codd. forte monstrabunt. Interim velim consideres, num tibi displiceat: *ἐπὶ μὲν Πελασγῶν — εἰσαν Πελασγοὶ ὀνομαζόμενοι· ἐπὶ δὲ Κεκροπὸς βασιλεὺς ἐκλήθησαν Κεκροπιδᾶν· καὶ ἐπὶ Κρανᾶς Κρανᾶοι.* Dubium non est, quin ista ratione vere scripsisset Herodotus; sed, quod in nostris est exemplaribus, in suo Scymnus Chius invenit, cuius ista sunt in *Perrieg. v. 558* *Ἐξῆς Ἀθηναῖς φασὶν οἰκητὰς λαβεῖν· τὸ μὲν Πελασγὸς πρῶτον, ἐς δὲ καὶ λόγος Κρανᾶος καλεῖσθαι· μετὰ δὲ ταῦτα Κεκροπιδᾶς, &c. v. 564* *Ἡρόδοτος ἰστέρι δὲ ταῦτα συγγράφων.* Scymni loco, quem tum Marcianum vocabunt, usus est Meursius in *Regn. Att. p. 50. 68. 724*, neque omisit huc spectantia Eustathii verba in *Dionys. v. 423.* *Valken.* Jo. Meursium, haec loco non suo deposita arbitratum, in ordinem Gronovius coegit iustissime; addi-potuerat, quod Bouherius *Diss. Herod. c. 9. p. 99* tacitum non habuit, valde dubium manere, utrum a rege Cranao Athenienses *Cranai* fuerint olim nuncupati, an potius, quod asperam & petrosam, *κραναῖαν*, regionem haberent, quae Salmafii doctrina *Ling. Hellenist. p. 359.* Ad veritatem propior Berkelii accedit suspicio ad Stephan. *Byz. Ἰωνία*, in vicinis excidisse vocem *Ἐρεχθεῖδαι* fuisse primitus *Ἀθηναῖοι Ἐρεχθεῖδαι μετωνομασθῆσαν.* Verborum enim & rei nexus coniectanti apprime favet. *Wessel.* In Salmafii sententiam cum Larcherio abimus, in Berkelianam abiit *Degenius.*

ἐκλήθησαν) *Med. Ask. Pass. ἐπεκλήθησαν Arch. Vind. Brit. Ald.* satis commode.

ad

ad Cap. XLV.

παρεχόντο) παρεχον Passion. Askew. Arch. comma post παρεχόντο & post το Ald. Cam. I. II, in his comma post έχοντες.

επεβωθησαν) Arch. Vindob. de quo supra c. I, ceteri επεβηθησαν.

ἔτοι) abest abs Pass.

ad Cap. XLVI.

Post Αργινηται abest comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post νεες. Suspicio, plus quam XL naves & in hanc classem Aeginetas dedisse; atque, ut Herodotei numeri conveniant, duo ἑ quadraginta; legendumque adeo δυο καὶ τεσσαρακοντα quo nitatur argumento haec divinationo dicatur ad c. 48. Valken. Expressit hunc numerum Degenius.

πλώρησι) Arch. Vind. alii πλεωρησι cum Aldo.

Αργινηται δε) Eustath. ad Dionys. v. 511.

Κεροι) Pass. vere. Κροι prius cum Ald., qui cum Camer. I. II comma post vocem non posuit. Accurata scriptio requirit, ut dicantur Κεροι — εθνος εον Ιωνικον απο Αθηνων. Valken.

εον) desit Arch. qui cum reliquis & Ald. Αθηναίων, etiam inferius. Revocaui απ' Αθηνων, usus Eustathii consensu. Sic απο Κορηδε, απ' Επιδαυρε &c. Cognita quoque solemnitas in ea scriptura aberratio. Wessel.

Post Ναξιοι de comma Ald. Cam. I. II.

τεσσαρας) τρεις citat Plot. Malign p. 869.

A. Post πολητεων abest comma Ald. Camer. I. II.

ἄλλοι)

ἄλλοι) ἄλλοι Arch. ἄλλοι Vind. εἰ ἄλλοι ceteri cum Ald. conf. adscripta lib. 2, 14.

πλευσάντος) πλευσάντος Arch.

Ἀθηναίων) antea Ἀθηναίων cum Ald. c. 48. Siphnii & Seriphii Ἴωνες εὐντες ἀπ' Ἀθηναίων. Ad L. 2. c. 7 loca quaedam indicata sunt Herodoti, in quibus Ἀθηναίων scribendum pro Ἀθηναίων ad ista haec poterunt adiungi. Nemo harum rerum sciens in Thucyd. vulgatum sollicitaret, ubi Cei alique insulani dicuntur Ἴωνες εὐντες καὶ ἀπ' Ἀθηναίων VII. c. 57, sed aliter loqui solet Herodotus; quam in rem vicinia satis nobis dabit exemplorum: c. 45. Leucadii vocantur ἔθνος Δωρικόν ἀπο Κορινθίων c. 46. Aeginetae Δωρῖες ἀπο Ἐπίδαυρον c. 48. Melii γεγονότες ἀπο Λακεδαιμόνων. Ad eam rationem Cei ceterique dicti sunt [ἔθνη Ἰωνικά] ἀπὸ Ἀθηναίων. Athenis orti. Valkenar. Post νῆας comma Ald. Camerar. I. II.

ταὶ καὶ ἐπ') Arch. Vind. ταὶ περ καὶ Brit. Ald. Cam. I. II, deerat καὶ vulgo. Post Ἀρτεμισίω punctum Ald. Cam. I. II.

Κυθνῖοι) Κυθνῖοι omnes. Qui Κυθνῖοι illi, quibus tantopere delectati fuerunt librarii? An ex monte Cyntho Cretensium? Nugae. Cretenses Graecis contra Persam suppetias non ierunt L. VII, 170. Redierunt, unica transposita litera, Κυθνῖοι ex insula Cythno, quos suis in schedis hic invenit Plutarch. Malign. p. 863. E, restituendosque monuerunt G. Arnoldus Anim. crit. c. 30 & Abr. Gronov. ad Aeliani H. Anim. XVI, 32. De Cythniorum & Styreenfium Dryopica origine Stephan. Byz. & Pausan. IV, 34.

Wellsh.

Wessel. Post ΣεριΦιοι τε & ΣιΦριοι commata Ald.
Cam. I. II.

εδωσαν) εδωσαν Pass.

ad Cap. XLVII.

αι εχ) οι defit Arch.

οι εβωθησαν) in Vind. optime, οι εβωθησαν

Med. Pass. Ask. Arch. οι βωθησαντες olim cum
Ald. comma post της ante ηρχε Ald. Came-
rar. I. II.

πυθιονικης Φαῦλος) Πυθιονικος Φαῦλος Arch.

Valla. Post Κρατωνηται δε comma Ald. Came-
rar. I. II.

ad Cap. XLVIII.

νυν) abest Arch. Vind. comma post αλλοι
abest Ald. Cam. I. II, in his comma post παρε-
χομενοι, παρεχοντες Arch. Vind. Post Μηλιοι
μεν abest comma Ald. Cam. I. II.

γεγος εοντες) γεγονοτες ora Steph. Pass. Ask.
Post ΣιΦριοι δε comma Ald. Cam. I. II. Haber
hinc Eustath. ad Perieg. v. 525, ubi απ' Αθηνων
bene. Antea Αθηναίων cum Ald. Post ΣεριΦιοι
abest comma Ald. Cam. I. II, in his commata
post τρηκοσια & εβδομηκοντα. In Arch. Vind.
Valla οκτω και πεντηκοντα και τρηκοσια — Nul-
lam in numeris, tamen in alia omnia abeant cum
Valla scripti quidam, litem moveo. Re-
petuntur ita c. 28, ut de auctis deminutisve
suspicio cesset omnis. Error se tamen implicuit
catalogo, quem supra Scriptor dedit navium,
non aequante hanc summam. Ubi vero & in
cuius populi naves irrepserit, non divino.
Wessel. Graecorum classis ad Salamina hic na-
vium

vium fuiſſe dicitur triremium trecentarum ſep-
tuaginta & octo; ſed ſi ſedeas ad calculos,
quidque ſingulae dederint civitates iuxta c. 43
ſqq. in unam ſummam contrahas, conficies in
univerſum duntaxat naves 366. Jam vero ex
Arch. cod. nobis hic offeruntur non 378, ſed
tantum 358 οκτώ και πεντηκόντα και τρηκοσίαι το-
tidem repertae ſunt in cod. Vallae. Si vel ea-
dem praebent alii codd. habent illa, me iudice,
ſpeciem tantum, & ſunt correctoris. Scripſe-
rat Herod., ut hic vulgatur, 378, venit enim ad
ceteras, praeter Lemniam, (VIII. c. 11) navis
e Teno miſſa: hae duae numerum 380 expleſſe
noſtro dicuntur infra c. 82 εξηπλήρωτο το ναυτι-
κον τρισι Ἑλλήσι ἐς τὰς οὐδωκόντα και τρηκοσίας νη-
ας ut adeo is numerus ſuſpectus eſſe nequeat:
ubinam itaque vitii ſedes erit quaerenda? niſi
fallor c. 46 in Aeginetis: hi non 30, ſed de-
diſſe naves videntur 42. Athenienſes dederunt
naves 180: Corinthii 40, plus quam 40 dede-
runt Aeginetae; nam poſt Athenienſes maxi-
mum dedere navium numerum: en teſtem,
qui legerat Herodotum accurate, Pauſan. in
Corinth. p. 178 ſcribentem, Aeginetas ἐν τῷ
Μηδικῷ πολέμῳ παραςχέσθαι πλοῖα μετὰ γε Ἀθη-
ναίῃς πλεῖστα. Jam vero numeri poſtulant He-
rodotei, ut dederint duas & quadraginta. Val-
kenar.

ad Cap. XLIX.

Poſt ἐββλευνοντο abeſt comma Ald. Camer.
I. II, quod nec adeſt poſt Ευρυβιάδων, ſed ex-
ſtat poſt γυνωμην in iisdem.

Appar. Herod. Vol. V.

D

ποιεῖ

ποιεσθαι) ποιησασθαι Arch. Vind. Comma post των Ald. Cam. I. II.

χωρεων) χωριων Ald. Cam. I. II &c. in quibus punctum post εσι χωρων Arch. Vind. In Steph. margo χωρεων, quod ob seqq. maluit *Wesseling*.

αφετο) αφεται Ald. Cam. I. II, in quibus post ηδη colon.

περι) non est in Arch. Post πλαωσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque post Πελοποννησιν.

τονδε) τετον Arch. Vind. Porro ως ες νικηθεωσι Med. Pall. Ask. in Ald. Vind. Arch. Paris. B. Brit. ως ην νικηθεωσι. Post ως abest comma Ald. Cam. I. II. Pravum Med. & sequacium ες νικηθεωσι inconsulte ex Valkenarii monitu ad L. II, 52 inculcabatur. *Wessel.* ες νικηθεωσι ferri nequit; revocabitur sincerum ην νικηθεωσι, Perizon. in Aeliani V. H. II, 36, ad ες δε αποθανω, quod codd. offerunt, εαν δε αποθανω spernit ut leve & inane; & est sane levissimum; sed constans veterum usus sperneret το ες αποθανω ut soloecum, alterum εαν αποθ. tantum admisit: in his saepe fuit a viris doctis peccatum. *Valken.*

μεν εοντες) μενεοντες iunctim Arch. Speciem praefert, quoniam tali in negotio c. 57 ως ε αυτε μενεειν, & c. 62 ου ες μενεεις αυτε. Sed fallacem & infirmam his nexa patefaciunt. *Wessel.*

επιφανησεται) φανησεται Arch. & Vind.

ad

ad Cap. L.

Post Αθηναίος abest comma Ald. Cam. I. II,
quod his quoque abest post την πόλιν.

αυτῶν) εκ των Arch. male.

εδῆς) ἐδῆς Pass. ex vero.

Θεσπείαν) Θεσπείαν Arch. Vind. Θεσπεῶν
Ald. Camer. I. II. Post Πλαταιαν comma non
habent Ald. Cam. I. II, habent post Θηβαίων.

ad Cap. LI.

Post εν τω comma Ald. Cam. I. II.

μησι) μηνεσι Vind. notabili scriptura. Post
Αθηναίοισι punctum Ald. Cam. I. II.

ασθενὴς βίη) ασθενεὴς Arch. Ald. ασθενῆς
scribi quoque poterit II, 47. Jonice pronun-
ciabatur ασθενῆ, ευηδῆ &c. veteribus Atticis
poetis προμηθεῖα, ευσεβία &c. Valken

εκχωρητάντες) εκχωρησαντας Ald. Cam. I. II.

Post Σαλαμίνα in his punctum.

αυτοὶ δοκούντες) καὶ αὐτοὶ idem Vind. com-
mata post μαντήιον & post το Ald. Camer. I. II,
quod defit post εχρητε. In his το ter legitur
reperitum; corrigendum το μαντήιον, τῷ — ora-
culum, quo ipsis edixerat Pythia, — putabant
ἐξευρηκεναι, mentem Dei adsequuti. Valkenar.
rectissime. Post εσεσθαι punctum Ald. Came-
rar. I. II.

καὶ αὐτοὶ δὴ) αὐτοὶ δὴ sine praefixa copula
Ask. Vind. Brit.

εἶναι) εσεσθαι Arch. post νηας colon Ald.
Cam. I. II.

ad Cap. LII.

Post τον ante Αθηναίοι comma Ald. Came-
rar. I. II.

επολιορκεον) επολιορκεοντο Vind.

συπειον) συππειον Pass. συππιον Arch. Vin-
dob. quorum prius in Diodoro & Polluce, po-
sterius in Demosthene atque aliis. Retineo
vetus.

εσχατον κακε) sine τε medio, quod habent
Ald. &c. Arch. Vind. Ask. quomodo L. I, 22,
Porro iidem τε φραγματος. Post προδεδοκotos
comma Ald. Cam. I. II.

ολοιτροχος) Habet Suidas in voce, & Eu-
stath. ad Homer. p. 925, 5. Schol. Pass. τρογ-
γυλος, τροχοειδης λιθος. Conf. L. V, 92. 2, ubi
ολοιτροχον pinxerunt, Wesscl. Post ελεν colon
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIII.

εν τη ηπειρω) επι τη Arch. Vind.

εμπροσθεν) εμπροσθε & μοχ οπισθε Passion;
Ask. Porro προ ante της ακροπολιος abest Arch,
Vind.

πολεων) πολεμιων Brit.

ετε τις) Vind. Pass. Ask. ora Stephan. &
Valla, quod ob sequentia opportunius. Olim
cum Ald. εκοτε τις. Quia mox suo loco legi-
tur μηκοτε, hic non displicet lectio marg. Ste-
phan. τη δη ετε τις εφυλασσε. Valkenar.

καιτοιπερ) καιπερ Arch. Vind. καιτοιγε As-
kew. καιτοιπερ non nemini molestum accidit,
καιπερ, sicuti in schedis quibusdam, formanti:
quo minus adstipuler fragmentum Eusebii in
Stob.

Stob. Serm. XLIV. p. 310 καιτοιπερ χρη παντος
ειδεναι τον μελλοντα ανθρωπον καταδικαν, impedit.

At hoc momenti non magni. *Wesseling*

επι την) ες την Arch. Post οι μεν comma
Ald. Camer. I. II, in his post διεφθειροντο pun-
ctum, comma post οι δε, colon post πυλας.

ικετας) οικετας idem Ald. Si Cornel Nep.
in Themist. c. 4, haec ob oculos habuerit,
protinus Xerxes accessit astu, idque nullis descendenti-
bus, interfectis Sacerdotibus, quos in arce invenerat,
incendio delevit, suspicio, legisse suo in libro
τας ιρεας, nasceretur; quae incerta vagaque,
quoniam in multis egregius scriptor dissentit.
Librariorum autem solitus in vocibus οικετας &
ικετας lapsus saepe redit. *Wessel.* Post εφονευον
punctum Ald. Cam. I. II.

κατετρωντο) Pollux explicat IX, 153.

αυλησαντες) συλησαντες Arch. more con-
sueti, tam πασαν Arch. Vindob. Brit. prae-
tereunt.

ad Cap. LIV.

αγγελιοντα) Arch. melius, quam αγγελε-
οντα. Litera nocet superflua Herodoto; infra
recte scribitur c. 97 επεμπε ες Περσας αγγελεον-
τα την παρεσσαν σφι συμφορην hic misit Artaba-
no nunciaturum την παρεσσαν σφι ευρηξίαν. Ta-
lia quaedam notata sunt ad Eurip. Phoen. p. 289
& p. 383. *Valkenar.* Post ημερη comma Ald.
Cam. I. II, idemque post αεροπολιν.

ιδαν ανυπνις) Memini, fuisse, cui de conie-
ctura vehementer ridebat ιδαν εν ύπνω. Id enim
scriptoris praecipuum usu teri; οψιν ειδα ο Καμβυ-
σης εν τω ύπνω L. III, 30 & c. 65 οψιν ειδον εν τω

ὑπνωι: atque ad eum modum frequenter. Verum illud, pariterque οψιν ενυπνισ ab eo non sperni. Adi L. VII, 18 & 47. *Wesseling.*

εμπρησαντι) εμπρησαντα Pass. Askew. Post Αθηναιων comma, post εντεταλμενα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

Post τα comma Ald. Cam. I. II.

Ερεχθης) Ερεχθεος Pass. Ask. Arch. Vind. Post εναι comma, post νηος punctum, post εν τω comina, post ενι punctum, post τα comma Ald. Cam. I. II.

παρ' Αθηναιων) ὑπο Αθηναιων Arch. Vindob. Post βαρβαρων punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι οι) Αθηναιων οι Arch. Passione, haud male.

νυν) ων Arch. Vind.

ad Cap. LVI.

Post εξηγγελθη comma Ald. Camer. I. II. εξαγγελθη sine augmento Arch. Vind.

τα περι) τα defit Arch. Vind.

ως) ωτε Arch. Vind commode.

νηας) νεας Arch. Ask. Post αυτων comma Ald. Cam. I. II, colon in his post εγινετο.

ad Cap. LVII.

Ενθαυτα δη) Excerptit Plut. Malign. p. 869 D. Post ειπε colon Ald. Cam. I. II.

ετοι αρα) ετοι Arch. Vind Valla: ex Plut. ετ' αρα antea cum Ald. Koenius elegantem vulgatae huius correctionem mecum communicavit, Συγ' αρα — Dederatne forsitan utrumque

que noſter: Συγ' αρα, εἴτοι ἢν ἀπαρῶσι τὰς νῆας,
 περι εὐδεμῆς ἐτι πατρίδος ναυμαχησῆς, aptum hac
 in ſede eſſe negari nequit: quid ſi legerit utrum-
 que Valla? eius ſunt Latina: Si iſti &c. iam tu
 pro nulla amplius patria dimicabis. Valken. Poſt
 Σαλαμῖνος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

περι εὐδεμῆς) εὐδε περι μῆς Plut.

πολις) Ask. recte: πολίης ceteri cum Ald.

μη ε διασκεδασθῆναι) ε μη Paſſ. & ἀκεδασθῆ-
 ναι tantum Vind. Arch.

ἰθι, και) Plutarch. ἰθι τε και vulgatis me-
 liora, iudice Valken.

μεταβλευσασθαι) μεταβαλεσθαι Vindob.
 Arch. in Plut. vulgatum.

ad Cap. LVIII.

δη) δε Ask. τε Arch. Vind. omittit, Poſt
 ὑποθηκῇ punctum Ald. Cam. I. II.

θελειν) εθελειν Paſſ. Poſt εσβαντα comma
 Ald. Cam. I. II. εμβαντα Arch.

θελει) θελαι Arch. cum Vind.

παρεζομενος) παρεζομενος iidem. Sicuti VII,
 18 non Plutarch. his quoque uſus, ſed ο ante
 Θερμιτοκλεῆς cum Arch. negligens, cuius loco
 δε Plut. ſatis bene. Poſt οἱ comma Ald. Came-
 rar. I. II

παντα) Non habet Plut. poſt τα comma
 Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt Μησιφιλε, ſed
 exſtat poſt προſτιθεις.

εκβηναι) Huic nexa in Ald. &c. ταν Ευρυ-
 βιαδεα non legunt Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. B.
 Priſtina, ni codices vetuiſſent, εκβηαι τον Ευρυ-
 βιαδεα, συλλαξα — nihil deminuiſſem. Gloſſae

librarii inconsulte sollertis istae voces, quarum absentia utilior, tribuendae sunt. *Wessel.*

ad Cap. LIX.

αρα) abest Arch. Vind. comma post των Ald. Cam. I. II.

ὁ Ωκυτης) ὁ quoque & ω abest Arch. Vind. Post Ωκυτης comma, post εἰπε colon Ald. Camer. I. II.

απολυομενος) απολογυμενος Brit. quae glossa. Vide Suid. απολυομενος. Post εφη punctum Ald. Cam. I. II.

ζεφαιευιται) Arch. Vind. optime, ζεφαννται vulgo cum Ald.

ad Cap. LX.

Post ελεγε comma Ald. Cam. I. II.

ετι) εκετι Arch. Vind. quod non damno.

κοσμον εδεναι κατηγορειν) vir doctus εδενος κατηγορειν, haud recordatus, κοσμον εδεναι saepissime Scriptorem iunxisse. *Wessel.* Accusationi nullus erat hic locus, verum εκ εφερε οἱ κοσμοι εδεναι κακηγορειν sic corrigendum arbitror: dedecbat ipsum cuiuspiam seciorum male dicere: saepius idem vitium hinc illinc fuit a viris doctis sublatum; nondum tamen, quod sciam, ex Attica lege apud Demosth. p. 710, 42 ενσχον εναι τη κατηγορια &c. transcripsit ista Petit. in Legg. Att. p. 522 legendum τη κατηγορια, facile liquebit attendenti. *Vaiken.* Post ὁ δε comma Ald. Camer. I. II, punctum post ταδε in iisdem.

Post ποιεσθαι punctum Ald. Camer. I. II, μενων abest Arch. Vind.

μηδε)

μηδε) ην δε Ask. Post εκατεροι abest comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλων) συμβαλων Arch. Post εστι abest comma Ald. Cam. I. II. ες ο immerito in abundantiae suspicionem incidit: quid enim tritius, quam ες vice εν poni? ιζομενος ες τον βασιληιον θρονον L. 3, 64 & μοχ ες την ημιν υπεκειται τεκνα —, eiusdemque structurae cumulum congeffit Portus. *Wesseling.*

Post ελασσονας colon Ald. Cam. I. II. ελασσονας Arch. Vind. Paris. B. Ald. Brit. quibus obtempero. ελασσονα Medic. Pass. Ask. Post Σκλαμινα τε & Μεγαρεα commata posuit Ald. Cam. I. II.

πεζος στρατος) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Defuit στρατος Ald. & reliquis.

σφεας αυτος) σφεας αυτης Arch. Post Πελοποννησον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his post τα ante εγω.

ποιησας) Arch. Paris. A. B. Vind. Brit. Ask. Ald. ex Med. & Pass. ποιης. Post πρωτα μεν abest comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλλοντες) συμβαλοντες Arch. Post εστι punctum Ald. Cam. I. II.

Post αυτις δε abest comma Ald. Cam. I. II. δε defuit Arch. & Vindob. post περιγινεται punctum, post ες την comma Ald. Cam. I. II.

υπεκειται) νυν εγκειται Arch. Vind. post τεκνα τε comma Ald. Camer. I. II, in queis & comma post τε ante και.

περιεχεται) περιεχεται μαλιστα, ομοιως Med. Pass. Ask. περιεχεται μαλιστα, ομοιως Arch. & Brit. alii cum Ald. περιεχεται μαλιστα χρεων. ομοιως. Praeclare scripta exemplaria atque ex

D f

illis

illis Gronovius, quem ὁμοίως αὐτῷ — καὶ πρὸς τῷ Ισθμῷ illustrantem L. VI, 139 visi. *Wessel.*

προναυμαχῆσεις) προναυμαχεῖς Pass. προσναυμαχῆσεις Ald. Cam. I. II.

γε καὶ) absunt duae voculae Arch. Vind. Commata post τὰ & ἐλπίζω Ald. Cam. I. II.

ἐκαστέρῳ) ἐκάτερῳ Arch. post κόσμῳ punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post Αἰγίνῃ, punctum post Σαλαμῖνι, comma post ἐν τῇ.

μὴ οἰκοῦται δε) μὴ δε οἰκοῦται Pass. Arch. Ask.

ad Cap. LXI.

Comma post τῷ ante μὴ ἐστὶ Ald. Camer. I. II.

Εὐρυβιαδεᾶ) Arch. Vind. prius Εὐρυβιαδὴν cum Ald. contra morem.

εἰων) εἰς Arch. cum Vind. Vide Suidam in Αἰμαίναντος.

ἀπολι) ἀπολιδι Arch. Haesitavi, hoc probarem an ἀπολιδι, quod multo receptius, Arch.? Re considerata visum illud formae fuit, cuius Ἰσιος, τῇ Ἰσι, Οσιριος, τῇ Οσιρι, κανναβίος &c. in superioribus. *Wesseling.* Post ἀνδρὶ punctum Ald. Cam. I. II.

προεφερῶ) προεφερέτω Ask. Pass. Steph. ora. Post ἡλώκεσαν τε comma Ald. Cam. I. II.

αἱ Αῤῥηναι) non est in Arch.

τοτε δὲ). Scribendum τοτε δε δὲ —. Ad ista namque c. 60, Τοτε μὲν ἡπίως πρὸς τὸν Κορινθίον ἐμειψάτο: hæc respondent: Τοτε δε δὲ ὁ Θεμιστοκλῆς κείνον τε καὶ τὴν Κορινθίαν πολλὰ τε καὶ κακά εἰλεγε. *Valkenar.* Post Θεμιστοκλῆς comma Ald. Cam. I. II.

κακα)

κακα) καλα perperam Arch. post πολις
comma Ald. Cam. I. II.

μεζων ηπερ κεινοισι) μεζω & εκεινοισι Arch.
Vindob.

αποκρεσσοθαι) iidem Pass. quod verius: an-
tea αποκρεσσοθαι cum Ald.

ad Cap. LXII.

Post τω λογω comma Ald. Cam. I. II.

αναστρεψεις) αναστρεψεις Brit. prave. Post
πολεμα comma Ald. Cam. I. II.

πεισεις) πεισης Pass. Arch.

αυτην δεειν) iidem Vind. Med. Ask. olim
cum Ald. αυτεων. Mox in Ald. δεον κτισθηναι.

τοιωνδε) iidem omnes: ex Ald. τοιςτεων,
mox μεμνησθε margo Steph. Pass.

ad Cap. LXIII.

Post δε μοι abest comma Ald. Cam. I. II.

αναγη) Arch. Vind. antea αγγη. Quidni
rediret, quod Herodoteum habetur? Antea c.
57 ως ειη δεδογμενον αναγειν τας νηας προς τον
ισθμον & ανηγον τας νηας επι την Σαλαμινα c.
70 &c. Wessl.

ad Cap. LXIV.

Ούτω) ετοι Arch. Vindob. Post Σαλαμινα
abest comma Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγενετο Ald. Cam. I. II. colo post
vocem posito, cominate vero post ανιαντι &
post γη.

εγενετο) εγενετο Pass.

μεν εκ) μεν abest Vind. & Arch. qui cum
Valla deinceps Αικατα τον Τελαμωνος, quod ful-
cire

cire videtur c. 121, ubi soli Aianti, nulla patris Telamonis habita ratione, victores triremem ex manubiis mittunt Salaminem & dedicant. Qui voluerint, eorum sequi auctoritatem poterunt, mihi non nihil dubii superest. *Wessel.* Post επεκαλεστο punctum Ald. Camer. I, II, commata in his post Αιαχον & Αιαχιδας απεισελλον) Med. Pass. Ask. Arch. Vindob. vulgo cum Ald. απεισελαιν & Schol. Hermogenis p. 407, qui & sequentia excerpfit p. 390,

ad Cap. LXV.

Post Φυγας τε comma Ald. Cam. I, II, εκειρετο) Explicat Eustath. ad Poet. p. 364, 25.

τυχειν τότε) desunt haec duae Arch. Post πεδιω comma Ald. Cam. I, II.

ιδειν δε) Arch. Vind. Med. Ask. Pass. Brit. deerat δε Ald. &c. Haec ob oculos habuit Criticus ad Aristoph. Nub. v. 30.

μαλιςα κη) μαλιςα κς Med. Pass. Ask. πα Schol. Hermog. In Arch. Vind. Brit. Paris. B. Ald. μαλιςα κη. Laudavi εκ τριων ετεων κς μαλιςα L. VII, 21, quoniam nihil aptius codd. offerebant. Alioqui μαλιςα κη Musae solent amare L. II, 75. IV, 174. VII, 30. *Wesseling.*

αποθωμιαζειν τε σφεας) αποθωμιαζοντας σφεας Arch. Schol. Hermog. & Passion τε τον κοινορτον, sine ista pronominis. Post ακειν colon Ald. Cam. I, II.

την Φωην εναι τον) Olim mihi facile persuadebam, vocem hinc excidisse, sic restituendam: την Φωην εναι [αδονταν, vel εξαγοντων] τον Μυσικον Ιακχον. Nunc paratus sum, vulgata tueri.

ri. Prior illa coniectura locis nitebatur praesertim a Jo. Meursio collectis in Eleusina. c. 27. Solebant initiati certo die mysteriorum Jacchum ex sacello suo, quod habebat in Ceramico, deducere Eleusina, magno clamore & strepitu, Jacchum cantantes, aut hymnum sacrum, qualem, neglectum Meursio, dabit Aristoph. Ran. v. 401 &c. *Ιακχε πολυτιμητε — Δευρο συνακολουθετε προς την θεον, και δεξον ως Ανευ πανθ πολλην οδον περαινεις. Ιακχε Φιλοχορευτα συμπροπεμπαμε.* Tot mystarum vocibus excantatus laetus per viam sacram cum illis procedebat Jacchus, quos ut is *εξαγειν* in Aristoph. Ran. v. 354, sic illum verius *εξαγειν* dicebantur; in Schol. ad Ran. 326. Boëdromionis memoratur *η εκας*, *αν η τον Ιακχον εξαγισι* ter quaterve, *τον μυσικον Ιακχον εξαγειν* legitur apud Plutarch. Vide Casaub. in Athen. V. c. 14. Nihil interest, utrum dicatur *δies*, *η τον μυσικον Ιακχον εξαγισιν*, *αν η τον Ιακχον αδισι*. Schol. ad Ran. 324 *οι μεμνημενοι αδισι τον Ιακχον*. Hesych. *Ιακχαζεν*, in v. *Δι' αγορας*, interpretatur *αδειν τον Ιακχον*. Sed ode sacra, quam cantabant, ipsa quoque dicebatur *Ιακχος*. Hesychius in *Ιακχον* *και η ωδη*, *ην οι μεμνημενοι αδισι* apud Suid. in v. *ο Ιακχος ηκασθη εκ τε Θριασις πεδις υμνεμενος τε και αδομενος*. hoc sensu Herodoti dicebat Dicaeus *οι φαινεσθαι την φωνην ειναι τον μυσικον Ιακχον*, clamorem esse mysticum Jacchum, quo, ut ait paullo post, *εν ταυτη τη ορτη ιακχαζισι* isthoc utuntur die festo Jacchum saepius inclamantes. Valken. *ειναι* placuit, teste Larcherio, Villosonio, vertenti: hanc vocem emissam esse a mystico Jaccho. Sed vox mystici Jacchi, iure inquit Larcherius, num

num tantum differebat ab hominum Deorum-
que ceterorum vocibus, ut agnosci a Diceo po-
tuerit? Is Atheniensis num perfectam habuit
vocum omnium Deorum cognitionem? His
aliisque de causis reprobendam censuit Villoi-
sonianam hanc coniecturam, insertam in li-
brum, cui titulus: *Memoires pour servir à l'histoi-
re de la religion secreete des anciens peuples par M. le
Baron de Sainte Croix.* Nota 5. p. 199.

Ελευσινι γινόμενων τον Δημαρhton) Ελευσινι τον
Δημαρhton Brit. & Schol. Hermog. quod utique
non absurdum. Post Δημαρhton punctum, com-
maque post αυτον Ald. Cam. I II.

τοιτο) τοιςτον Pass. Ask. απεν iidem.

απ' Ελευσινος) απο Ελευσινος plene Arch.
Vind. porro εον es Pass. in reliquis εον. Pavii
& Bergleri coniecturam schedae Pass. certam
praestant, tum narrationis cohaesio. & Aristi-
des, quem in re manifesta non describo, Or.
Eleus. p. 258. Αδφinitas, quae εον & ιον iungit,
confusionem peperit L. I, 157 & lib. V, 59, ubi
vide. Wessel.

συμμαχοισι) Arch. Vind. Pass. Ask. olim
ζυμμαχοισιν. Post Πελοποννησεν comma Ald. Ca-
mer. I. II.

Βασιλει) τω βασιλει Brit. qui & εσσι prae-
terit.

τη μητρι και τη κορη) Δημητρι Arch. Vind.
κερη Med. solus, haud improbe. Wessel. Hic
Gronovius ex Med. Cod. Jonicam Proserpinae
dare potuerat nominis formam Κερη. Valken.
Editis inhaereo: Cererem, μητρος titulo L. IV,
53 nobilem, describi, dubitabit nemo. Wessel.
post

Post μητρι comma Ald. Camer. I. II, idemque post βελομενος, post φωνην & post της.

ιακχαζουσι) ιακχιζουσι schol. Hermog. prave.

Vide Suid. in voce hoc spectantem.

ειπαι) ειπεν Pass. Ask. Arch. Vind. Post Δημαρεhton punctum Ald. Cam. I. II, comma in his post σιγα τε.

ανενειχθη) ανενεχθη Pass.

εδεις) εδε εις idem, Ask. neque male. mox εσ' ησυχες Ask. erronee. Comma post εδεις Ald. Camer. I. II, idemque post τησδε & post τον, post κοινορτε & post φωνης, punctumque post νεφος.

μεταρσιωθεν) μεταρσιον γενομενον Schol. Hermog. ex glossa.

επι το) ις το Vind. Arch.

απολεεσθαι) απολεσθαι Schol. Hermog. Arch. Post Δημαρεhte τε comma Ald. Camer. I. II.

αλλων) των αλλων Vindob. Arch. Eustath. qui ad Hom. p. 155, 28 citat. Post καταπτομενος colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVI.

Post Ευριπε colon Ald. Cam. I. II.

δοκειεν) Med. Ask. Pass. Alii cum Ald. δοκει. Voculam hic vellem libri scripti darent Herodoteo more interiectam, ως μεν νυν εμοι δοκειεν. Valken. Post Αθηναις abest comma Ald. Cam. I. II, adest post ηπειρον.

απικομενοι) Omittit Arch. quem praeter si plures proscriberent, in exilium sine sententiae damno posset abire. Wesseling.

ἢ ἐπὶ τε Σηπιαδα) Arch. cum Valla, non
 ἐπει, ut in ceteris & Ald. Verius est editum,
 & necessarium ob scriptoris consuetudinem.
 ἐπὶ & ἐπει facillime permutantur. *Wessel.* Koe-
 nius duabus litteris repetitis corrigebat ἐπει τε
 ἐς Σηπιαδα ἀπικοντο. *Valken.* Post ἀπικοντο com-
 ma Ald. Camer. I. II, in his abest comma post
 ναυμαχισι, positum post τεσσε.

Μηλιας) Μηλιας τε Arch. ultimum aberat.

Θεσπιδων τε καὶ Πλαταιων) Θεσπιδας & Πλα-
 ταιδας Brit. comma post τε Ald. Camer. I. II,
 punctum habent post Πλαταιων.

Καρυσις) Καρισις Arch. comma post τε
 Ald. Cam. I. II, idemque post Τηνις τε & post
 παντας.

των επεμνησθημεν) post των comma Ald.
 Cam. I. II. επεμνησθημεν Med. Pass. Ask. ceteri
 omnes επεμνησθην, cui vim non facerem. Pa-
 rum refert, singulari an multitudinis numero
 pingatur, etsi prius Herodoto consuetius, at-
 que ita codd. scripti c. 95 τε καὶ ὀλίγω προτερον
 τετεων επεμνησθην. *Wesseling.*

προτεβαινε) recte literam detrahunt, προ-
 வைνε scribentes, Reiskius & Koenius. *Valken.*
 Post ειπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVII.

επιματο) Medic. Pass. Askew. Arch. Vind.
 επιματο Paris. A. B. Ald. Brit. quod saepe sine
 causa mutatur. Commata post Αθηνας & παν-
 τες Ald. Cam. I. II.

ἔτοι πλην) Med. Pass. Askew. Arch. Vind.
 ἔτοι deest Ald. &c.

τη

τη αποβησεται) η Arch. Vind. κη Ask. Pass. Brit. Gémino in negotio καταδοκοντες τον πολεμον, η πεσεεται L. VII, 163 & 169. At L. I, 32 σκοπειν δε χρη — κη αποβησεται, sicuti hic tres scripti. Res momenti videbitur exigui, nec negligenda tamen, neque improbanda. Kη sumi poterit ex Etymol. p. 682 fin. at mox iterum τη αποβησεσθαι. Wessl. Post τη comma, post αποβησεται punctum Ald. Cam. I. II. επιπλωντων) Arch. Vind. Olim cum Ald. επιπλεοντων. Post τυραννοι comma Ald. Camer. I. II, punctum post νηων, sed abest comma post ιζοντο & post πρwtos μεν.

ωλλοι) Ask. Arch. ωλλοι alii.

ερωτα) Arch. Vind. Pass. & mox, antea ηρωτα ex Med. aliisque, abest comma post ηρωτα Ald. Cam. I. II, neque adest post εκασθ.

ποιεοιτο) Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. ποιεοιντο Med. Pass. Ask. & ora Steph. quos sequentia refellunt.

ad Cap. LXVIII.

ερωτα) iidem, qui supra. ηρωτα Ald. & alii.

οι μεν δη ωλλοι) δη ωλλοι Arch. Vind. antea μεν αλλοι cum Ald. & tribus Paris. teste Larchero, qui αλλοι iure praetulit. ωλλοι enim idem ac οι αλλοι, & οι μεν δη ωλλοι idem foret ac οι μεν δη οι αλλοι, quod ferri nequit. Conf. & Gronov. I, 125.

εξεφεροντο) επεφεροντο Ask. Pass. Stephan. margo: απεφ. Brit. Post εφη colon Ald. Camer. I. II.

ειπα) ειπεν προς Arch. Vindob. ειπεν μοι προς Med. Pass. Ask. Paris. A. B. Brit. in Ald. Appar. Herod. Vol. V. — E — ει-

εἶπαι μοι, quem ob Jonismum laudo, εἶπε μοι Edd. alii. Nolo obluſtari membranarum conſenſioni morique Herodoteo, qualis ὡς ἐν ἀγγελλεῖν Λακεδαιμονίοις — L. VII, 228, & paſſim alii. Redundantia pronominis, dictioque tota, Homereum ſpirat Iliad. ζ. 501 ἐπὶ μενοί μοι Τρῶες —. Ubi Euſtath. ἐν δὲ τῷ ἐπὶ μενοί μοι Τρῶες ἀντὶ τῆς ἐπὶ μενοί, περιττὸν δοκεῖ τοι μοι κεῖσθαι. Quo quidem pleonasmō nihil omni in lingua, recte Rittershuſio ad Oppiani Cyneg. I, 89 docente, receptius. Weſſel. Herodotum, pro εἶπε μοι, ſcripſiſſe ſuſpicor cum Koenio εἶπαι μοι πρὸς βασιλῆα, quia εἶπεν cod. habet Medic. ſic autem Noſtro adhiberi ἀπαρεμφατὰ Portus docebit. Supra II, 90 perperam κατεῖπεν ex Med. poſuerat Gronov. pro Ionico κατεῖπαι. Ionica certe ſunt, quae toties apud Herodotum recurrunt, εἶπα· εἶπα· εἶπαν· εἶπας. Valkenar. Abest comma poſt βασιλῆα Ald. Cam. I. II.

κακίστην γενομένην) Med. Paſſ. Ask. & ἀποδεξαμένην, pro quo δεξαμένη Brit. προσδεξ. Arch. Vind. Olim cum Ald. κακίστη γενομένη & ἀποδεξαμένη — Illa, quae Artemiſia ad Xerxem referri poſtulat, fide codd. optime procedent, εἰτε κακίστην γενομένην — εἰτε εὐλαχίᾳ ἀποδεξαμένην, δεσποτὰ, τὴνδε εἴσαν γνῶμην με — me neque ignaviſſimam — neque pauciſſimis defunctam facinoribus, domine, me talem. aequum eſt —. Namque τὴν δε εἴσαν ad γνῶμην aptari ſequentia τὰ τυγχάνω φροτεῖσθαι, eadem utique ſutura, prohibent. Partem horum diſputando nactus eſt de Pauw, cetera, damnata violentiore coniectura, Reiskius. Weſſel.

τὴν

την δε εἶσαν) facile liquet, cur voculam inter-
feruerint δε, qua eiecta, την εἶσαν γνώμην in-
terpretor *veram animi mei sententiam*, ex Hero-
doti more loquendi. *Valkenar.* Post δεσποτα
punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma
post τα ante τυγχανω, & punctum post ταδε
λεγω, postque νηαν.

ποιέω) ποιεε, ci γαρ Arch. Vind. ποιο, οι
Ask. οι γαρ Pass. quoque & ora Steph. Post
τοι & γαρ ανδρες commata Ald. Cam. I. II.

τοσέτων) τοσέτο Pass. Ask. Post εδεις inter-
rogandi signum posuit Ald. Cam. I. II.

τοι αντεσησαν) αντισαται Arch.

εκειναις) κεις Vind. εκεινς. Pass.

τη δε εγω) τη, δ' εγω Ald. Cam. I. II.

αλλα τας νηας αυτε εχης, αυτε δε εχης τας
νηας Arch. Koenius in literis, conieceram,
ait. σχης, quia σχεν eo significatu, qui hic
requiritur, saepe vel in hoc libro apud Hero-
dot. usurpatum occurrit. *Valken.*

προβαινων) προσβαινον Arch. Post τοι &
δεσποτα absunt commata Ald. Cam. I. II, com-
ma ponunt post τα ante νεων.

οσι τα) rectius, me iudice, scriptum legi-
tur apud Plut. T. 1. p. 89° ult. εσονται τοι αντε-
χειν a minus attento mutari poruit ob sequens
διασκεδαις sed hoc idem tempus est ac εσονται,
veteri more scriptum, de quo Pierson. egit ad
Moer. p. 124. Herodotea dedit rariora H. Ste-
phan. in App. Thes. p. 140. *Valken.*

διασκεδαις) διασκεδαις Medic. Pass. Ask. alii
solito more διασκεδαις uti Plut. qui Malign. p.
869. F. citat: in Brit. διασκεδαις, quod vul-
gatus.

κατα πολις δε) Pass. Ask. Plut. κατα πολι-
ας δε τοι Vind. Arch. κατα πολεις γαρ Brit. se-
quor priores. Olim cum Ald. κατα δε πολις.
Post φευζονται punctum Ald. Camer. I. II, abest
his comma post οικος. Koenius suspicatur le-
gendum ετε αυτε οικος, neque ibi: vide mihi se-
quentia, της εκειθεν αυτω ικοντας: quae dum
omittit Plut. non sane censeretur tueri vul-
gatum αυτης. Valkenar. In Aldo παρα recte,
loco παρεσι, alii παρα.

ατρεμειν) ατρεμειν Askew. ατρεμειν Plut.
alia etiam mutans. Illud opportunius videtur
Wesselingio.

ναιμαχησαι) ναυμαχεειν Arch. Vind.

προδηλησεται) Med. Pass. Askew. Paris. A.
προδηλησεται Plut. Ald. & alii, non bene.

βαλεν) Ald. Brit. Arch. Vindob. Paris. B.
βαλεο Medic. Pass. Ask. βαλε Stob. Serm 60.
p. 85, haec describens. L. VII, 51 ες θυμων
ων βαλεν. Qui βαλεο maluerint, Homereum
συ δ' ενι φρεσι βαλεο σης Iliad. α. 297 adhibebunt.
Wessel. Post ανθρωπων comma, post γενοσθαι
colon Ald. Cam. I. II.

εν — ειναι: desit εν & ειναι Arch. Post Αιγυπ-
τιοι τε comma, post Παμφυλοι colon, post των
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIX.

τι πεποιημενης) τι non habet Ask. Post ποι-
εσθαι punctum, post οι δε comma Ald. Camer.
I. II. Cuncti εκ εα, multo rectius εκ εα, non
sineret. Wessel. Vide ad lib. II. 30, sed est &
illud apud Herodot. verantis; nam η Πυθι εκ εα,
IV,

IV, 164. & ὁ θεὸς ἀκ' ἴα κινέεν VIII, 36 quorum
tum non recordabar. *Valken.*

αγαλλομένοι) αἰχνομένοι Arch. post τε comma
Ald. Cam. I. II.

τετιμημένος) Med. Pass. Ask. Vind. Arch.
τετιμημένη Ald. & Edd. Retinuit *Wesselingius* τε-
τιμημένος obsecundans praestantissimis membra-
nis, quod & *Valkenatio* placuit. Perquam egre-
gie Ms. τετιμημένης, ut servetur sermonis forma,
quam inchoavit in proximis, ubi licet praemi-
serit in dativo τῇ Ἀρτεμισίῃ, tamen subnectit ὡς
πεισομένης, perinde in hoc membro. Quin
etiam solet Herod. sic absolute loqui, non ob-
servato, qui casus anteccedat, ut c. 90 διεβάζον
τες ἰωίαις, ὡς δὲ ἐκείνης ἀπολοίατο αἱ νηες, ὡς προ-
δόντων. Sic & c. 108. Γροαυ.

ανακρίσι) κρίσι Arch. Vind. Brit.

πλεοσι Pass. Ald. Cam. I. II. πλειοσι* Arch.
Vind. male in Edd. πλεοσι. Turpis est deterisa
macula, post Aldi & Camerarii aetatem editis
adspecta. *Wessel.* Post καταδοξας punctum Ald.
Camer. I. II.

Ευβοίῃ) Ευβοίης Arch. Post αὐτῆς colon Ald.
Cam. I. II.

ad Cap. LXX.

Ἐπειδὴ δὲ) Arch. Vindob. in aliis Aldoque
ἀπὲι δὲ. Scripsi ex codd. ἐπειδὴ δὲ, quod & ali-
as factum, uti II, 2. VII, 36 &c. recordor.
Wessel. Scribendum puto ἐπὶ δὲ παρηγγελλέν
ἀναπλάεν. Xerxes nempe, qui tum aderat,
πὸν παρηγγελλον. *Valken.* idque rectissime.
Post Σαλαμῶνα punctum Ald. Cam. I. II.

εξεχρησε) εχρησε Brit. post ημερη comma
Ald. Cam. I. II.

ποιεσθαι) ποιησασθαι Arch. Vind. Passion.

Ask. qui cum Med. επεγενετο omnes: olim cum

Ald. εγενετο. Post οι δε comma Ald. Cam. I. II.

ηκ. ηκιςα) βηκηκισα Ald. Camer. I. II, in his
punctum post μελλοιεν.

απολαμφθεντες) απολαφθεντες Pass. ex cor-
rect. tum πολιορκησεσθαι Ask.

ad Cap. LXXI.

Post νυκτα comma, post Πελοποννησον pun-
ctum Ald. Cam. I. II.

εσβαλλοιεν) εμβολλοιεν Arch. Vind.

Λεωνιδεα) iidem, Λεωνιδην ceteri. Saepe su-
periore libro τον Λεωνιδην formarunt exscripto-
res, communioem amplexi adfuetudinem,
cum τον Λεωνιδεα, ut hinc & ex c. 15 liquet,
debuissent: idem crebro in τον Ευρυβιαδην & ali-
os designarunt. Wessl.

συνδραμοντες εκ) συνδραμάντες τε Arch.

Σκερωνιδα) Σκερωνιδα Arch. neque praeter-
morem.

οικοδομεον) idem, Vind. Pass. alii cum Ald.
οικοδομεον. Post τευχας comma Ald. Cam. I. II,
colon post πολλων.

ηετο) ora Steph. Passion. Brit. prius ηνυετο
fuit ex Ald. Planissime L. I, 189 οια δε ομιλε
πολλε εργαζομενε, ηνυετο μεν το εργον. Wessl.

και πλινθισι) non leguntur in Med. qui pec-
cat, has voces omitiendo, neque dignus patro-
cinio erat arcessito Wessl.

επιφοριοντο) Arch. Vind. ceteri επιφεροντο
cum

cum Ald. Editum melius de dialecti usu. *Wesseling*. Post *νυκτος* comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXII.

Οἱ δὲ βοηθησάντες) Ald. & reliqui. *βοηθησαν-
tes* Eustath. ad Homer. p. 288, 16. Idem in
vicinis olim fuisse, nullum mihi dubium, cui
ducis coddque iudicio destitutus, sedem illaba-
tam relinquo, quamquam invitus. Vide supra c. I.
Wessel. Post *Ἑλλήνων* punctum Ald. Cam. I. II.
Ἑρμιονέες) *Ἑρμιονέες* Arch. Post *κινδυνεύουσαν*
punctum Ald. Cam. I. II.

εμελλε) *εμελλε* Arch. Pass Ald. peccato saepe
obvio. Conf. Jungermann. ad Pastor. Longi p. 229.

ad Cap. LXXIII.

Πελοποννησον) Spectavit haec Eustath. Homer. p. 289, 9.

Post *τα μεν δυο* abest comma Ald. Camer. I. II.

ιδρυται νυν τε και). De his septem Pelopon-
nesti gentibus agens hoc capite Herod. non-
nulla tradit, quae vix, ut puto, reperientur
apud alios, & ne apud Strabonem quidem vel
Pausaniam. Sed haeret initio menda, codd.
forfan antiquior, facile tamen tollenda: de
septem istis, *τα μεν δυο*, inquit, *αυτοχθονα εον-
τα, κατὰ χωρην ιδρυται νυν, την και το παλαι οι-
κειον, Αρκαδες και Κυνεριοι*, vocula *τε* tantum in
την mutata, sic commode mihi correxisse Koe-
nius noster videtur. *Valken*. Hanc Valkenaria-
nam emendationem expressit *Degenius*, eandem
iam coniecerat *Goldhagen*. Sentio *τη νυν τε* —
hic fuisse, eamque vocem ab ultima praeuentis

verbi syllaba absorptam: series illam sibi expostulat, aut την certe, quam alii maluerunt. *Wessel.*

Ἀεκάδες τε,) Arch. Pass. Vind. Ask. hinc enclitica venit, quae aberat Ald. &c. Post τεσσαρὰ comma, post ἐπὶ colon Ald. Cam. I. II.

Δωριέων μὲν) sine praeposito καί, quod exstat in Ald. &c. Pass. Ask. Vind. Paris. B. Med. Valla, quos laudo. Quae de Elide sequuntur, Eustath. ad Homer. p. 303, 38 exscripsit.

πολὶς) πολῖες Ald. Cam. I. II, post μὲν in his punctum.

Ἑρμιονη) Ἑρμιῶν Med. Pass. Ἑρμιονη Vind. Arch. Ask. Brit. Paris. A. B. Ald. Valla. Homeri Iliad. β. 160. Ἑρμιονην Ἀσινην τε — amplecti malui, quam Med. recentiore urbem titulum. *Wessel.*

Καρδαμυλῆ) Steph. Byz. in v. citat.

Παρωρεῖται) Παρωρεῖται Arch. Παρωρεῖται Jonum hic more, Παρωρεαται L. IV, 148, ubi & Lemnia eorum origo. *Wessel.*

ἐκδεδωριευνται) ἐκδεδωριεαται margo Stephan. Brit. ἐκ δὲ Δωριεαται Ask. Pass. Ferri posset ἐκδεδωριεαται, quomodo boni codd. modo contractum recte videretur, ἐκ τε ἐκδεδωριεαται, quae Porti doctrina. *Wesseling.* Monstrat illud δὲ, in vicinia fuisse μὲν. Ab Herodoto tamen scribi non potuit, δοκεῖσι μὲν μοι εἶναι Ἴωνες, quae viri docti est coniectura; videbantur enim nostro αὐτοχθόνες Cynurii. Commode scribi poterit: Οἱ δὲ Κυνηριοί, αὐτοχθόνες εἶναι, δοκεῖσι μὲν εἶναι Ἴωνες: ἐκδεδωρ. — δὲ ὑπο — Ἀργεῶν ἀρχόμενοι quae tum sequuntur viris doctis emendanda relinquam vel explananda.

Quam

Quum dixerat Strabo VIII. p. 514. Β. Λειφθῆναι — ἐν τῇ Πελοποννησῷ τὰ δύο εἶδη το, τε Αἰολικόν καὶ το Δωρικόν, causam tradit veram, cur Arcades & Elei purius Αἰολισι διελεχθῆσαν, cum in reliquis civitatibus mixta quadam uterentur dialecto; δοκεσι δε, addit, Δωριζειν ἅπαντες διὰ τὴν συμβάσαν επικρατεῖαν. Verbo Herodoteo ἐκδωριευνται H. Steph. aliiq. caute abstinnerunt: diversam dat lectionem margo Steph. ἐκδεδωριαται quae facile verti posset in flexum legitimum ἐκδεδωριδαται nam quae Portus fingit, sermonis analogiae repugnant: sed a verbo δωριζειν, me iudice, neque ἐκδωριζειν neque ἐκδεδωρισθαι formari potuit. Adhiberi forte potuit δωριευεσθαι dantur enim & huius flexus imitativa, sed pro δωριζειν vel δωριαζειν. Unicum restat, quod hic congruit apte, quodque, a Δωριος ductum, analogiae respondet ἐκδωριασαι in Dorienfium naturam veluti degenerare, Lingua uti, moribus & institutis Doricis. Huius formae verba plurima praebet praeter ceteros Plato: unum de multis nobis sufficiet ad ἐκδωριωθῆναι proximum accedens ἐκβαρβαρωθῆναι. Plato Epist. 8. p. 353. Α. κινδυνος εγενετο εσχάτος Σικελία τῇ τῶν Ἑλλήνων, ὑπο Καρχηδονίων ἀναστατον ὅλην ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενεσθαι explicat illud paulo post ἤξει σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς Φωνῆς Σικελία πᾶσα, Φοινίκων ἢ Οπικῶν μεταβάλεσα εἰς τινὰ δυνατείαν καὶ κρατος quae in hunc Herodoti locum conveniunt, quo scribendum arbitror ἐκδεδωριωνται. Euripidis in Oreste versum 485 βαρβαρωσαι χρονιος ὧν ἐν βαρβαροῖς sic invertit Apollon. Tyran. Epist. 34, Εβαρβαρωθῆν — χρονιος ἦν ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Jocosum hinc facile verbum intelligatur Alexidis Πεφιλιπιδωσαι, de quo L. Küster ad Suid. in Φιλιππιδης. Valkenar. Post αρχομενοι comma Ald. Cam. I. II.

Ορνεπται) Arch. Vindob. Brit. Paris. B. in Med. Pass. Ask. Ορνεαται. Comma post vocem Ald. Cam. I. II. ως τε Ορνεπται coniectura Larchetii. εορτες videtur insertum esse, aut pro eo scribendum οί τε Goldhagen.

περικοι) οί ante περικοι recte abest Arch. Vindob.

πολις) Ask. & supra quoque, non πολιος. Post παρεξ των comma Ald. Cam. I. II, punctum post εκατεατο.

ειπαι) ειπεν Ask. Vind. Arch.

κατεμενοι) κατημενοι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXIV.

συνεαταιν) συνεσησαν Ask.

δρομς) δρομον Eustath. ad Homer. p. 1264, 15, & δρομς p. 242, 20 sicuti codd. & edd. Conspirant in δρομς vocem scripti omnes, unus Eustathius, nec sibi tamen constans, δρομον habet, cui post Portum primas darem. Solemne in talibus, τον περι σωτηρίας αγωνα τρεχειν, apud Eunapium vit. Maxim. p. 100, aut τον περι της ψυχης θειν, in eiusdem Juliano p. 115 τρεχων περι ψυχης infra IX, 36 tacita αγωνος aut δρομς voce. Plura Budaens, Stephanus, & Portus, qui τω ελλαμψεσθαι, quod Herodoteum testabatur Hermogenes, positumque fuit lib. I, 80, operam non negarunt. Wesseling. Post θειντες punctum Ald. Cam. I. II.

ελαμψεσθαι) ελαμψεσθαι Ald. Cam. I. II.
ελαμψεσθαι ex correct. Pass.

Σαλαμινι) Omittuntur Ελληνες, qui in Ald.
&c. leguntur, in Med. Pass. Ask. Paris. A. B.
Brit. Valla: iussuque codd. eieci sunt a *Wesselingio*,
neque opus erat, ut εμοιως fingeretur;
εμος, quae & Abreschii opinatio, sufficit.
Consimiliter enim, atque ad Isthmum illi, su-
periora auditione accipientes, formidasse sibi,
traduntur. *Wessel.* Post Πελαποννησων punctum
Ald. Cam. I. II.

Θωῦμα ποιουμενοι) Θωμα Arch. Ask. & ποι-
εομενοι Vind. Arch. ποιουμενοι Med. Pass. Ask.
in Ald. Paris. A. B. ποιουμενος. Post μεσαν colon
Ald. Cam. I. II, idemque post εγινετο.

χερων) χεραν Arch. Post κινδυνευειν colon
Ald. Cam. I. II.

δοριαλατς) δοριαλωτς Arch. Vind. ad Dio-
dor. XVI, 20. Post μενοντας comma Ald. Ca-
mer. I. II.

αμυνασθαι) αμυνεσθαι Vind. Pass. Ask.

ad Cap. LXXV.

Post λαθων comma Ald. Cam. I. II, idem-
que post τα ante λεγεν.

χερων) χερν Arch. Vind. Comma post τα
ante ενομα Ald. Cam. I. II

Σικιννος) Pass. Brit. Arch. Valla, & dein-
ceps. Σικινος Ald. &c. Scripsi Σικιννος, uti Edd.
c. 110, & hic scripti, inque Plutarcho, Poliaec-
no I, 30, 2. Clem. Alex. Paedag. I, 7. p. 130.
Etymologo atque aliis. *Wessel.* Post τον ante δη
comma Ald. Cam. I. II,

Θομι-

Θεμιστοκλεως) ὁ Θεμ. Arch. comma post vocem inseruit Ald. Cam. I. II.

πολιτας) Arch. Ask. vere: πολιτας prius ex Ald. Colon post ταδε Ald. Cam. I. II.

με) deficit in Pass. Ask. colon post Ελληνων Ald. Cam. I. II, idemque post τα βασιλης.

κατυπερθε γινεσθαι) κατυπερτερα γινεσθαι Arch. antecedens μαλλον negligens, sicuti & Vind. qui γινεσθαι cum Pass. Ask. olim γινεσθαι cum Ald. — Haereo, hoc servem, an ex codd. κατυπερτερα; posterius lib. VII. c. 233 ως δε εδον κατυπερτερα των Περσων γινομενα τα πρηγματα. Vide c. 136. Omitti & μαλλον, quod damnant schedae, poterit, ut alibi indicatum, Wesseling.

εργον απαντων) εργον παντων Arch. Vind. In Aldo quoque εργον & Valla; postea εργων finxerunt.

ομοφρονεσαι) ομοφρονεσαι Ald. ex errore typographi a Camerario emendato.

ετι: ετιτι Arch. Vindob. Valla, voluerunt ετι τι; neque incommode.

γαυμαχουοντας) μαχουοντας Brit.

ad Cap. LXXVI.

Post τοιςι δε comma Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγινετο Arch. Pass. Vind. Sequentia hinc habet Steph. Byz. in Ψυτταλεια, ubi Pined. errat. Post Ψυτταλεια & καμενη com-mata Ald. Cam. I. II.

απεβιβασαντο) απεβιβασαν Arch. Vindob. forte verius, απεβασαντο Pass.

Post Κεον τε comma, post τεταγμενοι colon Ald. Cam. I. II.

κατε-

κατεχον) κατειχον Arch. Vind. Ask. μοκ
παρα τον πορθμον Med. Pass Ask

εινεκα). ειεκεν Arch. Vind & μοκ. Post
εζη colon Ald. Cam. I. II.

μηδε φυγειν) μη φυγειν Arch. Vind.

απολαμφθεντες) απολαφθεντες Pass.

τισιν) τισι Ald. quod vitium typogr. Ca-
mer. correxit. Post καλομενην comma Ald.
Cam. I. II.

γενηται) γινητε Pass. γινηται Ask. Post αν-
δρων comma Ald. Cam. I. II.

ναυηγιων) ναυηγων Arch. uti solet. Colon
post vocem Ald. Cam. I. II.

πορω) πορρω Ald. & Edd quidam, absurde.
της ναυμαχης Pass. Cum Heilmanno & γαρ δη
πορρω legendam censuit Deger. πορρω coniecit
Goldhagen.

εσεσθαι) defuit Arch. Vindob. Post της μεν
comma, post περιποιωσι colon, post της δε coma-
ma Ald. Camer. I. II, quibus abest comma post
νυκτες.

της νυκτος) Hinc hiatus in Arch. & Vind.
usque in cap. 84, & οι αλλοι Αμενιη.

ad Cap. LXXVII.

Post εσβλεψας punctum Ald. Camer. I. II.
σηματα legendum suspicatur Goldhagen.

χρυσασον) Pass. Ask. ora Steph alii cum
Ald. χρυσασον. Melius codd. post ατην comma
Ald. Cam. I. II.

μανομενη) μαινομενοι Camerarius vulgavit in
Epigrammatibus, Theocrito ab ipso adpositis,
de coniectura puto. Wessel.

σβεσ-

σβεσσει) σβεσση Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Wesseling*. Post κορον abest comma Ald. Cam. I. II.

μαιμακοντα) και μωνον τα Brit.

πιθεσθαι) πειθεσθαι Pass. πιθεσθαι Valla, quorsum Pass. vergit. Comina post vocem Ald. Cam. I. II.

Φοιξαι) Φοιξη Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Wessel*.

αντιλογιης) Scripta exemplaria consentiunt, quibus, etsi αυτολογιας in Diss. Herod. maluerim, non pugnabo. Desit oblitterata praepositio, reditura, Βακιδι modo δι' αυτολογιης revocetur. An vero δι' αυτολογιης λεγειν, contradicendo obloqui, iniustum sit, fateri, ob varium in isto genere sermonis usum, erubescō. Aliter qui sentiunt, ut Abresch. ετε αυτος ελθειν τολμεω refingunt. Quae sane dictio & elegans & trita est, ab ipso Animadv. ad Aeschyl. L. I, 3. p. 15 & Valken. in Phoeniss. Eurip. v. 482 doctissime illustrata. *Wessel*. αντιλογιης commode corrigit *Wesseling*. in Diss. Herod. p. 201. *Valken*.

ad Cap. LXXVIII.

Post στρατηγαν comma Ald. Cam. I. II.

περικυκλουντο) Med. Pass. Ask. In Ald. & Paris. B. Brit. περικυκλουντο.

ad Cap. LXXIX.

Συνεσηκοτων) Quod συνεσηκοτων vertebatur congregatis: sed vide I, 207. IV, 132. *Wesseling*. Post τον ante εγω comma Ald. Cam. I. II, quod abest post νενομικα, sed ponitur post Αθηνησι & post

post πνευμένος, & colon post ισθμῶν, punctum-
que post ταδε.

εν τε τω) Passion. deerat enclitica Ald. &c.

Abest comma post εν ταδε.

την πατριδα) Med. Pass. Ask τη πατριδι
Ald. & alii. Optime Mss. & Gronov. Proba-
tissima Nostro, Thucydidi, Xenophonti, aliis-
que ea structura, a Thoma M. ad Δρω laudata.
Dubito vero, sitne ex usu τοι, siquidem illud
commodiorem post pauca locum occupat, &
necessarium hic non est. *Wesset.*

δε τοι) Askew. Pass. Medic. antea cum Ald.
λεγω δε fine τοι, in Brit. δε ο ισεν. Post ετι ου
abest comma Ald. Cam. I. II, nec ponitur post
θελωσι, sed post Ευρυβιαδης.

ad Cap. LXXX.

Post τοιαδε colon Ald. Cam. I. II, idemque
post ηγγειλας, & comma post τα.

ηθελον) ηθελον Ask. Post συ δε abest com-
ma, colon post λεγειν Ald. Cam. I. II, idem-
que in his post λεγεις.

ταυτα δη τα καλιστα) Si qui ταυτα δητα
praeoptaverim, cum doctiss. viro Miscell. Obs.
Vol. III. p. 142, non valde obnitar. Loquen-
di genus plenius hoc loco quam plerumque,
eiusdem & Is. Casauboni ad Athen. V, 2 soller-
tia exemplorum cumulo manifestius, quam
pridem, habetur. *Wesseling.*

ad Cap. LXXXI.

δ Αρισταδης) undecim sequentia non habet
Brit. culpa scribae. Malunt ταυτα ελεγε Θειμι-
τοκλη-

σοκλεος· παρελθων δε ο Αρισειδης — Verum concisus sermo scriptoris est, respiciens illa, σημενον αυτος παρελθων, ως εχει neque enim opinor, molestum videri, ελεγε — Φαμενος, cui simillima in Musis conplura. *Wesseling* Post μετεσηκεε punctum, comma post τωνδε Ald. Camer. I. II.

αμφισβαστη) Pass. Ask. recte. Antea cum Ald. αμφισβηση. Vide lib. IV, 14, tum οι γαρ πλευνες iidem. Post εξαγγελθεντα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXII.

Post της ante ηρχε comma Ald. Cam. I. II, punctum post Σωσιμενεος.

αληθειην) αληθειην Ask. Post Ελλῃσι & ογδωνοντα commata Ald. Camer. I. II, punctumque post νηας.

ad Cap. LXXXIII.

Post Ελλῃσι comma Ald. Cam. I. II.

ηως τε δη διεφαινε) εφαινε Medic. Pass. Ask. colon post διεφαινε, & δη non habet Ald. Camer. I. II, Med. & aliorum scriptura, cui similem ex Arch. enotavi L. VII, 217, ex praecipua parte fallit. Ita ibi, ηως τε δη διεφαινε, και οι εγγιοντο — placuit accessio τε δη: quamquam & ea vox lib. IX, 46 haud conspicitur. *Wesseling*.

και οι συλλογον &c.) Indigent verbo, fortasse olim scripta και οι συλλογον των επιβατεων ποιησαμενοι ηγερωντο, & hi propugnatorum convocato consilio concionabantur. Sic apta omnia. Alioqui και οι — ποιησαμενος προηγερου,

γενε, ut Themistocles, popularibus suis coactis, habita oratione dixerit ista. Memini ab aliis excogitata alia, quae praetereo. *Wessel* — Haec perperam coniecturis tentata, nominativi sunt absoluti, quorum vice scribi potuerat. *hes* τε διαφαινης, και τουτων συλλογον των επιβατων ποιησμενων, paucis Themistocles populares suos ad pugnam inflammavit: qualia tum probabiliter dicta sunt, dedit Aeschyl. in Pers. 402 ω παιδες Ελληνων ιτε, Ελευθερετε πατριδ', ελευθερετε δη Παιδας, γυναικας, θεων τε πατρων εδη, Θηκας τε προγονων, ιυν υπερ παντων αγων· audiebantur ista secundum Tragicum, Επει γε με τοι λευκοπωλος ημερα Πασαν κατεσχε γαιαν iuxta Herod. *prima luce*; simul atque *huc* διεφαινε· frequentius legitur *υπεφαινε*. Herodoteum est *αμα ημερη διαφαινησκη*, vide ad III. c. 86 *αμα εω*, & *αμα τη εω* leguntur apud Thucyd. p. 00, 64. 396, 11. 311. 2 haec ad manum si fuissent Dukero p. 299, 2 ne dubitasset quidem, quin C in E mutato *προσω* corrigi deberet in *προ εω*. ut *εξ εω*, sic *προς εω* recte leguntur in Aristoph. Eccles. v. 85, 312, & *εις εω* apud Isaeum Or. VI. p. 71, 28. Huc spectabat Harpoclar in *εις εω*, αντι της αρχομενης ημεραν non alium Isaei locum, quo referens ista H. Vales. illic *εισω* sollicitabat. *Valken*

Post Θεμιστοκλους colon Ald. Cam. I. II.

πα κρεσσω) τακρεσσω una voce iidem.

ρησιν) κρησιν Passion. & mox *εκελευσε*. Post *εσεβαινον* punctum Ald. Cam. I. II.

οι Ελληνες) defit Pass. & Ask.

ad Cap. LXXXIV.

ἐπὶ πρυμνὴν ἀνεκρέοντο) Citavit Suidas in ἐπὶ πρυμνὴν, tum ὠκαλλον Pass. punctum post νηαί Ald. Camerar. I. II, abest ab his comma post Ἀθηναίος.

οἱ ἄλλοι Ἀμεσση) οἱ ἄλλοι ἅμα νηῖ Arch. finito hiatu.

γενεσθαι τῆς ναυμαχίης) τῆς ναυμαχίης γενεσθαι idem & Ask. Post Ἀργινηται δὲ abest comma Ald. Cam. I. II, qui habent post φανείσασθαι & post ὥστε.

στρατοπέδον τῶν Ἑλλήνων) τῶν Ἑλλήνων στρατοπέδον Arch. Ask. Colon post ταῦτε Ald. Cam. I. II. Necessitudo nulla, ut πικροτερον aut προδυμότερον formetur. Wessel.

μέχρι ποσὸς ἐπὶ) Priori quoque sede sic scribendum arbitror, non ἐπὶ, sed ἐπὶ πρυμνὴν ἀνεκρέοντο, quia ἐπὶ non adhibetur apud veteres in phrasi πρυμνὴν ἀνακρέεσθαι. Valkenar.

ad Cap. LXXXV.

Post Ἀθηναίος comma, post Ἴωνες punctum Ald. Cam. I. II, absunt commata post αὐτῶν & ἐντολας, colon positum post ολίγοι in iisdem.

τρητάρχων) τρητάρχῶν Arch.

Θεομητορος τε) Θεομητορος Pass. prave. Vide IX, 89.

τὰδε εἵνεκα) τὰδε δὲ cum Abreschio praeferrem. Wesseling. Jonum nomina, qui veteris Graeciae ceperint naves, reliqua prudenter retinet Noster: τὰδε δὲ εἵνεκα, ait, μεμνημαι τῶτων μόνον· sic syllaba scribendum puto repetita pro τὰδε εἵνεκα. Valken.

Post Θεομητωρ μόν comma Ald. Cam. I. II.

οἱ)

οι) Non est in Arch. Pass. Ask. Post Περι-
εις colon Ald. Camer. I. II, in quibus comma
post τετες.

ad Cap. LXXXVI.

εκεραιζετο) Eustath. ad Homer. p. 364, 25
illustrat. Colon hic in Ald. Cam. I. II, idem-
que post διαφθερομενας.

ναυμαχεοντων) abest Brit.

8 τεταγμενων ετι) Koenio nostro scripsisse
de Barbaris videbatur: 8 τεταγμενας τι ετε συν
νω ποιοντων εδεν de Graecis dixit, συν κοσμω
ναυμαχεοντων κατα ταξιν. Valken. Post ετι ab-
est comma Ald. Camer. I. II, ponunt id post
συροισενθαι.

τε εκασος) τοι εκασος Pass. tum θησαυθαι
Vindob.

ad Cap. LXXXVII.

ειπα) ειπεν Idem, Askew. Arch. & in seqq.
Post ηγονιζοντο punctum Ald. Cam. I. II, in his
comma post Αρεμισιην.

επειδη γαρ) Med. Arch. Passion. Ask. olim
cum Ald. επες.

νης) νεις Ask. Arch. Vind. post η δε αυτης,
& post το ante και commata Ald. Camer. I. II,
post ποιησαση colon habent.

Δαμασιθυμς) Σαμας. Brit.: Steph. Byz. in
Καλυνδα gentile urbis hinc hausit.

εγωγε εχω ειπα) Arch. antea cum Ald. εχω
γε. Cultius Arch. & verius. Sic cap. 128 αρε-
χην εγωγε εχ εχω ειπα. Eo vero cupidius id re-
posui, ut scabrities, ad quam vir doctus ultro
offendit, detergeretur. Wesseling.

F a

ετι)

εστε) εστε, & denuo, Askew.

κατα τυχην) κατα τυχεν Passion.

ειβαλε τε) ανεβαλε Arch. comma post το

Ald. Cam. I. II.

ειδε) οιδε Arch.

νηα της) νεα την Askew. Ald. & Edd. της

Arch. Pass. forte & Med. de quo Gronov. ni-

hil, vetustum tamen mutari passus. Wesseling.

Post ετραπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

συνηενικε γενεσθαι) Corrigenti γενεσθαι μη-
χος τε διαφυγεν — nec schedae veteres, nec
creberrime in Musis iteratum συνενικε γενεσθαι
profunt. Nam διαφυγεν τε και μη απολεσθαι
Herodoteae consuetudinis & ubertatis extra
omnem esse culpam, cumulus exemplorum,
unde pauca delibavit Abresch. Diluc. Thucyd.
L. 6, §7 manifestat. Wesseling Post ττο δε
comma Ald. Cam. I. II, quod desit post λεγε-
ται γαρ. Post παρεοντων in his punctum, post
και τον & και τις commata exstant.

σαφως) Med. Pass. Vind. Arch. Paris. A.
Ask. Olim cum Ald. σκφως. Ab exemplaribus
scriptis nihil deflecto. Est cui σαφων, ως το —
in coniecturam incidit, non illam damnabilem,
modo ab ipsa re expostularetur. Wessel. Post
διαφθαρεισαν comma, quod non ponunt post
αλλα Ald. Cam. I. II.

Καλυδικης) Καλωνδης Arch. quod non di-
splicet. Sed vide I, 172.

Post οι μεν ανδρες comma Ald. Camer. I. II.
Hinc Enstath. ad Homer. p. 211, 23 & 668, 43.
Post επαι colon Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXXXIX.

Commata poſt πολλοι τε & Περſων, punctum poſt ſυμμάχων Ald. Camer. I. II. Abeſt his comma poſt τεταγμένοι.

προσθε) Paſſ. Vind. Ask. Brit. Arch. alii cum Ald. εμπροσθε.

ad Cap. XC.

των τινες Φοινικων) poſt των comma Ald. Cam. I. II. Φοινικων ora Stephan. olim Φοινικες cum Ald. comma poſt των Ald. Camer. I. II. Quibus ex pluteis & quo cod. H. Steph. acceperit Φοινικων, dicere non habeo. Herodoteum eſt. Περμπει των τινας δορυφορων L. VII, 146. Gronovium conſule lib. I, 85. Weſſel. Φοινικων corrigendum vidit Koenius; praeſbet hoc margo Steph. abſque codd. recipiendum: των τινες εταιρων in Pauſan. p. 594, Jonicam Sylburg. vocat αιαιεροφην. Noſtro frequens, apud alios hic illic obſervata fuit; vide T. H. in Lucian, p. 82 & P. IV in Diſſ. Herod. p. 137. Qui loquendi ſaepe figuras uſurpat elegantes & rariores, amat Euſtath. hanc etiam vocolam Herodoteo ſic more tranſponere: huius immemor Caſaub. in Athen. I. p. 22. B. pro των 'Ομηριδων τις, p. 56 verius iudicabat & elegantius, των τις 'Ομηριδων. quod praeſbet Euſtath. in Odyſſ. 9. p. 316, 47. Sed centenis forte locis ſic ſcribit Euſtath. ſemel Athenaeus. Valkenar. Poſt απολοιατο αινης abeſt comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt προδαντων.

διαβαλλοντας) Arch. Vind. Paſſ. antea cum Ald. διαβαλλοντας, mox iidem τοιοις cum Med. Ask. ceteri τοις τε cum Ald.

Σαμοθενική) Σαμοθητική Arch. Vind. & flamm. Post κατεδυετο colon Ald. Camer. I. II. κατεδυετο Arch.

Αργιναι) Med. Ask. Passion. olim Αργυνη. Post ινος comma Ald. Cam. I. II.

απηραξαν) Olim απηραξαν, cui alteram caninam ex Valkenarii voluntate detraxi. Conf. Sylburg. ad Dionys. Halic. VIII. p. 494. *Wessel.* Verbum illud careat hoc loco litera superflua; apud Suidam etiam απαραξεις, & απηραξεν, απεκυψεν scribendum, non litera ε duplicata: recte scribuntur alibi apud Nostrum αρασσομενοι: συναρασσονται &c. *Valken.*

επεβησαν τε) Medic. Ask. Pass. Vind. Ald. Valla: απεβησαν male prius. Post τε comma Ald. Cam. I. II, idemque post γενομενα, & post υπερλυπεομενος τε.

και παντας) Arch. Paris. B. Med. Vindob. Pass. Ask. Παν antea ex Ald. quod vertit: eos omni modo accusans, & longe praefert de Pauw: nam συνετο, si rex incusarit, Jonas in idem incurrisse periculum. Quod illi vitio non verto, consensionem Mss., cuiusmodi nullum inspexerat, ignorantia. Αιτιωμενος παντας omnes Phoenices, quorum αρχαντων της φυγης αιτιωτατες απικτενε Diod. XI, 19. *Wesseling.*

βρεϊ) ορε Arch. Vind. Attigit haec Schol. Aeschyl. Pers. 466. Commata post Σαλαμινος & post το Ald. Camerar. I. II, idemque post τρηραρχον.

προς δε ετι) προς δε ετι Arch. Vindob. post προς δε comma Ald. Camer. I. II, idemque post Περσης. Omittunt τε post τετε iidem. — Aut aliquis latet error, aut Latina peccant:

pra-

prava esse, non ambigo. Unde enim Ariamenem cladi Phoenicum victimam accessisse, confit? Qua hominis culpa? An *προσεβαλετο τετρας Φοινικῆς παθεος* haec indicare apta sunt? Saltem alius verbo casus adfuisset. Porro *εἰ μὲν δὴ* — quae continuo post Phoenicum postulant poenas, nullas Ariamenis. At obscurum & molestum perseverat *προσεβαλετο — τετρας τῆς Φ. παθεος*, neque dissipatur Pavii Latinis, ab eo increpabatur praesens propter hanc Phoenicum poenam, quam deprecari voluerat; nam deprecari Ariamenem voluisse, unde nobis patet, & ubi *προσβαλεσθαι* tali notione? Errorem latere arbitror, & *προσελαβετο*, quae elegans Reiskii coniectura, fingendum, ut innuatur, Ariamenem, virum Persam, Jonam amicum, cum praesens adesset, calamitatem illam Phoenicum adiutasse criminando. Placet Abreschii *Φίλος Ἰωνον εἶων*, adeundi Diluc. Thucyd. p. 112. *Wessél*, quocum *Larcherius* sentit Reiskianam probans coniecturam felicissimam, quam & *Degepius* recepit.

ad Cap. XCI.

Post *οἱ μὲν* comma Ald. Cam. I. II.

ὑποσαντες) *προσαντες* edit. Genev. 1618.

Valde imprudenter & sine excusatione. Post

αντισημένους comma Ald Cam. I. II, colon ponunt post *νηων*, comma post *Διγινηται*.

εκπλωθσας) Arch. Vind. ceteri cum Ald. *εκπλεθσας*.

ad Cap. XCII.

Post *ἐπ' ἧς* comma Ald. Cam. I. II, idemque post *τον* ante *οἱ Περσαι*.

εκπαιγεόμενοι) εκπαιγεόμενοι Askew. Vide VII, 181. Comma post τον sequens Ald. Cam. I. II, in queis colon post Σιδωνίη, sed abest comma post γνώ, & punctum ponitur post κρατηγίδος.

Θεμιστοκλέα) Θεμιστοκλέα Arch. Vind. Ask. & iterum. Post Πολυκρίτον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIII.

Comma post των ante αἱ νηες Ald. Camer. I. II, sed abest hoc περιγενοντο, inseritur autem post ναυμαχίη ταυτή.

αἰρεῖα Διγινιται) Citat Schol. Vind. Isthmion, V fin. & Plut. Themist. p. 120, D. Post Αθηναίσι punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναίσι) Arch. Vind. Pass. Valla: singulare in ceteris & Ald. Melius plurale: ambo erant Athenienses. Wessel.

Αναγυρασίος) Αργυρασίος Arch. comma post vocem Ald. Cam. I. II, in his punctum post Παλλήνευς.

επιδιωξε) idem, Vind. Pass. Ask. Stephan. margo. Alii cum Ald. απεδιωξε. Illud rei congruentius. Sic c. 108 & 111 επει τε σφι απεδοξε μητ' επιδιωκειν ετι προσωτερω &c. Wessel. Colon post vocem Ald. Cam. I. II.

πλωει) πλωει Pass. Arch. Vind. Ask. qui η non agnoscunt.

τρηραρχοισι) τρηραρχησι Arch. Vind. nec illud male, & παρεκελευτο.

γαρ τοι) γαρ τι Arch. Vind. Post μεν δε abest comma Ald. Cam. I. II, adest post ειρηται, post αλλοι & post των.

ad

ad Cap. XCIV.

Λδαιμαντον δε) Tangit haec Dio Chryf. in Corinth. p. 458. D. & Plutarch. Malign. p. 870. B.

κατ' αρχας) καταρχας uno verbo Ald. Camer. I. II.

εκπλαγεντα τε και υπερδειςαντα) Non aliter legisse Plutarchus videtur, sed interpretis malevoli perfunctus officio. Valken. Post εκπλαγεντα τε & αειραμενον commata Ald. Cam. I. II.

το ιρον) abest Arch. Pass. Brit. Legendum videtur Goldbagenio απο της Σαλαμινος.

Σκιραδος) Σκιρραδος Arch. Post πομπη punctum, post τον comma Ald. Cam. I. II.

τοις Κορινθιοις) Non legunt ista duo Arch. Vind. & Valla. Abest comma post καλητος Ald. Cam. I. II.

αποσρεψας) Plut. haec, verba compendificiens, negligit Malign. p. 870. Post ναυς comma Ald. Cam. I. II, idemque post οι δε.

αυτοι) αυ Arch. Post ταδε λεγειν punctum Ald. Cam. I. II.

αποσρεψαντα) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. B. in aliis & Ald. αποσρεψαντες. Vere ex schedis Gronov. distracto itidem, quamquam ex coniectura επ' εξεργασμενοις. Nunc quod legitur, Jonum & Herodoteum est. Vide lib. 4, 165. Wessel.

επ' εξεργασμενοις) επεξεργασμενοις Ald. Edd. & fortasse Plut. επ' εξεργασμενοις Passion. Arch. Vindob. quibus Paris. A. B. & D. accedunt teste Larcherio.

ad Cap. XCV.

Post τε ante κα comma Ald. Cam. I. II.

ολιγω) ολιγον, ut saepe. Vide VII, 113.

Wesseling. qui testes pro hac varietate non nominavit.

εμνησθην) επεμνησθην Ask. Arch. Vind. Stephan. ora, quomodo supra. Post γενομενος comma Ald. Cam. I. II.

οι παρατεταχάτο) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Olim cum Ald. οι πολλοι παρατεταχάτο. Post αγων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVI.

κατερυσαντες) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. ante cum Ald. κατερυσαντες. Post ναυηγίων comma Ald. Camet. I. II, idemque post ναυμαχίην.

ο ανεμος) ο ante ανεμος defit Arch. & abesse potest.

ωτε αποπλησθαι) Ex suspitione eruditi viri αποπλησθηναι, quomodo πληρεσθαι apud Sacros N. Test. scriptores. At noster ad των ναυηγίων τω πολλα aptavit, quae ad Coliadem delata fidem oraculis conciliarint. Wessel. Comma post τον ante τε αλλον Ald. Cam. I. II, in quibus & Μυσσεω, & post ετεσι comma, colon post χρησ-μολογω & comma post το, colon iterum post Ελληνας.

Κωλιαδες) Habet Strabo IX. p. 611 & Eustath. ad Homer. p. 284, 24.

Φριξοι) Ultima haec oraculi iucunda Κυβητιω & leni medicina reparavit ad Pausan. I, 2 Φρυξοι: tantam videlicet remorum, ad Coliadem

dem eiektorum, futuram abundantiam, ut illis inter torrendum mulieres uti possent. Quam quidem *επειν* codd. Strabo Eustathiusque recusant, non insinuaturi, modo liceret, *Φρυγεν* *ερετμοις* matronis adprime convenire, *Φριττειν* *ερετμοις*, etsi meticulosum hoc genus, quidpiam arcessiri atque incommodi possidere. Haec pro Kuhnio, vineta mea caedens. Wessel. *ερετμοις* *Φριξσαι* remis horrebunt mulieres *Coliades*; an Horret capillis ut marinus asperis *Echinus* aut *Laureus* aper? non opinor. Lenissima mihi quoque placet Kuhnii correctio, *legentis* *Φρυξσαι*, quae, Berglero probata, Reiskio quoque venit in mentem, aliisque: remis sic usurae secundum Kuhnium mulieres dicuntur, ut *Φρυγετερις*, *frictoriis*: *Φρυγεν* latinum est *frigere*, de quo N. Heinsius agit ad Ovid. Medic. faciei v. 70. Valkenar. Consentit his *Larcherius*, *Alciphronis* citans *Epist.* lib. 3. *Epist.* 27. p. 334 & not. Bergleri. Kuhnii *Φρυξσαι* recepit *Degenius*.

απελασαντος) Med. Pass. Ask. Ceteri cum Ald. *επελασαντος*.

ad Cap. XCVII.

πλωειν) *πλεειν* Arch. Vind. Pass. Ask.

κινδυνευση) Med. Pass. Ask. & ex coniectura *Pavius*. *κινδυνευσει* Arch. *κινδυνευσαι* prius cum Ald.

εβλευσ) Ask. Pass. Med. In aliis, Aldoque, *εβλευσε*.

επιδηλος) *επιδημος* Arch. Post *διαχεν* punctum Ald. Cam. I. II, comma ponunt post *εωσι*.

ηπισεατο) *επισεατο* non inale Arch.

παρε

παρεσκευασται) Idem, Vind. Med. Passion.
Ask. Antea παρεσκευαστο ex Ald. &c.
τε αμα) τε non agnoscit Arch.

ad Cap. XCVIII.

Θνητον εον) Siccine vero nunciis his Persi-
cis nihil mortale celerius? an ne columbae qui-
dem velociores essent censendae, quibus &
olim ad domesticos deportandas literas alliga-
bant? qua de re Casaub. egit in Athen. IX. c.
11. Levissima mutatione pro Θνητον libenter
corrigerem ανηιον, sive ανθρωπηιον εον, unius
ponam, aliis omissa, de iisdem loquentis Xe-
nophontis verba K. Π. VIII. p. 137, 35, οτι γε των
ανθρωπινων πεζη πορειων αυτη ταχιση τετο ευδηλον.
aliorum de his loca dederunt Brissonus de R.
P. p. 190 & Stanlei. ad Aeschyl. Pers. 247. He-
rodotus saepius ανθρωπηιον scripsit, quam αν-
θρωπινον. Valkenar. Nobis haec non tentanda
videntur.

Post λεγυσι γαρ comma Ald. Cam. I. II.
ιπποι τε και αιηε) Arch. Medic. Pass. Ask.
Brit. Alii cum Aldo εκασην τεταγμενοι tantum.
Laudibus Gronovium fero, amplioribus orna-
turus, modo Brissonio & Stanleio comiorem
sefe praestitisset. Neuter schedas Herodoti ma-
nu exaratas versaverat, & vitaperabuntur ob
vocum, in Mss. latitantium, ignorantiam? Vo-
ces bene redierunt, clariusque cursum hunc,
cuius Cyrus auctor & inventor, exponunt.
Videndus Brissou R Pers. lib. I, 238 & M. Pau-
lus Venet. L. 2. Reg. Orient. c. 28 non dissimi-
lem vehicularem apud Tartaros cursum enar-
rans. Wessel. Post τις comma Ald. Cam. I. II.

της

της ετε) haud moveo: in distributione, ut dicere amant, numeri solens saepe mutatio. *Wesseling.*

εργει) Askew. Pass. Ald. εργει Vind. Alii εεργει, uti Homer. Iliad. β. 617.

εωῦτω) αὐτῶ Arch. Pass.

Post δρασμων comma, post δευτερω punctum, post δευτερος comma Ald. Cam. I. II.

λαμπαδηφορη) λαμπιδοφορη Arch. post την comma Ald. Cam. I. II

ad Cap. XCIX.

Post απικομονη abest comma Ald. Cam. I. II.

στερψε) στερεψεν Arch. Vitiose.

μυρσησι) μυρσινη Pass. Arch. Vindob. Brit. margo Steph. Vise lib. VII, 54. Post θυσιαι τε comma Ald. Cam. I. II. De Graecis si loqueretur, sola mihi forma loquendi nova videretur, ειναι εν θυσιαι In Graecia saepe την θυσιαν θαλεια sequebatur, convivium sacrorum causa fieri solitum, interprete Casaub. in Athen. p. 745, θεων θυσιαι, θαλια τε iunguntur in Aristoph. Nub. 308, qui in Pacis v. 780 ανδρων τε δαιτας dixit, και θαλιας μακαρων. Quando vero de Persis verba facit, Herodotum scripsisse suspicor: es αν εν θαλιησι τε και ευπαθισι quorum prius iuxta Nostri notat χαρμοσυνα εποιν, vel κεχαρηκοτες εορταζον, laeti velut festos dies agitabant: θαλειαν εορτην αγειν & θαλειαν αγειν Graecis etiam dicebatur: Eustach. in Odyss. φ. p. 759, 6. Epist. Socrat. p. 43, 18. Jam vide Herod. III, 27 in Apidis natalibus Aegyptii εσαν εν θαλισι. Festo die bonarum rerum affluentes copiae dicuntur εν ευπαθισι εντες Herodot.

dot. I. c. 22 & 191, ubi χωρευεν και εν ευπαθειαις
 ειναι, ut πινεν και ευπαθειεν II. c. 133. c. 174.
 Nusquam iuncta reperi θυσεν και ευπαθειεν sed
 cum istis bene conveniunt, quod laeti Per-
 sae τας τε οδους μυρσινης πασας εσθρεσαν, και
 εδυμιον θυμηματα vide Briffon, de R. P. p. 340.
 — Valken cuius ingeniosissimam emendatio-
 nem recepit Larcherius & Degenius.

Post επεξελθουσα comma Ald. Cam. I. II;
 idemque post βοη τε.

αιτην) αιτησαι ora Steph. Brit. Post ταυτας
 abest comma ante τον παντα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. C.

Αθηναων) Αθηραιων solemnī vitio omnes;
 praeter Vallam.

κρεσσον) κρεισσον Pass. Vind. Arch. verante
 dialecto. Post τον βιον abest comma Ald. Cam-
 mer. I. II.

πλεον) Pass. Vind. Arch. Ask. bene: olim
 cum Ald. πλεω. Mox η abest Arch. & οι Pass.
 Post τονδε colon Ald. Cam. I. II.

μηδεμιν) μηδεμιαν Ask. Vind.

δοκεει) δοκεεν Arch.

παρεχει) παρεχε idem. Post εκδυσis abest
 comma Ald. Cam. I. II, ponunt comma post
 λογον των.

οστ) τες Arch.

ποιεει) ποιεεν idem, quod pro Nostri more
 melius; tale lib. 5, 23 επεαν δε αυτον περιλαβης.
 ποιεειν οκως μηκατι — απιζεται. Vide c 67 &
 IV, 126. Wessel. Post βεβουλευται abest comma
 Ald. Cam. I. II.

αποσ]

απαγειν) απαγαγειν Arch. Post Περſας
abest comma Ald. Cam. I. II.

Περſησι τοιſι) τοιſι Περſησι Arch. Poſitura
vocis τοιſι multis moleſta. Maluit ſοιſι quam-
quam fluctuans, de Pauw, τοιſιde Reiskius; in-
mutatam qui relinquit Abreſch. τοιſι δεδηληται
ab illis explicat Graecis. Mihi ordo ab Arch.
enotatus placet. Negat Mardonius, Perſarum
rebus damnum allatum. Claſſe quidem victo-
res Graecos abiſſe: at ibi ξυλων αγων, εκ αν-
δρων και ιππων. Aegyptios, Cyprios, Cilices &
Phoenices ſuperatos eſſe, Perſas minime. Un-
de idem in Epistoſa ad Graecos, νενικηκατε θα-
λαſſοιſις ξυλοιſις χερſαιſις ανδρωπεſις in Plut. Ariſt.
p. 324. C. Weſſeling. Duarum literarum mu-
tatione incommodum ex τοιſι natum evitari
poterit, & apta enaſcetur ſententia: Ου μεν γαρ
εν Περſησι τοιſι δεδηληται των πρηγματων: — εκ
δε Φοινικες &c. non enim Perſarum culpa quid-
quam vetus tuis allatum eſt detrimenti. Δηλη-
ſασθαι ſignificat βλαψαι ſed δεδηληſθαι notat
βεβλαφθαι, laeſum eſſe, hinc fluxerunt omiſſa
Lexicographis, κεντροδαλητος· πανδαλητος· δε
ξιφοδλητος, Hipponactis & Aeſchyli vocabula;
Δεδηληται in Eurip. Hippol. 175. Mſ. cod. Pariſ.
redditur βεβλαπται — Nihil vetat, εν Περſησι
hic interpretari δια Περſων, ut apud Thucyd.
VII. c. 8 εν τω αγγελω. Valken. Nos cum La-
cherio & Degenio in Valkenarianam abimus ſen-
tentiam. Post πρηγματων colon Ald. Camer.
I. II. In his poſt Φοινικες τε, δε Κυπριοι τε com-
mata ponuntur, ſed nullum poſt Κιλικες.

παρμεναν) παρμενεεν Arch. & τα εαυτε,
Post

Post ἀπελαυνε abest comma Ald. Camer. I. II, idemque abest post δεδωλομένην.

ad Cap. CI.

ταυτα ακησας Ξερξης) Non aliter ab Herodoto scripta. sic suo situ verba quoque potuerant collocati: ἦσθ τε ταυτα ακησας Ξερξης, καὶ ὡς ἐκ κακῶν εὐχαρη· ut III. c. 34 ἦσθ τε ταυτα ακησας Καμβυσης, καὶ — ubi eiectum rediit in suam sedem ακησας. Valkenar. Post Ξερξης & κακῶν & εὐχαρη τε commata, post ἦσθ punctum Ald. Cam. I. II.

αποκρινεσθαι) αποκρινάσθαι Brit. Ald. Scriberem: αποκρίνεσθαι, ὁκοτερον ποιησῇ τῆτεων: ut legitur inferius, ὁκοτερα ποιῶν επιτυχῶ. Valkenar.

εἰ συμβεβλην) Med. Ask. Pass. ceteri cum Ald. επι συμβεβλην. Optime hic & c. 102. Gronov. cui paria cur faciam, scribere memini ad L. III prific. Wessel.

μην) defit Arch. perperam. Post τα comma Ald. Cam. I. II.

μετασησαμενος) μεταπεμψαμενος male Brit. περσασθαι) Arch. Vind. Medic. Ask. Pass. antea αναπερσασθαι, post Πελοποννησθαι comma Ald. Camerar. I. II, in his idem σφι, & post τε σρατε.

τα εμα) Ask. Arch. Vind. alii cum Ald. τα μα. Post ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CII.

Post Ἡ δε comma, post λεγει ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

εθελει και υποδεκεται) εθελει Ald. υποδεδε-
κται Arch. Post τὸ το μεν γαρ abest comma,
positum id post τα Ald. Cam. I. II.

εθελειν) θελειν Pass. Ask. εθελει Arch. Ald.
& μοχ και οἱ προχωρησει Arch. προχωρησει Ald.
comma post τα Ald. Cam. I. II, omissum id in
his post εργον & δεσποτα.

οἱ γαρ σοι δελοι κατεργασαντο) σοι δελοι κα-
τεργασαντο Abresch. Post τὸ το δε abest com-
ma Ald. Cam. I. II.

και εκεινων των περηγματων) Ultimam harum
vorum abrasam vir doctus cupit: ego ad εκει-
νων allidor, & ευ κειμενων refingo. Lapsus εκει-
νων & ευ κειμενων facilis, sententia probior: *te
salvo & bene habentibus domus tuae rebus.* Par Phi-
lostr. V. Apoll. VIII, 7. p. 352 οδ' ευ κεισασθαι
τα εαυτε εφασκεν. Ille rem suam bene se habe-
re dicebat. Wessel. Quocum una cum Larche-
rio, & Degenio sentimus. Post Μαρδονις δε ab-
est comma Ald. Cam. I. II, quae comma po-
nunt post νικωντες, punctum post απολεσαντες,
& comma post των ante εινεκα, postque Αθηνας.

ad Cap. CIII.

δη τη συμβεβη) defit δη Arch. συμβεβη Me-
dic. Pass. Ask. in Ald. & reliquis συμβεβη.

επενοεε) ενοεε ora Steph. Arch. Vind. Pass.
Ask. Brit. neque improbe. Post εμενε αν abest
comma Ald. Cam. I. II.

Αρτεμισιην, ταυτην μεν) Αρτεμισιην ταυτην,
την μεν Arch.

συνεσποντο) Med. Pass. Paris. B. συνεπειντο
Arch. Vind. Paris. Brit. Ald. συνεποντο Ask.

ad Cap. CIV.

Οἱ δὲ Πηδάσσει) Quae sequuntur de Pedasensibus hic mihi videntur adulterina, atque a mala manu ex marginis scholio interiecta Herodoteis, quae, reiectis istis, hoc modo coibunt: παρα βασιλεῖ, τῷ μεγίστῃ τισι &c. Hanc vellem coniecturam, supra iam memoratam, codd. comprobarent, ut illam firmarent VI. c. 122. Jam primum ponam Herodotea ex L. I. c. 175, paullo ἰνικώτερον, quod hic licebit, scripta: Ἔσαν δὲ Πηδάσσει οἰκοντες ὑπὲρ Ἀλικαρνησος μεσογαιαν· τοῖσι ὅπως τι μέλλοι ἀνεπιτηδεον εἰσεσθαι, αὐτοῖσι τε καὶ τοῖσι περιοικοῖσι, ἡ ἱερὴν τῆς Ἀθηναίης πώγωνα μέγαν ἰσχεῖ· τρεῖς [δὲ] σφί τὰτο ἐγένετο. Sensum si species, hic eadem paene narrantur: his usus And. Donaeus in Demosth. p. 124, hoc, ait, videtur unum esse e splendidioribus Herodoti mendacijs: barbæ tamen muliebri patronus citatur Aristoteles: vid. Leopard. Emend. VII. c. 11. XV. c. 24. — Hic tradita spuria videntur, primum quod insunt nonnulla ab Herodotea scribendi facie diversa; deinde quia libro primo posita tantum legisse videtur Strabo; tandem quia ex Herodoti consuetudine illic suo leguntur loco, ubi Pedasensium fit e Caria mentio: ista talia denique sic non solet Noster eadem repetere. Si adeo erant digna, quae repperentur, cur non illa reposuisset potius L. VI, c. 20, ubi Pedasenses e Caria iterum commemorantur. Quod primum dicebam, me iudice, rem conficit: interpolator suo fraudem prodit iudicio. Herodotea, τοῖσι ὅπως τι μέλλοι ἀνεπιτηδεον εἰσεσθαι· sic lecta Straboni, noster interpre-

pre-

pretatur: *ἔπειαν τοῖσι* — *μελλῆ τι ἐντος χρόνῳ ἐσε-*
ῖθαι γαλεπόν· το *ἐσεῖθαι* videlicet! requirebat
 adiectum *ἐντος χρόνῳ*· velut Grammaticus *Ἀνεπι-*
τήδεον, χαλεπόν· *ἰσχεῖ πάγωνά* reddidit *Φυες*. Pri-
 ora missa facio, *ἐν τοῖσι Πηδάσσεισι*· & τοιοῦδε *φε-*
ρεται πρᾶγμα γίνεσθαι· *feritur*. Valla; quod mu-
 tari postea potuit in *συμφερεται πρᾶγμα*. Sed
 quibus tandem hoc ostento malum portendeba-
 tur? an non ipsis etiam Pedasensibus barba suae
 sacerdotis portentum erat expiandum? hoc uti-
 que significatum voluit Herodotus. Et quid
 tandem interpolatur? quum malum imminueret
τοῖσι ἀμφικτιοῖσι· *πᾶσι τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκεῖσι τῆς*
πόλιος· quae sane non eleganter sunt terenda;
 Vallae reddita, Amphictyensibus, qui circa
 eam urbem habitant; Palmerius, Amphictyo-
 nas, ait, a Pylaea sua in mediam Cariam sine
 navi transfretavit. Suspicio, primum huius no-
 tae auctorem pro *περιοικοῖσι*, I. c. 175 legisse in
 suo cod. *περικτιοῖσι*· noverat magister ex Ho-
 mer. Odyss. β. 65 *περικτιόνας ἀνδρῶν*· *οἱ περὶ να-*
εταῖσι· iam vide quam docte scripserit ad exem-
 plar Homeri propemodum *ἀμφικτιοῖσι* — *τοῖσι*
ἀμφὶ — *οἰκεῖσι*. Ubi meminit Thucyd. III. c.
 104. *Δελὶ τῶν περικτιόνων νησιῶτων*· Schol. *πε-*
ρικτιόνες, inquit, *εἰσι καὶ ἀμφικτιόνες, οἱ περικτεν-*
τες. Usus rarioris vocis *ἀμφικτιόνες* exemplum
 requirenti succurret Androtion apud Pausan. X.
 p. 815, adiutus a Sylburgio: conterminos *Ἀμ-*
φικτιόνας vocans Tzetzes iuxta Vales. in Harpo-
 crat. p. 276, Scaligetum in errorem induxit,
 qualis Grotium etiam decepit Stobaei sui Flori-
 leg. p. 197 in istis incerti Poëtae: *κοτ' ἀλκιμον*
ἔχετο θυμόν, ὡ νεοί, ἔδ' αἰδεσθ' ἀμφὶ περικτιόνας;

neque vicinos, iuvenes, reveremini. *Valken.*
 Post Πηδασεες comma Ald. Cam. I. II.

Πηδασεοισι) Πηδασοισι τέτοισι Passion. prius
 etiam Vind. Brit. Steph. ora, Πηδασοισι Arch.
 Post τέτοισι comma Ald. Camer. I. II. Verius
 Πηδασεῦσι, quod L. VI. 20. P. Leopard. lege-
 bat Πηδασεεσσι Emend. VII, 11. Schedarum
 Πηδασοισι, modo commodus a gentili vocabulo
 ad urbem Πηδασα processus foret, nec τέτοισι
 moraretur, posset ferri. At ferri non potest
 συμφερεται, etsi saepius συννερχθη γενεσθαι repe-
 tatur: id enim *quid acciderit*, non *quid fama fe-
 rat*, indicare aptum est. Verum enim vero
 multa narrationis huius offendunt. Poni sal-
 tem oportuerat *επειν αυτοισι τε και τοισι* —, si-
 cuti lib. I, 175. Gronovius αμφικτιοισι, de cod.
 scripto silens, publicavit. Plerique aliter. Se-
 quar tamen ob Ask. consensum Ex Vallae La-
 tinis *Amphictyonas* expulsos Leopardus voluit:
 eadem mens Nic. Antonio lib. I de Jur. Exul.
 c. 11, unice in αμφικτιοισι acquiescenti, neque
 alia Palmerio: sunt sane iidem περικτιονες, αμ-
 φικτιονες, sive Schol. Thucyd. L. 2, 104 inter-
 prete, οι περι οικωντες, quales Callino Ephesio
 αμφιπερικτιονες Stob. p. 356. Pedasensium ac-
 colas alibi Herodotus περι οικας eiusdemque ver-
 bis dixit Strabo XIII. p. 909. Cui ergo bono
 additamentum, τοισι αμφι ταυτης οικεσσι της πο-
 λιος. Cur *dis ταυτον*; utique ex ingenio librarii,
 rariorem αμφικτιονος vocem explicaturi. Porro
dis ηδη εγενετο protinus peccat. Alibi *τρεις* po-
 suit, & cum eo Strabo. Quae cuncta animo
 evolventi, plura his inculcata videntur. Con-
 su.

sule Valkenar. ad dictum prioris libri caput
Wesseling.

Φερεται) Ald. Arch. Vind. Brit. Paris. B.
συμφερεται Med. Ask. Pass. Post γινεσθαι pun-
ctum Ald. Cam. I. II.

αμφικτιοσι) Ask. αμφικτυοσι Passion. Vind.
Arch. Brit. Ald.

ιση) ιση Arch. rem attigit Strabo XIII.
p. 909. Post μεγάλην punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CV.

Πηδασεων) Πηδασίων Ask. Comma post vo-
cem Ald. Cam. I. II, in his comma post τω an-
te μεγαλη, & post παντων των.

Πανωνιος) Παιωνιος Arch. Vindob. Valla.
Vulgatum in Athenaeo, haec lib. 6. p. 266. E.
citante. — Hoccine mangoni nomen paren-
tes imposuerint, an Παιωνις, scripti codd. du-
bium relinquunt: si posterius, respectus aliquis
ad artem medicam erit, ex qua Apollo, Bacchus
& ipsa Minerva Παιωνιοι. Prius illi furcifero ac-
commodatus ex concilio Panionio, cuius Chii
participes L. I. 143, atque ita Athenaeus,
Wesseling. Post Πανωνιος abest comma Ald.
Cam. I. II.

ζον) ζων Arch. Vind.

και Εφεσον) και ες Εφεσον iidem. Post ευγα-
χοι & πασης absunt commata Ald. Cam. I. II.

ενορχιων) Pass. Ask. ενορχιων Arch. antea
cum Ald. ενορχων. ενορχιων melius videtur, ob
lib. VI, 32. *Wesseling.*

ττετων) ττετ Arch. Pass. Ask. Vind. Steph.
margo. ποιουμενος εκ ττετ την ζον neque dam-
no, neque recipio. Dedit ποιουμενον απο ττετων

την ζων L. 2, 36 diversiore in re. Si codd. obsecundamus, εκ τῆς postulabit sibi aut εργα aut πρηγματος, quomodo Valla. *Wessel.* Post κα ante & abest comma Ald. Cam. I. II.

παρε Ξερξη) παρε βασιλες Ξερξη Arch. Vindob. Valla,

ad Cap. CVI.

ώρμα) όρμα Arch. Vind. sine augmento, ut solent Jones. Statim ό omittitur a Pass. Ask. & comma ab Ald. Camer. I. II. Post Αθηνας, sed post την ante Χιοι inseritur ab iisdem.

μεν) abest ab Arch. in quo & Vind. Αταρνεος. Tu adi ad L. I, 160.

Πανιωνιον) Παιωνιον iisdem & Valla, semper. ποιησεν, ην) ποιησε, ην κομισαμενος Arch. Vindob.

οικετας) Iidem & Med. Pass. Ask. Thomas Mag. in οικετα & Valla: antea παιδας ex Ald. & aliis. Thomas M. & calamo scripti verissime, conf. dicta ad huius libri c. 4. *Wessel.*

ασμεμον) Omittit Thomas, quod hominis cupiditatem adprime sua praesentia indicat. Corrigitur praeterea αποδεξαμενον, cui in Musis alia potestas. *Wessel.* Post ως δε comma, post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ηδη) Cum ηδη & δη in Codd. alternentur, posterius eligebam. Verum Abresch. ηδη rario-re accipit notione pro μεχρι νυν, huc usque, qua Pausan. Achaic. C. 22 ipso observante, πυθε-δαι μεν ηδη τα ονοματα αυτων εκ ειχομεν. *Wesseling.*

εμων τις εργασατο) Arch. Vind. Valla. Ceteri cum Ald. τις σε προγονων εργασατο. Pauca, fche-

ſchedarum iuſſu, ut ſtribiligo in poſterum abeſſet, induxi. Quis enim *τι σε εγω — τις σε προγονων — η σε* aequis oculis adſpiciat? Deleta librariis tranſcripſi. *Weſſeling*. Poſt *λησεν* comma, poſt *εμας* colon Ald. Cam. I. II.

ωειδιζε) *ωνειδισε* Paſſ. Ask. Vind. cuius uſus eſſe poteſt. Poſt *ροντων* comma Ald. Camer. I. II.

η τε τις) *η τις και Ερμοτιμος* Arch. Vindob. *ο* deſit & Askew. Poſt *τις* comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVII.

εκελευε) Paſſ. Ask. Arch. Vind. ora Steph. prius *εκελευσε*.

της αν βεληται) *της βελεται* iidem omnes; neque ſperno. Poſt *της* comma Ald. Cam. I. II.

τησταν) *τοσστο* Paſſion. Poſt *νυκτες* abeſt comma Ald. Camer. I. II, abeſt quoque poſt *Ελλησποντον*.

ταχεος) *ταχεος εσχε* Vind. Poſterius etiam Arch. Idem in Pariſ. A. & B. teſte *Lareberio*, niſi quod *ειχε* in B. exſtat. Olim *ταχεως* ex Ald. Statim Vind. Arch. *φυλαξεσας*. Plut. T. II. p. 610. C. *ως μεν ειχε ταχες και δυναμεις εκατος*; nec Noſtri diſconvenit L. IX, 58. *Weſſel*.

βασιλεα) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. in Aldo & reliquis *βασιληα*.

ταυτης, εδοξαν) *ταυτας εδοξαν*, loco *ταυτης*, Arch. Vindob. A me tacite praetermitti hoc non debet, quippe elegans, & vulgato haud quaquam poſterius. Opinabantur enim Perſae, minuta iſta promontoria naves eſſe Graecorum,

inde formido illis & fuga. *Wesseling.* Colon
post ἐκομίζοντο Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVIII.

εἴνετο) εἴνετο Pass. Arch. satis bene.

οἰχωκυίας) οἰχωκυίας Arch. Vind.

νυν) abest ab Arch. Vind.

γνώμην ἀπεδεικνυτο) Non agnoscit γνώμην

Ask. neque Brit. in Vind. & Arch. ἐπεδεικνυτο.

Post ἀπεδεικνυτο abest comma Ald. Cam. I. II.

Post Ευρυβιαδης de comma in iisdem.

σφεις κακων) σφι Pass. Askew. σφεις Vind.

Arch. & κακων. Porro εργασαιτο Arch. Vind.

Pass. Ask. Animum multiplex in schedis variatio percussit: quid ea intendatur, non adfirmavero. Ubi pronomine, vario in omnibus, ablato, εργασαιτο probaveris, res solvendi pontis in consideratione erit, universae Graeciae ingens allaturum damnum. Si σφεις malueris, addendum erit καὶ τὴν Ἑλ. quorum equidem neutrum ausim, vulgato contentus, nec plane averfatus Arch. κακων, cui par c. 75 & IX, 36. *Wesseling.*

πειρωτο αν) plene Arch. Vind. pro πειρωτ αν ex Ald. vulgato. Post οἱ ἡσυχιην comma Ald. Cam. I. II.

προχωρεεν) προχωρεεν Arch. Post φανησεται colon Ald. Cam. I. II.

διαφθαρεεται) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. A. Olim ex Ald. διαφθαρεεται.

προχωρησαι) Brit. προχωρησαι, ex quo Laurentii succedere fluxit, saepeque legitimi locum, sicuti paullo superius in Arch. & Thucyd. II, 5 invasit. Editum plerorumque consensu munitur,

eur, indicans, Xerxi, modo ſtrenue & prudenter egerit, ſingula per Europam oppida & nationes, partim captas, ultro partim, ſeſe adiuncturas. Id vero προſχωρεſαι velle, nemo ignorat. Weſſel.

ελθαι) Ask. Med. Paſſion. ceteri cum Ald. ελθη

Πελοποννηſίων) οἱ Πελοποννηſίων Arch.

ad Cap. CIX.

Post περιημεκτεον comma Ald. Cam. I. II.

ὄρμεατο) Arch. Vind. bene. ὄρμεατο alii cum Ald. Post βαλλομενοι abeſt comma, Ald. Cam. I. II. βυλλομενοι Arch. Vind. praeteraque ει ὡλλοι, quod Jonum eſt. Prius ει οἱ ἄλλοι ex Ald. poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

πλειω) πλειω Arch. Vind. Commata poſt αναμαχεſθαι τε & poſt αυτες in Ald. Camer. I. II.

ανωſαμενοι) αναſαſαμενοι Medic. Paſſ. Ask. Post ηρωες colon Ald. Cam. I. II, comma poſt ανοſιον τε.

εμπιπρας τε) εμπιπρεις Med. Paſſ. Ask. videtur ſcripturae aberratio verioris. Weſſeling. Comma poſt εμπιπρας τε Ald. Cam. I. II.

πεδας τε κατηκε) Ob vicinas duae forte litterae perierunt, ut ſcripſerit εγκατηκε, nempe τη θαλαſſη. Diogen. Laërt. in Prooem. λ. 9 dixit: εις την θαλαſſαν πεδας καθεναι· κατειναι εις το πελαγος πεδεων ζευγος Herodot. VII, 35. Valkenar.

εχει) deſideratur in Arch. Vindob. Post ημν punctum Ald. Cam. I. II.

καταμεινάντας) καταμεινάντας ἡμ. τ. αὐτ. ἐπι-
 μεληθῆναι Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Stephan.
 margo. Antea ex Aldo καταμεινάντες — ἐπιμε-
 λεθόμεν, commata post καταμεινάντες & post
 ἐπιμελεθόμεν habet Ald. Cam. I. II.

ἀναπλασσασθῶ) Arch. Vind. Eustath. Ho-
 mer. p. 1425, 61. Olim ex Ald. ἀναπλασσασθῶ.
 σπορας) σπορας Eustath. Post εἶχεται abest
 comma Ald. Cam. I. II.

παντελεως) Med. Askew. Passion. in ceteris
 πάντελως.

ἀπελάσας) ἀναπελάσας Arch. Post βαρ-
 βαρον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his
 post Ἑλλήσποντον.

ἀποθῆκην) Med. Arch. Pass. Ask. ὑποθῆκην
 ceteri cum Aldo, tum ποιησασθαι Pass. Erant
 fortasse, qui ὑποθῆκην, notione παρανεσεως mo-
 nitionis, illustrata Menagii diligentia in Laërt.
 I, 61 praeoptabunt. Equidem in Gronovii par-
 tes eo, Vallam arbitratus ex ipsius subsidio ἀπο-
 θῆκην invenisse. Πέρσας, Porto ob insolentem
 tonum suspectum, recte pingit Arch. Wessl.
 Sequentia cum his arbitror iungenda: ἐς τὸν
 Πέρσας ἡα (ἦν ἀρα τι μιν καταλαμβάνειν πρὸς Ἀθη-
 ναίων παῖδος) εἶχεν ἀποτροφὴν: ita tamen, ut partim
 etiam ad illa pertineant, τὸν Πέρσας, Persam enim
 faciurus erat ἀποθῆκην, ad illam ut haberet receptum
 vel refugium, si qua urgeret necessitas, amicum
 ad certum tempus velut sepositum, aliquando
 usu futurum, eleganter vocat ἀποθῆκην, ad ἀπο-
 θετον φίλον in Lysiae P. 158, vide Markland, &
 qui hic ἀποθῆκην egregie tuetur, Abresch. Di-
 luc. Thucyd. p. 654. Valken.

ad

ad Cap. CX.

ταυτα μεν) μεν ταυτα Arch. Vind. & διεβα-
λε Ald. Comma post Αθηναίοι δε & punctum
post ἐπειθόντο Ald. Cam. I. II.

οἱ ἀνεγνώσμενοι) οἱ desit Arch. Vind.

ἐπιξευσε) iidem & Pass. Ask. Brit. cum Ste-
phan. marg. Alii ἐπετελλε cum Ald. — *Mis-
sus viros, iussus tacere.* Valla: τοῖσι ἐπετελλε σιγᾶν.
melior mihi lectio videtur marginis Stephan.
τοῖσι ἐπιξευσε σιγᾶν ἐς πᾶσαν βασιλὸν ἀπικνεομε-
νοῖσι τὰ αὐτὸς ἐνετελλάτο βασιλεὺς Φρασαι quos,
utcunque tormentis excruciantur, fideli cre-
debat occultatos silentio, quae regi mandaf-
set dicenda. Valken. Pristinum ἐπετελλε dam-
nant schedae, quibus obsequor. Wesseling.

ἀπικνεομενοῖσι) Med. Pass. Askew. in Arch.
ἀπικομενοῖσι ὧν τέττοις ἐνετελλάτο, reliqui ἀπικο-
μενοῖσι cum Aldo. Post τὰ comma Ald. Cam.
I. II, in quibus punctum post Φρασαι & comma
post των, & post οἱ μὲν, colon post πλοῖω &
post τὰδε.

Comma post αἰρετος & post τοι Ald. Came-
rar. I. II.

ὁ Αθηναίος) τοι Αθηναίος, & sequens σοι
omittentes, Arch. Vind. non profecto male,
μοχ ὑποργεεν Pass. Ask. cuiusmodi & alibi vi-
dimus. Post λυεν colon Ald. Cam. I. II.

ἀπεπλων) Arch. Vindob. ἀπεπλεον Ald.
& alii.

ad Cap. CXI.

Adest comma post Ελληνες Ald. Came-
rar. I. II.

πλω-

πλωειν) επιπλωειν Arch. Vind. cui locus esse poterit.

Post περικατεατο abest comma Ald. Cam. I. II. περικατεατο nullo augmento, Arch.

εξελεειν) sic recte Arch. Vindob. antea ex Ald. εξελειν. Post νησιωτεων abest comma Ald. Cam. I. II.

χρηματα αιτηθεντες προς Θεμιστοκλους) αιτηθεντες προς Θεμισ. χρηματα. Pass. Ask. Arch. Vind. ordine sat bono.

λογον τουδε) τον λογον Arch. Vindob. Post μεγαλης abest comma Ald. Cam. I. II.

Post Πειθω τε comma Ald. Cam. I. II. Plut. Themist. p. 122 citavit. Post χρηματα comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα) ταδε Arch. abest comma post vocem Ald. Cam. I. II.

εσαν αρα αι Αθηнай) αρα ησαν Αθηнай Arch. & Vind. Post ευδαιμονες colon Ald. Cam. I. II, commaque post ευ.

και θεων) Fingebat de Pauw ται θεων — non absurde, modo necessitas adesset: insuper επι Ανδριος γε εναι γεωπεινας εις τα μαλιστα ανηκοντας — ad Andrios certe non accedere, nisi maxime pauperes, & in primis, deas inutiles & noxias duas numquam eorum insulam relinquere, sed in ea gratum sibi domicilium habere, Paupertatem & Impossibilitatem. Γεωπεινας non homines, sed ipsas respicere deas, sic ab Andriis dicacioribus appellatas: ad Athenienses accessisse θεας χηστας, ac si semper invisere θεας γεωπεινας, praeterque ceteros Πενιν και Αμηχανιν insulae possessione delectari. Quae, doctissimo viro mirifice olim blandita, minime ex-

exagitabo, incertus, an ipſum αἰνέοντες ἐς τὰ
 μάλιστα, ſeu potius τὰ μέγιστα, uti lib. 5, 49 ſe-
 fellerint, an repetiti toties poſt ἐπεὶ accusativi;
 hos certe improbavit, invito Herodoto, &
 praeceptore ſtructuræ H. Steph. de Dial. p. 138.
Wefſel.

τὰ μέγιστα) Med. Arch. Paſſion. τὰ μάλιστα
 Askew. Vind. Brit. Pariſ. A. B. & Ald. Poſt
 αἰνέοντας colon Ald. Cam. I. II.

αχρηſτας) χρηſτας Arch. Valla. Poſt φιλο-
 χωρεῖν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἐπιβόλως) ἐπιβόλως Arch. & Vind.

ad Cap. CXII.

λογοῖσι τοῖσι — ἐχρηſατο) τοῖσι καὶ πρὸς βασι-
 λεῖα ἐχρηſατο Med. Paſſ. Ask. praeterea χρεώ-
 μένως ſolus Medic. In ceteris λογοῖσι τοῖσι καὶ
 πρὸς Ἄνδρας ἐχρηſατο poſt λογοῖσι, poſt ἐχρη-
 ſατο & λεγὼν commata Ald. Cam. I. II. Ma-
 gnas cierunt hic turbas amanuenſes, quorum
 Med. & conſentanei veraces ſi fuerint, χρεώμε-
 νος, αὐτὸ χρεώμενως Medic. exilio damnabitur,
 ſumma plerorumque concordia oblatum: ſal-
 vum illud vocabulum perſtabit, ubi de vulgato
 demutabitur nihil. Neque ſatius propterea
 ſermo erit, tametiſι ἀπειλητικοὶ λόγοι praeeſſe-
 rint. Illa enim generatim minacia verba, haec
 τὴν Πείθω καὶ Ἀναγκῇ, niſi imperata praefen-
 tur, denunciſantia. Verum vide magnum &
 eruditum Med. patronum. *Wefſeling* Incredi-
 bile, *Grynovius* inquit, quantum inſuſcatus lo-
 cus. Nullos enim nuncios in praecedentibus
 legitur ad Andrios miſiſſe Themistocles, ſed
 ipſum popoſciſſe numos προῖςχομενον εὖς ſer-
 mo-

mones, quos audivimus. Deinde abundantia est longe ineptissima, ut is, qui paullo ante dixit, Themistoclem ad alias insulas misisse *απειλητικῶς λόγους*, nunc, paucissimis verbis interpositis, dicat, eum *χρεώμενον λόγοις τοῖσι καὶ πρὸς Ἀνδρίους ἐχρησάτο*. Quis enim tam fatuus est, ut non sponte intelligat, eosdem vel certe similes adhibitos fuisse ab eo sermones in tali negotio, quod totum erat minax? Quin & vide, quantopere hic abeat Mf., in quo tamen videtur vera manus Herodoti *διὰ τῶν αὐτῶν ἀγγέλων χρεώμενος τοῖσι καὶ πρὸς βασιλεῶς ἐχρησάτο*. Sic certe ipse ex eo notavi, & statim in eo maxima lux. Nulli enim fuerunt nuncii ad Andrios, & fatua manus illos huc adduxit, ubi non erant necessarii, cum omissi sint, ubi debuerant allegari, si fuissent. Eadem ista lascivia interposuit quoque vocem *λόγοις*. Sed notat Herodot. Themistoclem in imperandis his pecuniis usum esse Sicino, quem in animo habebat locupletare, sicut etiam locupletavisse in superioribus dixit; ad quam rem poterat inservire haec curatio. Itaque adhuc abundat in lectione cod. Medic. vox *χρεώμενος* qua deleta sunt nitidissima omnia. — Haec Gronovius.

Post *Ἑλλήνων* colon, post *πολιορκῶν* comma Ald. Cam. i. II, quod idem ponunt post *Καρυσιῶν τε* & punctum post *Παριῶν*.

διότι) ὅτι Arch. Post *Θεμιστοκλήα* abest comma Ald. Cam. i. II.

αἰνῇ) *τιμῇ* Vindob. Arch. quod Scholion. Ald. Cam. i. II.

ἀλλοὶ ἐδόσαν νησιωτέων) *ἀλλων νησιωτέων ἐδόσαν* Arch, Vind. Post *Καρυσιῶσι* comma Ald. Camer.

mer. I. II. Καρυσισιοι τε εδεν Ask. Καρ. γε εδεν
Pass. cui non adversor.

εφυγον) Med. Pass. Ask. in ceteris ex Ald.
διεφυγον, cui sedes potuerat relinqui.

εκτεετο) εκτεατο Med. Pass. Ask. Brit. εκ-
τεετο Arch. ητεετο Ald. & ceteri omisso comma-
te. Reiskii εκτεετο genio sermonis & Arch. suf-
fragatione protegitur. Conf. L. IV, 62. Wessel.

ad Cap. CXIII.

Post Ξερζεα abest comma Ald. Cam. I. II,
positum post ναυμαχιν.

εζελαυνον) εζηλαυνον Ald. Cam. I. II.

ανωριην) Arch. Vind. Paris. B. Brit. ανωρη
Med. Pass. Ask. Paris. A.

Θεσσαλιη) Ask. Passion. Arch. Vind. & sic
solet scriptor, non Θετταλη, uti Ald. &c.

απικατο) Med. Pass. Ask. Alii cum Ald.
απικατο.

μεν Περσας) μεν τες Περτας Ask. Pass.; μεν
τες μυρις Περτας Arch. & Valla. Praefert inso-
liti quidpiam: saltem παντας omisissent. Glos-
sam atque additamentum ex Lib. VII, 83 arbi-
tror. Wesseling. Post βασιλης punctum Ald.
Cam. I. II, abest his comma post μετα δε, sed
ponitur post Μηδς τε.

Βακτρεις τε) Passion. Ask. ultimum deerat
Ald. &c.

την αλλην ιππον) την ιππον tantum Arch.
Vind. Valla.

των συμμαχων) Med. Pass. Askew. Paris. A.
alii αλων συμμαχων uti Ald.

κατ'ολιγς) Legi nec posse, nec oportere
κατ'ολιγς verissima Abreschii animadversio,
ad-

advocantis Thucyd. III, 111 ὑπ᾿ ἀπεμίσαν κατ' ὀλίγας & L. IV, 11 κατ' ὀλίγας ναυς διελόμενοι. Vide supra lib. II, 93 & Duker. ad Thucyd. L. VI. p. 400. Wessél. Post ὀλίγας colon Ald. Camer. I. II.

εἰ τοιοῖσι τι χρεῖσον) εἰ τι οἱ χρεῖσον Arch. tum συνεδόν cum Pass. Forte lectio non esset deterior, καὶ ὅτεοις τι χρεῖσον συνήδον πεποιημένον. Est illud ὅτεοις Homericum & Herodoteum; Sophocleum ὅτοισι. Ad Homeri Iliad. O. 491. Eustathio adnotantur ὅτεοις, ὅτε, ὅτω, ὅτων, ἀντι τῶ ἀντιῶν, καὶ ὅτοισι de quibus unum restitui poterit Aeliano de N. An. V. c. 39 ad praedam a leone relictam τὰ ἀθάνα ζῶα ἦκοντα καὶ αἰσθανόμενα, ὅπερ scribendum ὅτε λεψάνον ἐστὶ το κεμμενον, cuius ista sint reliquiae. Valken.

Post αἰρετο abest comma, positum post εὐρητοφορες τε, & punctum post ψελιοφορες Ald. Cam. I. II.

δε πληθος) δε το πληθος Pass. Ask. post μεν comma Ald. Camer. I. II, colon in his post Περσεων.

ἐσσονες) ἡσσονες Vind. Ask. contra morem. Post συμπαντας abest comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIV.

Εν δε τετω) εν τετω δε Ask. Post χρονω δε εν τω commata Ald. Camer. I. II, in his colon post φονε, & punctum post ελεγε ταδε, comma habent post απο Σπαρτης, & post γελασας τε.

ὥς οἱ εὐτυχανε) ὥς εὐτυχε Arch. Vind. Post ειπε colon Ald. Cam. I. II.

τοιγαρ εφί) τοιγαρ τοι Arch. Post τοιαυτας com-

comma, idemque poſt ὁ μὲν, neque poſt δὴ
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXV.

ἐν πέντε) Abest ἐν Arch. & commata poſt
ἡμερησί & μέρας abſunt Ald. Cam. I. II.

εἶπα) εἶπεν Arch. Vind. Paſſ. Ask.

ἀρπαζόντες) ἀναρπαζόντες Arch. comma poſt
vocem Ald. Cam. I. II, idemque poſt οἱ δέ.

δένδρεων) δένδρων Arch. Vind.

καταδρεπόντες) καταδιέποντες Paſſ. Citat
Suidas in Δρεπῆ, ἡσθιον legens. Poſt καταδρα-
πόντες comma Ald. Cam. I. II, quod non ha-
bent poſt κατησθιον, ſed ponunt poſt ἡμερῶν &
αἰγῶν, & colon poſt λιμῶν.

ἐπιλαβὼν δὲ λοιμὸς τε τὸν) Med. Vind. Paſſ.
Askew. Arch. antea λοιμὸς τότε τὸν, & in Ald.
λιμὸς. In ἐπιλαβὼν exemplarium conſenſus eſt.
Vid. ad lib. VI, 27 λιμὸς quoque a manu prima
Pariſienſium unus, in quo a manu recentiore
λοιμὸς, teſte Larcherio, qui addit Τουριῦν in
Emend. in Suid. P. 3. p. 333. edit. Britann. λιμὸς
praetuliſſe, morbumque a Graecis λιμοψαρὸν di-
ctum, quem Scorbutum vocare ſolemus, hic in-
telligendum, de quo Polybius lib. 3. p. 333 ſcripſit,
cuiusque etiam meminit in Excerpt. ex Polyb.
de virtut. & vit. T. 2. p. 1469 iisdem uſus ver-
bis, quae Herodotus ex Toup̄ii hac correctio-
ne habet. — Poſt δυσεντέρῃ comma Ald. Ca-
mer. I. II.

ἐφθαιρε) διεφθαιρε Arch. Poſt τὰς δὲ com-
ma Ald. Cam. I. II, quod abest his poſt πόλιν.

γίνοιτο) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Pri-
us cum Ald. γίνηται.

Appar. Herod. Vol. V.

H

μῆ

μελεθαιμεν τε) defit τε Pass. & Ask. Post
 Διος abest comma Ald. Cam. I. II.

απατεοντος) απατεοντων των περι omiffis
 mediis Arch.

οικημενων) Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. Ste-
 phan. margo οικεομενων ceteri, comma post vo-
 cem Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Post Κρητωνικης abest comma Ald. Came-
 rar. I. II.

Θρηξ) Θρηξ Arch. Vind.

υπερφους) Pass. Ask. Arch. Vind. in aliis
 & Ald. εργασατο.

οιχετο) ωχετο Askew. Passion. & ορος Vind.
 Arch.

αλογησαντες) αλογισαντες Ald.

Περση) Ξερξη Arch. Vindob. Valla. Post
 παντες abest comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVII.

Post διαλελυμενας comma Ald. Cam. I. II.

δη κατερχομενοι) δε Pass. Placebat olim addi-
 ta litera κατερχομενοι, huc delati, sive reversi,
 ut in Aeschyleo, a Comico acerbius perstricto;
 κω γαρ εις γην τηνδε και κατερχομαι. Quoniam
 schedae vetant, patior vulgatum, retentos ali-
 quantisper isthic declarans. Wessel.

σιτια πλεω) τε πλεω Pass. Askew. non ab-
 sorde.

Post ελαγχανον punctum Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CXVIII.

λεγομενος λογος) λογος λεγομενος Ask. Paſſ.
& Arch. Poſt ως abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Αθηνων) Αθηναίων omnes, Valla excepto,
quem ſequor. Juſtiſſimum εξ Αθηνων, toties
totiesque in Muſis pravum. Weſſeling.
ενθυτευ) abeſt Arch.

διεχρεετο) Ald. Arch. Vind. Brit. Pariſ. A.
B. διεχρητο Med. Paſſ. Ask. Bonum ex Aldo
atque aliis διεχρεετο, Jonici enim commatis
χρεεσθαι eiſdemque compoſita. Vide I, 21.
Weſſel. Poſt Ελληſποντον colon Ald. Cam. I. II,
idemque poſt Αſτην.

πλωντα) Arch. Vindob. ante cum Aldo
πλεοντα.

Στρυμονιη) Laurentii a Strymonia anſam do-
cto viro praeſtuit corrigendi Στρυμονιηθεν, quo
facile carebimus. Ab amne ventus Boreas
Στρυμονιος & Στρυμονιης, iſque impetuoſiſſimus.
Callim. H. in Del. 25 Τειχεα μεν και λαες υπαι
ριπης κε πεσοιεν Στρυμονις Βορεαο. Hinc Ae-
ſchyli πναι δ' απο Στρυμονος μολεσαι κακοσχολοι
Agam. vi. 200. Callimachum reſpexiſſe Helych.
videtur in Στρυμονιον. Weſſel.

γαρι) deficient iſta duo fragm. Pariſ. in
Arch. μαλλον γαρ τοι.

κυβερνητεια) κυβερνητην Paſſion. Poſt και τον
comma, poſt ειπαι punctum Ald. Camer. I. II,
idemque poſt proxime ſequens ειπαι.

οικε) Med. Ask. Paſſ. male alii εοικε. tum
ειναι εμοι σωτηριην Arch. Paſſ. Poſt υμεων & τον
μεν commata Ald. Cam. I. II.

εκπηδαν) εκπηδεειν Arch. Vind. Perplacet εκπηδεειν, ut ενδιαιτεροσθαι, καταμπεργειν, & χρεεσθαι. *Wesseling*. Post προσκυνεοντας comma Ald. Cam. I. II.

δωρησασθαι) δωρησαι χρυσω σεφανω Arch. Vind. qui δωρησασθαι. Post κυβερνητας punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIX.

αλλος λεγεται λογος) αλλος λογος λεγεται Arch. αλλος etiam Vind. & sine articulo λογος Pass. Valla non diffimile habuit: antea cum Ald. αλλος λεγεται ο λογος. Scripta exempla, quod impeditum erat, sic optime explicant. Respectus est ad initium c. 28. *Wessel.* Post πισος colon Ald. Cam. I. II.

ερεθη) ειρεθη Pass. ερεθη Vind. ειρεθη in Pass. nihil habere damnabile, ostendi ad lib. 4, 157, atque alibi. *Wessel.* Post αντιξοον abest comma Ald. Cam. I. II.

μη εν) μη deficit Arch. Vind. Post ταιονδα comma Ald. Cam. I. II, idemque post τας μιν. επι τε) εκ τε Arch. Vind. Valla, & forte verius. Post κατασρωματος abest comma Ald. Cam. I. II.

των δ' ερετων) και των ερετων Arch. abest comma post ερετων Ald. Cam. I. II.

προτερον μοι) Medic. Pass. Ask. ab aliis & Ald. pronomem negligitur.

ad Cap. CXX.

τιση χρυσοπασω) Arch. Vind. Valla, τηρε Med. Ask. Pass. τηρε Paris. tres, Ald. Brit. Donasse dicitur Abderitanos aureo acinace, και τηρε

τιμην χρυσοπασων quod ex codd. revocabitur; tiaram tamen infrequens fuisse puto Regium donum; Acanthios eodem, quo Abderitanos, honore Rex dignatus VII. c. 116 εδραησατο εδνητι Μηδικη. Nusquam etiam auro distinctam χρυσοπασων memoratam legi tiaram: de qua praeter Briffon, multa Gataker A. M. P. c. 24, sed alibi reperias χρυσοπασων εδνητα, & τα χρυσοπασα των ενδυματων. Valken. Ex Vallae Latinis locum instauravit de Pauw: recte factum Mss. testantur. Medic. & paucorum τειρηει formam praefert insolitam, nec usquam obviam, cedereque meliori debuit. Quid de docto in Germania viro (Heilmanno, cui hanc tribuit sententiam Degenius) existimabimus, Aldinum τειρηει χρυσοπασων, tuente, & poculum auro inductum excogitante? Quid? sed mihi tempero. Τειρηης, si qua apud audaciorem poetam, in Musis & solutae orationis auctoribus, de poculo nusquam. Mos quoque Persicus, uti ad hunc diem in Oriente, donare vestes, tiaras, acinaces, Wesscl. Post καὶ ante ὡς abest comma Ald. Camer. I. II.

εμοιγε εδαμῶς πινα) Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. ora Stephan. alii cum Aldo μὲν εδαμῶς εμοι πινα.

εξ Αθηνεων) εξ Αθηναίων omnes praeter Valiam, Αθηνεων recte legentem. Post οπισω abest comma Ald. Cam. I. II.

προς τε Ελλησποντε &c.) τα δε Αβδηρα ιδενται προς τε Ελλησποντε μαλλον η τε Pass. Askew. Arch. Vind.

ad Cap. CXXI.

Abest post Ελληνες comma Ald. Cam. I. II.
 εγενοντο) εγινοντο Pass. Vind. Arch. & εζε-
 λειν Arch. Vind.

δηωσαντες) δηωσαντες Arch. Vind.
 ιυν τοισι) ιυν deficit Ask. post ακροθινια com-
 ma Ald. Cam. I. II.

δεδασαντο) εδασαντο Ask.
 απεπεμψαν) Med. Pass. Ask. Brit. alii cum
 Ald. επεμψαν. Post εκ των comma Ald. Came-
 rar. I. II.

δωκαδεκα) Med. Askew. Pass. ceteri cum
 Ald. δωδεκα, Valla tantum decem. Mox εζηκε
 Arch. Vindob. Post ετος comma Ald. Ca-
 mer. I. II.

ad Cap. CXXII.

Πεμψαντες) Haec apud Plut. Malign. p. 871.
 οι Ελληνες) absunt ista duo Askew. qui mox
 cum Pass. επερωτεον non επηρωτεον, ut antea ex
 Ald. Post ο δε comma, & εχει Ald. Cam. I. II.

αλλα απαιτεε) Arch. Vind. Askew. plene,
 αλδ Aldus &c. post αυτες comma Ald. Came-
 rar. I. II.

Κροισεω) Med. Pass. Ask. in Arch. χρυσε,
 male, etsi crater aureus fuerit. Redi ad L. I,
 51, in ceteris Κροισε.

ad Cap. CXXIII.

Post ληις comma Ald. Cam. I. II, idemque
 post ζρατηγοι.

διενεμον) Med. Pass. Ask. διενεμοντο Paris. A.
 B. Brit. Ald. Steph. εφερον Arch. Vind. No-
 lo,

lo, quamquam locuplete pristinum auctoritate munitur, litem recepto movere. εφερον, quod duobus in codd. adstipulatores Aristiden T. II. p. 218 & Plutarch. Them. p. 120. D. nanciscitur: hic enim απο της βωμης την ψηφον εφερον οι στρατηγοι, plenius ille, και φεροντων την ψηφον απο της βωμης της Ποσειδωνος περι των αριστεων unde Canterus Chaeronensis arae Neptuni, Ποσειδωνος, titulum instauratum voluit, Nostro praecedente. Ambo vero in latis sententiis ab Herodoto abeunt, & sumtas ex ara tabellas, sive ψηφους significant, nec prave, pro diverso respectu. Wessel. Revocarem reiectum διενεμοντο. Athenis, caussa utrimque dicta, qui iudicibus distribuebant singulis τας δυο ψηφους, hi dici poterant διανεμειν τας ψηφους. Sed apud Herod. Graeci duces inter se calculos dividentes, quibus ferrent suffragia, διενεμοντο τας ψηφους & quidem επι Ποσειδωνος τω βωμω ad altare Isthmii Neptuni; ut Dei maiestate moti sancte iudicarent; τον πρωτον και τον δευτερον κρινοντες (sive κρινεοντες, iudicatori) εκ παντων. Herodotea Plut. interpretatur in Themist. p. 120. D. Hoc Athenis etiam nonnumquam factum liquet ex Demosth. de Corona p. 162, ubi η βεβλη η εξ αρεις παγς dicitur απο της βωμης φερουσα την ψηφον. Or. c. Macart. p. 601 την ψηφον, καιομενων των ιερων, απο της βωμης φεροντες της Διους της Φρατρεις, — εψηφισαντο τα δικαία. Valken. Post παντων comma Ald. Cam. I. II.

αυτεων) abest Arch. Vind.

εκάστος) Sic omnes; έκαστον edit. Gronov. operarum error est. Vise lib. 3, 82.

H 4

Θεμ.

Θεμισοκληα) Θεμισοκλεα Arch. Vind. Ask.
 Post οἱ μετ comma Ald. Camer. I. II, idemque
 post Θεμισοκλεης δε.

ad Cap. CXXIV.

εβωσθη τε και εδοξωθη) Vindicavimus prius
 ab iniuria H. Stephani L. VI, 131. Εδοξωθη in
 eadem recensione voc. Herod. legi posse εδοξω-
 δη, quod utique ipse, Aldo deserto, mutave-
 rat, suspicionem movet, nec urget tamen, id-
 que rectissime. *Wessel.*

πολλον) πολλων ora Stephan. ex Aldo. Post
 Θεμισοκλεα punctum Ald. Cam. I. II.

δε μιν) γε Ask. καλλιστευοντι Vind.

απιοντα) Arch. Vind. Passion. Ask. margo
 Steph. ανιοντα olim. ανιοντα duabus vocibus
 Ald. Camer. I. II. Legerem ex marg. Stephan.
 απιοντα quo honore neminem alium dicuntur
 prosequuti: hoc apud Thucyd. I. c. 174. Spar-
 tanis in memoriam revocat Orator Atticus.
Valkenar. Non nescio patrocinium, veteri ανι-
 οντα paratum. Praestat ex scriptis exemplis de-
 promptum, estque apud Aristid. T. 2. p. 219 in
 memorabili hoc Atticum imperatorem dedu-
 centium & prosequentium comitatu: memora-
 bili inquam; nihil sane ad honorem amplius &
 ad gloriam magnificentius, publice a Spartanis
 laudato accedere potuit, quam a CCC. equiti-
 bus primae nobilitatis, & regum stipatoribus,
 L. 6, 56 ad Laconicae fines honorifice deduci.
 Praedicant hoc eius decus Aristides, Plutarchus,
 Atheniensiumque legati, ad Spartanos peroran-
 tis in Thucyd. L. I, 74. *Wessel.*

ερων)

ερεων) Arch. ερεων alii cum Ald. Post ανθρεων & ταν commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXV.

Αφιδναίος) Αθηναίος Arch. Valla neutrum habet, cui Αφιδναίος haud agnoscanti, nedum Αθηναίον, modo plures afforent suffragatores, ad sensum cupide praeberem. Timodemus Belbinita fuit. Memini pulcre, Jo. Meursium insulam Belbinam Atticae populis sive pagis sine teste inseruisse, & Sponii meruisse censuram, errantis tamen longe ob negatos insulae incolae. Alia omnia Strabo VIII. p. 576 & IX. p. 611. Jam Belbinita si Timodemus, quomodo Aphidnaeus? Nam Αθηναίος Arch. ex sequentibus, quoniam librarius, sicuti in Valla, aliquid deesse suspicabatur, huc venisse videtur. Fuisse vero Belbinitanum acre Themistoclis responsum arguit. Simile Platonis de rep. 1. p. 330. A. & Plut. Themist. p. 121. A. quo Seriphio obtrectatori Themistocles, ἀλλ' εἴ τι ἐγὼ Σερίφιος ὢν, ἐγενόμην ἐνδοξος, ὅτε σὺ Αθηναίος. Qui quidem ex insula Seripho, hic ergo ex Belbina, insula ex adverso Atticae obscuriore, cuius habitatores ob vilitatem adeo contemtibiles, ut Βελβινίτης Graecorum conviciis celebraretur. Testis est Teles Philosophus apud Stobaeum Serin. 38. p. 233, ubi nunc Βελβινίτης, sed ad Nostri praescriptum de Abr. Ortelii sententia reformandus. Si boni tamen commatis Αφιδναίος, quod valde metuo, quippe dicto Themistocleo nervos incidens, solum superest, ut Timodemus, domo Belbinita, ius civitatis Athenis ob nescio quae merita, qualis de Pau-

divinatio, consequutus fuerit, & Aphidnaeis additus. *Wessel.* H. Steph. ad h. l. Valla, inquit, Αφιδναίος omisit, aut potius non legit, quod certe suspectum etiam reddunt, quae sequuntur: Vallae potius suspectam fuisse puto codicis scriptionem Αθηναίος, in Arch. etiam inventam, atque illum omittendum censuisse, quod emendare non poterat. *Valkenar.*

ἐπιφανέων) ἐπιφανέων ἀνδρῶν Arch. Vindob. Pass. Valla, Steph. margo: deerat ultimum Ald. &c. Adiuncto ex schedis, nihil ad hanc rem utilius. *Wessel.* Comma post ἐπιφανέων Ald. Cam. I. II.

καταμαργέων) Arch. Vind. Valla, non uti ceteri cum Ald. καταμαρπτέω. Eximiam lectionem καταμαργέων Herodoto vindicavit *Wesseling.* in Diss. Herod. p. 203. *Valkenar.* Retinendum καταμαρπτέων, an codd. καταμαργέων revocandum, haesitavi. Visum hoc a Valla, quod Portus coniiciendo tenuit; lectum, aequius melius. Nam καταμαρπτέω inprehendendo tritum, solitarie deponi, vix tolerabile. Contra καταμαργέων ex more Jonico καταμαργέων, protervi hominis & invidia rumpentis insaniam egregie declarat. Quo qui ingenio μαμαργώμενοι, κυνοθρασκες Aeschilo Suppl. 766. *Wessel.* *Larcherius* καταμαργέων quoque invenit in Paris. A.

ἐς Λακεδαιμόνα) ἐς Σπάρτην iidem. Alterum scholion est.

ἐχοι) Med. Pass. Vind. Ask. Paris. B. Reliqui cum Ald. ἐχει.

ἐπὶ τε ἑνὶ ἐπαυτο) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Valla. Antea ex Ald. ἐνεκετο, καὶ

ἐκ

ἐκ ἐπαυτο. Scholion ἐνεκετο καὶ Mſſ. extrudunt, alioqui non in absurdis, uti L. VII, 158. *Wefſel.* Poſt τοι comma Ald. Cam. I. II.

ἐτ' ἀν' οὐ) ἐτε σὺ Arch. Vind. Poſt ἀνθρώπε punctum Ald. Cam. I. II.

τοσέτον) Med. Ask. τοσέτο Paſſion. Arch. Vindob. levi discrimine: praeterea μὲν tantum Ask. Med. Paſſ. Ceteri cum Ald. μὲν οὐν. Vide Miſcell. Obſ. Vol. III. p. 146.

ad Cap. CXXVI.

ῥατῆ) ῥατῆ τῆ Med. Paſſ. Arch. Askew. ῥατῆ τον Vind. alii ῥατῆ ὄν cum Aldo. Poſt ὁ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ἦν) deſideratur in Paſſion. & Medic. non abſtinde.

ἐγενετο) ἐγενετο Paſſ. Poſt πορευομενος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Ποτιδαητησι) Ποτιδαητησι & conſimiliter poſt pauca Arch. Ask.

οἱ γὰρ) ε γὰρ ex errore typogr. Ald.

ἐκ τῆς Σαλαμίνος) ἐκ Σαλαμίνος idem, Vindob. Paſſ. Poſt ὡς δὲ comma Ald. Cam. I. II.

ἄλλοι) Arch. Vind. οἱ ἄλλοι Ald. & alii.

ad Cap. CXXVII.

οἱ ἐκ' τῆ) deſit οἱ Paſſ.

Κριτοβελω Τορωναιω ἐπιτροπεύειν) Κριτοβελω ἐπιτρεπείν Med. Paſſ. Ask. omiſſa media voce Τορωναιω. Non auſim, hinc quidquam auferre aut demutare; non ἐπιτροπεύειν, in cura & adminiſtratione civitatis frequens L. 3, 15 & 82; non Τορωναιω ſiquidem Toronaei is generis. De Valla ſileo. Recte caſtigatur, ad unum Cri-

Critobulum adplicans, quod toti Chalcidicae genti concessum, conf. If. Casaub. in Strabon. X. p. 685. *Wessel.*

ad Cap. CXXVIII.

Post προθυμως comma Ald. Cam. I. II.
(συτιθεται) marg. Steph. Vind. Arch. Pass.

Askew. Brit. quod placuit: antea συνετιθετο.

Post αρχην comma Ald. Cam. I. II.

(ειπα) ειπεν Arch. Vind. Pass. Brit. punctum post vocem Ald. Cam. I. II.

(βιβλιον) βυβλιον Pass. Arch. etiam in seqq. porro Τιμοξενος θαλων Arch. Vindob. & similiter mox.

(γλυφιδας) Explicat Suidas in voce. Haec minus recte conversa egent levi correctione, τοξευματος περι τας γλυφιδας περιελιξαντες: verbis adiectas sic solet Noster repetere praepositiones: ad eam rationem Aeneae suo Casaubonus restituit: οι δε τς τοξευματος περι τας γλυφιδας ελιξαντες το βιβλιον: circa sagittae crenas epistolam volventes. *Valkenar.*

(προδιδας) παραδιδας Ask.

(ο Αρταβαζος) Articulum non agnoscit Pass. Post βληθεντα comma, colon post πολεμω Ald. Cam. I. II.

(παρην) Pass. Ask. Vind. Arch. Paris. A. B. Brit. Ald. ex Med. παρησαν, quem deserui, sine ullo fulcro incedentem: structura tamen non improba, & L. III, 114, atque alibi sese offerens. *Wessel.*

(καταπληξαι) καταπλεξαι Arch. quod probavit recepitque *Larcher.* μη καταπληξαι Τιμοξενον προδοσι, de prodicionis supplicio in Latinis

nis Vallae sumuntur, indignante, neque iniuria, Porto, qui, ob prodicionem Timoxenum metu non percellendum, ex communi eius verbi notione, haud prave. Mihi, ut ingenue dicam, blanditur quodammodo Arch. μη καταπλεξαι — προδοσιη non implicare prodicionis crimine. Notum in Musis καταπλεκειν usu diversiore, nec hunc tamen sermonis genius adspersatur. *Wesseling.* Post προδοσιη colon, post ο μιν δη comma Ald. Cam. I. II. (εγενετο) εγεγονε Arch. Vind. Passion. ora Steph. haud male, uti c. 139.

ad Cap. CXXIX.

Post Αρταβαζος de abest comma Ald. Camer. I. II.

παριεσαν) παρησαν Arch. Ask. loco παρησαν, quod verius opinor.

μεν μοιρας) μεν abest Arch. qui mox cum Vind. διοδοιπορηκεσαν sine augmento. Post τας ante διελθοντας comma Ald. Cam. I. II.

οση) οσην Arch. post λεγεις abest comma Ald. Cam. I. II.

γενομενη) γενομενης Arch. γενομενη Pass. Ask. Post οι μεν comma Ald. Camer. I. II, idem post επισημενοι, & colon post διεφθειροντο, comma post επισημενους in iisdem.

Ποτιδαιηται) οι Ποτιδαιηται & mox iidem: scribunt Ποτιδεηται Arch. Ask. Post επιπλωσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque post ρηχης, & post πλημμυριδος, colon post τοδε.

τη Ποσειδεωνος ες τον νηον) ες τη Ποσειδεωνος τον Arch. post νηον comma Ald. Cam. I. II.

το εν τῷ πράξει) Quatuor ista negligit Arch. Post Περσεὺν comma Ald. Cam. I. II. τοιπερ) οἵπερ Arch. Ask. Pass. Vind. Post περιγενομενης comma Ald. Cam. I. II. ἔτω ἐπρηζαν) absunt haec duo M. d. Pass. Askew.

ad Cap. CXXX.

ναυτικός) ναυτικός στρατός Arch. Vind. Ald. quorum vocum ultima defuit Med. Pass. Askew. Brit. Gronov. Wesseling. Hanc vocem ultimam expellit Ms. ut rursus in principio capitis proxime sequentis, & 9, 95 dicuntur οἱ τὰ ναυτικὰ στρατηγοί. Et toties iam in antecedentibus ὁ πῆζος, etiam mox rediens. Quin etiam vox ista huc non convenit. Neque enim classarius exercitus transfretavit alias pedestres copias, sed nautae & classarii. Gronov. Satis olim commodum ὁ δὲ ναυτικός στρατός ὁ — Wesseling. Post Ἀση abest comma Ald. Cam. I. II.

ἐκ Χερσονήσου) defuit Ask. διαπορθμεύσει Arch. tum ἐχήμερισε Pass. Ask.

ἐπιλαμψαίτος) Codd. etiam praebent I. c. 190 εἰς ὑπελαμπε· hic si darent εἰς ὑπολαμψαίτος, praeferrem ut usitatus. hoc ubi habet Chariton III. p. 51, 9 dedit Herodotea d'Orvillius, ex ἐπιλαμψαίτος hoc in loco maius incrementum colligens; sed confutat illud vox adiecta πρώτος paullo etiam post memoratur το εἰς γὰρ γινόμενον, opposita ad εἰς ὑπολαμπον, vel ὑποφαινον. Nusquam apud Xenoph. invenietur, ut puto, εἰς ἐπεφαινε sed εἰς ὑπεφαινε p. 292, 27. 300, 17 & alibi. Sic Livius orditur libr. 22. Jam ver apperebat, & Hannibal ex hibernis

nis movit: ista codd. lectio ceteris videtur an-
reponenda. Hic Herodoto scribi quoque po-
tuerat, ut alibi solet, ἅμα τε καὶ ὑπελαμπε; καὶ
ὁ ναυτικός συνελεγετο ἐς Σάμον: eleganter nunc
ponitur, πρώτος συνελεγετο: maturus, pro πρώτῳ,
pro ὄψῃ, fero, ut Latinis *ferar*, non usurpatur,
quod sciam, ὄψιμος; sed ὀψίζων: pro σκότῃς ὄν-
τος, σκοτίας adhibetur, ut *vesperlinus*, Valken.

πρώτος) πρώτος Arch. Vindob. ex Scholio.
Post Βαγάιν comma Ald. Cam. I. II.

προελομενος) προελομενος Arch.

ὁ Ἀμιτρης) Fuerat Ἰθαμιτρης, sicuti lib. 9,
101, cuius priore obsolescente litera, mutata-
que altera, id prodiit, quod cernitur: nam
eundem describi, dubio vacat. Fueritne Ἀρτυν-
της Ἰθαματρεῶ L. 7, 67 huius frater, & patris
hinc corrigendum nomen, non adfirmavero.
Wesseling.

προήσαν) προήσαν Arch. Vindob. προήσαν
Ask. προήσαν Pass. antea περιήσαν ex Ald. ve-
rius προήσαν ex codd. discorde scriptura, & το
προς ἐσπερης, quod cap. 132. *Wessel.*

το προς) Pass. Ask. alii τα.

Post εἰς punctum Ald. Cam. I. II. εἰς εἰς
Arch. Vind.

εἰ μὲν) εἰ μὲν Ask. & sic Reiskins.

ἐλευσεσθαι) margo Steph. Pass. Ask. Arch.
Vind. Brit. quod satis; προσελευσεσθαι antea.
Post φυλασσειν comma Ald. Cam. I. II, colon
in his post θυμῶ.

πολλῶ) πολλὸν Arch. Vind. bene. Vide c.
13 & VII, 7.

ἐβέλευοντο) ἐβέλευσαντο Pass. comma post
vocem Ald. Cam. I. II.

αι τε) αι τι Ald. Cam. I. II.
 δυναματο) Pass. Ask. Med. Arch. Vindob.
 antea δυναντο. Post ποιειν colon Ald. Camer.
 I. II, comma post ωτακστερον in iisdem.

ad Cap. CXXXI.

Post εων comma Ald. Cam. I. II, idemque
 post πεζος & post ναυτικός.

Ηγησιλεω) Ήσιλεω Arch. Valla. τε η Γησι-
 λεω Ald.

Χαριλλε) iidem, alii Χαριλλε cum Ald. Am-
 plexus Χαριλλε suum nomen, obtemperans Pau-
 saniae, pluribusque aliis: vide Χαριλλας apud
 Plut. Lycurg. frequentatur titulus *Wessel*.

Post Ηρακλεος comma Ald. Camer. I. II,
 quod abest his post πάντες.

δύων) δύων Arch. Post οι αλλοι abest com-
 ma Ald. Cam. I. II.

Ex Enrythenidarum familia Ήγησιλεως L.
 VII, 204 leniore est spiritu; hic lib. VI, 65.
 Αγης, non sine lite. Reliqua Proclidarum serie-
 es, ubi scriptores priscos in consilium miseris,
 multis premetur difficultatibus. Omnes ait re-
 ges fuisse, exceptis duobus primis post Leuty-
 chiden depositis. Ubi vero Anaxandridae re-
 gis, filii Theopompi, nepotisque eiusdem Ar-
 chidami, pronepotis Anaxilai, & abnepotis Leu-
 tychidae inter Spartanos reges mentio? Pausa-
 nias III, 7. Proclidarum successionem multo
 digessit aliter, habetque sibi suffragatores mag-
 nae in talibus auctoritatis. Ista ad incommoda
 cum Palmerius animum attenderet, nossetque
 Aristodemum, Aristomachum, Cleodaeum,
 Hyllum in Spartacorum regibus haud censerī,
 scrip-

scriptum fuisse decrevit, πλὴν τῶν δ' ὕστατων καὶ τῶν ζ' μετὰ Δευρυχίδεα πρώτων καταλεχθέντων, exceptis quatuor ultimis, & iis septem, qui post Leutychem recensiti sunt. Exercit. in G. Auct. p. 39. Quae optimi viri medicina modum excedit, nec pravis sanitatem reddit. Prava reliquit, quae fingi debebant, Χαρίλλης, τὸ Πολυδεκτὸς, τὸ Εὐνομὸς: nam Charillus Polydectis fuit filius, Eunomi nepos, sicuti Jo. Meursius Regn. Laced. c. 16 & Ed. Simsonius Chron. A. M. 3107 docuerunt. Perperam abest *Sous*, Euryphontis pater, Proclis filius, eodem Meursio c. 15 monstrante. Omnes hae turbae & errores iniuriae temporum & librario- rum debentur, expeditu, silentibus codd. inextricabiles. *Wessel.* Leutychedae pater & avus memorantur etiam supra VI. c. 65 proavus, abavus, ceterique maiores ad Theopompum usque aliunde ferme sunt ignoti, quippe qui Sparta non regnaverint. Sed si septem isti, qui post Leutychem primi memorantur, non fuere reges, scribi non potuit hoc capite: ἔτοι πάντες πλὴν τῶν ὀκτῶν: corrigendum videtur: ἔτοι πάντες πλὴν τῶν ἑπτά τῶν μετὰ Δευρυχίδεα πρώτων καταλεχθέντων, εἰ ἄλλοι βασιλεὺς ἐγενοντο Σπάρτης: levissima correctio, quae Jac. Palmerio debetur, fit unius literae mutatione, reliqua Palmerii molimina probari nequeunt. Reges Proclidas enumerans Herod. forsan in generis auctore Procle substitit, aut in primo potius iuxta Lacedaemonios rege Aristodemo; atque hunc etiam ultimum posuerat recensens Eurysthenidas VII. c. 204. Ab aliis dissentientes Lacedaemonii VI, 52 λέγουσι αὐτὸν Ἀριστοδή-
Appar. Herod. Vol. V. I μόν

μον του Αριστομαχου, τε Κλεοδαιου, τε ΤΑΛ, Βασι-
 λευοντα αγωγην σφαιρας: quantillum iam fuit
 exemplaria Herodotea corrigentibus illinc re-
 petitos Aristomachum, Cleodaeum, Hercu-
 lem, ad utramque seriem adiciere, aut in mar-
 gine memoratos in contextum recipere. —
 Septem istis omiſſis hic, si vera suspicor, de-
 cem reges memorarentur Lentychidae progeni-
 tores ex Heraclidis ſati, Aristodemus, Procles,
 Sous, (hunc recte, opinor, Jo. Meursius inter-
 ferit reliquis, Eurypontis patrem, de R. Lacon.
 c. 15.) Euryphon, Prytanis, Eunomus, Poly-
 dectes Charillus, Nicander, Theopompus:
 hic, Herodoto decimus, alias regum dicitur
 ex ista familia nonus, quia non Aristodemus,
 sed primus rex ſtatuitur Procles. — In his
 nostris, Jonice scriptis, mirari licet formam
 nominis, Ευρυφωντος, illam quidem inſtar alio-
 rum ex αων contractorum legitimam, sed in
 hoc nomine inauditam; in quo ſcribenda nota
 noſtrorum tantum exemplarium, sed & vete-
 rum eſt inconstantia, quam expoſuit F. Syl-
 burg. ad Pauſan. p. 208, hinc incerti fluctuant
 recentiores P. Faber Agon. III. c. 18. Jac. Pal-
 mer. Exerc. p. 381. N. Cragius, Jo. Meursius,
 Ez. Spanheim ad Julian. p. 129. Ευρυφων, hoc
 loco poſitum, commendat, quam genuinam,
 puto, ſcriptionem Ευρυπων, Pauſaniae, me iudice,
 tribuendam & Plutarcho, in cuius T. I. p. 662.
 E. pro Ευρυπωντι δε, ſcribendum Ευρυπωντιδας
 — παρεσχον. Rariſſimam formam patronymi-
 cam nobis ſervavit, Etymol. p. 397. 12. Ευρυ-
 πωδης, quae non ſane cenſeri debet ex Ευρυπον-
 τιδης κατα ſυγκοπην nata, ſed potius ex οιδης
 con-

contracta, sicut Μινωδης & similia. *Valken.* —
 Corruptus sine dubio locus. Herodotum Spar-
 tanorum regum genealogiam & successionem
 ignorasse, vix credibile. Librariis ergo erro-
 res debentur. Quare cum *Valkenario*: ἔτοι πάν-
 τες, πλην τῶν ἑπτα, τῶν μετὰ Λυτυχίδα πρώτων
 καταλεχθέντων, οἱ ἄλλοι βασιλεῖς ἐγενοντο Σπαρ-
 τῆς: corrigendum censemus; τὴ Σωθ librario-
 rum culpa post τὴ Εὐρυφῶντος excidisse, ibique
 inferendum, & Polydectem, & Eunomum
 transponendos cum *Larcherio* iudicamus. Euno-
 mus enim Prytanis, & Polydectes fuit Eunomi
 filius, uti recte in Pausania collocantur. Sic
 omnia expedita.

ad Cap. CXXXII.

ἐς τὴν Σπάρτην) ἐς Σπάρτην Arch. Passion.
 Vindob.

ῥασιῶται) ῥατιῶται Arch.

Στραττί) Σταττί Arch. Valla. Post ἐπιβρ-
 λυνοντες de comma Ald. Cam. I. II.

ἐγενοντο) ἐγινοντο Ask. Pass.

ἐξενεικάντος) ἐξενεικάντες Ald. Cam. I. II.

Post ἔτω δὲ comma Ald. Cam. I. II. οὗτοι οἱ
 λοιποὶ Arch. post εἰοντες comma Ald. Came-
 rar. I. II.

ὑπερῆσχον ἐκ τῆς) ὑπερῆσχον τῆς Χίε Arch.
 τῆς abest Ask.

οἱ προηγαγον αὐτας) προηγαγον δὲ αὐτας Arch.
 Vindob.

προσώτερω) πορρωτέρω Arch. Post Εἰλησι co-
 lon Ald. Cam. I. II.

ἐμπειροῖσι) ἀπειροῖσι Arch. post ἐναὶ πυλ-
 ῆτον Ald. Cam. I. II.

ηπισεατο) επισεατο Arch. Vindob. neque id prave.

τοιςτω) τοιστον Arch. concinnius, five τοιστω, quae & Pavii coniectura, belle observantis, planiorem futuram descriptionem, si το προς εσπερης κακωτερω Σαμυ & το προς την ηω ανωτερω Δηλς Scriptor maluisset. Sic manifestior Persarum ex orientis plaga progressus infra Samum & Graecorum ab occidente ultra Delum. Verum noster maluit vulgatum, habita utriusque itineris diversa ratione & respectu. *Wesseling*. Post βαρβαρης comma Ald. Cam. I. II.

Δηλς) Δηλος Pass. & mox δε es το cum Askew. loco δεος melius εφυλασσε iidem, Arch. Vind. Brit. ora Steph. Valla: antea εφυλασσον cum Ald. δεος το μεσον εφυλασσε ab ipsa re & schedarum auctoritate commendatur. Conf. L. IX, 89. *Wesseling*.

ad Cap. CXXXIII.

Comma post Έλληνες Ald. Cam. I. II, idemque post Μακεδονιος δε.

ορμεωμενος) ορμεομενος Arch. & κατα χρησηρια. Post τω ante ενομα comma Ald. Cam. I. II, idemque post Mus.

χρησαμενον) χρησομενον Arch. Vind. Post των comma Ald. Cam. I. II.

σφι) minus accommodum, scribique mallet Koënius των οια τε ην οι. *Wesseling*. Quod probavit recepitque Larcher. & Degen.

ad Cap. CXXXIV.

απικομενος φαινεται) Φαινεται απικομενος Askew. Pass. Arch. In Vallae Latinis Telebadiam, miro

miro errore. Post *Τροφώνιον* punctum Ald. Camer. I. II, comma in his post *χρηστηριον*.

και ες) *και* abest Arch. Vind.

Ισμηνιω) *Ισμινιω* Arch. prave. Post *εσι* δε abest comma Ald. Cam. I. II.

Ιεροισι) Literas aliquot a vicinis absorptas suspicor, & pro *καταπερ εν Ολυμπη*, *Ιεροισι* restitui commodè posse, *καταπερ εν Ολυμπη*, *εμπυροισι αυτοδι χρηστηριαζεσθαι*, ignem victimarum vaticinum illic (in Ismenii Apollinis Thebis) consulere licet, ut Olympiae. De multis pauca sufficient: Pindar. Olymp. 8, 3. *Ολυμπιας Δεσποιν αλαθειας*, *ινα μαντιες ανδρες Εμπυροισ τεκμαιρομενοι παραπτε* — *Ρωνται Διος αρχεκεραυνε*. Schol. in Olymp. VI, 112 *Μαντειον ην εν Ολυμπιας, ε αρχηγος γεγονεν Ιαμος τη δια των εμπυρων μαντεια, η και μεχρι τε νυν οι Ιαμιδαυ χρωνται*. De oraculo Apollinis Ismenii Thebis Schol. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 21 *επ' Ισμενε τε μαντεια σποδω*] *αντι τε βωμω*, *οτι δια των εμπυρων εμαντευοντο οι ιερεis*, *ως φησι Φιλοχορος*. *Valkenar*, Probavit recepitque *Larchetius* *εμπυροισι*, cui & nos calculum adijicimus. Recepit hoc & *Degenius*, *Reiskius* in *Miscell. Lips. Nov. Vol. 8. p. 503* *Ιρηιοισι* coniecit, ad mentem *Porti*.

κατεκοιμισε) Seribi malim *κατεκοιμισα* *ως Αμφ.* five casus censeatur secundus, atque usitator in talibus; seu potius quartus & rarior, quia legebatur ante *εις Αμφιαραον* cubitum ivit in aedem *Amphiarai*: Triclin. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 114 *απηλθεν* — *εις Απολλω*. *Apollod. III. p. 203* *εις Πυθιαν ηλθε*. *Lucanum* in *A. A. XVI, 40* *εισηλθαν ες την Λυδιαν*, est & illud ad

Atticam normam Aristoph. Π. v. 237. Demosth. p. 733, 79. Lysiae p. 339, 7. Wessel.

Αμφιαρεω) Medic. Arch. Vind. Pass. Ask. Paris. B. alii cum Aldo Αμφιαραον, post τοδὸ punctum Ald. Cam. I. II.

εκελευσε) Med. Passion. Arch. Vind. Ask. Paris. A. εκελευε Paris. B. Brit. Ald.

Αμφιαρεως) recte Askew. Αμφιαρεος Arch. Olim Αμφιαραος cum Ald. post απεχομενους punctum, post οi de comma Ald. Cam. I. II.

εγκατακοιμηθῆναι) Pass. Ask. ora Stephan. quod placet. κατακοιμηθῆναι prius ex Ald. Non reiicerem, si plures darent codd. lectionem marg. Steph. εγκατακοιμηθῆναι. In Amphiarai templo εγκαοιμησόμενοι qua solerent abstinentia praeparari, ad somnium fatidicum accipiendum tradit Philostr. de V. A. II. c. 37. Propria erant de his verba εγκαοιμασθαι, εγκαθευδεν, incubare; vid. Wessel. ad Diodor. I. p. 63 & Davis ad Cicer. de Divin. I. c. 43, ubi vulgatum excubabant forte tuebitur Xenoph. εξακαθευδον, p. 278, 37. In Aesculapii fanis suo quisque ordine εγκαοιμησόμενοι interim circa templa excubabant aegroti: tales intelligendi sunt περι τον θεον θεραπευται apud Aristid. T. I. p. 531. Vide T. H. ad Schol. in Aristoph. Plut. p. 450, tales etiam latent in voce perverse scripta apud Pausan. II. p. 136 περιοικει μεν δη και αλλοι, και το πολυ οικειται (L. ικεται) τη θεῳ. Valken. Amphiaraus την δι' ονειρατων μαντικης censebatur auctor Pausan. I, 34. Cuius in fano propterea sciscitaturi pellibus incumbabant stratis somnosque petebant. Illud autem εγκαοιμασθαι dicere cum soleant, remque ipsam εγκαοιμησεν εν τοις ιεροις Diodor,

odor. I, 53, cur pro reiiculo *εγκατακοιμηθῆναι* praestantium schedarum censebimus. *Wesseling.*

ad Cap. CXXXV.

Τοδε δε) τοτε δε Ald. Cam. I. II, in quibus nullum comma post *Μῦν*.

Πτων) Reponunt *Πτως* scriptis non addicentibus. *Wesseling.* Comma post *λιμνης*, quod abest post *ερεϊ* Ald. Cam. I. II.

Ακραιφινς) *Ακριφινς* Arch. Valla. Conf. Sylburg. ad Pausan. IX, 23.

δε οι) Med. Pass. Ask. Ceteri *δε* omittunt, nec Ald. habet.

Θεσπιειν) *Θεσπιειν* Arch. Vind. more Jonum, post *τα* comma, post *εμελλε* colon Ald. Cam. I. II.

την προμαντιν) *τον προμαντιν* Pass. Vindob. Brit. *τον μαντιν* Arch. Proba haec si sunt, habuit Ptoeus Apollo aequae ac Delphicus suam *Προμαντιν*, suum *προφητην*, nullaue necessitas *υπο της προφητιδος* in vicinis ex Reiskii voluntate fingendi, quae quidem, improba ista si fuerint, nulla tamen aderit. Ostentant scripta exemplaria *τον προμαντιν*. Strabo solum *προφητην τε μαντιν* Ptoei lib. 9. p. 633 novit, itidem Plutarch. T. 2. p. 412. A. atque erronee, aut corrupte, *φωνη Αιολιδι* respondentem, loco *Καρικη*, quam in vit. Aristid., lapsus nonnihil, illi tribuit, h. e. *βαρεβαρικη διαλεκτω*, qualis Carium, non Aeolensium, L. I, 171. Pausaniae, haec excerptis IX, 13, iusto iudicio. Hinc manare videtur, *τον προμαντιν* Ptoei Apollinis & *προφητην*, quorum insequentia vergunt, unum eundemque fuisse. Talis Amphicaeae *προμα-*

τις δὲ ὁ ἱερεύς ἐστι· Χρᾶ δὲ ἐκ τῆ θεᾶ κατοχός.
 Pausan. X. p. 884. Wessel. Post χρᾶν comma
 Ald. Cam. I. II, in quibus nullum comma post
 εἶχεν, sed existat post Μῦν, & post τὴν ante εφε-
 ροντο, pro quo εφερον Arch.

γραφειν) γραφην Passl.

γλωσση) Φωνη Arch. Vind. punctum post
 χρᾶν Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

λεγοντα) defit Askew. post Μακεδονα pun-
 ctum Ald. Cam. I. II.

οἱ προσκηδεες οἱ Περσαι) οἱ Περσαι προσπηδεες οἱ
 Arch. Sumfit hinc Pollux III, 7 & 30. Post
 εἶχε punctum Ald. Camer. I. II, abest comma
 post Ασιη.

τῆ μητροπατορος) το μητροπ. Arch. Vindob.
 Comma post τῶ ante δη Ald. Cam. I. II.

Αλαβανδα) Steph. Byz. Αλαβατρα & αμα
 de Ask. quod verum, olim αμα τε. Post νεμε-
 δαι punctum Ald. Cam. I. II.

προξενος) προξενος dialectus postulat. Post
 ειη comina Ald. Camer. I. II. In his comma
 post ειναι, punctum post αλκιμον, comma post
 κατεργασαμενυς.

επισατο) επισατο Arch. Vind. probabiliter.

προσγενομενων) προγενομεναν Arch.

ταπερ αν και η.) ταπερ ην και ην Ald. male,
 error typographi.

πολλον) bene Arch. alii πολλω. Vide VII, 7.

Ελληνικων) Ελληνων Arch. Valla, satis ex
 usu, & mox cum Vind. ταχα δε και.

προλεγοι) Medic. Passion. Askew. in Arch.
 Vind

Vindob. προλεγαι· ex Ald. Brit. προλεγει, & sine commate post vocem.

οἱ παιεσθαι) οἱ ποιησασθαι Arch. Vind. In de pronomen accessit, quod aberat Ald. &c. Post παιδομενος comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVII.

Post τετε comma Ald. Cam. I. II.

Περδικης) Περδικης Arch. Ask. perpetuo. post ετι abest comma Ald. Cam. I. II, in queis comma exstat post τυρραννιδαι.

Ιλυρις) Ιλυρικης Arch. Vind. Valla.

Γαυανης) Γαβανης Ask. Commata post τε & post Αεροπος Ald. Cam. I. II.

ενθ'αυτα και εζητευον) ενθ'αυτα δε εζητερον Arch. Vind., pro quo δη Passion. & Steph. margb. Post βας punctum Ald. Cam. I. II.

γαρ) δε Arch. Vind.

μενον) vere Passion. ceteri μονον, post δημοσ colon Ald. Cam. I. II.

οπτωτο) Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. longe verius, quam quod reieci οπτωη Medic. Pass. Ask.

εωυτε) εωυτω Ald. male.

ανδρα εωυτης) ανδρα τον εωυτης non prave Arch. Pass. Ask. Vind. cui subdunt τον δε ακησαντα εσηλθεν αυτικα, ως, sicuti est in ora Stephan. ως δε ηκησα, εσηλθε οἱ αυτικα ως ειη olim ex Ald. Vulgata haec non est sane deterior lectio Arch. & marg. Steph. vide not. in P. 531, 64, hic adeo quid praeferendum sit, codd. discernent. Valkenar. Quo moti vim his librarii fecerint, non assequor. Corruptelam sustuli imperio excellentium codd. eoque cupidius.

ut sua scriptori venustas rediret. De loquendi genere abunde lib. 7, 46 stabilito, taceo *Wessl.* Post αὐτικά abest comma Ald. Cam. I. II.

Φεροι ες μεγα τι) Φεροι μεγα Pass. Stephan. margo, servandum, quod vulgatur. *Valken.*

ἐκ γῆς τῆς) ἐκ τῆς ἐαυτῆς Arch. Vind. nec displicet.

ἀπολαβοντες) Pass. Medic. Ask. verissime. Vide Küsterum in Clerici Bibl. Vet. & Nov. T. V. 404. ἀπολαβαντας Arch. Vind. Brit. Ald. Post βασιλεὺς abest comma Ald. Cam. I. II, nec exstat post εἶπε, sed ponitur post ἀποδιδῶμι.

ὁ Ἀεροπος) negligitur ὁ in Arch. scribit autem πρεσβυτάτοι cum Vindob. post πρεσβύτεροι comina Ald. Camer. I. II, quibus abest comma post ἐκπεπληγμένοι.

ταδε, ὦδε) Ask. Medic. Pass. quod significantius. ὦδε deerat Ald. &c. Non inutili augmento Mss. si distinxerimus εἶπας ταδε, ὦδε δεκομεθα. Hoc modo accipimus, ut paullo infra ὦδε εὐγεγοίεε. Sed ubi videbis fidem libri veteris 9, 28 ἐτάσσοντο ὦδε οἱ ἐπιφοιτῶντες Gronov. Comma post τα ante δίδους Ald. Cam. I. II.

ἐς το ἐδαφος) Vind. Arch. Askew. Pass. ἐς τοῦδαφος antea cum Ald.

τῆ ἡλίου) Medic. Vind. Pass. Ask. Brit. alii cum Aldo ἐκ τῆ.

μετ' ἐκεῖν) Medic. Pass. Arch. Ask. Vind. Paris. A. B. μετ' αὐτῆς antea cum Ald. Mox ἀπησαν Ask. ἀπησαν bene, Pass. in aliis & Ald. ἀπιδσαν, & comma post δη Ald. Camer. I. II. Summae in his Mss. consensionem non derogo. Ἀπησαν Joniac mos, quo vis, ἀπηε, ἐπησαν, & similia, tuebitur. *Wesseling.*

ad

ad Cap. CXXXVIII.

Post παρεδρων comma Ald. Cam. I. II.

κεινων) Pass. loco vulgati Aldini εκεινων.

δεδομενα). δεδομενα Pass. Ask. Vind. Arch.

Scribi malim: ὡς ἐν νόῳ (vel ὡς νόῳ). εκεινων ὁ νεωτατος λαβοι τα δεδομενα. id esset, ni fallor, ὡς αὐτων ὁ νεωτατος ἐνθυμιον ποιοιτο το ρηθεν, sive τον δεδομενον ἡλιον, eorum nato minimum, quae rex dederat, in animum demisisse, velut vocem divinitus missam, quae laetum omen portenderet. Rem animo diligenter considerare Herodoto dicitur ἐν φρενι & ἐν νόῳ λαβειν aut omissa praepositione νόῳ λαβειν. IX, 10. III, 41. 51. Nostro loco νόῳ λαβειν significat, quod saepius dicitur ἐνθυμιον ποιεσθαι, nonnumquam ἐνθυμεισθαι & θειον ἡγεισθαι. hoc dabit Xenoph. p. 287, 38. Εισηλθε μοι τι θειον Eurip. Cycl. 410, quod ille dixit ἐντεθυμημαι δ' ἐγὼ γε καὶ τέτο, in K. A. III. p. 177. 14. Soph. Oedip. T. 748. Conf. & Thucyd. p. 478, 4. Valken. Post τῷ ante θυσι comma Ald. Cam. I. II.

σωτηρι) Pass. Ask. Vind. Arch. ora Steph.

Valla, σωτηρια ceteri. Certum vocabulorum delectum habere, saepe difficile: τῷ θυσι — σωτηρια videtur adpositum. Alexander ubi a vulnere convalescerat, θυσις θεοις σωτηρια, μεγαλας ἐξιασεις τῶν φίλων ἐποιετο Diodor. XVII, 100. Crebro alii, beneficiorum & salutis impetratae memores, convocati a Des. Heraldō Advers. I, 5. Peiusne vero τῷ θυσι — σωτηρι tamquam Deo sospitatori? Negabunt, quibus notus vocabuli est usus, ab Spanhem. Diss. VII de praest. numism. p. 416 clara in luce positus, eoque

coque magis, quod σωτηρος titulus latissime por-
rigitur, & fluvii, Deorum olim in numero,
sua sibi templa, aras atque imagines habentes,
Pausan. VIII, 24. p. 647. Offert praeterea τῶ
Δουσι — σωτηρι de Temenidarum posteris am-
plius quid & signatius. Huc itaque inclinb.
Wesseling. Post ερρη comma Ald. Camer. I. II,
in his post Γορδιω punctum.

εν τοις) εν τειτοις Vind. colon post Φυλλας
Ald. Cam. I. II.

Σιληνος) Σηληνος Arch. post ηλω abest com-
ma Ald. Cam. I. II.

ως λεγεται) ωσε Passion. post κηπων comma
Ald. Cam. I. II.

Βερμιον) Βερβιον Arch. Ask. in Valla cor-
rupte fons *Berbinus*. Rectum vulgatum. Conf.
notam Schurzfleischii ad Diodor. T. 2. p. 643.

υπο χειμωνος) υπο χιωνος legendum suspi-
catur Koenius. *Valkenar*. Cum Koenio senssit
Degenius.

ad Cap. CXXXIX.

Post Περδικω comma Ald. Camer. I. II.
εγενετο Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A. B. malui
receptum.

παις ην) πατηρ ην Ask. & Stephan. margo,
quod sine ulla controversia reiiciendum; dubi-
um forsan esse poterit, sitne natum ex errore
librari ad vicina aberrantis, an ex erudituli no-
ta, qui in ora libri ad παις posuerit και πατηρ,
memor Alexandro filium quoque dari, praeter
Perdiccam successorem, Amyntam, qui privata
forte contentus filium reliquerit Aridaem: vi-
de quae tamquam ex Eusebii Chron. vulgavit
Sca-

Scaliger p. 57, 26. Sed Amyntas Alexandri fuit nepos ex filio Philippo: docente Wesseling. ad Diodor. XII. c. 50. n. 9, quem Philippum velut fratrem Perdiccae, τὸ Ἀλεξάνδρῃ, aliquoties Thucydides commemorat I. c. 57, 59. II. c. 95 &c. Conf. Scholia, quae Duker. edidit ex cod. Cass. p. 637, quaeque praefationi subiecit ex Basil. p. 161, 76. *Valken.*

Ἀλκετω) Ἀλκετης Ask. Ἀλκίτω Arch. Post Ἀλκετω δὲ comma Ald. Cam. I. II.

Ἀργαῖος) Arch. Vind. Valla. Ἀργαῖος Pass. Ἀργαῖος reliqui cum Aldo. Si Goltzii numus ΑΡΓΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ingenuus, qualis magnovisus Scaligero ad Euseb. Ann. 1624. p. 122, Ἀργαῖος Argeus scribendus & appellandus erit: Wesseling. Abest comma post Περδικκῆς Ald. Camer. I. II, in quibus colon ἀρχην.

ad Cap. CXL.

ἀποπεμφθῆς) Ora Steph. Arch. Vindob. Pass. Ask. Brit. πεμφθῆς olim ex Aldo.

Post ελεγε τὰδε colon Ald. Cam. I. II. λεγες Askew. mox ἄνδρες &c. usque εμοί, imprudenter negligens. Post λεγες colon Ald. Cam. I. II.

ἦκε) ἦκει Arch. Vind. Pass. Ask. non inconcinne, &, si malueris, vere. Wessel. Post ἔτω colon Ald. Cam. I. II, in his comma post πικρὰς, & post τὸτο μὲν.

ἐβελῶσι) βελῶσι Arch. Vind.

ἢν μὴ τὸ ὑμετέρον αἰτίον γένηται) Hic lector attentus exspectabat κωλύση, impedimento fuerit, vel simile quid; neque enim bene cohaerent, tibi necessitas incumbit, istis vos beneficiis ornare, ἢν μὴ τὸ ὑμετέρον αἰτίον γένηται. una lineola adiecta

iecta scribamus *αντιον γινεται*, id est, *αντιαθη*.
 Herodotea sunt *αντιος & αντιθεσθαι* eleganter
 το υμετερον *vestrum* dixit pro υμεις το εμον, το σου
 & similia frequentantur Platoni praesertim, cu-
 ius sunt ista, το γ' εμον ετοιμον, εαν ετος εθελη,
 T. I. p. 128. B. το γ' εμον εδεν κωλυει επαδεσθαι
 υπο σε οσαι ημεραι, me quidem quod attinet ni-
 hil impedit quominus &c. p. 176. B. τα μεν
 υμετερα ακθειν, ως εοικεν, ετοιμ αν εη T. 2. p. 643
 A &c. Plura dabit H. Steph. App. de D. A.
 p. 115. 116. *Valkenar*. cuius in sententiam cum
 Larcherio & *Degenio* abire nulli dubitamus.
 Post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ανταειρομενοι) *αιερομενοι* margo Steph. Pass.
 Ask. Brit.

παρ' εμε εθσαν) Arch. Vind. Eton. Passion.
 Ask. Ora Steph. ceteri *παρεθσαν μοι* cum Ald.
 Editum, fide codd. egregie munitum, cur ie-
 rit mutatum, causam non adsequor, nisi ra-
 riore fuerit in structura. Solet plerumque πα-
 ρα casui tertio adiungi *επι εμψυχς*, h. e. quo-
 ties de re animata sermo. Homerus, Thucyd.
 Plato. Lucian. quacum, & poetae exemplo
 Noster, adstruxerunt. Vide Thom. Mag. in η
παρα. *Wesscl.* Duo tresve codd. dudum inno-
 tuerant, in quibus haec Herodoteo more di-
 stracta leguntur, την νυν παρ' εμε εθσαν δυναμιν.
 Paulo quoque rariis illud παρ' εμε supra VI. c.
 86, ex codd. recte receptum θεσθαι παρα σε
 quae lectio altera παρα σοι non debuerat dici
 deterior. Lexicon Coislin. p. 483 παρ' ημας
οικει, αντι τε παρ' ημιν. Αλεξιος Φιλαθηναϊω. Soph.
 Electra 184 ο παρα τον Αχεροντα θεος ανασσων
 vere Schol. κα εν τω πεζω λογω εν χρεση αυτη η
 συν-

συνταξίς της παρὰ προθεσεως. Isæus p. 70. 25.
καθημενοὶ παρ' αὐτον. Thucyd. III. c. 3 τριμῆρας
— βοηθοὶ παρὰ σφας παρῶσαι, ubi vide Abresch.
Valken.

ταπερ) τοπερ Arch. Pass. Ask. Post ελπίς
abest comma Ald. Cam. I. II.

φρονεετ) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Pa-
ris. B. Brit. alii cum Ald. φρονεοιτε. Mox πα-
ρα εσαυ Ask.

παρισευμενοι) Arch. Vind. — Herodoti hæc
manus. Supra L. IV, 166 παρισευμενος Δαρειω
διεφθαρη. Olim cum Ald. παρισευμενοι. Wes-
seling.

αυτων) εωυτεων Ald. Cam. I. II.

καταλυσασθε) Arch. Pass. Ask. Vind. Brit.
καταλυσασθε Med. pessime. καταλασσεσθε Ald.
&c. Post καταλυσασθαι colon Ald. Cam. I. II,
comma in his post ωρημενε, nullum post ελευ-
θεροι, sed habent post δολε.

ειπα) επειν Arch. Vind. Pass. Post υμεων
comma Ald. Cam. I. II.

εν υμιν) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Pa-
ris. A. Brit. Antea ex Ald. ενον υμιν. Potuisset
τατο ενον εν υμιν, uti c. 60, 2 και τοδε εν αυτοις
ενεσι. Noluisse membranae docent. Wessel.

τασδε) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Paris.
B. olim τοιςδε ex Aldo. Post τοιςδε colon,
post εσι comma Ald. Cam. I. II.

ων) desideratur in Arch.

επ' οισι) εποισι Arch. perperam. Post μενων
abest comma Ald. Cam. I. II.

εξαιρετον τι μεταιχμιον) εξαιρετον μεταιχμιον
τε Ask, Pass. Vind. In Arch. εξαιρετον μεταιχ-
μιον την & Brit. εξαιρετον μεταιχμιον τε codd.
egre-

egregie scriptum desiderant, fortasse haud improbe. Certe si εξαίρετον τε μεταίχμιον prae-
buisent, quis sperneret? *Wesseling.*

εκτημενων) κεκτημενων Arch. Pass. Askew.
Vindob.

Post Αλεξανδρος μεν comma Ald. Cam. I. II.
τοσαυτα Arch. Vind.

ad Cap. CXLI.

Abest comma post λογίων Ald. Cam. I. II.
χρεων) χρεον Arch.

εκ Πελοποννησου) απο idem, Vind.

καρτα τε) deficit τε utrique. Post Αθηναιοι
colon Ald. Cam. I. II.

τε σφι) δε σφι Arch. Vind. non absurde.
Post επ' ομολογη punctum Ald. Camer. I. II,
quibus comma nullum post πυθομενοι τε, sed
ponitur post αγγελες.

ad Cap. CXLII.

Post αγγελοι colon Ald. Camer. I. II, post
φερον habent comma.

γε αλλοισι) abest particula Arch. Vindob.
post εδαμοισι colon Ald. Cam. I. II, sed abest
comma post ηκιστα.

εγειρατι) ηγειρατι Arch. Vind.

Post βελομενων colon, Ald. Cam. I. II, βε-
λευομενων Pass.

υμετερης αρχης) Pass. Ask. Arch. Ald. alii
υμετερας. Haec Spartani, qui Graeciae ηγεμο-
νην & principatum sibi vindicabant, ad Atheni-
enses? Arbitror reliquisse scriptorem, περι της
υμετερης αρχηθεν ο αγων εγενετο, de vestra regio-
ne

ne primum decertatum fuit, tum sequetur opportune, νυν δε φερει κ. τ. λ. Simile Themistoclis c. 22 ὅτι αρχηθεν ἡ πυχθη προς τον βαρβαρον απ' ὑμων ἡμιν γεγνε· & c. 2 περι της εκεινς ηδη τον αγωνα εποιοοντο. Sed esto coniectura. Wesseling. Sed dignissima, quae recipiatur, & a Larcherio recepta.

ἀπαντων) παντων Arch. Vind. In αλλως τε, ττεων απαντων — labat sententia, ad quam instaurandam variantur suspicionum tumultus. D'Orvillius, ut schedae testantur, εκτος τε ττεων απαντων praeter ea omnia Athenienses & c. Reiskius consimiliter, αλλως τε, ανευ ττεων απαντων —. Ambo ad dictionis principium, cui molestiam non crearem, adhaeserunt. H. Stephanus eiusdem medio manum implicuit, ἡγισθαι δελοσυνης, primos ex Graecis iugum servitutis subire, reparans, quod vercor, ut Graece doctis doctissimus ipse probaverit; ἡγισθαι ἡδωνων, illis imperans, non earum auctor, pariliter ἡγεται δελοσυνης, illi imperium inhibens. Vide IX, 1, idem animadvertit J. C. de Pauw, cuius de opinione ττεων απαντων αιτις, αιτις γεγεσθαι —, aut addita copula γεγεσθαι και δελοσυνης oratio melius procedet. Et procederet profecto, si priori ex Mss. auxilium nasceretur. Simillimam certe iteratae vocis omissionem L. IX, 54 dabit. Sed desino, ne aestus augeant. Wessel. In his vocula videtur deesse: Koenius legebat ττεων απαντων εκτος, αιτις γεγεσθαι. Reiskio και post γεγεσθαι videbatur inferendum: dare quoque potuissent duabus tantum literis repetitis: αλλως τε ττεων απαντων αιτις τε γεγεσθαι δελοσυνης τοις Ἑλλησι Appar. Herod. Vol. V. K Aθη-

Αθηναίους εδάμως ανασχετον. Valkenar. Haec summi viri coniectura nobis prae ceteris arri-
det. Pavium sequutus est Larcherius.

καὶ το παλαι) Medic. Ask. Pass. Arch. Brit.
prius erat κατὰ το παλαι.

πιεζυμενοισι) Arch. Vindob. praeclare: in
Aldo & aliis πιεζομενοισι. Formae est Jonicae
πιεζυμενοισι. Πιεζυμενοι δε οί επικεροι lib. 3, 146.
πιεζυμενοι ὑπο Θηβαιων lib. VI, 108. Wesseling.
Post ὑμιν comma, post συναχθόμεθα punctum
Ald. Cam. I II.

εξερηθητε) Med. Passion. Arch. Vind. Brit.
ὑξερηθητε Ask. alii cum Aldo εξερησθε. Nescio,
cur melius censerī debeat lectio Med. quam
Aldi, cui respondet vicinum διοφθορησθε.
Valkenar.

οί συμμαχοι) οί λοιποι συμμαχοι Arch. Valla,
quos non laudo.

συνεσηκη) συνεσηκε Arch.

δε γε 8) δε γε Arch. Vind. deerat ultimum
Ald. &c.

επε πισον) negligit haec duo Brit. sed mox
post αληθες εδεν nectit επε βεβαιον. Post εδεν
colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLIII.

Post Αθηναίοι δε comma Ald. Camer. I. II.
Post ταδε colon eadem. τοιαδε Arch. Vind.
Comma post δυναμεις Ald. Cam. I. II.

τω Μηδων) των Μηδων Arch. Valla.

δεη) δεει iidem, Pass. Ald.

ελευθεριην σκεπτομενοι) ελευθεριης γλιχομενοι
Pass. Ask. ora Steph. cum Paris. B. teste Larche-
rio. In reliquis cum Ald. ελευθεριην σκεπτομενοι,
liber-

libertatis considerantes commoda, vel praerogativas, sincerum videtur: quod praebent duo minimum codd. *ελευθερίας* sive *της ελευθερίας γλιχομενοι*, non interpretamentum adeo, sed nota videtur marginalis a studioso lectore repetita ex lib. 2, 102, ubi sic ille scriptum invenit in suo cod. *δένως γλιχομενοισι της ελευθερίας*, quod mihi nunc ob hanc lectionem Mss. illic probandum videtur. *Valken.* Si morbus his absit, quid aliud quam libertatis considerationem ostendent? Interpretis Latina ex *σκεπομενοι* fluxerunt. Fallor autem, aut *γλιχομενοι ελευθερίας*, desiderio libertatis accensi, praestant. Fundus est in bonae notae exemplaribus ex Herodoto II, 102. *Wesseling.* Praetulit orae Steph. & codd. lectionem *Larcher* quae & nobis, *Degenioque* optima videtur. Post *ετω* comma Ald. Cam. I. II.

και δυναμεθα) *και* defit Arch. Vind.

πειρω) Aldus, uti oportebat, *πειρω*, inconsulte *πειρω* deinceps per editiones vulgatum. *Wesseling.*

νυν δε) Arch. Vind. quod verius, alii *νυν τε*. Post *η* comma Ald. Cam. I. II.

τη περ) *τη και* Med. Pass. Ask. post *Ξερξη* comma Ald. Cam. I. II.

πισυνοι) *πισυνοι* Arch. ut solet. Interposita litera scribi poterit in his: Diis adiutoribus

πισυνοι μιν επεξιμαν, αμυνεομενοι, και τοισι ηρωσι, των εκεινος εδεμην οπιν εχων ενεπρησε τας τε οικας

— hinc *οικας* & ex proximis Deorum *οικηματα*. D. Heraldus attigit Advers. II. c. 9. *Valkenar.*

Post *ηρωσι* punctum, post *των* & *οικας* commata Ald. Cam. I. II, idemque post *τοιςδε*.

αθεμιτα ἐρδεν) ρεζεν Arch. Vindob. Galei
αθεμιτα membranae Arch. non agnoscunt.
Supra lib. 7, 33 αθεμιτα ερδεσκε, ubi plura.
Wessel.

παθειν) Arch. Vind. antea παθειν ex Ald.
comma post προξενόν τε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLIV.

Post ὑπεκριναντο punctum Ald. Cam. I. II.

καρτα) καρτα μεν Arch. Vind.

το Αθηναίων Φρονημα) των Αθηναίων το Φρο-
νημα non male Arch.

μεγα) μεγαλη idem, post ὑπερφερσα co-
lon, post τα comma Ald. Cam. I. II.

εθελωμεν) θελωμεν Arch. Post μεγαιστα abest
comma Ald. Cam. I. II.

εμπεπρησμενα) τα εμπεπερ. Vind. εμπεπερη-
μενα Passion. Post μαλλον abest comma Ald.
Cam. I. II.

τω ταυτα εργασαμενω) τοις ταυτα εργασμε-
νοισι Arch. Vind. Valla. Punctum post εργασα-
μενω Ald. Cam. I. II.

εον ὁμαιμον) Arch. Med. Ask. Pass. in Al-
do & aliis εον desiderabatur. Post τε comma
Ald. Cam. I. II, in quibus colon post ὁμογλωσ-
σον, comma post κοινα.

των προδοτας) Arch. Vind. ὧν προδ. Med.
Ask. Pass. prius edebatur cum Ald. ὧν καὶ προ-
δοτας tum brevi post ην μη καὶ προτερον Arch.

ες ἡμεας εχσαν) Vindob. Arch. Olim ex
Ald. προς ἡμεας εσχαν. Nolui, quod suum scrip-
tor agnoscit, adspernari; agnoscere autem,
adnotata L. V, 81 commonstrabant. *Wessel.*
Reiectis interpretamentis restituetur ex codd. He-
rodo-

rodotea phrasis τὴν ἐς ἡμεῶς ἐχούσαν, vide nota-
ta p. 412, 72. *Valken.*

Post εἶτω abest comma Ald. Cam. I. II.

καὶ ὑμῖν) καὶ ἡμῖν in margine Arch. quod si
valeat, venustas deminuetur: cessaret enim so-
lita Atheniensium & Spartanorum contra sese
positio. Aiant, quantum ad Lacedaemonios
attinet, plenissime illos benivolentiae officio
defunctos. *Wessel.*

ἡμεῖς) ἡμεῖς Ald. Cam. I. II &c. ἡμεῖς recte
Arch. Post ἡμετέραν comma Ald. Camer. I. II,
in his comma nullum post ἀγγελίην, sed adest
post τῶν ante ἐκεῖνος.

ἡμεῶς) Mallem ὑμεῶς, vos Spartanos. *Wessel.*
προσβῶθῃσαι) Arch. Vind. Valla. Olim
cum Ald. προβῶθῃσαι. προσβῶθῃσαι aut προβῶ-
θῃσαι Jonum sermo, de quo VIII, 1 desiderat.
Athenienses lib. 9, 6 ἀντιᾶσθῃσαι ἐς τὴν Βοιωτὴν
explicant ipsi, ratumque habent ex Mss. deriva-
tum, & veterum comprobatum usu. Vide Di-
odori T. I. p. 242, deque Pass. & Med. clausu-
la Melpomenes finem *Wess.*

Post Βοιωτὴν Pass. habet, uti Med. & Valla,
principium libri seq. Οἱ μὲν ταῦτα — ἐς Σπάρ-
την, tum cum eodem Med. ΗΡΟΔΟΤΟΥ Η.
XXHHHΔΔΗ. In Ald. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΟΓΔΟΗ.

Ad Librum IX.

In Inscript. abest τε Ἀλικαρνησσης & επιγραφο-
 μενη Ald. Camer. I. II. Ceteri Ἀλικαρνασσεως.
 Ex Arch. Ἀλικαρνησσης; cui & Brit. desunt επι-
 γραφμενη Καλλιοπη; in Pass. & Vind. tantum
 Καλλιοπη.

ad Cap. I.

Post ἡγεμενοισι comma Ald. Camer. I. II,
 idemque post προ τε.

παρηκε) Arch. Pass. Vind. ora Steph. In
 reliquis ex Ald. παρεικε. Post Ἑλλαδα colon
 Ald. Cam. I. II.

ad Cap. II.

τον Μαρδονιον) Omittit τον Vindob. Arch.
 Post αυτω comma abest, insertum post λεγοντες
 Ald. Cam. I. II.

κατασρεψηται) κατασρεψητε Ald. Cam. I. II.

εδε εων ιεναι) Si vel codd. praeberent ων,
 quod hic ponendum censebat Reiskius, ego
 tamen vulgatum, εδε εωι, omnino retinuerim
 in praeimis more satis usitato εκελευον, vel si-
 mile quid, relinquitur factori supplendum:
 plene Socrates in Schol. ad Aristoph. Aves
 521 λεγεται αυτον πρωτον εδεναι εαν ορκος ποιει-
 δαι κατα των θεων, αλλ ομνυναι κελευσαι χηναι,
 και κιναι &c. Sicut hoc in loco, supra Herod.
 VII,

VII, 104 εκ των Φευγειν, — αλλα μεμοντας εν τη ταξι επικρατειν, η απολλυσθαι. ubi huius generis alia quaedam leguntur adscripta. *Valkenar.*

κατα μεν γαρ το ισχυρον Ελληνας ομοφρονοντας) ordo verborum insolentior. Succurrebat Reiskii sollertia, 'Ελληνων ομοφρονοντων — περιγινεσθαι, cui scripta exemplaria pugnant valide. Potius erit, 'Ελληνας ομοφρονοντας, siquidem vis abesse debet, accusativos arbitrari consequentiae, quales Gronov. tūetur L. II, 66, videlicet, quantum ad Graecos attinet, concordēs si mancant, qua illi & ante sententia fuerant, subigi vix posse. Par opinio Abreschii. *Wesseling.*

περιγινεσθαι) περιγενεσθαι Arch. Vind.

ποιησεις) ποιησεις Arch. Vind. Ask. Steph. margo, non pessime, nec displicet Valkenario. post τα comma Ald. Cam. I. II, quod abest his post παραινεομεν.

κεινων ισχυρα βλευματα) κεινων βλευματας sine medio ισχυρα Med. Pass. Ask.

μετα των σασιωτων) μετα σασιωτων Arch. Vind. Valla: tum κατασρεψεις.

ad Cap. III.

Commata post οι μεν & οι δε Ald. Camer. I. II, in quēis post επειθετο colon.

δεινος ενεσакτο) δεινος τις Arch. Vindob. Quae vocola, in codd. Vallae lecta, adest, haud ea inconcinna. Oppian. Cyneg. III, 314 και βαλιων δε ποδος τις ενεσакται φρεσι θηρων. Omititur a Sophocle Trachin. 480. *Wessel.*

ελειν) Arch. Vind. antea ex Ald. ελειν, in

K 4

Brit.

Brit. εχεν, punctum post ελαιν Ald. Cam. I. II, in quibus comma post δια νησαν.

τας Αθηνας) Arch. Vind. hinc venit articulus, qui aberat Ald. &c.

υπερην) Med. Pass. Ask. Vind. υπεραιην ceteri cum Ald.

ad Cap. IV.

εν Αθηνησι) abest praepositio Arch. εν Αθηναιοισι Brit.

Μεριχιδην) Μερυχιδην Pass. Arch. Brit. Valla, semper. Post λογας & τας commata Ald. Cam. I. II.

ελπιζαν) ελπισας Arch.

της Αττικης χωρης) πασης της idem, Vind. Valla, non prave.

υπ' εωυτω) colon hic Ald. Camer. I. II. ηδη υπ' εωυτω Vind. Arch.

ad Cap. V.

ως εδοκεε) ως οι εδοκεε satis bene, fragm. Parif.

Post αμεινον ειναι abest comma Ald. Camer. I. II, quae habent id post λογεν & τον, omitunt post προφερει, ponunt vero post ο μεν.

οι και ταυτα) και ταυτα οι Pass. Ask. Arch. Post εξωθεν abest comma Ald. Camer. I. II, in his colon post βαλλοντες.

Μεριχιδεα) Vindob. Arch. alii cum Ald. Μεριχιδην.

ταν Αθηναιων αι γυναικες) το γινομενον αι γυναικες των Αθηναιων Ask. Pass. Arch. Post παρβαλυσσα abest comma Ald. Cam. I. II.

οικην) οικη Ald. Cam. I. II, cum commate. ησαν)

ησαν) ησαν Ask. quod ad ησαν sive ηϊσαν Jonum ducit, quomodo ex membranis semel iterumque L. III, 77. *Wessel.* Post αυτοκελευς colon.

κατα μεν ελευσαν) citat Eustath. ad Homer. p. 601, 24. Post τεκνα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VI.

οι Αθηναιοι) Arch. Pass. Ask. hinc articulus. Comma post οι δε Ald. Camer. I. II, idemque post επει δε. & οι μεν.

τε και) deest τε Ask. Vind. Arch.

εν τη Βιωτιη) es την Βοιωτην Arch. Vindob. Paris. A. B. Brit. Ald. εν τη Βοιωτη Med. Pass. Ask. Velut es την Βοιωτην concedere necesse est ex Florent. debeat, in dubio haeret. Exstat acervus, ex Musis a Porro congestus, exemplorum in hanc partem. Verum valeat. *Wesseling.*

επεμπον) επεμψαν Arch. post αμα μεν comma Ald. Cam. I. II.

μεμφομενους) Arch. Vind. antea μεμφομενους ex Ald. μεμφομενους, quae Reiskii suspicio, volentibus exemplaribus scriptis, suum in locum collocavi. *Wessel.*

εμβαλοντα) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. B. antea εσβαλοντα, cum Ald. frequente variatione. Post αμα δε abest comma Ald. Cam. I. II, quod ponunt post μεταβαλσι.

προειπα τε) Medic. Pass. Ask. Arch. Ald. Cam. I. II, alii προειπε. Ald. & Camer. optime, post quorum curas operae, inscite προειπε corrigentes, aberrarunt turpiter. Geminum germanum earundem delictum in ειπε ex legitimo

K 5

ειπα

επαί L. 8, 68. Utique Aldinum exemplar, ut hinc & alias frequenter apparuit, ab infectis contemptius habitum fuit. *Wessel.* Lectionem Mediceam in *πρεσιπαν* mutandam suspicabatur Koenius: praeterea denuntiarunt, ni venirent Atheniensibus auxilio, hos sibi ipsos tutamen quoddam paraturos: sic redderem Herodotea, *ως και αυτοι τινα αλεωρην ευρησονται* id est *απο-σρεφην ετοιμασονται*, vel *εκπορισονται*. Hoc signifi-
 catu sibi parandi, vel adipiscendi veteribus fre-
 quentatum *ευρεσθαι* adhibuit aliquoties Herod.
 infra bis c. 26 & 28 *αδειαν ευρεσθαι*, vel *ειρηνην*,
 vel *αγαθον τι*, locutiones sunt usitatissimae:
*ευρεσθαι παρα των θεων των παροντων κακων απαλ-
 λαγην* dixit Isocrat. in Evag. p. 191. E. Vide R.
 Dawes, in Misc. C. p. 258. *Valkenar.*

ad Cap. VII.

Post *Λακεδαιμονιοι* comma Ald. Cam. I. II.
ωρταζον) ορταζον, five augmento, Askew.
 Post *ετεςχεον* colon Ald. Cam. I. II, in his com-
 ma post *αγγελος*. *αγγελοι απ' Αθην*. Arch. Vind.
επι της εφορας) ες της Arch. Vind. Vide
 infra c. 11, post *εφορας* punctum Ald. Camer.
 I. II, in quibus comma nullum post *Αθηναιοι*,
 positum post *λεγοντες*.

Post *ποιησασθαι* abest comma in iisdem, po-
 nunt id post *δολος*, & post *την* ante *αν*.

αλλα απειπαμεθα) ora Steph. Pass. Askew.
 Arch. Vind. Brit. quibus addit Larcher. Paris.
 A. B. *αλλα παντα τε απειπαμεθα* Ald. Camer.
 I. II. Steph. I & seqq. Editum gravius & ele-
 gantius legenti accidit, suadentque membranae.
Wessel. Latina Vallae, nos tamen — annuere nolle,
sed

sed recusare, monstrant lectionem in marg. Stephan. notatam, & κατενεσσαμεν, ἀλλ' ἀπειπαμεθα non adprobavimus, sed repudiavimus, illa nimirum omnia, quae paullo ante sibi dixerant a rege Persarum oblata. Valken. Post Ἐλληνῶν & καταπροδιδόμενοι commata Ald. Camer. I. II, idemque post μάλλον.

ἀπ' ἡμερῶν) Medic. Pass. Arch. Vind. Ask. mox εὐν quatuor posteriores non norunt, ἔτιως Arch. olim cum Aldo τὸ ἡμετερον εὐν ακιβδηλον εὐν. Placet & mihi Med. lectio ab Arch. firmata: καὶ τὸ μὲν ἀπ' ἡμερῶν εὐν ακιβδηλον εὐν νεμεταί ἐπὶ τῆς Ἑλληνίας editum ἡμετερον videtur interpretamentum Valken. Καὶ τὸ μὲν ἀπ' ἡμερῶν εὐν — a Gronovio ac Pavio summo iure laudatur, idem quidem ac τὸ μὲν ἡμετερον, sed suavius atque ex interiore sermonis usu. Quod autem aderat participium εὐν, saepe Scriptori in deliciis, abesse codd. iussu potest; neque hic criminationem, in Th Galeum intentatam, metuo, quippe temerariam valde. Ceterum νεμεταί ἐπὶ τῆς Ἑλληνίας in Graecos impenditur, sive distribuitur, bene Portus. Wessel.

Post ἀπικομενοὶ comma Ald. Camer. I. II. ἀπικομενοὶ ἢ τε Arch.

διότι) ὅτι idem, Vind.

ἐν τελεῇ ἐστὶ) iidem & Pass. Ask. Brit. cum Paris. A. B. & D. teste Larcher. non ἐντελες, uti ex aliis Ald. Item non moveo membranis, quarum ἐν τελεῇ ἐστὶ, haud aliud ac πρὸς τέλος c. 8 & Dion. Chrys. Or. 61. p. 583. D. Platonis ἐπὶ τελεῇ Menex. prior., aequatque adeo vulgatum. Wessel. Herodoteum videtur ἐν τελεῇ

λα εἰ, quod est in marg. Steph. ut paullo legitur inferius ἡν πρὸς τελεί, prope finem. *Valken.*

συνθεμενοι τε ἡμῖν τὸν Περσὴν) Scripserim partim cum Reiskio: συνθεμενοι τε ἡμῖν τῷ Περσῇ ἀντιώσεσθαι ἐς τὴν Βασιλῆην. saepius in Musis obvium ἀντιώσεσθαι sollicitari non debet. *Valkenar.* τῷ Περσῇ ἀντιώσεσθαι tritius, aut πρὸς τὸν Περσὴν, uti non male Reiskius voluit. Habet tamen illud, quod aliis significatum, suum in Musis locum. *Wessel.*

προδεδωκατε) προδεδοκατε Ald. Camer. I. II, cum puncto post vocem.

εσβαλοντα) προσβαλοντα Ask. Passion. & Steph. margo.

μηνισι) μηνυσι Arch.

δεκόμεθα) Quod ex Arch. Galeus adposuit ἐνδεκόμεθα, erroneum est; habet δεκόμεθα. *Wesseling.*

ἐπιτηδεωτατον) ἐπιτηδεατον. ἐς ἐμμάχεσθαι Arch. Vind. antea μάχεσασθαι tantum, ex Ald. Diff. Herod. p. 131 novas nobis obtulit ex codd. lectiones: τῆς γὰρ ἡμετέρας ἐπιτηδεατον ἐς ἐμμάχεσασθαι τὸ Θριασίον πεδίον. quarum lectionum alteta procul dubio est genuina: proximum accedit apud Suidam in Εὐηλατον. πεδίον — ἐπιτηδεον ἵππῳ ἐμμάχεσθαι. Thucyd. II. c. 20 χωρὸς ἐπιτηδεῖος ἐφαινετο ἐν στρατοπέδῳ. Herod. IX. 25 χωρὸς ἐπιτηδεωτέρος ἐν στρατοπέδῳ. *Valken.* Ἐπὶ ἐπιτηδεατον Arch. & Vind. optime ex ἐπιτηδῆς manet, & ἐπιτηδεατον Democriti apud Homeri interpretem p. 1441, 16 fere sit genuinum, eo non utar. Mire blanditur ἐμμάχεσασθαι, rarioris quidem formae, sed legitimae, quae ἐν στρατοπέδῳ castra in loco metari,

tari, supra c. 2, χωρος επιτηδεος ενδιαταξαι τε
και εναριθμησαι, uti Mss. τον στρατον, aptus locus
ad exercitum in eo ordinandum & numeran-
dum L. 7, 59. Tale πεδιον εναγωνισασθαι καλεν
Appian. B. Cic. IV. p. 1041, rariusque Philon.
Iud. L. 2. Vit. M. p. 659. B. επιτηδαιοτατον εναι
τον τοπον ενησυχασαι και ενημερησαι & de Num.
Septen. p. 1187. A. πεδια επιτηδαιοτατα εμβο-
σκεσθαι. Negligo alia. Constat verbo iusta
compositio, & probanti ratio. Wessel.

ad Cap. VIII.

ακυσαν) ηκυσαν Pass. Ask. Brit. Arch. Vin-
dob. qui duo αρα non habent.

ανεβαλλοντο) ανεβαλοντο Vind. ενεβαλλοντο
Pass. tum υποκρινεσθαι Ask.

και επι δεκα) Pass. Arch. Vind. Ald. alii δε
και. Post τω χρονω comma Ald. Cam. I. II, in
his punctum post Πελοποννησιοι, colon post τελευ-
comma post Αθηναις, quod non habent post
εδεμην, inferunt autem post αλλο γε.

δεεσθαι εδεν) δεεσθαι εδενο Arch. Vind. pri-
us placuit prae δεισθαι, quod Ald. habet.

ο Αλεξανδρος) ο abest Arch. Passion. Post
απετετερχισο punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. IX.

Post τοιοσδε punctum Ald. Cam. I. II.

Χιλεος) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit.
Parif. B. antea ex Ald. Χιλεος ενοματι. Post
μεγισεν comma insertum, quod post ζεινων ab-
est Ald. Cam. I. II. μεγαλα Arch. non male.

των εφορων επυθετο) Med. Pass. Ask. Arch.
Vind. Brit. Parif. A. B. Valla; εφορων ενα επυ-
θετο

θετο Ald. Cam. I. II. των εφορων επιθετο postulant schedae. *Wessel.* Sic mihi quoque scripsisse videtur, omissa voce ένα, quae ut a Medic. sic aliis etiam aberit codd. *Valkenar.* Post λογον & τον comminata Ald. Cam. I. II, in his colon post ελεγον.

ακκσας δε ο Χιλεος) Med. Pass. Ask. Paris. B. In Ald. & aliis ακκσας δε ταυτα ο Χιλιος, colon post ελεγε Ald. Cam. I. II, abest his comma post εχει, positum post εφοροι.

εοντων μη) μη εοντων Arch. Vind. & Suid. in αρθμια, ubi pessime αμμιν, sicuti αριθμιων Ask. mox τῶδε τῷ Arch. τῷ δε τῷ Vind.

εληλαμεν κρατερς) εξεληλαμεν Arch. & καρτερς sicuti Pass. Ask.

κλισιαδες) Citavit Eustath ad Hom. p. 78 pr.

εσακκσατε) εσακκσατε Pass. Post φερων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. X.

Post ο μεν comma, post συνεβελευς punctum Ald. Cam. I. II.

φρενι) Med. Passion. Ask. Brit. Ceteri εν φρενι cum Ald.

εκπεμπει) πεμπει Arch. & πεντακισχιλιων.

και επτα — ειλωτων) Septem haec omittit idem cum Vindob. Eton. Valla. Vereor una cum de Pauw, ut haec Herod. scripserit. Valla tresque scripti libri omittunt, habentque c. 28 sedem magis opportunam. Et cui bono ταξαντες post εκπεμπει; Non nego, quod Galeus urfit, esse in Plutarchi ea Malign. p. 871, sed hinc derivata, unde confit? Tolle omnia, & orationi ad culturam nihil deerit, modo επιτρεψαν.

ψαντες probetur. Id sane cum exercitus imperium traditur, multo commodius & lenius. Vide III, 155. VII, 52 &c. *Wessel.* Eosdem memorat Plut. in Ariflid. p. 325. A. & T. 2. p. 871. E. ubi ἐξηλθον ἐς Πλαταιας πεντακισχιλιοι Σπαρτιαται περὶ αὐτὸν ἔχων ἀνὴρ ἑκάστος ἑπτὰ εἰλωτας, atque adeo legit hoc in loco, quae nonnullis in codd. perperam omittuntur. Tot numero εἰλωτας ad Plataeas cum Spartiatis stetit certum est c. 28, & bello Peloponnesiaco saepe cum Lacedaemoniis militasse τὰς Εἰλωτας novimus ex Thucyd. IV. c. 80. V. c. 57. c. 64. VII. c. 19. *Valkenar.*

ἐπιτρέψαντες) Vind. Arch. & ἐγενετο μὲν οὐν prius & Pass. nec prave. Olim ἐπιτάξαντες cum Aldo.

ἐγενετο) ἐγενετο Ald. Cam. I. II, in quibus post πᾶσι punctum, & comma post ἐπιτροπος τε, idemque post ἐκ τῆς Ἰσθμῆς.

τὴν στρατὴν ὁ Κλεομβρότος) ἐκ τῆς Ἰσθμῆς τὴν στρατὴν ὁ Κλ. Arch.

Παυσανίης) ὁ Παυσανίης idem, post οἱ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ἐξεληλυθεσαν) Arch. Askew. non ἐξεληλυθῆσαν.

ad Cap. XI.

Post οἱ δὲ ἀγγελοι abest comma Ald. Camer. I. II.

ἐπὶ τῆς ἐωῦτῃ) ἐπὶ τὴν Med. Pass. Ask. Vin-
dob. Arch. non male, ita si velis. Sed vide H. Steph. Dialect. p. 123. *Wessel.* Post ἑκάστος punctum Ald. Camer. I. II, colon habent post ταῦτε,

ταδε, comma post αγετε, punctum post συμμα-
χος. Omittunt comma post Αθηναϊοι δε.

χητέι τε συμμαχων) χητέι συμμαχων Arch.
Vind. Post Περση comma Ald. Cam. I. II.

δη ότι) δη non est in Arch. Vind. Ask. Pas-
sion. quorum plerique βασιλεος. Conf. lib. 2, 5.
Post επι την comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα λεγοντων) ταυτα δε Arch.

σειχοντας) σιχοντας idem.

ζεινς γαρ εκαλεον της βαρβαρης) Spectavit
Eustath. ad Hom. p. 423, 26. Parentheseos
signa in editis ante nostram non sunt.

επειρωτες) Arch. Vind. επειρωτων Passion.
Askew. επηρωτες Ald. & reliqui. Post το εον
punctum Ald. Cam. I. II, comma non habent
post δε σφι.

όπλιται) deest Arch. Vind. Valla.

ad Cap. XII.

Post οι μεν comma Ald. Cam. I. II, quae
his absunt post κηρυκα & αριστον.

αυτοι) αυτω Arch.

επει τε) τε omittit idem. Post ταδε colon
Ald. Cam. I. II, comma post τοι in iisdem.

αυτην ισχειν) αυτοι ισχειν Arch. Posterius
Vind. Brit. εχειν alii cum Aldo. Sequor codd.
ipsumque Scriptorem, qui Lib. 3, 77 ισχον τε
βηλομενς — ες το προσω παριεναι & mox c. 13
ωςτε και ολιγς σφειας ανδρωπς ισχειν. Wesseling.
Comma post ο μεν Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XIII.

η πυθεσθαι) Medic. Passion. Askew. Pa-
rif. A, η aberat Ald. &c. Post ανεκωχευε ab-
est

est comma Ald. Camer. I. II, quod adest post
ἐπημυαινε.

εσινετο) εσινεετο Arch. Adi ad L. V, 81.

τε χρον) negligit haec duo Arch. Omni
illo tempore, quo in Attica armatus confederat.
Necessum enim non puto, δια παντες cum Reis-
kio in διαγοντες, aut προιοντες converni. Imo si
Arch. consentaneos nasceretur, δια παντες suf-
ficeret. Aeschyl. Prom. 283 της σης δε πενης
χρηζω δια παντες ακεσαι, quod in scholiis δι' ολε,
sed idem ac omni modo. Wessel.

τον παντα) Praetereunt τον Pass. Ask.

πριν η) πριν Arch.

εμβαλειν) εσβαλειν idem, Vind. Post των
τειχων comma Ald. Cam. I. II, idemque post
καταβαλων.

εξελαυνε τωνδε) εξελαυνε Arch. Vind. Post
εκ ην abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus
punctum post σεινον.

και ολιγες) non legunt και Med. Pass. Ask.
Parif. A. B. deleant, qui velint, ego non ausim.
Wesseling. Post αν abest comma Ald. Came-
rar. I. II.

Θηβας) Αθηνας Arch. & συμβαλλειν, quod
& in Vind.

ιππασιμη) ιππασιμω Arch. Pass. Ask. Vind.
& ora Steph.

ad Cap. XIV.

δη υπεξεχωρεε) Med. Pass. Ask. Vind. Pa-
rif. B. sine medio ετω, quod existat in Ald. &c.
porro υπεχωρεεν Arch. Comma post αυτω Ald.
Cam. I. II, quod abest post προδρομος.

Appar. Herod. Vol V.

L

αλλην

αλλην γρατιν) Calculum corrigenti προδρομος αλλη, γρατιν. — non adpono. αλλην scribit, utpote diversas a superioribus Spartanorum copiis. *Wessel.* Post εβλαυετο abest comma Ald. Cam. I. II.

Θελων) non est in Brit. quod, damnatum a Brit. & docto viro, geminum habere videtur S. Paulli Epist. ad Coloss. c. 11, 18 μηδεις υμας καταβραβευετω Θελων, i. e. cupide. Θελων sane cupiditatem & lubentiam quandam in Aeschyli fabulis ostentat saepe numero. Θελων δε τωνδε πευσεται λογων, cupide libenterque audiet. Choeph. 791. Plura apud Abresch. Animadv. in Trag. illum lib. 2, 14. Quare εβλαυετο Θελων cupide consultabat. *Wessel.* Post γρατιν comma Ald. Cam. I. II.

προελθασα) Vind. Valla. Prius προσελθασα ex Ald. Quisque videt, Vind. rectum tenuisse. *Wessel.* Comina post vocem ponit Ald. Camer. I. II, idemque post Ευρωπης.

ad Cap. XV.

ηκε αγγελιν) ηλθε Pass. Med. Ask. Arch. Vind. Alii cum Aldo ηκε, quod patrocinium ex lib. 8, 140 εμοι αγγελιν ηκε παρα βασιληος, & observatis d' Orvillii ad Charit. lib. I. p. 37 impetrat. At Aldo congruit L. I, 83 ηλθε αλλη αγγελιν, & proxime ηλθε αγγελιν προδρομος. Eurip. Androm. 79 ηλθεν φατις. Junge Raphel. in Epist. ad Galat. 3, 23. *Wessel.* Post αγγελιν comina Ald. Cam. I. II, & colon post ιδμων.

Δεκελης) Arch. non Δεκελειης ut reliqui cum Ald. Jones Δεκελης. Post Ασωπιων punctum, idemque post Σφενδαλεας Ald. Cam.

Τανα-

Ταναγρην) Arch. Vind. Antea Ταναγρην cum Ald. in qua punctum poſt vocem.

es Σκωλον) Arch. Paſſ. Valla: male in Edd. ex Ald. es Κωλον. Cur Ταναγρην & es Σκωλον dederim, nemo mirabitur: mirum vero maxime, turpe illud es Κωλον, praefertim Valla viam ad verum monſtrante, hoc tolerari loco quitum fuiſſe. Την κατὰ Σκωλον παραδόν in Boeotiam Poliaen. Strategem II, 1. 11 oſtendet, cui accedere Strabo poterit lib. 9 p. 628 cum Caſauboni nota. Weſſeling. Poſt Θηβαιων comma Ald. Cam. I. II.

εκειρε τες χαρες) Euſtath. Hom. p. 364, 25. ετι κατὰ) Scribendum ſuſpicor, ετι κατὰ εχθος αυτεων. Valken. Poſt εχομενος comma Ald. Cam. I. II.

βελομενος) Ask contemnit.

τω στρατοπεδω) στρατω margo Steph. Paſſ. Ask. Poſt εκβαινη abeſt comma Ald. Cameſar. I. II.

εθελοι) Med. Paſſ. Ask, in Arch. Vindob. θελη, in Ald. εθελει.

Ερυθρεων) Arch. ceteri Ερυθραιων cum Ald. Flexus Ionicus omnino requiritur Ερυθρεων. Valken. Peccarunt, uti creberrime, in Αθηναίων, vice Αθηνεων. Weſſel. Poſt Υσιαις colon Ald. Cam. I. II

παρά τον Ασωπον) Arch. Vind. Ask. Paſſ. ora Stephan. Valla. περί olim ex Ald. παρά oportuit, pro quo επί τω Ασωπω c. 19 & c. 16. Plut. Ariſtid. p. 421. B. των βαρβαρων της στρατοπεδειας παρά τον Ασωπον ποταμον παρεκτεταμενης. Apparet inde, caſtris iuxta flumen porrectis, probabiliter Reiskium divinaſſe τεταμε-

907 Herodotum, non τεταγμενον, reliquisse. Illud autem τειχος τετραγωνον, cuius singula latera denuin erant stadiorum, impedimentis rebusque pretiosioribus servandis munivisse Mar-
donium, Plutarchus adseverat. *Wesseling.* Paris. B, *Larcherio* teste, τετυγμενον, ex errore librarii pro τεταγμενον legit.

τοσστον) ετως Arch. Post Θηβαιος abest comma Ald. Cam. I. II.

παρρασκειασαμενος) Citat Athen. lib. 4. c. 12. Post Μαρδονιον comma Ald. Camer. I. II, in his punctum post λογιμωτατες, & comma post ετοι-

εποντο) ειποντο Arch. Passion. Vindob. ut saepe, vide I, 172.

ad Cap. XVI.

Ταδε δε) Ask. Fragm. Paris. Pass. δε aberat Ald. & rell. comma post τα Ald. Cam. I. II, in his comma post δειπνον τστο.

και σφρων 8 χωρις) και σφρας 8 χωρις Fragm. Paris. non prorsus damnabile: damnabile autem κλιθηναι sive κλινθηναι, citra necessitudinem obtrusum. Vulgatum eodem vergit, & rectum in Vallae Latinis. *Wesseling.*

διαπινοντων) scripti omnes. Videf. Valken. ad V, 18. *Wessel.* Post ομοκλινον abest comma Ald. Cam. I. II.

οποδαπος) προδαπος Arch. Vind. Conf. VII, 218. Post εσι punctum Ald. Cam. I. II. in his post υποκρινασθαι comma, idemque post statim sequens τον.

ειπαι) ειπεν Vind. Arch. Pass. Ask.

Post θελω comma Ald. Camer. I. II. εθελω Arch.

δαι-

δαίνυμενς) δαίνυμενς Arch. comma poſt
τον ante ἐλίομεν Ald. Camer. I. II, abeſt his
comma poſt οψεαι.

ταυτα ἀμα τε) ταυτα τε ἀμα Vind. Arch.

πολλα των δακρυων) πολλας Ald. Cam. I. II.

θαῦμαςας) θαμασας Ask. Arch. Poſt αυ-
τον colon Ald. Cam. I. II.

εν αιη) deſiderantur haec duo in Fragm.
Pariſ. nulla cauſſa. εν Αινη Ald. Camer. I. II,
quae & comma poſt τον δε ponunt, & colon
poſt επιαι, comma iterum in his poſt πιςα
λεγςι.

εθελει) θελει Arch. Vindob. & Stobaeus,
haec excerpens, Serm. CV. p. 567.

τε ορχομενις) Abeſt articulus Ask. Paſſ.

λεγοι Arch. Vind. recte: λεγει olim cum
Ald. Quod conieſtando perceperant Abreſch.
& Reiskius λεγοι, ſermonis ſeries & codd. ra-
tū habent. Weſſeling.

προς ανθρωπος) Miror, quod hic legitur de
Therſandro, ως αυτος αυτικα λεγει ταυτα προς
αιθρωπος· cur enim obſecro προς ανθρωπος;
Frequens & hic ſuſpicor haerere vitium, corri-
gendumque προς αλλας· ut aliis iſta narraſſe an-
te dicatur Therſander, quam apud Plataeas de-
certaretur: inter voces αλλας & αυας, ſive αιθρω-
πος, perexigua fuit olim ſcribendi differentia:
videtur Valla illud ipſum in ſuo quoque cod.
reperiſſe; vertit enim: ipſum haec ſtatim aliis
enarraſſe: quod in Ed. Gronovii his fuit ſubſti-
tutum, per homines ſparſiſſe, nunquam, ut equi-
dem puto, dici potuit λεγειν προς ανθρωπος·
hinc valde diſcrepant locutiones εκφερειν εις τας
πολλας, vel ειπεν, vel λεγειν εις παντας, ſimiles-
que.

que. Rarius illud Sophocl. apud Stobaeum p. 579, 1 Μη ὅπερ πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα· pro εἰς πολλὰς ut ibidem v. 11 legitur consuetum more. Εὐμαρτυρεῖν γὰρ ἀνδρὰ τὰς αὐτὲς τυχεῖς, εἰς πάντα ἀμαθῆς. *Valkenar.*

ad Cap. XVII.

Post Ἑλλήνων punctum, post Φωκῆες comma Ald. Cam. I II.

συνετιβάλον) συνεβάλλον Arch.

σφοδρα) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Ald. & alii μεγαλως. Revocarem, quod ante Gronov. vulgabatur μεγαλως, pro σφοδρα frequenter usurpatum Herodoto, & in hac ipsa phrasi infra c. 39, ubi Thebani, αἰτε μὴδίζοντες μεγαλως, προθυμως ἐφερον τὸν πόλεμον. *Valkenar.*

δοκιμωτάτος) δυνατώτατος Med. Pass. Ask. quod vulgato non praestat, & mox ἀπικατο cum Arch. Rectius Hermocydes dicitur δοκιμωτάτος, quam δυνατώτατος in Medic. ex quo Gronov. optime restituit ἐκέλευσε σφραῖς ἐπ' ἐωῦτων ἐν τῷ πεδίῳ ἰζεσθαι, seorsum secedere. *Valkenar.*

ἐκέλευσε σφραῖς — ἰζεσθαι) ἐκέλευε Arch. tum ἐπ' ἐωῦτων Ald. Cam. I II. Med. Ask. Pass. Valla: in aliis ἀπ' ἐωῦτων absurde. Verissime Gronovius At cur nulla Aldi mentio? Pavius animadvertit foedam operarum aberrationem, & correxit. Nostri Amazones L. IV, 114 οἰκωμένον ἐπ' ἡμεῶν αὐτεῶν, habitemus seorsum, & IX. 37 εἶχον γὰρ καὶ ἐπ' ἐωῦται μαντιν. *Wessel.* Post ἰζεσθαι colon Ald. Cam. I II.

ἐπεὶ δὲ) ὥς δὲ Arch. Vind.

Μηδῶν)

Μηδων) Μηδα Arch. Post Φημη comma Ald. Cam. I. II.

Φακων) defit Arch. Post παραινει abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus colon post τοιαδε.

προοπτω) citat Suidas in Προοπτος, ubi παρδωσεν, quod in Ask. & ora Steph.

παντα τινα) Arch. Pass. Ask. quorum posteriores superius ων non agnoscunt, nec Med. antea τινα παντα cum Ald. Justior ordo, qualis c. 88 επιθησθαι γαρ οι παντα τινα οieto, & multifariam. Wesseling.

χρεων επι γενεσθαι) χρεον & γενεσθαι Wesseling in var. lect. excerpfit, sed unde? non adscripsit. Post κρεσσον γαρ abest comma Ald. Cam. I. II.

παρεχοντας) exscripsit Suidas in v cunctis in codd. obvium, cui tacitum pronomen ubi apraveris, quae novandi necessitas? Et Reiskius tamen η περπερευοντας, imprudenter absurdeque agentes, sed imprudenter. Περπερευσθαι Graeciae est recentioris & Cilicum dialecti, nisi Salmafius fallit, veterum vestigia premens. Funke Ling. Hellenist p. 152. Qui quidem falsus si fuerit, arguente Jo. Alb. Fabricio ad Sext. Empir. lib. I adv. Gramm. c. 2. p. 227, obtrudi Herodoto, quod ignorabat, haud oportuit, Wesseling.

Post αυτων comma Ald. Cam. I. II, idemque post βαρβαροι.

ad Cap. XVIII.

Post ο μεν comma Ald. Cam. I. II. Ο μεν ων Ora Steph. Med. Pass. Ask. ων deest Ald.

&c. quam voculam ex marg. Stephan. auctori restituerem. *Valken.*

Post *παραινει* colon Ald. Cam. I. II.

επει σφειας) *επει τε* Arch. Vind.

απολευντες) Arch. Vind. *απολεοντες* prius ex Ald. in qua punctum post vocem,

δη διετεινοντο) *δη* deest Arch.

απηκε) *απηκετο* Ald. Cam. I. II, quod non enotavit Wesseling.

Post *εσασαν* abest in comma iisdem. *εσησαν* Arch. Pass. Ask. Vindob. nec improbo: tum *παντες* Arch. Non pugnaturus *αντιοι* *εσησαν* blandientur. Eurip. Orest. 1460 *Ως καπροι δ' ορεστεροι γυναικος αντιοι εαθειτες*. Ferre autem minime quæo *παντη συρεψαντες* mutari. Tales fere *συρεφοντες* eis *ικανον πληθος* Diodor. III, 36, & infra c. 61 *συρεφομενοι*. Vide *Valkenar.* ad lib. I. c. 101. *Wesseling.*

συρεψαντες) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. *ερεψαντες* Ask. Medic. Pass. *συρεψαντες* *εωυτες*, quum se in unum conglobassent, Livio VIII. c. 11 intactum reliqui debuerat. *Valkenar.*

πυκνωσαντες) *κυκλωσαντες* Arch. Vindob. Post *Θεσσαλων* comma Ald. Camer. I. II, punctum habent post *οπισω*, comma post *Μαρδονιος*, & post *ηδελησε*.

μετεχρσι) *εχρσι* ora Steph. Scribi quidem poterit *ει αληης μετεχρσι*, sed scripsisse Nostrium opinor, ut est in Marg. Steph. *ει τι αληης εχρσι*. *Valkenar.* Post *ταδε* colon Ald. Cam. I. II, idemque ponunt post *αγαθοι*, sed comma post *νικησετε*.

87E

επε ων εμε) Med. Paſſion. Ask. Arch. ων
omittebatur ab Ald. &c.

τοσδετον) τοσδετο Paſſion.

ad Cap. XIX.

λοιποι) -deſit Arch. Poſt Λακεδαιμονιων co-
lon Ald. Cam. I. II.

Poſt των ιρων comma Ald. Camer. I. II.
Fruſtra των ιρεων corrigitur. Latinis *viſtima cae-
ſa litat*, ut Martiali lib. X. Epigr. 73 *viſtima di-
ti patri caeſa litavit*, recte Graevius in Sueton.
Othon. c. 8. Vide Fr. Oudendorp. ad Lucan.
VI, 524. Graecis itidem, quoties fauſta exta
oſtentat, καλλιερει. Noſter c. 37 ως δε εκ εκαλλι-
ερει — επε αυτοιſι Περſηſι, videlicet τα ιρα &
c. 95 τοιſι δε Ελληſι ως εκ εκαλλιερει. Docte ſu-
per verbo Scholiaſtes in Gregor. Naz. Stelit. II.
p. 87. Sequens ιρα ποιηſαντες conſimile habet
ην θυſιην τιſι δημοτελη ποιηſται L. VI, 57 & IV,
60 θυſιην ερδομενη. Alia hoc de genere Iſ. Caſau-
bon. Animadv. ad Athen. L. 14, 23. Weſſeling.

Poſt Ελευſινα punctum Ald. Cam. I. II.

ως δε) εκ δε Arch.

υπωρειης) Sic omnes, alibi υπωρειης.

ad Cap. XX.

ες αυτες) Med. Paſſion. Ask. Vind. Arch.
antea επ αυτες. Poſt ιππον punctum, comma-
que poſt της Ald. Camer. I. II, in his comma
quoque poſt Περſηſι & poſt τον.

Μακιſιεν) Μακιſιον Margo Steph. Paſſ. Ask.
Arch. Vind. quod non improbo.

Νιſαιον) Νηſαιον Arch. & Ald. Sed adi ad
L. VII, 40.

προσεβαλλον) προσεβαλον Arch. & προσβαλ-
λοντες in proximis Vind. colon post εργαζοντο
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Post ταχθεντες comma Ald. Camer. I. II.
η τε Arch. Vind. colon post παντος Ald. Ca-
mer. I. II.

και προσοδος) και η προσοδος Arch. Vindob.
neutrum displicet. Post πιεζομενοι comma Ald.
Cam. I. II, in quibus colon post ταδε, sed com-
ma nullum post ημεις.

δεκεσθαι μεντοι, εχοντες) Haec ita nexuit
Aldus & Valla, commodius, me iudice, vul-
gata interpunctione post δεκεσθαι. Soli Mega-
renses equitum impressionem sustinere haud va-
lebant, hinc nuncius ad Pausaniam. Atque
hoc Diodor. lib. XI, 30 & Plut. Aristid. p. 326
E. clarissime. Falsum praeterea, solos tum
Megarenses stationem, sibi principio contribu-
tam, tutatos. *Wesseling* Virgulam post μεντοι,
non post δεκεσθαι ponendam censuit *Larcherius*,
Aldo & *Wesselingio* praeuntibus. Confirma-
tur haec interpunctio Paris. A. B. & D. ubi co-
lon post μεντοι, quod idem est. Post ταυτην &
εσ την commata Ald. Camer. I. II. επ ης Arch.
Vindob.

πιεζουμενοι) recte iidem pro vulgato Aldino
πιεζομενοι. Cur πεμψητε & πιεζουμενοι iussu
scriptorum exemplarium admiserim, nemini
mirum eveniet: pro altero sermonis series,
dialectus pro altero propugnat. *Wesseling*. Post
ουν τε abest comma Ald. Camer. I. II. πεμψητε
Arch

Arch. Vind. in aliis περιψετε. Comma post
ὁ μὲν Ald. Cam. I. II.

απηγγειλε). απηγγελε Vind. Passion. Ask.
Post Ελληνων abest comma Ald. Cam. I. II.

τε ες) τε defit Ask. Post Αθηναιων comma
Ald. Camer. I. II, colon habent post λογαδες,
comma post των.

ad Cap. XXII.

οι τε) τε defit Arch. Vindob. προελομενος
Passion.

επι της) Med. Pass. Ask. Ceteri cum Aldo
praepositionem non agnoscunt, quodammodo
supervacuam, tum in Arch. προσβαλλουσης. Post
ιππος comma Ald. Cam. I. II.

ισταται ορθος) ισταται τε ορθος Passion. Post
αυτω comma Ald. Cam. I. II, in his punctum
post επεκεατο.

τον τε δη ιππον) Vind. την δε τη Arch. Vin-
dob. sequor. Vide L. 3, 36 & infra c. 26 τον
δε ιππον Ald. Cam. I. II &c. Post κτεινσι ab-
est comma Ald. Cam. I. II.

ενεδεδυκεε) ενδεδυκεε sine augmento Arch.
Vind. Jonum more.

θωρηκα). Pass. Medic. Brit. Paris. B. Ask.
Vind. θωρηκα αυτε ceteri cum Ald. comma
post εδεν Ald. Cam. I. II.

μαθων) μαθοντες Brit.

ες τον οφθαλμον) Lorica tectum Mastiti-
um, primum invulnerabilem, tandem aliquis
παμει ες τον οφθαλμον. quod ex Arch. Cod. fuit
enotatum, genuinum putat Galeus; ομφαλον
pretiosissimum εισημα iudicat Gronovius; vul-
gatum tamen οφθαλμον plerisque satis tueri vi-
de-

debuntur haec Plutarchi in Arist. p. 327. C. Τῆτον ἢ το κρανος ὑπεφανε τον οφθαλμον ακοντις
 σορακι παιων τις ανελεν. Non mirarer, si in ali-
 is hic etiam codd. altera lectio reperiretur,
 quum voces ομφαλος & οφθαλμος frequentissi-
 me fuerint a librariis inter se vermutatae. Val-
 kenar. Pretiosissimum εὐρημα Gronovii, meri
 carbones pro thesanro. ομφαλον non novit
 Arch. a reliquis hic non diffidens. Falsus
 enim est Galeus, fefellitque alios. Immo vero
 si ομφαλον iste codex dederat, nequidquam ad-
 vocaretur. Armatura, quae Masistium undique
 amiciebat, ut omnes ictus eludebat, ita pube-
 renus porrigebatur, umbilicum egregie prote-
 gens. Id Nostri Plutarchique pictura & Helio-
 dori in primis Aethiop. IX. p. 431 common-
 strat. Quid multa? Plutarchum audiamus, cui
 auscultare noluerant, in Aristid p. 327. B. a
 Valken. laudatum. Ecquid liquidius? *Wessel.*

Post επεσε τε comma Ald. Cam. I. II, idem-
 que post γινόμενα, & post γινόμενης.

εποθεσαν) Hanc verbi scripturam concti
 offerunt codd. Sermomis genius postulabat επο-
 θεσαν, a quo deflecti posse, sicuti in similibus
 subinde. Porti doctrina fert. Macula si sese
 nulla adsperfit, absentis desiderio tacti fuerunt.
 De Cambyse lib. 3, 36 επεθεσε τε δη την Κροισον
 & πολλω μετεπειτα χρονω. Estque istud sanequam
 praestantius invento Gronoviano επυθεσαν, quod
 valde metuo, ut Graecae habeatur monetae, &
 unquam intra mare Jonium & Thessaliam, uti
 alia in re notatum memini, auditum sit. *Wessel.*
 Abest comma post εποθεσαν Ald. Cam. I. II.

την νεκρον) τον γε νεκρον Vind,

ad

ad Cap. XXIII.

ἀλλ' αἶμα πάντας) Arch. Vind. αἶμα aberat Ald. &c. Additam ex scriptis exemplaribus vocem sententia desiderabat. Hom. Iliad. ψ. 362 οἱ δ' αἶμα πάντες —. Ἀπας ἐβώθεε, uti eadem exempla, Jonicae consuetudinis est, rei-que satisfacit. Redi ad lib. 8, 1. Wessel. Elisam a vicina ἀλλὰ voculam αἶμα plures forte codd. hic dabunt ἀλλὰ αἶμα πάντας· ut in Anglicanis invenit Jos. Wasse: vide ad Thucyd. p. 181, 92. Eandem hic a Valla lectam vidit Koenius; requirit illam oppositum, ἐκ στὶ κατὰ τελεὰ προσελαυνοντάς τας ἵππους videbant Athenienses, ἀλλὰ αἶμα πάντας· omnes simul irruentes; non, ut ante, κατὰ τελεὰ. Inter varios significatus vocis τέλος Eustath. ad Iliad. K. 56 primum ponit τὸ στρατιωτικὸν συντάγμα, turmam militarem: τας ταξιαρχους τῶν τελεῶν ex Herodot. IX. c. 41 excitat Th. Magist. in τελεῇ. L. 7. c. 211. Persae dicuntur καὶ κατὰ τελεὰ καὶ παύτοιως προσβαλλόντες· ad Thucyd. II. c. 81. Vide Jos. Wasse. Valken.

ἐβώθεε) Arch. Vindob. alii cum Ald. ἐπεβοηθεε.

γίνεται) ἐγενετο Arch. Vind.

ἐπεβοηθήσε) ἐπεβοηθήσαν Arch.

ἔτα δὴ ἔκετι οἱ ἵπποταὶ ὑπεμένον) ὑπεμένον Arch. Med. Pass. Vind. antea cum Ald. ἐπεμένον & ἔκετι non habent Ald. Cam. I. II, quod Wesseling non annotavit. Colon post ἐπεμένον in iisdem, commaque post ἐκείνω.

προσάπωλεσαν) προσάπολεσαν Arch. Vind.

χρεῶν)

χρεων) χρεον Arch. suo more. Post ποιειν punctum Ald. Camer. I. II, abest his comma post δε σφι.

ad Cap. XXIV.

Post ζεατη comma Ald. Cam. I. II.
 κειροντες) Attigit Eustath. ad Iliad. ψ. 135.
 Comma post ιππες Ald. Cam. I. II.
 μετα γε) γε defit Arch. Vindob. Comma post Περσησι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

προσβαλλεσαν) προσβαλεσαν Arch. Vindob.
 Coma post δεξαμενοι Ald. Cam. I. II.
 εδαρρησαν τε) εδαρρησαν Pass. τε omittunt Arch. Vindob. post μαλλον punctum Ald. Camer. I. II.

ην θεης αξιος) habet Eustath. in Homer. p. 626, 52, qui ην, sicuti Arch. Ask. Vind. Post εινεκα comma Ald. Cam. I. II.

τωνδε εινεκα και ταυτα εποιεν) ταυτα εποιεν Ask. non εποιεν, ut alii omnes cum Ald. abest comma post εποιεν Ald. Cam. I. II. Lacunae nulla supererit suspicio, neque supplementis egebimus, si, voce και, quam eiecit Gronov. reposita suo loco, sic ista leguntur τωνδε δε εινεκα και ταυτα εποιεν, και ελεπτοντες τας ταξισ, εφοιτεον θεησομενοι Μασισιεν. Τωνδε, id est, μεγαθεος εινεκα και καλλεος ταυτα εποιεν, nempe τον νεκρον παρα τας ταξισ εκομιζον. Valken.

ταξισ εφοιτεον) Med. Pass. Ask. Brit. Arch. Vind. quorum ultimi duo εφοιτεον, antea ex Ald. ταξισ και εφοιτων. Post ευδροτερος comma Ald. Cam. I. II.

Γαρ-

Γαργαφιν) Γαρσαφιν Arch. & iterum, non Γαρσαριν, ut Galeus.

ὑπάρειης) ὑπάρει ora Steph. Ask.

παρά ἑστίας) iidem & Arch. Vind. Passion. alii περι cum Ald. in Brit. περιεστίας. Post εδνεα abest comma Ald. Cam. I. II.

δια οχθῶν) plene Ask. Arch. απεδε χωρῶ Vind. Arch. Pass. marg. Steph.

ad Cap. XXVI.

πολλος ὠδισμος) πολλος Vind. Arch. πολλων alii, contra morem. Supra VIII, 78 των δε — εγενετο ὠδισμος λογῶν πολλος, vehemens sermonis altercatio, & in praelio armato VII, 225 Περσεων τε καὶ Λακεδαιμονιων ὠδισμος εγενετο πολλος. Wesseling. Conf. Diss. Herod. Wesseling. p. 203.

αυτοι ἑκατεροι) Arch. Vind. Pass. Askew. Brit. ora Stephan. αυτων alii. Nihil interest, αυτων legatur, an ex cod. αυτοι ἑκατεροι εχεν το ἑτερον κερας. Scripserat opinor Plutarch. T. I p. 326. Α. Αθηναιοις δε Τεγεαται περι ταξεως ερισαντες ηξιαν, ὡςπερ αει Λακεδαιμονιων το δεξιον εχοντων κερας, αυτοι το ευωνυμον εχεν. Sinistrum ut αριστερον & ευωνυμον, sic per ευφημισμον saepius etiam ἑτερον dicebant. Valken. Post τατο μιν abest comma Ald. Cam. I. II.

Post ταδε punctum in iisdem

της ταξιος) Medic. Pass. Arch. Vind. Ask. in Ald. Cam. I. II. της ταςιος, & punctum post απαντων, quod abest post παλαιον, sicuti comma post νεον.

παλαιον) παλαι Arch. Vindobon. Anceps electio est. Scriptor το παλαι deposuit IV, 180 VII,

VII, 142. IX, 71. το παλαιον VII, 129. Similis discordia VII, 71 electurum frustratur. *Wesfeling*. Post χρεον comma Ald. Cam. I. II.

επει τε) Pass. Ask. Arch. Prius επει tantum, ex Ald. επει τε plenius & plene Ιακον, teste Eustath. ad Homer. p. 1158, 39. Post Πελοποννητον comma Ald. Cam. I. II., quod non adest post τετο. Colon ponunt post τεινδε.

μετα) plene Askew. antea cum Ald. μετ' Αχαιων.

αντιοι) αντιον Passion. post κατισσι comma Ald. Cam. I. II.

χρεων) χρεον Arch. post στρατον comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλλοντα) συμβαλλοντα Arch. Vindob. post τον ante αν comma Ald. Cam. I. II.

επι διακειμενοισι) Citat. Eustath. Hom. p. 233, 33, in Vind. & Ald. επιδιακειμενοισι una vox. Post ποιητες colon Ald. Cam. I. II.

ερχιον) ερχια Pass. probabiliter ex c. 91.

τον Πελοποννησιων) των Arch.

επι τα — Ηρακλειδαις) Haec novem negligens Arch. scriba praetervidit. Post την στρατιην comma Ald. Cam. I. II.

τε δη εκ) δη non est in Arch.

Φηγεος) Omnes ita, Valla tamen *Phrygis*. Degenius ΚηΦεος ex coniectura recepit. Post εμνομαχησε τε comma Ald. Cam. I. II.

εν τοισι Πελοποννησιοισι) εν Πελοποννησιοισι τε τοισι Passion. Ask. εν Πελοποννησιοισι τοισι Arch. Vindob. Post τότε comma Ald. Camer. I. II., idemque post τα ante διαταλεσμεν, & colon post εχοντες.

ικνε-

ἰκνεσθαι) defit Arch. Larcherius a librariis praetermissam putat praepositionem *ἐς ἡμέας*, quam Herod. tali usurpare solet in verborum iunctura, uti *ἐς τὸν ἰκνεσθαι ἔχει* lib. 6. 57. vid. Valken. ad lib. 2. 16. cui calculum adiicimus.

γὰρ τε) γὰρ καὶ Arch. Pass. Vind.

Post ἀγωνιῶνται colon Ald. Camer. I. II. ἀγῶνας ἀγωνιῶ. Ald. Excerptit Eustath. in Hom. P. 234. 20.

ἀλλ᾽) πολλᾶς Arch.

ἡμέας δικαίον ἔχειν, Maluit, δικαιότερον Pavius, ut ἀξιονικότεροι antea, & postea c. 28. ἀξιονικότερος εἶναι ἔχειν τὸ κέρως ἡπὲρ Ἀρκάδας. Quae sane frequentior in talibus norma. Contingit tamen, ut absolutum comparati, & vicissim sedem teneat Sic *σιβαρώτερον* loco *σιβάρη* in Apoll. Rhod. III. 1056. δικαιότερον ἀντὶ δικαιοτάτης Diod. XIII. 30. ἀλλοτριωτάτος Musa III. 119. nec fugit magnum Animadverforem in Athen XIII. 1. Wessel. Post οἱ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVII.

Post Ἀθηναῖοι δὲ comma, post ταύτῃ colon Ald. Camer. I. II. in his commata post λέγειν & τα.

πατρῶων ἐστὶ) πατρῶϊαν Arch. Vind. post ἐστὶ abest comma Ald. Cam. I. II.

μαλὸν) omittit Arch., comma post vocem ponit Ald. Cam. I. II.

Φάσι ἔτοι) ἔτοι Φάσι Arch. Pass. Ask.

τὸ μὲν) absunt haec Arch. Post *ἐς τὰς* comma Ald. Cam. I. II.

Εὐρυσθεος) Εὐρυσθένης prave Arch. Ald. post κατελομεν abest comma Ald. Cam. I. II.

Appar. Herod. Vol. V.

M

κείνοισι

κενοισι) εκενοισι Arch. Vind. Pass.

θαψαι της ημετερης) θαψαι ημετερης Ald. Cam. I. H. quod non annotavit. Wessl.

Αμαζονιδας, τας απο Θερμωδοντος) Pass. Ask. Arch. Vind. Valla, ora Steph. In Ald. & Brit. Αμαζονιδας, τας αποθηκας τας απο Θερμωδ. Edébatur Aldi exemplo: quorum ad τας αποθηκας multi merito offenderunt. Quid illa enim ad Amazonas? C. de Pauw τας αυθεκατας rigidas & severas, formavit: Gronovius τας αποθηκας, tamquam furias, & minime desiderabiles feminas De sententia Jo. Taylor Lect. Lyfiac. c, 4. fuerat, τας Αμαζονιδας, τας απο Θερμωδωντος της επι Θερμωδοντος. Aliud sectatus Abresch. Diluc. Thucyd. p. 655., verborum seriem ordinabat, εν δε και οχες ημιν (κατα) τας αποθηκας (ημων το) εργον (το) ες τας Αμαζονιδας, τας απο Θερμωδ. Quin & thesauris factorum nostrorum illustrium habemus illud, quod adversus Amazonas gessimus: addit conjecturam aliam, quam ibi legi malim. Atque haec clarissime doctorum viorum fluctuationes, ex pravissimis τας αποθηκας auctas, ostendunt. Quorum equidem divinationes malui proponere, quam ad examen revocare. Sentio enim cum Galeo τας αποθηκας in exilium agendas, quorum ab sex bonae fidei membranis ablegantur, fortasse etiam pluribus. Florentiae certe Gronovius nihil singulare annotavit, cuius quidem bibliothecae exemplari cum passim Ask. & Pass. consentiant, opinari & illud τας αποθηκας non habuisse licet. De Parisiensibus, quorum accurata non usurpavi excerpta, tacere debeo. Abunde mihi videtur corruptissimas voces ab optimis libris abesse, natas scribentis, ut opinor, incu-

incuria, ex continuo sequentibus τας απο Θεμ. vocibus. *Wesseling.* quocum sentit *Valkenar.* *Larherius* in Paris. A. & B. τας αποθηκας non invenit. Ad Gronovium tamen accedit τας αποθηκας emendantem, huiusque coniecturam in versione sua expressit, motus *Toupii* auctoritate eadem probantis in *Epist. Crit.* p. 82. *Brit.* & p. 67. *Part. 2.* *Opusc. Crit.* edit. *Lips.* Nobis potius auctoritate *codd.* praestantissimorum delenda videntur.

Τρωϊκοις) ηρωϊκοις *Arch.* *Vind.* *Valla.* Τρωϊκοις non sollicito, tamen si *Cicero Nat. Deor.* III. 21. *Heroicis temporibus, & εν τοις ηρωϊκοις χρονοις* *Diodor.* XV. 79. tu vide VII. 20. *Wessel.*

ε γαρ τι προεχει) *Pass.* *Arch.* *Vind.* *Ask.* non προχει uti *Ald.* *Explanavit* haec *Dounaeus* in *Demosth.* p. 29. *Valkenar.*

γαρ αν) *Med.* *Pass.* *Ask.* *Arch.* *Vind.*, αν non aderat prius, nec in *Ald.*

ωυτοι) εωυτοι *Arch.* Post αποδεδευμενον & εχοντα absunt commata *Ald.* *Cam.* I. II. αποδεδευμενον *Pass.* *Ask.* *Vind.* *Arch.* *Brit.* recte: vid. c. 71. alii αποδεδευμενον.

ωσπερ εστι) corrigit. *Abresch.* οισπερ εστι, leni, sed parum necessaria medicina. *Wesseling.*

εν Μαραθωνι) deest εν *Brit.* Μαραθωνι sine praepositione ad *Aristoph.* *Acharn.* 697. ανδρ' αγαθον οντα Μαραθωνι & ετα Μαραθωνι μεν οτ ημεν, exemplum unae schedae, quas iubeo valere. *Wessel.* Post εχεις colon *Ald.* *Camer.* I. II. in his comma post περτες, nullum post υμιν.

αρτιοι εμεν) αρτιοιμεν *Arch.*

δοκεει) *Arch.* *Pass.* bene. δοκει alii cum *Ald.* Scribendum arbitror εν αν δοκει vel ινα δεκεει.

iungitur enim *ἰνα*, significans *ubi*, ut apud alios, sic apud Herod. indicativo modo. *Valkenar.*

ad Cap. XXVIII.

Commata post *οἱ μὲν* & post *Λακεδαιμονίων* δε Ald. Cam. I. II.

Ἀθηναίους) Omittit Ask. Comma post *κέρως* Ald. Cam. I. II.

ὑπερεβαλοντο) *ὑπερεβαλλοντο* Arch. Ald. Post *ἐπιφοιτῶντες τε* comma Alt. Cam. I. II.

ἀρχὴν ἐλθόντες) *ἀρχὴν ἐθέλοντες* Ald, ultimum & in Pass. H. Steph. ob Vallae Latina mutavit in Aldo vitiosa, mutantique scripti codd. resque ipsa addicunt. *Wesel* Post *μυριοι* punctum, post *Σπαρτιητὰς* comma, idemque post *πεντακισχίλιοι*, & post *εἴνυκα*, iterumque post *χιλίοι* Ald. Cam. I. II.

Post *μετὰ δε τῆς* comma in iisd.

δε σφι) *δε σφι* aut *σφιν*, non ut Ald. & alii *δε σφισι*, Arch. Vind., quod *Ἰώνικον*: tum *εὐραν* Brit. Post *εχόμενοι* comma, idemque post *εχοντο* Ald. Cam. I. II.

Λεπρητῶν) Med. Pass. Ask. Arch. Valla; antea ex Ald. *λεπρητῶν* Commata post *Μυκηναίων* & *Τιβεριθίων* Ald. Cam. I. II.

τῆς ἐσάσαν) *τῆς ἐσησαν* Pass. Ask. post *τῆς* comma Ald. Cam. I. II. In his comma post *Ἐρμιονῶν δε*, post *Ἐρετριῶν τε*, post *Στυρεῶν*, *τε* abest Arch. Vind.

δε Χαλκιδέες) Med. Pass. Ask., in Arch. tota haec quinque vocum periodus non legitur: Alii cum Ald. *δε εχόμενοι*, *χαλκιδέες*, neque illi male.

Ἀμπερα-

Αμπρακιητεων) Αμπρακιωντεων Vind. Arch.,
perperam. Post Λευκαδιων & Ανακτοριων comma-
ta Ald. Cam. I. II.

ἔσασαν) ἐσησαν Pass. Ask Post Κεφαλληνις
comma Ald. Camer. I. II. idemque in his post
τῆτες.

πεντηκοσιοι) Pass. ex more, non πεντακοσιοι,
ut Ald. & Edd. etiam supra. Post τῆτες com-
ma Ald. Cam. I. II. idemque post δ' αὐτων.

ad Cap. XXI X.

Post ὀπλιται abest comma Ald. Cam. I. II.

συναπαντες) Arch Vind prius ex Ald. συμ-
παντες. post αριθμον comma Ald. Cam. I. II.

τρεις τε) Arch. Vind Ask Pass quae parti-
cula deerat Ald. Vid. Gronov. I. 98.

Post πεντακισχιλιοι comma Ald. Cam. I. II.
idemque post Λακεδαιμονιων.

ων) Negligitur in Arch. Commata post πεν-
τακοσιοι & post τετρακισχιλιοι Ald. Cam. I. II.

και εννεα χιλιαδες) haec tria omittunt Valla,
Arch. Vind. Utrum scribarum socordia an alia
culpa haec in codd. paucis non adpareant, quae-
rere nolo. Absunt male, si των ψιλων prae-
scriptus numerus labe caret: Potest disputari,
cum Spartani, erant autem ad quinque millia,
septenos, & Graeci reliqui singulos iuxta se ψι-
λως viderint, ampliornē levis armaturae militum
catalogus poni debuerit? Nihil tamen membra-
nae isthic innoxiant. Wessel.

πεντε) ἑπτα Brit.

ad Cap. XXX.

Ἑλληνικῆ) Arch. Vind. bene. τε Ἑλληνικῆ
cateri cum Ald.

ἐπλιτῆσι) ἐπλιτοῖσι Arch. Absit post εσαν
comma Ald. Camer. I. II. quod habent post
προς δε.

ἀνδρῶν) non est in Arch. Post συν δε comma
Ald. Cam. I. II. idemque post παρεχσι, sed nul-
lum post περιεσντες.

ες οκτακοσίῃς) Haud novit ες Arch. Comma
post οκτακοσίῃς Ald. Cam. I. II. idemque post
ταχθεντες.

ἐστρατοπεδευνοντο) ἐστρατευοντο Arch.

ad Cap. XXXI.

ἀντετάσσοντο) ἐτάσσοντο Pass. Post Μαρδονίῃς
punct. Ald. Cam. I. II. in his comma post Λακε-
δαίμονις.

περιεσαν) περιεασαν Arch. notabiliter, dein-
ceps οἱ Περσῶν idem Arch. Pass. Vind., hinc ar-
ticulus, quem non habet Ald. &c.

ἐκκοσμεατο) ἐκκοσμηατο Arch. Vind. nulla
causa. conf. lib. I. 101. Comma post ἀσθενεσε-
ρῶ Ald. Cam. I. II. Sermo de Persis, quorum
quod robustissimum contra Lacedaemonios
Mardonius opposuit, quod infirmius vero con-
tra Tegeatas. Nonne ergo ὁ, τι μὲν ἦν αὐτῶν —
quae elegans de Pauw coniectio? Alioqui το δυ-
νατοτατον τε στρατῶς L. 8. 34. Wessel. Commata
post Ορχομενίῃς τε, post ἐχομενίῃς, post Ἐπιδαυ-
ρίῃς τε Ald. Cam. I. II.

Post Λεπρητας τε comma Ald. Camer. I. II.
in quibus &c. Λεπραῖτας. Λεπρηετας Med. Arch.
Vind. Λεπρητας Pass. Ask. Comma post Μυκηναίῃς

τε,

τε, post Βακτρεις, post Ερμιονεας τε Ald. Camer. I. II.

Post Στυρεας τε comma Ald. Cam. I. II. idem post Αμπρακιητας τε. Αμπρακιωτας Vind. Αμβρακιωτας Arch. Αμπρακιητας recte hic & c. 28. ex Jonum ore, quo & Μαιηται, Μαιητις aliorum Μαιωται ac Μαιωτις L. IV. 123. Scio Steph. Byz. decretum in Αμβρακια probari ab Arch. & Vind., quod in Jonia invalidum iustius sprevisent. *Wesseling*

Σακεων) Σακεας Pass. post δε comma Ald. Cam. αντιον Arch. Vind. post Αθηναίων τε comma itemque post Πλαταιων Ald. Cam. I. II. quae idem quoque habent post Βοιωτες τε.

άπαντες) παντες εμνησζον Arch. Vind. Post αυτων punct. Ald. Cam. I. II, auctore Paris. D. apud *Larcher* delendum.

Παρηηστον) Arch. Vind. Pass. Alii una sibilante, uti Ald.

κατειλημειοι) Vind. cum Paris. A. B. & D. teste *Larcher*. loco Editorum κατειλημμενοι. Praestiterit Vind. scriptura, postulante sermonis indole. Error est librariorum απειλημμενς, κατειλημμενς & απειλημμενς, κατειλημμενς confudentium. Vid. lib 2. 141. 9. 69. &c. *Wesseling*. Post ορμεωμενοι & εφερον τε commata Ald. Camer. I. II. idem post τρατην. & post Μακεδονας τε.

οικημενς) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Prius οικεομενς.

ad Cap. XXXII.

Post τε ην comma Ald. Cam. I. II. τε abest Arch. Supra υπό Μαρδονις Pass. Ask. Ald. uti c. 30.

M 4

ειησαν)

ενησαν) ησαν Vind. Arch. Comma post Φεργων τε Ald. Cam. I. II.

Θρηϊκων) Μυσων και Θρηκων Arch. Valla. Post Μυσων τε comma Ald. Cam. I. II. idemque post Αιθιοπων τε.

Καλασιριες) Κολασιριες Arch. comma post vocem Ald. Camer. I. II. quod non habent post καλεσμενοι prave. In Paris. A. B. & D. teste Larcherio, interpunctio hic nulla. Post απεβιβασατο abest his quoque comma.

τας Αθηνας) Praetereunt τας Vind. Pass. Arch. Ask.

προτερον δεδηλωται) sine μοι medio, quod habet Ald. &c. iidem omnes, & Paris. B, quos duces, quamquam alibi additur, uti c. 100. habeo. Wesscl. Post συμμαχων comma Ald. Cam. I. II. in his colon post ηριθμηθησαν.

επεικασαι εσι) επεικασαι Med. Pass. Ask. ceteri cum Ald. απεικασαι. nexum εσι non legit Arch. Dubitabam in Diff. Herod., hocce an pristinum απεικασαι amplecterer? Causa ampliata, Gronovii in partes ivi. Inconcinnum huic certe loco απεικασαι, in assimilando & comparando solens: opportunius omnino videtur, ex melioribus advocatum membranarum. Aeschyl. Choeph. 976. φιλοι τε και νυν, ως επεικασαι παθη & Supplic. 252. και τ' αλλα πολλ' επεικασαι δικαιον ην. Sophocl. Oed. Col. 17. χωρον δ' οδ' ιερος, ως επεικασαι, βρυων δαφνης —, namque sic Mss. H. Stephano notante. Eadem in fabula 147. δυσαιων, μακραιων τ' εθ', ως επεικασαι, παρει nec citra codd. discordiam, qualis & in aliis. Illa vero Sophoclea absentiam τε εσι ab Arch. legitimam declarant. Wesscl. Post ιππος comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. XXXIII.

πάντες) deficit in Vind., qui cum Arch.
κατα τε εθνεα, in Pass. καὶ τὰ εθνεα, prius ma-
luit Wessl. Post εθνεα comma Ald. Cam. I. II.

εθουσιντο) εθουσιν τε Ask.

Κλυτιαδην) Κλυτιαδης Arch., in Latinis Lau-
rentii Clytiades. F. Ursinus ad Cic. Divin. I. 41.
τὸς Ιαμιδεων καὶ Κλυτιαδων citat, haud scio unde.
Cicero ex P. Victorii, Urfini, P. Leopardi ex-
cellente auxilio: Elis in Peloponneso familias
duas certas habet, Jamidarum unam, alteram
Clytidarum, haruspicinae nobilitate praestan-
tes. Jam si Tisamenus fuerit Clytiades & τῶν
Ιαμιδων quemadmodum apud Pausan. III. 11.
p. 232. oportet adfinitate nexae fuerint fami-
liae, paterque eius ex Clytiadis. Videt. Pet. Vi-
ctor. Var. Lect. XIII. 15. P. Leopard. Emend.
IV. 18., neque λεωσφετερον praetervide, h. e.
πολιτην σφετερον, uti deinceps. Vir doctus dis-
iuncta voce, λεω σφετερον, alii componunt He-
sychii λεωλεθρος ἢ λεωκορητος, πάντελως ἐξωλο-
θρόμενος, quae, modo λεως Jonibus & Hippo-
crati de Galeni & Erotiani opinione fuerit πάντε-
λως, aliorum pertinebunt. Wessl. Tisamenum,
ob Cic. Div. I. 41, εοντα Ηλεον, καὶ γένεος τὸς
Ιαμιδεων, meo quidem arbitrato dicere non po-
tuit Herod. Κλυτιαδην ut mirer de Clytidis &
Jamidis agenti Leopardo Em. IV. 18. hunc. He-
rod. locum mendae non fuisse suspectum. Ad
ista γένεος τὸς Ιαμιδεων, adscribi potuit a lectore,
& Κλυτιαδην, sive ἢ Κλυτιαδην. Sed Jamidam
fuisse Tisamenum liquet ex Pausan. III. p. 232.
qui, Herodotum in his sequutus, Τισαμενων,
M 5, ait,

ait, εοντι Ηλειφ των Ιαμιδων λογιον εγενετο· memoratus IV. p. 317. Ευμαντιν οντα Ηλειον των Ιαμιδων. VI. p. 454. Thrasybulum ex eadem familia & p. 495. vatem Eperastum τε Κλυτιδων γενεσ. Infra Herod. c. 36. Graecum vatem secum habuisse dicitur Mardonius Hegesistratum, ανδρα Ηλειον τε και των Τελλιαδεων εοντα. Triplex hoc genus, οι Ιαμιδαί, και οι Τελλιαδαί, και οι Κλυτιαδαί ubi memorantur Philostrato de V. A. V. c. 25 infelix prostat Olearii coniectura, nescientis veram lectionem iam demonstrasse Kühnium ad Pausan. p. 800. *Valken.* Nobis, & adficientem habemus *Larcherum*, textus quidem corruptus videtur Herodoti, sed accurata veterum Graecarum familiarum notitia destituti vulnus hoc sanare non audemus. Post ο μιν comma Ald. Cam. I. II. quod non ponunt post γυμνασίοις. Omittunt τοις Vind. Pass. Arch.

πειταρθλον) πενταρθλον Arch. Vind. Post ολυμπιαδα abest comma Ald. Cam. I. II.

μαθοντες δε Λακεδαιμονιοι) λακεδ, δε μαθοντες Arch. Pass. Ask.

πολεμιων) πολεμων iidem tres & Valla. In Vallae correctis Latinis *dux bellicorum certaminum*, adscito ex praegressis αγωνων vocabulo: id si nolueris, ηγεμονα των πολεμων, prioribus non posterius, scripta suppediabant exempla. Atque hoc Reiskius praecepit. *Wessel.*

ποιησαι) ποιησειν Arch. Post Σπαρτιηται δε abest comma Ald. Cam. I. II.

εποιευντο και) Arch. Vind. Alii cum Ald. εποιευν τε και.

μετιοντες) iidem, cum Paris. B. teste *Larcherio*, non μετιεντες ut Ald. & alii.

ετω

ἔτω εφη ετι) ἔτως ετι εφη Pass., prius quoque Ask.

καὶ τῶν ἀδελφῶν) καὶ non agnoscunt Arch. Pass.

γινεθαι) iidem & Vind. recte, γενεθαι antea, post λόγοις comma Ald. Cam. I. II. in quibus colon post γινεταί.

ad Cap. XXXIV.

Comma post ἔτον, sed nullum post Μελαμποδα Ald. Cam. I. II.

ὡς εἰκασται — αἰτιομενος) cupidissime docti viri Pavius & Reiskius αἰτιομενον reformant, quippe Tisamenum spectantia, Lacedaemoniorum ius civitatis, non regnum, sibi postulantum. Diceres plausibilem videri suspicionem. Quid si vero interpungatur, ὡς εἰκασαι βασιληὴν τε καὶ πολιτην, αἰτευμενος, ut regnum & ius civitatis conparem, rogans, quae Abreschii observatio, opusne emendatione? Tisamenus ius Spartanac civitatis quaerebat, Melampus partem regni Argivorum: pares ambo cupiditate habendi, valde dispares in re desiderata. Wessel, cuius recepit interpunctionem Larcherus, observans in Paris. A & B. interpunctionem nullam esse post ὡς εἰκασαι. Recepit eam quoque Degenius.

Post Μελαμπους abest comma Ald. Cam. I. II. in quibus & Μανασσῶν.

προετεινετο) προετεινατο Pass. Ask. ora Steph. προετεινε Arch.

πολλῶ πλευνες) πολλῶ omittunt Pass. Ask. margo Steph. Brit. Post ὑποσαντες τὰ comma Ald. Cam. I. II.

προε-

προτειναιτο) προτεινεται Arch. Post ὁ δε comma Ald. Cam. I. II. Post επορευετο abest comma in iisd. επορευεται Arch. Pass. Ask. & Steph. ora. Non habent comma post φας Ald. Camer. I. II.

μεταδωσι) μεταδωσεν Arch. Post ποιησεν τας comma Ald. Cam. I. II. quod defit his post Αργεοι.

ad Cap. XXXV.

Post ὡς δε comma Ald. Cam. I. II. καὶ abest Arch. Vind.

Post ὁ Ηλειος abest comma Ald. Cam. I. II. εἶτοι) Habet Arch. in margine tantum. Post πρῶτος abest comma Ald. Cam. I. II.

Τεγεγτας τε καὶ) Pass. Ask., hinc enclitica. Τεγεγτας, καὶ antea ex Ald.

παντας) πάντων in ora Steph.

ὁ Μεσσηνίων) Arch. Vind. Paris. B. Pass. Ask. quos laudo: aberat articulos ab Ald. &c.

τῷ Ισθμῷ) deest τῷ Pass. Ask. punctum post Ισθμῷ ponit Ald. Cam. I. II. Bellum Spartanis Messenii una cum Helotis, occupata Ithome, conflant: isthic res gesta in decem annos, longissime ab Isthmo; Thucyd. lib. I, 101. & Diodor. lib. XI, 64. testes sunt. Ergo ὁ πρὸς τῇ Ιθωμῇ ad Ithomen, veritati, Palmerio Pavioque observantibus, congrueret. Pausanias haec Herodotea apertissime aemulatus, nonnihil impedit Lacon. c. II. τεταρτον δε ηγωνισατο Tisamenus πρὸς τῆς ἐξ Ισθμῆς Ιθωμῆν ἀποσησαντας ἀπο τῶν Εἰλωτῶν. Isthmum enim Ithomenque pacne coniungit, nec sine suspicione reperti in Herodoto Ισθμῆς Isthmi. Sic maculae origo Pausaniam

saniam anteverterat; namque mendam esse, nullus dubito. Illa vero Pausaniae an extra labiis culpam? Palmerius Exercit. ad Gr. Auct. p. 41. negat, scribendumque opinatus, ἐξ Αἰθας Ἰθωμῆν — quoniam inter rebellantes, qui Ithomen occuparunt, apud Thucyd. Αἰθαις, sive, uri Steph. Byz. citavit, Αἰθαιεῖς. At illorum Αἰθαία, Aethaca, oppidum, Ethnicographo auctore, non Αἰθεός. Pavius, cui Pausanias itidem vitio notabilis, fingebat πρὸς τὰς ἐς Ἰθωμῆν Ἰθωμῆν ἀποσησαντας τῶν Εἰλωτῶν. Ithomen Isthmi, quippe in Peloponneso atque intra Isthmum positam, discretamque tali notatione ab Ithome Thessaliae. Bene ego memini Ithomen montium ὄρων, ὅποσα ἐντὸς ἐστὶν Ἰθωμῆς, nulli magnitudine concedere ex Messeniac. c. 9, Ithomen Isthmi non reminiscor. Si Pausaniae voces ἐς Ἰθωμῆς, ex corruptis Herodoteis fortasse additae, abessent, in Pavii correctionem studio inclinarem. Alia doctiss. Kuhnus. Quomodo autem cunque de Pausania statuetur, hic πρὸς τῇ Ἰθωμῇ ad Ithomen, oportuerat. Wessel. In ceteris nihil est difficultatis; quarto loco memoratum exercuit Joach. Kuhnium & Jac. Palmerium; huius mihi in Herodoto verosimilis videtur coniectura, corrigentis Μεσσηνίων ὁ πρὸς τῇ Ἰθωμῇ. sed in Pausania neutrius placet tentamen Valkenar. Vna cum Larcherio, qui correctionem recepit, Palmerio, Wesselingio & Valken. accedimus. τῇ Ἰθωμῇ quoque Degenius recepit.

ad Cap. XXXVI.

Abest comma post Τισάμενος Ald. Camer. I. II.

εν τη Πλαταιῶδι) Pass. Ask. Arch. Vind. Ald.
quem articulum posteriores omiserunt male.
Post αμυνόμενοις punct. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVII.

προθυμῶμενω) προθυμενω Arch. Vind. προ-
θυόμενω ad Steph. oram. Post τὰ ἴσα colon Ald.
Cam. I. II.

εχρεετο) Paris. B. Brit. Ald., εχρεατο Med.
Ask. Pass., εχρατο Arch. Vind. εχρεετο perpē-
ram mutabatur. εχρεατο numeri multitudinis
est, sicuti εκτεατο VII. 113. παρήγορεατο V. 104.
bonis, uti arbitror, avibus instaurata. Wessl.

Post Ηλεῶν τε comma Ald. Cam. I. II. quod
non ponunt post εχομενος.

πεισόμενος) Arch. Pass. Paris. A. B., πησομε-
νος alii cum Aldo, quod non abiiciebam in Diss.
Herod. ob Aeschyli versum, προς κεντρα μη λακ-
τιζε, μη πησας μογης. Agam. 1633. & πησασκε
Etymologi p. 624, 50. Dicta non urgeo, quo-
niam πησόμενος ex πεισόμενος scribarum saepe
peccato progignitur. Exemplum ad Heliodorum
monstravi, nec repeto, hic meliores eodd. se-
quutus. Wessl.

εσενεχθεντος) εσενεχθεντος Vind. επενεχθεν-
τος Ask. εσενεχθεντα Arch. Post σιδηρις comma
Ald. Cam. I. II.

αυτικά δε) δή Arch. Commata post παντων
& των Ald. Cam. I. II.

σαθμησαμενος) Suidas citat in v.

απετάμε) απετεμε Ask. Suidas. Post ποιη-
σας labest comma Ald. Cam. I. II.

ως φυλάσσομενος) ως Arch. Pass. Vind. Ask.
quod

quod minime displicet. Post τας δε comma Ald. Cam. I. II.

Θωῦματι) Θωματι Arch. Ask.

τς ποδος κειμενον) Arch. Pass. Vind. Ask. Steph. margo. τας κειμενον Ald. & alii, quo licet carere.

ξυλιον ποδα) Spectavit Plut. T. 2. p. 479.

B. Post πολεμιος colon Ald. Cam. I. II.

μεν τοι ες γε) μεν τοι γε ες Arch. Vind. Ask.

συγκεκερημενον) συγκεχωρημενον Vind. Vir doctus, cui in opinionem inciderat συγκεκερημενον, aut, eodem sensu, συγκεκριμενον, prudenter sententiam mutavit. Dudum Portus εχθος συγκεκερημενον idem esse, ac odium casu fortuito susceptum, patefecit. Wesseling.

ad Cap. XXXVIII.

μεν τοι) μεν νυν Arch. nec praeter scriptoris morem. Post Πλαταιικων punctum Ald. Camer. I. II.

ολιγς) ολιγω Arch. Post εδυετο τε comma Ald. Cam. I. II.

κατα τε το εχθος) Med. Pass. Ask. Ceterum Ald. τε negligunt. Abest comma post μαχεσθαι Ald. Cam. I. II. in quibus comma post Ελληνων.

Τιμηγενηδης) Arch.; Olim ex Ald. Τιμογενιδης. Τιμηγενηδης patriae flagitiosus proditor omnium librorum consensione c. 85. Pausaniae Τιμηγενηδας idem Lib. 7. 10. Optimus dux itaque Arch. codex. Wesseling. Post φυλαξαι comma Ald. Cam. I. II.

απολαμψοιτο) απολαμψατο Arch. Vind.

ad

ad Cap. XXXIX.

Post μάθων abest comma Ald. Cam. I. II.
 εκβολας) εμβολας Arch. Post τας ante Βοιω-
 ται comma Ald. Cam. I. II.
 εσβαλλοντα) εσβαλοντα Arch.
 & Φειδομενοι) Med. Pass. Ask., & deerat
 Ald. &c.
 αιδην) αιδε Arch. male. Citavit Suidas.
 παρα τε) Abest τε Pass. Ask. Vind.

ad Cap. XL.

Post των Ἑλληνων colon Ald. Cam. I. II. in
 queis comma post Μακεδονια, & post προτεκετο
 τε, sed abest comma post Θηβαιοι, & post πολυ-
 μον colon exstat, & comma post σκον.

ad Cap. XLI.

Comma post ἡμερων Ald. Cam. I. II. idem-
 que post ἡμερη. Recte, ni fallor, corrigi Koe-
 nius εδεν ετι πλευν εγινετο τετεων quae eadem
 infra leguntur c. 106, & c. 120; nisi quod πλευν
 ibi sit pro πλευν. Valken.

αντικατημενοισι) Med. Pass. Ask. Arch. Pa-
 ris. A. B. Brit., αλληλοισι interponeretur ab Al-
 do &c. quo nihil ad sententiam opus. αντικα-
 τημενοισι αλληλοισι forte aliis etiam aberant codd.
 Vallae non lecta: iam ante dixerat c. 38, ἡμε-
 ραι δε σθι αντικατημενοισι ηδη εγεγονεσαν οκτω.
 Valken. Post Γοβρευω comma Ald. Cam. I. II. in
 his colon post Φαριακεος.

βδλευομενων δε) βδλομενων Arch. post δε
 comma Ald. Camer. I. II. & punctum post
 γνωμα.

μεν

μεν Ἀρταβαζῆ) μεν γὰρ Arch. mox χρειον
idem, suo more. Post Θηβαίων colon Ald. Ca-
mer. I. II.

εσσηνηεχθαι) εσσηνηεχθαι Vind. εσηεχθαι
Arch. Post ὑποζυγίοισι punctum Ald. Cam. I. II.
δε καὶ ἀργυρὸν) δε ἀργυρὸν, sine medio καὶ
Pass., in Vind. sequens τε omittitur, & post τε
comma ponitur ab Ald. Cam. I. II.

τεττων φειδόμενος) τεττων δε φειδόμενος Arch.
Post Ἐλλήνας colon Ald. Cam. I. II. idemque
post πολισι.

συμβαλλοντας) συμβαλλοντας Arch.

μεν ἡ αὐτῇ) Med. Pass. Ask. Arch., alii μεν
νυν. Nostro tritum; tum εγινετο Arch. Pass.
Vind. Ask.

Post Μαρδονίῃ δε abest comma, positum
post ισχυροτέρῃ τε Ald. Cam. I. II.

κρεσσονα εἶναι) κρεσσὸν εἶναι Arch. & στρατηγῇ.
Post ἑλληνικῆς abest comma Ald. Cam. I. II.

πλευνας των συλλεγεμενων) πλευνες των omis-
so medio γινεσθαι, Med. Arch. Pass. Ask. Paris.
B. Brit. Porro τον συλλεγεμενων Pass. Vind. An-
tea ex Ald. γινεσθαι των συλλεγομενων Nolo tot
Codd., γινεσθαι exturbantibus, oblucri: par
Gronovii consilium. Auctius autem partici-
pium ad orationem, meo arbitrio, aptius, in
Reiskii quoque coniectura. Quod ille autem
ex μηδε βιαζεσθαι fingit μηδε Ιαζεσθαι, neque
Graecorum mores imitari in extispiciis & vi-
ctimis, laudare nequeo. Quis enim ita? Mar-
donii, nolentis τα σφαγια βιαζεσθαι, ut invita
litarent, mentem intellexit interpretes, Abreschio
plausore. Alia in re Plutarch. Virt. Mulier. p.

244. C. *εἰ δὲ μὴ, χαιρεῖν εἰν καὶ μὴ προσβιάζεσθαι*.
Wessl.

Post *βιάζεσθαι* punctum Ald. Camer. I. II.
 Hoc frustra forte tentatum, vir quidam doctus
 in *φραζεσθαι* censet mutandum: sententiae, fa-
 teor, satisfaceret, vulgatas literas prope acce-
 dens, *μὴδε φραζεσθαι* neque considerare, sive,
 neque ad illa animum advertere; sic usitato πα-
 ραλληλισμῷ duo propemodum *ισοδυναμεντα* hic
 quoque coniunxisset: *τὰ σφαγία — εἰν χαιρεῖν*
μὴδε φραζεσθαι. *Valkenar.* Post *συμβαλλεν* colon
 Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLII.

Colon post *εἰδεις* Ald. Cam. I. II.

ἐκ βασιλῆος) Absunt hae duae voces Arch.
 Vind. Vallae.

μεταπεμψαμενος &c.) Exscripsit Th. Mag.
 in *τελῇ*, in Musae numero errans sicuti Stoebe-
 rus advertit.

εἰρωτα) Arch. Vind. Pass., antea ex Ald.
ἡρωτα.

διαφθαρενται) Pass. ora Steph. *διαφθορενται*
 Vind. Arch. *διαφθορεντας* Ald. Camer. I.
 II. *διαφθορενται* alii. Oblatum ex scri-
 ptis *διαφθορενται* forma commendatur Jo-
 nica, at locus illi Musis nullus: quem
 enim occuparat lib. I. 88 & lib. 7. 10. extr. inde
 codd. imperio decidit. Stephano praeterea vix
 credibile fit, *διαφθορεν* Herodoti seculo in usu
 fuisse, Proleg. p. 737. fortasse nullo iure. Am-
 plexus tamen sum, quod lib. 8. 108. integraba-
 tur. *Wesseling.* Post *των μὲν* comma Ald.
 Cam.

Cam. I. II. idemque post το ante λεγεν, punctum post λεγεις.

Επει τοιουν &c.) Αλλ' εγω ερω ως ευ επισημα-
νος, επει δη υμεις η ιση &c. Arch. Post επισημα-
νος comma Ald. Cam. I. II.

λογιον) λογος Steph. margo & Ask., qui
χρεον cum Arch. Post Δελφοισι colon Ald. Ca-
mer. I. II. comma post διαρπαγην, in iisdem,
αρπαγην Arch. Post επισημανοι comma Ald. Ca-
mer. I. II.

στε μιν) Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. qui-
bus suffragor: in Aldo στοι τε sequens τωτο non
novit Arch. επιχειρισμεν Ald. Cam. I. II. quod
non annotavit Wessell. Comma post αιτης Ald.
Cam. I. II.

περισσομενς) περιεζομενς Arch.

εσημαινε) εσημην id. Vind.

ευκρινεα) ευκρινα Arch., ευκρινεα Pass.

ad Cap. XLIII.

Post χρησμον τον comma Ald. Cam. I. II.

τον Ευχελων) των Arch.

τα δε μιν) τα δε Arch. recte; τα, μιν tan-
tum antea ex Aldo. Post. πεποιημενα colon Ald.
Cam. I. II. comma in his post Θερμωδοντι & post
λεχεποιη.

βαρβαροφωνον ινυην) βαρβαροφωνς ινυης Reis-
k. Vid. Schol. ad Nicandri Theriac. 400.

πολλοι) πολλη Arch. post πεσεινται abest com-
ma Ald. Cam. I. II. habent comma post λαχε-
σιν τε.

τρωτοις) omittitur ab Arch. Μισαις fortasse
legendum suspicatur Golahag. Comma post Τανα-
γης τε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIV.

εγινετο) εγενετο Arch. Ald. Cam. I. II.

προεληλατο) προτεληλατο Arch. & ησυχιη τε.
Arrisit προτεληλατο PAVIO, vertenti, ut prima
pars noctis adventarat; esse enim πρωτω αυτ το
πρωτω primam partem hoc loco. At istud. lib. 2.
121. 4. considera, ως πρωτω ην της νυκτος & 3.
56. ες το πρωτω τε εδεν προεκοπτετο. ne ut ubi
primam partem indicabit. Notae etiam admo-
dum formulae: η νυξ προεκοψεν S. Paul. Ep. ad
Roman. XIII. 12. Heliod. Aethiop. I. p. 26. το
τε γαρ πηλυ της νυκτος προεβη. Sallust. Iugurth.
c. 21. ubi plerumque noctis processit &c. Wessel.
Sincerum est προεληλατο. vitiosa scriptio cod.
Arch. supra II. c. 121. 4. Idem illud aliis dicitur
πολλης νυκτος, & περι μεσας νυκτας, vel μεσσης
νυκτος postremum in eadem hac habet historia
pro Herodoteis Plutarch. T. I. p. 327. D. Plato
T. 3. p. 217. D. διελεγομην πορρω των νυκτων. Xe-
noph. Ecl. VII. p. 367. 15. εκαθευδεν μεχρι πορ-
ρω της ημερας. Valken.

ησυχιη) Praetermisit h. l. typographus er-
rans voces: ανα τα στρατοπεδα, και μαλιστα οι
ανθρωποι ειναι, quae inferenda sunt.

τας Αθηναίων) Pass. Arch. Ask., quod ma-
lui: των Αθηναίων Ald. & ceteri.

Post στρατηγος τε εων comma Ald. Cam. I. II.
idemque post πλευνες, sed colon post παρεμενον,
& post ελθοντες δε comina.

ηκοι) Arch. Vind. cui primas defero: antea
cum Ald. ηκει.

της Μηδων) Ask. Pass. Vind. Arch. Brit. Ald.
Edd. των edit. Gronovii in quam unde immigra-
verit,

verit, dicere non habeo. Justum τε, cuiusmodi lib. 8. 75. πεμπει ες το στρατοπεδον το Μηδων ανδρα. *Wessel.* Post επος colon Ald. Cam. I. II. in his quoque εθελει, colon post ελθεν & comma post οι δε, initio capitis seq.

ad Cap. XLV.

ειποντο) ειποντο Arch. Vind. Pass. Post φυλακας colon, post απικομενοισι δε comma Ald. Camer. I. II. δη Arch. Post ταδε punct. Ald. Camer. I. II. in his comma non exstat post Παυσανην.

και διαφθερητε) Arch. Med. Pass. Ask. Paris. A. και Aldo & edd. aberat: tum & γαρ Pass. Ask. Arch. Vind. antea εδε γαρ cum Ald. colon post Ελλαδος Ald. Cam. I. II. idemque post τωρχαιον, commaque post ελευθερης.

θελοιμι) ελοιμι Arch. Codicis lectio ελοιμι, quam non malam iudicat Galeus, in censum venire nequit; ελοιμην si scriberetur in aliis, hoc vulgato non esset deterius: αντ' ελευθερης δεδωμενην εκ των ελοιμην οραν την Ελλαδα. sic το χειρον αντι τε βελτιονος αιρεσθαι, & similia reperiuntur plurima. *Valkenar.* Post γενεσθαι punctum Ald. Cam. I. II. quod idem post εμαχεδε ponunt, & comma post δεδοται, punctumque post χαιρειν. Vir eruditus, quem Canterum ferunt, margini Ald. alleverat, mendum videtur, forte εμαχετο, pugnassee; quod libris invitis non obtrudendum. Pugnassee utique Mardonius, si sacra addixissent, nec minus ipsi Graeci, ad quos Alexandri oratio. *Wesseling.*

αιμα ημερη) Arch. Vind., non αιμ' ημερη cum Ald. post διαφασκησιν comma Ald. Cam. I. II.

καταρρωθηκε) καταρρωθηκε Ask. cui Galeus primas dedit, praeter formam Ionicam curpositius censeatur, nihil habet. Taceo id verbi tempus, ut Grammatici, loquuntur, rei disconvenire. *Wesscl.*

συλλεχθητε) Arch. Vind. Pass. Ask., prius ex Ald. συναχθητε. Recte dedit Gronov. καταρρωθηκε γαρ μη πλευνες συλλεχθητε hoc enim moris est Herodotei, non συλλεγητε neque hic locum invenit Galeo probatum καταρρωθηκες. *Valkenar.*

ολιγων) ολιγα Arch.

εινεκα εγω εργον) Med. Pass. Ask. in Arch. εινεκα εργον εγω παραβ. qui Wesselingio ordo concinnior. ex Ald. εινεκα τετο το εργον ετο παρ. Post περδυμης abest comma Ald. Cam. I. II.

εξαιφνης) non habet Arch. Vind. nec Valia: videri potest glossema. Post Αλεξανδρος comma debet deleri.

ad Cap. XLVI.

Abest comma post Αθηναιων Ald. Camer. I. II. in quibus colon post Αλεξανδρε & punctum post ταδε.

χρεων) χρεον Arch. Ask. Plutarch. Aristid. p. 328. A. haec citat. Post Βοιωτες τε comma Ald. Cam. I. II.

εν Μακραθωνι) Med. Pass. Ask. Paris. A., επ. Ald. &c. Post εμεν comma Ald. Cam. I. II. In iisd comma post ημεις δε, & Βοιωτων, itemque post ταυτα, sed colon post ταδε. Nullum habent comma post αρχης, quod ponunt post ταυτα & post φθαντες, & punctum post προφερεται caed.

αλλα

αλλα αρρωθεομεν) αλλα γαρ Arch.

ημιν) Pass Arch. Valla, prius ex Ald. υμιν
scribebatur Adstipulatur Wesselingius Pavio,
ex Vallae Latinis, pronomen mutanti, faventibus
schedis, & orationis, ut cuivis apparet,
tracta.

ad Cap. XLVII.

τοιςτο) τοιςτον Arch.

ως δ' αυτως) ως δε και αυτος ο Μαρδονιος Arch.
tum mox το ευωνυμον. Colon post ευωνυμη Ald.
Cam. I. II. Ut cum Arch. faciamus, caussa non
urget. Et illi minis suspiciosi, qui ob praece-
dens ηγε της Σπαρτητας, melius & ornatus επι
τη ευωνυμη της Περσας futurum praescribunt.
Quis obtuso ita ingenio, ut Persas Mardonium
illam in partem ducturum non advertat?
Wessel.

ad Cap. XLVIII.

Post ταδε Ald. Cam. I. II.

εκπαγλεομενων) εκπλαγεομενων. Arch. Ratio
doctissimum Galeum fugit hoc praeferentem.
Caussa ad lib. 7. 182. adscripta fuit. Wesseling.
Comma post vocem Ald. Cam. I. II. in quibus
post εκλειπετε punctum.

ημεας) υμεας Arch. Brit. Comma post φευ-
γοντας Ald. Cam. I. II.

ταξιν εκλεποντας υμεας) Arch. Vind., alii
ζασιν cum Ald. ταξισ potius quam ζασιν censui.
Ταξιν enim tali in re praecipue probare Scripto-
rem, admonitione non eget; ad hoc commu-
tantur hae voces c. 21. Wesseling.

προπειραν) πειραν Arch. αὐτὶ id. & Vind.
 ταῦτα ἑδάμως) Arch. Med. Pass. Ask. Alii
 cum Ald. ταῦτα δὲ, ἑδάμων Brit. post ἔργα pun-
 ctum Ald. Cam. I. II.

προσδεκομενοι) προσδοκομενοι Arch. Post κλεος
 abest comma Ald. Cam. I. II.

μνηοις) Med. Pass. Ask. Arch. Ceteri cum
 Ald. μνηοι. Μνηοις aptius mihi videtur ante
 vulgatum, βελομενοι μνηοι Περσῆσι μαχεσθαι.
 utrumque hic ab Herodoto positum Koenius
 suspicabatur, βελομενοι μνηοι μνηοις Περσῆσι μα-
 χεσθαι. excitans inscriptionem Homeri Iliad. H.
 Ἥτα δ' Αἴας πολεμιζε' ἑμῶν ἑμῶν Ἐκτορι δῖῳ. Euri-
 pid. Heraclid. 808. ἐμοὶ ἑμῶν ἑμῶν Μάχην συνα-
 ψας ἡ κτάνων ἀγὼ λαβὼν τοὺς Ἡρακλεῖς παῖδας,
 ἡ θάνων ἐμοὶ Τιμᾶς πατρώας καὶ δομῆς εἶχεν ἀφες.
Valkenar.

ποιεῖν ταῦτα, ἑδεν) Aldina haec interpun-
 ctio commodissima. Omnia Persas respiciunt,
 qui cum parati essent ad ea facienda, quae de
 Spartanis sibi sponponderant, nihil horum anim-
 advertebant. Sententiam nuntii Perfici praeter
 Pavium adsecutus & Reiskius est. Vulgo post
 ταῦτα amplior locabatur distinctionis nota. *Wessel.*

ἑδεν τοιςτω) deest Arch. Vind. pronomen.

πτωσσοντας) πτωσσοντας Arch.

αρχομεν, τι δὲ ε) αρχωμεν το δὲ ὡν προ Arch.
 Post ὑμεῖς abest comma Ald. Cam. I. II.

μαχεσομεθα) Arch. antea cum Ald. ἐμαχη-
 σαμεθα. Laurentius *dimicemus*, id, quod rediit,
 vertens. Non sane Persae pro barbaris ἱσσοι πρὸς
 ἱσσε Spartanorum pugnaverant, sed hanc illis
 conditionem ferunt. Hinc brevi ἡμεῖς δὲ διαμα-
 χισομεθα, & praeclare Arch. cod. *Wessel.*

δοκεῖ)

δοκεῖ) Arch. Vind. Brit. Pariſ. Ald. δοκῇ Paſſ. Ask., & Med. δοκεοι quem non laudat Weſſeling, ἢν μὲν δοκεοι Gronovio contra ſermonis genium obtrudentem.

δοκεοι) Ald. Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind., alii δοκεῖ. Poſt διαμαχεſομεθα colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLIX.

ὑπεκρίνατο) ὑπεκρινετο Arch. Vind. non male. Poſt ἀπελθῶν δε comma Ald. Cam. I. II.

εἰσινόντο) εἰσινεόντο Arch. Poſt τοξευόντες colon Ald. Cam. I. II. εἰστοξευόντες Arch. Vind. & ὥς καὶ ἵπποτοξοται εὐντες.

ἀποροι) Med. Arch. Vind. Brit. Paſſ. Ask. Valla; εὐποροι Ald. cum commate poſt vocem. Ad nexum προſφερεῖν εὐποροι, ad pugnandum expediti, accommodati, utpote ex equis pugnantes, ἵπποτοξοται, atque ad hoſtes laceſſendos maxime habiles. Quam tamen ſententiam codd. nolunt, προſφερεῖν ἀποροι praeſbentes, quod de conflictu, quo cominus Graecos urgere commode haud poterant, accipitur. In equis erant, unde iaculis ſagittisque inceſſebant, ὥς ἵπποτοξοται Appiani B. Civ. IV. p. 1001 & 1024. mox ceſſim euntes ap. Plutarch. in Craſſo. p. 558. B. Weſſel. Vallae lectum & in Arch. recte reſtituit Gronov. IV. 46. Scythae dicuntur ἀμαχοι τε καὶ ἀποροι ποſμιſγεῖν. Valken.

Γαργαφῖν) Γαρσαφῖν Arch. Poſt συνεταράξαν comma Ald. Cam. I. II.

μῆνοι τεταγμένοι) τεταγμένοι μῆνοι Arch. & Paſſ. Comma poſt Εἰησι Ald. Cam. in queis punct. poſt τεταγμένοι, comma poſt Αῶπος.

απο τς) defit praepositio Arch. Pass.
 εφαιτεον) εφαιτων Arch. Ask.
 υδωρ) Omittit Arch. Comma post ιππεων
 Ald. Cam. I. II.

a d Cap. L.

Post τετεων comma Ald. Cam. I. II.

παρεα Παυσανιην επι το δεξιον) Med. Pass. Pa-
 rif. B. Valla, Arch. Vind. Ask., quorum tres
 postremi recte Παυσανιην, ceteri Παυσανιαν. Ab
 Aldo aberant voces Παυσανιην επι.

αλλα γαρ) Omnes αλλα, & abest comma
 Ald. Cam. I. II. Placet Abreschii & Valkenarii
 αλλα γαρ, τετεων τετεων εοντων, μαλλον —, alia
 enim, his ita se habentibus, magis eos angebant.
 Praecessit συνελεχθησαν περι αυτεων τε τετεων και
 αλλων, eo ducens. *Wessl.* Aderit, quod quae-
 rebat vir doctiss., si retracto tantum in primam
 accentu scribatur: αλλα γαρ, reddit enim nunc
 rationem paullo ante de Graecis ducibus dicto-
 rum, qui, exercitu aqua privato, & ab equita-
 tu hostium infestato, συνελεχθησαν περι αυτεων
 τε τετεων και αλλων. *Valkenar.*

Post οπεωνες abest comma Ald. Cam. I. II.
 οπαωνες Arch. & iterum. Habent οπεωνες quid-
 piam sibi singulare, a Porto ex dialecto deri-
 vatam, cui simile nihil. H. Steph. Propterea
 Thes. T. 2. p. 1360. οκαωνες probantur, ad
 quem modum οπαων L. V. 3. & in Homero,
 Aeschilo, Euripide latque aliis. Conseniet,
 modo leviter adiutetur, Arch. liber, me nihil
 dissentiente. *Wesseling.*

αποκεκλεατο) απεκεκλεατο Med. Pass. Ask.
 αποκεκλεατο, sine augmento, ut solent Jones,
 Vind. Brit. Ald. ad

ad Cap. LI.

Post στρατηγοισι comma, nullum post εδοξε
Ald. Cam. I. II.

συμβολην ποιουμενοι) συμβολην μη ποιουμενοι
Arch. Vind. Negativam ex Arch. Valla, & Vind.
valde laudat Galeus, mihi nec plane necessa-
riam, nec inconcinnam. Supra Scriptor c. 44.
ην αρα υπερβαληται την συμβολην Μαρόνιος, και
μη ποιηται, ubi si voluisset, ην αρα υπερβαληται
την συμβολην — μη ποιουμενος, quis culpasset?
Wesseling.

ες την στρατοπεδευοντο) επ' ην Ask. επ' η
Arch. Vind post ες την comma Ald. Cam. I. II.
in quibus comma nullum post απεχσσα, Arch.
εχσσα.

διεχων) habet Thom. Mag. in διεχε. Post
ρεθερα comma Ald. Camer. I. II. in his post
σαδια punctum.

τωυτο) ταυτο Arch. post δε ρι comma Ald.
Camer I. II.

Ωερση) In duodecim filiabus Asopi nulla
Oeroe apud Diodor. IV. 72., eundem Apollo-
dorus, qui viginti Asopo dat. L. III, II. 5.
nominatim negligit. Pausanias vero, θυγατρα
δε ειναι την Περον τς Ασωπη λεγας L. IX. 4.,
quod ego nomen hinc corrigendum arbitror
Wesseling. Primus horum una cum postremo de
Aegina loquitur, idemque reginam & Oe-
nonen unam eandemque esse, observat; suspi-
cor itaque vitium in Herodoti contextum irrep-
sisse, & Οινονη legandum esse. Larcher.

μεταναστηαι) μεταστηαι Arch. & Vind. Post
τον ante δη comma Ald. Cam. I. II. in quibus
com-

comma nullum post περισχίζεται, Arch. σχίζεται. Post τες abest οκεωας Ald. Camer. I. II. quod Wesseling. non annotavit.

ad Cap. LII.

εχον) ερχον Arch. Pass. Vind. Ask. post ατρυτον punctum Ald. Cam. I. II.

εουας της ωρης) θεσης ora Steph. Pass. Ask. tum ες την δη συνεκειτο Arch. Vind., satis bene: deerat δη Ald. &c. comma post ωρης, post ες την, & colon post συνεκειτο Ald. Cam. I. II. in iisdem comma post τον χωρον & post ες τον, in Ask. Pass. ες ον Goldbagenio post απαλασσοντο videtur colon ponendum, & pro ες μεν legendum αἱ μεν alioqui, inquit, constructio hiulca.

το δε προ της) το δη προ της Arch. Vind. comma post το δε Ald. Cam. I. II. colon in iisd. post απεχον, comma post απικομεναι δε, colon post επλα, comma post και οι μεν.

Ηραϊον) ιρον Arch. Valla. mera est παραδιορθωσις. Wessel.

ad Cap. LIII.

Comma post ες τον ante συνεδηκοντο Ald. Cam. I. II.

ταξιερχεων) ταξιαρχων Arch. Pass. Vind., in Steph. marg. ταξιαρχων uti c. 41. & alias.

λοχηγεων) Med. Arch. Pass. Vind. Ask. Paris. B. λοχηγετων Ald. Brit. & Paris. A. Dictum-
no fuerit Herodoto λοχηγεων τε Πιτανητεων λο-
χς, an τε Πιτανητεω λοχς, si variant codd. vix
discerni poterit: Πιτανητεω Koenio placebat,
quia paullo post scribit τον λοχον τον Πιτανητην
atque ita Thucydides, Herodotea respiciens,

τον

τον Πιτάνητην λόχον fuisse negat Lacedaemoniis I, c. 20. Hac de re notatis in Att. Lect. I, c. 16., quaedam Meursius adiecit in Miscell. Lacin. p. 100. Μορας & λοχας non distinguentis Meursii errorem corrigit H. Vales, cui suffragatur Ti. Hemsterh. ad Lucian. p. 164. Ex Thucyd. V. c. 68., in Schol. ad Aristoph. Lyf. 454, pro Νικη-
 ριταν scribi poterit νοinen Σκιριτων, quod favet vulgatae apud Herod. lectioni Πιτάνητων. Val-
 ken. Ad stipulor Gronovio & Herodoto λοχη-
 γειν c. 61. usurpanti. Nec decerno tamen λο-
 χηγετων, ut Ald. & pauci, Graeciae finibus expellendum. λοχηγετην qui vitiose in Onati fragm. ap. Stob. Eclog. phys. p. 4. λοχαρχετας, usus non spernit, nedum Sophoclis αρχηγετην, Strabonis plurimumque κυνηγετην, Philon. Ind. ποδηγετην, quibus adprime λοχηγετην conveni-
 re, quid diffitemur? Vellem subsidium λοχω Πιτάνητων in promptu adesset. De illo Hesych.,
 ο Πιτάνητης λόχος αυτοσχεδιαζεται, εκ των ταις
 αληθειαις, legens vestigia Thucyd. L. I. 20. di-
 fferre cohortem Pitanatam in Spartanorum mili-
 tia umquam fuisse, negantis. Quid Nostrium in
 errorem coniecerit, an tribus φυλη Πιτάνη, qua
 de Hesych. an aliud, prorsus ignoro. Rem
 Jo. Meursius docte tractavit Lect. Att. I, 15.
 Wesseling. Post την Σπάρτην punctum Ald. Ca-
 mer. I. II.

το ποιευμενον) deest το Brit. Ald. Post Παν-
 σανης τε & Ευρυαναξ commata Ald. Cam. I. II.
 colon in his post σφισι.

δε ετι) Arch. Vind. plene. Ceteri cum Ald.
 δ' ετι omisso commate.

Ταυ-

ταυτὰ γενόμεν) Arch. ; Alii cum Ald. ταυτὰ
 αἰωόμεν. Excellenter schedae Arch. , atque ex
 vetere dialecto. Hesychius, Νενωται εν νω εχες
 ex Sophocle, cui Etymologus in Νενωται adscri-
 bit, ubi & hoc Anacreontis, ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμέ-
 νος, sublima animo agitans. Cognita & Nostri
 sunt αἰλίτας δη τστ85 — ενειωτο, τον χειμωνα πα-
 ρεις. &c. L. I. 77. ὁ δε εννωσας τα λεγομενα, ibid.
 c. 68. Sintne vero ex εννεητας & ενενητο con-
 tracta, an ex vetere νω, unde νασαι ex Nostro
 Eustath. ad poet. p. 1424. 31. anceps in Gram-
 maricorum diffidio controversia. Contra insur-
 git Doctiss. Rich. Dawes. Miscell. crit. p. 102.
 Negat sibi posse persuaderi, Herodotum ver-
 borum illorum formam talem in modum com-
 mutasse, cum ne Attici quidem in illis crasin
 adhibuerint. Quid ergo τω βωσας, αμβωσας,
 βωθησας, προβωθησας, similibusque fiat? Νασα-
 μενος Callimachi est in Suida. Νασαδαι redire
 reddique debes Perictionae apud Stobaeum
 Serm. 83. p. 487. την ἀρμονιην γυναῖκα ικανωσαδαι
 δε φρονησεος τε και σωφροσύνης πλεην. Sunt enim,
 ut praescripta vides, incondita & sine sensu. Vo-
 luit doctissima matrona την ἀρμονιην γυναῖκα νω-
 σασθαι δε κ. λ. Harmoniam nosse oportet mu-
 lierem, prudentia & modestia plenam, quae
 elegantissima Valkenarii loci instauratio. Haec
 olim in Diss. Herod. p. 156. quibus meritissimo
 Excurs. ad Callim. H. in Jov. v. 87. aptabitur.
 Wessel. Nusquam alibi Nostro usurpatum, hinc
 etiam iure verbum auferetur αναινομαι, atque
 unius auctoritate cod. optima lectio restituetur
 ταυτὰ νειωμεν. egregie formata in Diss. Herod.
 p. 156., ubi meam vir summus coniecturam
 memo-

memorat in fragmento Perictiones Jonico corrigentis, τὴν ἀρμονίην γυναῖκα νῶσαθαι δὲ Φρονή-
τος τε καὶ σωφροσύνης πλεον apud Stob. p. 487,
18. In eodem fragmento p. 488, 25. scribi pot-
erit ἐννεωμένην. & v. 31. ἀνδρασι μὲν γὰρ ἐπιχω-
ρεῖται ἀμαρτίῃ αὐτῇ, γυναῖξι δὲ οὐκ ἐστι, τιμωρὴ δ'
ἐφ' ἑστῇκε· νῶσαθαι ἐν τὸν νόμον δὲ, καὶ μὴ ζηλοτυ-
πειν· in his postremis, pro ἐφ' ἑστῇκεν· ὡσαύθαι,
sic legendum vidit etiam G. Koenius. Praeter
alia huius generis dabit Hesych. Νῶσαθαι, αἰθε-
σαι, ἐνθυμηθῆναι, νῆσαι· rariora quaedam serva-
vit Etymol. in Νῆωται p. 601. conf. R. Bentlei.
ad Callim. h. in J. v. 87. Valken.

Post λοχὸν τὸν Πιτάνητὴν hiatus in Brit. usque
in cap. 58. post μὴ nullum habet comma Ald.
Cam. I. II. sed habent post ποιεῦντες τε & post
Ἀμομφαρετον, colon autem post Λακωνικόν.
(ἐπερωτῶν) ἐπερωτῶν Arch. & χρεον, sicuti
solet, post πειθόντες μὲν comma Ald. Cam. I. II.
in his comma post οἱ μὲν, nullum post Ἀμομφα-
ρετον, sed ponitur post Λακεδαιμονίων τε.

ad Cap. LIV.

Post Ἀθηναῖοι δὲ comma Ald. Cam. I. II. pun-
ctum post τοιαύτα, comma post φρονεόντων, idem
post Παισάνην το in iisdem.

ad Cap. LV.

(παρηγορεῖν) παρηγορεῖντο Pass. Ask. Fragm.
Parif. neque id praeter usum vid. lib. V. 104.
Post Εὐρυανᾶξ comma Ald. Cam. I. II.

(Λακεδαιμονίης) Λακεδαιμονίων Fragm. Parif.
quod potius videtur: Anompharetum ipsius.
que cohortem videlicet, ut c. 52. Wessel. Post

ἐπει-

επειθον comma Ald. Cam. I. II. idemque post
συμπέποντες.

απικεατο) απικατο Arch. Vind. colon post
vocem Ald. Cam. I. II.

σφι απιγμενος) σφι απιγμενος Reiskius culte.
Vitium typographi suspicatur Larcherus, scrip-
psisseque Reiskium απιγμενω, scil. ες νεκρω.
Hanc repetitionem Herodoteam censens.

ζεινvs — βαρβαρες) Parenthesi includendas
duximus has voces. ζεινvs λεγων Arch. deerat
Aldo ceterisque repetita vox, quam ex schedis
revocavit Wesseling. observans, supra c. 1. και
δη δοκειν ειναι — σειχοντας επι της ζεινvs. ζεινvs
γαρ εκαλεον της βαρβαρες. Suntque similium pas-
sim iterationes III, 12. VI. 109. Wessel. Non lite-
rae tantum & syllabae, sed integrae voces, quae
repeti debuerant, saepe sunt a librariis, ut no-
tum, semel tantum positae. Novum praebebit
omissionis exemplum Dion Chrysi in cuius
Orat. 56. p. 565. C. scribendum Έλλην Έλληνων
sed gravius eiusdem locus est affectus in Or. 74.
p. 642. A. το αυτο δη τετο και προς ανθρωπος πε-
πονθασιν οι πολλοι. τω μεν εκ γυναικος &c. voces
οι πολλοι. τω absorpserunt nomen Ιππολυτω cor-
rigendum sine controversia, οι πολλοι. Ιππολυ-
τω μεν εκ γυναικος &c. nam quae subiicit Dion,
Euripidei sunt Hippolyti verba v. 616. Valkenar.
Post μαινομενον comma Ald. Cam. I. II.

& φρενηρεα) ως φρενηρεα Pass.

τον Αθηναίων) των Arch.

τε προς) τε desideratur in Arch. & Vind.

ad

ad Cap. LVI.

Post καὶ ὁ μὲν comma Ald. Camer. I. II. idem post τὸς δε.

ἀποσιχόντων) Omittit Ask., ἀποσιχόντων Arch. Post τὰ comma Ald. Cam. I. II. nullum post ἐγενετο, sed inseritur post σημήας in iisdem.

κολώνων) κώλων Arch. Post ταχθέντες & ἐμπάλιν commata Ald. Cam. I. II. colon post Λακεδαιμόνιοι, comma post οἱ μὲν, & post ἀντεσχόντο, punctum post ἵππον.

τραφθέντες) τραφέντες Arch. male. Vid. Eustath. p. 519. 41.

ad Cap. LVII.

Post ταξιν punctum Ald. Cam. I. II.

καταδοξας) καταδοξάντας Arch. & mox θειῇ τεχνῇ. In nuperis docti viri, haec intelligere negantis, coniecturis, εὐηθὴ ἢ τεχνῇ ἀπολιπεν se deferi prae stultitia, aut callida fraudis dissimulatione. Quale equidem consilium Amompharetum, tametsi animosissimum, de suo imperatore mente agitasse, non dixero. Potius erit, ἰθεὴν τεχνῇ industriam rectamque disciplinae artem accipere, sicuti ἰθεὴν δίκῃ in Suida & Etymologo Non nego, pellexisse olim voluntatem Arch. θειῇ τεχνῇ, h. e. eccellente & divina. Namque Spartani. ὅταν τινα μεγαλοπρεπῶς ἐπαίνωσι θεῖον, sive suo sermone σεῖον, testibus Platone & Aeschine Dial. I. 13. praedicabant. Lege magnum animadversorem ad Athen. 8. 16. Neque his tamen blandimentis abripior. Wesseling. Goldhagenio & θειῇ Appar. Herod. Vol. V. O le-

legendum videtur, & αναλαβων δε. Post αυτον
abest comma Ald. Cam. I. II.

τον λοχον τα οπλα) Med. Arch. Pass. Ask.
Parif. B. Vind. Valla; τον λοχον Ald. & Parif. A.
non norunt, male tamen, vid. Gronov. qui:
Quam accessionem quum viderit Valla, & in
versione communicaret, noluit admittere Aem.
Portus iis ιδειν τεχνη; unde ibi, ut nimis docte,
sic infelicissime rem gerit. Patet lapsus, ut
opus non sit monstrare.

αλλο) deest hoc Vind. Arch.

δεκα σταδια) αλλα σταδια Ask. Post λοχον com-
ma ponendum censet Larcher. in Parif. B. & D.
colon post λοχον invenit.

Μολοοντα) Μοοοντα Arch. Μολεοντα Ask.
Post καλεομενον punctum, post τη comma Ald.
Cam. I. II.

ησα) ισα Arch. Post ενεκα colon Ald. Ca-
mer. I. II. comma post χωρον & εν τω in iis-
dem.

εν τω) εν ω Pass. Ask. Comma post Αμομ-
Φαρετος τε, nullum post μεγασι Ald. Cam. I. II.

παρεγενοντο) παρεγινοντο Pass. Arch. Vind.
Post πασα punctum Ald. Cam. I. II. comma in
his post ιπποτα.

κεινον) εκενον Ask. Ald. tum εν τω Ask. Vind.
Pass. Ask. quod Jonum: εν ω olim ex Ald.

ad Cap. LVIII.

Abest comma post Μαρδονιος δε Ald. Ca-
mer. I. II.

αιδε τε) defit τε Arch. & Ληρισσαιον cum
Vind. Valla, non Ληρισαιον, ut Ald. & Edd.
Vid.

Vid. c. 1. Comma post αὐτὸς Ald. Cam. I. II. idemque post Εὐρυπύλον.

Θρασυδῆιον) Med. Pass. Θρασυδῆον Ask, Θρασυδαῖον Arch. Valla, Θρασυδιον Ald. & alii. Scriba cod. Arch. Θρασυδαῖον, quo nomine Theronis F. Himeræ impositus, in Diodori XI. 49, & Philippi Macedonis legatus ap. Plut. Demosth. p. 854. B., in mente videtur habuisse. Facio cum Gronovio, opinorque, hunc fratresque eiusdem, ac nominatim Thoracem a Pindaro Pyth. Od. X. fin. laudibus ferri. *Wessel.*

ελεγετε) Med. Pass. Vind. Arch. Ask. λεγετο Ald. Paris. A. B.

ὃ φευγειν) εκφευγειν Arch. omissa male negativa. Punctum post πρῶτος, comma post τὸς Ald. Cam. I. II. in his colon post εἰδετε, comma post διεδεξαν τε.

πρὸς τὸς) πρὸς τὸ Arch. Comma post εἶοντες Ald. Cam. I. II.

συνηδεαται) συνηδεαται Paris. B. frustra hoc, ni fallor, versavit Portus, in συνηδεατε leviter mutandum; quibus quid inesse virtutis bellicæ noveratis: idem paene Reiskio placuit. Thesalis, quos excusationis venia dignatur, opponit Artabazum, sine ulla ratione metuentem Lacedæmonios *Valkenar*. Non pugnabo, si συνηδεαται ex libro Paris. B. in συνηδεατε abeat. Editi tamen patrociniū Portus est professus, verbum suo more illustrans, taciteque συνοῖδατε & συνηδεετε, quod utrumque Reiskii suspicionibus, taxans. *Wesseling*. Post τὸ ante καὶ comma Ald. Cam. I. II. καὶ non legit Arch. τὸν καὶ καταρρωδῆσαι alius elegit, cui cur tandem auscultemus? *Wessel.* Comma post καταρρωδῆσαντα τε Ald. Cam.

mer. I. II. in his punctum post πολιορκησόμενους, comma post την & post τῆτων μεν, idemque post ποιήσει, & post ἡμιν των. ἐποιήσαν) Med. Arch. Pass. Ask., alii cum Ald. ἐποιήσαντο.

ad Cap. LIX.

Περσας, δρομω) virgulam non post Περσας, sed post δρομω, cum Paris. B. inferendam censuit Larcher. Abest ea in Paris. A. & D. utrobique.

τον Ασωπον) Ora Steph. Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. hinc articulus, qui aberat Ald. &c. Comma post Λακεδαιμονίους τε.

Περσας δε) Pass. Arch. Vind. Ald., in Gronoviana δε δε, quod, δε δη si foret ex scriptis, tolerassem. Wesscl. Post Ἑλλήνας comma Ald. Cam. I. II.

αυτικά πάντες) absunt ista duo Arch.

ἐκάστος εἶχον) ἐκάστοι margo Steph. Pass. Paris. A. B., tum ἦκον Arch. Iniuria dictionem amanuensēs perversum iverunt. Vid. lib. I. 169. II. 53. Wesscl.

βοή τε καὶ ὁμιλῶ) Pro hoc frequentius βοή τε καὶ παταγωγ χρεώμενοι III 79. Sentio, hic inconditum clamorem & turbam Homereo more exprimi. Κεκλωμένοι καὶ ὁμιλον ἐπ' αὐτῶ πάντες ἐβησαν. Troiani, inordinati atque incompotiti, in Ulyssēm ruentes. II. Δ. 460. Wesscl. βοή τε καὶ ὁμιλῶ si sincerum est, positum videtur ὁμιλῶ pro ὁμιλάδων ὁμιλάδων ἐσιχωῶντο est apud Apollon. Rhod. IV. 81. ex Hom. II β. 93., ἐσιχωῶντο ἱλαδων. Sed, me iudice, βοή τε καὶ κομπῶ, aptius hac in sede convenirent; & videri posset

poſſet, aliam hic vocem legiſſe Plutarch. in Ariſtide p. 329. &c. ubi Mardonius *επεφερετο τοις Λακεδαιμονις βοηπολλη και παταγω των βαρβαρων, ως 8 μαχης εσομενης, αλλα φευγοντας αναρπαſſομενων της Ελληνας* quae certa ſunt ex his expreſſa Herodoti; cui ſupra VIII. 28. Theſſali dicuntur, *ως αναρπαſſομενοι της Φωκεας, φερομενοι.* Urbs uno velut impetu capta frequenter dicitur *αναρπαδθαι Valken.* cui calculum adlecit Larcher & Degenius Poſt *Ελληνας* comma Ald. Cam. I. II. *αρπαſſομενοι* Arch. Vind. praeter neceſſitatem. Vid. 8. 28.

ad Cap. LX.

Poſt Πανſανης δε abeſt comma Ald. Cam. I. II. colon in his poſt *ταδε*, ſed omittunt poſt *προκειμεν.*

το ποιητεον) το abeſt Arch. comma poſt το Ald. Camer. I. II. idemque poſt *γαρ τη.*

ημεων) Arch. Paſſ. Ask. Vind. Brit. Steph. margo, quod hic malui; *ημεας* Ald. & alii. Poſt *υμιν* punctum Ald. Camer. I. II.

απαντα) *παντα* Arch. Poſt *αποπεμψαντες* comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXI.

Comma poſt *σεχας* Ald. Camer. I. II.

ως) *ως* και Arch.

προκειμενον) Arch. Vind. Pariſ. A. B. alii cum Aldo *προκειμενον*, comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. Mentio *αγωνος μεγαυς προκειμεν* in proxime ſuperioribus anſam hoc mutandi praebuit. Το *προκειμενον*, Perſarum equeſtres copiae, *οι προσκειντο σφι*, a quibus

continuo incessantibus damno Graeci augebantur. Res extra dubii aleam ex c. 56 & c. 39.

ἡ μὲν τοι ἵππος. — αἰεὶ προσκεῖτο τὸ καὶ ἐλυπτετὸς Ἐλλήνας Wessel Comma post Λακεδαιμόνιοι Ald. Cam. I. II in his colon post πεντακισμυριοι.

ἀπεσχιζόντο) ἐσχιζόντο ora Steph. Comma post Λακεδαιμονίων Ald. Cam. I. II. In iisd. comma post Μακεδονίῳ, colon post πολλοί.

Φραζάντες γὰρ τὰ γεγεῖα) Φαζάντες Ald. Camer. I. II γεγεῖα & deinceps Arch.

τῶν τοξευμάτων) Pass. Arch. Brit. articulus aberat Ald. &c.

8 γενομένων) Persuasit Pavo χρησῶν vocem hic ex libro Arch. iungere Th. Galeus, falsus vehementer: namque illo in codice, quem importunissimum Taylor appellavit, ob iniustum additamentum ad Serm. Ἐπιταφ. p. 33, vocabulum illud frustra quaeritur. Plutarchi verba Aristid. p. 329. Εἰ μὴ ταῖς εὐχαῖς ἐφάνη τὰ ἱερά auxit ex falso prodita huius loci accessione Daccerius ἐφάνη τὰ ἱερά χρησά. Sic vara, uti dici solet, vibiam sequuta est. Plutarch. bene tutatur Bryannus, Nostrium Taylor. χρησά in dictione intelligi adsolent. Conf. L. VII. 134. Wessel. A. scio-lo ex vicinis repetitum χρησῶν, quod praebet Arch, recte reiecit Jo. Taylor ad Lyf. p. 33. Quando litabant, τὰ ἱερά, vel τὰ σφαγία γενέσθαι simpliciter etiam dicebantur. Hic paullo post istis, ἐγένετο ἀνυμνοῖσι τὰ σφαγία χρησά, haec proxima subiiciuntur ὥς δὲ χρόνῳ κατὰ ἐγένετο, quum vero tandem aliquando laeta essent extra. χρόνῳ, non nemini suspectum, tandem notat. vid. ad Eurip. Phoen. 313. in Dionys. Halic. T. 2. p. 33. 25. scribendum: τὸ χαριον αἶψα

αἰρεῖ χρόνῳ. Φερόμενος δ' ὑπ' αἰγῆς. — Ut Herod.
 precantem Pausaniam sistit Plutarch. T. I. p.
 329. E. ubi αἶμα ταις εὐχαῖς εἶφαι τὰ ἱερά, καὶ
 νικῆν οἱ μὲν τεῖς ἐμνησθον Valkenar.

χρηζοντα) χρηζοντα Arch. Vind.

ad Cap. LXII.

ἐπικαλεσμεν) ἐπικαλεσμεν Arch. Vind. Ask.
 προτεροι) προτερον Arch. Vind. Valla. conf.
 Davif. in Max. Tyr. p. 507. post Τεγεγται comma
 Ald. Cam. I. II.

εγινετο) εγενετο Pass. post Περσας colon Ald.
 Cam. I. II.

γερεα) γερα Arch. post μαχη punctum Ald.
 Cam. I. II.

ἡ μαχη) Absit Arch. neque male.

λημματι) recte Plut. Malign. p. 874. A. Codd.
 plerique omnes cum Aldo λημματι vid. V. 72.
 VII. 99. Post ερωμη comma Ald. Cam. I. II. pun-
 ctum post Περσαι.

εναντιοισι) αντιοισιν Vind.

καὶ πλευνες) copulam idem & Arch. non
 habent.

ad Cap. LXIII.

Post τη comma Ald. Cam. I. II. post οἱ δὲ
 comma, post αντερχον colon in iisdem, com-
 ma quoque post αμυνομενοι.

κατεβαλον) κατεβαλλον Arch. Pass. Vind.
 Ask. Brit. Antea ex Aldo κατεβαλλοντο. Etsi
 minime me fugiat, pristinum patrociniū, si ri-
 xari libeat, non defici, consuetum nolui &
 schedarum praeiudicio protectum abjicere. Sa-
 tis erit, hoc Plut. Aristid. p. 329. F. τοῖς δορασι

τυπτοντες προσαπα και σερια των Περσων, πολλες
κατεβαλλον. *Wesseling.*

πλειστον γαρ) Carpit Plutarch. Malign. p. 874.
γυμνητες) γυμνηται Ask in Pass. εοντας γυ-
μνητας male. Porro αγωνας Arch. post γυμνητες
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIV.

Post Λεωνιδεω & χρησηριον absunt commata
Ald. Cam. I. II.

επιτελεετο) επιτελειτο sine augmento Vind.,
sequentia laudavit Plut. Cat. Maior. p. 353. D.
Post απασεων & των commata Ald. Cam. I. II.
comma quoque in his post ενοματα.

Λεωνιδην) Λεωνιδεω Arch. loco Λεωνιδεα. conf.
lib. 7. 204. ubi maiorum eius series.

Λειμνης) Αριμνης Arch. Valla; Αιμνης Pass.
Ask Αειμνης Med. Justum nobilis viri nomen
non extra certamen. Αριμνης titulum dant illi
Valla & Arch., inque primis Plut. Aristid. p.
330 C. ceteris autem codd receptum in laude
versatur. His equidem conspirantibus accede-
rem, eoque promptius, quoniam ex Plutarchi
scripto exemplari Διαμνησον H. Steph. enotavit,
ab Αειμνησω leviter diversum: Idem porro Plut.
Malign. p. 873. D. sive insulsi potius scribae
Δειπνισον pinxerunt, Αειμνησον utique appellan-
dum. Jam quae in Αειμνης & Αριμνης scriptu-
ra librariorum hic & c. 711. discordia, vitiosior
alibi in monumentis sepulcralibus. M. Anton.
Boldettus Observ. ad Coenar. p. 411. titulum ex-
scripsit hunc: ΞΑΝΘΙΠΠΗΔΕ ΙΜΝΗΣΤΕ ΓΡΗ-
ΤΟΡΕΙ & p. 416. ΠΤΟΛΜΑΙΣ Α. Ι. ΜΝΗΓΑΙ.
ΕΝ ΘΕΩ ΠΑΡΘΕΝΟΣ, & Latine Ptolmais A. I.
hymnos.

hymnos personabat virgo. Legisset ΑΕΙΜΗΣΤΗ *perpetuae memoriae*, Latina utique adposuisset meliora. At in talibus crebri eius lapsus *Wesseling*. In hoc forte nomine placebit scriptio Arch. Αριμνη-
 58. quia firmat illam Plut. T. I p. 330. C. τὸν
 Μαρδονιον ἀνὴρ Σπαρτιατῆς οἰομα Αριμνησος ἀπο-
 κτινυσι, λιθῶ την κεφαλὴν παταξας. Spartiata,
 quantum recordor, Arimnestus nusquam Pau-
 saniae memoratus; sed Plataeensium hoc etiam
 praelio Imperator sic illi dicitur IX. p. 718. &
 Plutarcho in Arisid. p. 325. C. quae commen-
 dant lectionem Med. apud Herod. infra c. 71.
 Αριμνησον ἀνδρα Πλαταιέα, ubi Αριμνησον dabant
 Edd. Plataensem Δακῶνα τὸν Αριμνησον memorat
 Thucyd III. c. 52. *Valken* Post λογίμε punctum
 Ald. Cam. I. II. quibus desit comma post εοντος.
 Μεσσηνιοισι πασι) Arch. desit τε & Vind. Pass.
 Ask., quibus obsequi licebit. ante cum Ald.
 Μεσσηνιοισι τε. Ceterum Μεσσηνιοι saepissime Iso-
 crati & aliis *Wessel.* Post ἀπεθανε comma Ald.
 Cam. I. II.

ad Cap. LXV.

ετραποντο) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Ce-
 teri cum Ald. ετραπησαν. Comma post το ante
 εποιησαντο Ald. Cam. I. II.

θωῦμα) θωμα Arch. Ask.

παρά της) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Val-
 la, περι alii cum Aldo. Post Περσέων comma
 Aldo Cam. I. II., in quibus punctum post ιρον,
 comma post πλειστοι.

εδεκετο) lidem omnes: εδεξατο Ald. Paris.
 A. B. comma post vocem non habet Ald. Ca-
 mer. I. II.

ανακτορον) Med. Pass. Ask., ανακτοριον Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. Valla. Post ανακτορον punctum. Ald. Cam. I. II. Templum *primarium & praecipuum* doctiss. de Pauw, ad cuius formam Δημητρος Ελευσινιης ιeron supra c. 56. Notum mihi adprime το σεμνον ανακτορον τοιν Θεοιν Cereris & Proserpinae Athen. L. V. p. 213. 6, verum το ιeron το εν Ελευσινι ανακτορον insolentius. Hesychii ανακτοριον, ιερον, congruebat codd. quorundam voluntati, ac solemnem vocabuli glossam, Herodoto fortasse inculcatam, indicabat. Vide ibi Alberti & Olearium ad Philostr. Vit. Soph. L. II. p. 600. Wessel. Herodotus alii- que saepe dixerunt ιeron vel ιερον αγιον. & mo- nente Hemsterh. ad Lucian. p. 136, proprie Cereris Eleusinae templum dicebatur το σεμνον ανακτορον ταιν Θεοιν. sed causam non exputo, cur Nostro scriberetur το ιeron το εν Ελευσινι ανακτο- ρον. mihi potius Cereris templum, quod fuit Eleusine, dixisse videtur το εν Ελευσινι ανακτορον. ut ad Ανακτορον quis interpretamenti loco pri- mum adiecerit το ιeron. De quorumvis Deorum Dearumve templis vocem ανακτορον prae aliis Euripides frequentavit in Androm. 43, 1157. Iphig. in Taur. 41. 66. Troad. 15. Jone 55. Sed sacrarium illud a Persis igne violatum igno- rasse videtur Aristides, cuius vid. T. I. p. 451. Valken. cuius in sententiam abire placet, prae- cunte Larcherio, in eam quoque Degenius abivit. τοσθεν) τοσθεν Pass. Ask.

ad Cap. LXVI.

Post Φαρνακεος comma Ald. Cam. I. II.
 αρεσκετο) ηρεσκετο Arch. Pass. Vind. Ask.,
 nol-

nullum comma post *αρεσκετο* Ald. Cam. I. II. quae id ponunt post *κατ' αρχας*.

λιπομενε) *λειπομενε* Arch. Vind. Post *ηνυ* abest comma Ald. Cam. I. II comma in his post *των* ante *εσρατηγεν*.

ειχε δε δυναμιν — *περι εωυτον*) Parenthesi includenda doximus. Post *ολιγην* punctum Ald. Cam. I II. comma post *εωυτον* in iisd. *αυτον* Vind. Arch. Comma post *τα* ante *εμελλε* Ald. Cam. I. II

απόβησσεσθαι) *συμβησσεσθαι* Arch.

ητε κατηρητισμενος) Med. Pass. Ask, *ηγε* Arch. Vind. Brit. Ald. Valla. tum *κατηρητημενος* aut *κατηρητημενος* Pass. Ask. ora Steph. Inspice Gronovium, quicum non dissentio *Wesset*. *ηγε* lectio bene colorata, si modo venisset ab Herodoto, non ab aliis, qui nolebant alterius differri voculam *τετες*, quia haberet iam aliquid adminiculi Sed interim optimus MS. habet *ητε*. Et quidquid aliis videatur, id mutari non debuit, quum opiner, omnino sic scripsisse Herodotum, ut vocula ista praecedens *τετες* quaerere inferius debeat aliquid, cui innitatur. Gronov.

κατα τωυτο ιεναι) *κατα τετο* Arch. *κατα τωυτο* Vind Ask Pass. In Ald. & aliis *κατ' αυτο ιεναι* *παιτας*, *τη*, — Scripsi *κατα τωυτο*, scriptis exemplaribus iubentibus. *Wesseling*. Pertinet ad haec praecedens *τετες* — *παραγγελιας κατ' αυτο ιεναι* *παιτας* *τη* *αυτος* *εξηγεσται*. *Valken*.

αν αυτον) *αν* desideratur in Arch. Pavius de coniectura *οκως* — *ερεωσι σπαδην εχοντα* simul ac viderint ipsum magno studio properantem: neque enim vulgatum ullo Graecorum in sermonis esse commercio. Quid tum vero Aeschyleo

leo fiet Suppl. 844. Σοσθρ — ὅπως ποδῶν. Quid
 ὡς ποδῶν εἶχεν Nostri lib. 6. 116. ὡς ταχέος εἶχε
 8, 107. & Dionys. Ant. Rom. XI. p. 626. ὡς εἶχον
 ὁργῆς τε καὶ ταχέος. Heliod. Aethiop. I. p. 23.
 ὡς εἶχε δεσμών, ut vinctus erat, & ibid. p. 56.
 ελθῶν ὡς εἶχε δρομῆ. Quorum quidem uberrima
 passim messis. Wessel. Post στρατον comma Ald.
 Cam. I. II.

προτερῶν) Arch. Vind. Pass. margo Steph.
 προτερῶν prius ex Ald. προτερῶν elegi, quod
 c. 56 Wessel id quoque Koenius vulgato prae-
 ferendum censebat, ut Ἰωνικώτερον & Herodo-
 teum. Valken.

καὶ δὴ) Ask. Pass. Arch. ordine meliore: δὴ
 καὶ alii cum Ald. Post Περσας comma Ald. Ca-
 mer. I. II. idemque post ξυλινον. ξυλινον τειχος
 Arch. Valla, neque absurde.

ad Cap. LXVII.

εἶχον) εἶχεν Pass. Arch. Ask. Vind. post ὀλι-
 γην abest comma Ald. Cam. I. II. habent id post
 μαχεομενοι τε: in Arch. Vind. μαχομενοι. Post
 Περσαι colon Ald. Cam. I. II.

ἔτε ἀποδεξάμενος τι) ἔτε τι ἀποδεξάμενος
 Arch. Pass. Ask.

ad Cap. LXVIII.

μοι) εμοι Arch. Vind.

ἡτήτο) ἡτήντο Arch. Vind. Post ἔτοι abest
 comma Ald. Cam. I. II.

πριν η καὶ &c.) τοῖσι πολεμίοσιν ἐφευγον πρὶν
 καὶ συμμιξαι Arch. Post πολεμίοσι abest comma
 Ald. Cam. I. II.

ἔωρων(

ἑωρων) ὥρων Arch. Vind. Post της τε αλλης
comma Ald. Cam. I. II.

αγχιςα εστα) Venit Abreschio in mentem
αγχιςα ιστα, cui coniectanti schedae addicere
renuunt. Wesseling Post οἱ μὲν & διωκοντες com-
mata Ald. Cam. I. II. post φονευοντες colon. διω-
κοντες τε καὶ Ask. nec male.

ad Cap. LXIX.

Εν δε τῷ τῷ γινόμενῳ φοβῷ) Fuit, cum le-
gerem εν δε τῷ τῷ πονῷ arbitrarerque similli-
mum εν τῷ τῷ πονῷ L. VI. 114 & VII. 224.
Quod quidem utrobique optimum, nec tamen
edito probius. Saepe nos blandimentis huius-
modi auferimur, quae, etsi hoc in se naturale
habeant, ut placeant etiam reiecta, haud raro
futilia evadunt. Wesseling.

αγγελλεται) απαγγελλεται Brit.

αλλοισι) Non est in Arch. Vind. & Valla,
neque valde necessarium videtur.

Post οἱ μὲν ante αμφι Κορ. comma Ald. Ca-
mer. I. II. idemque in his post ὑπῳρης. ὑπῳρης
Arch. Vind.

ανῷ) Omittitur ab Arch. Vind. Post Δημη-
τρος punctum, post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.
idem post Μεγαρεας τε, & post Μεγαρεας.

απιδοντες) αποδιδοντες Ald. Cam. I. II. quod
Wesseling. non enotavit.

των Θηβαιων) Omittitur ab Arch. Post ιππας
punctum, post των & εσπισοντες δε comma Ald.
Cam. I. II.

κατεσφρεσαν) κατεσφρεσαν Pass. Post εξακο-
σις punctum Ald. Cam. I. II.

Post

Post λοιπες comma Ald. Cam. I. II. in quibus & aliis κατηράξαν male. κατηράξαν Arch. Vind. Brit. Perperam arbitror interesse, κατηράξαν scribatur an κατεράξαν: variabunt hic etiam forte codd., ut apud Thucyd. VII. 6. το αλλο στρατευμα, νικηθεν υπο των Συρακουσιων κατηραχθη es τα τειχισματα: ubi scribitur in aliis codd. κατεραχθη: ex Herodoto sumfit Appian in Punic. p. 15, τας δε λοιπες es τας πετρας κατηράξαν. Demosth. c. Aristocr. p. 430. κατεράξε δ' εις την θαλατταν απαντας, omnes in mare dedit praecipites: illic ex scripto κατηράξε prostat enotatum: una litera ablata κατηράξε potius scribendum *Valkenar*. Post απωλοντο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXX.

εφράξαντο) εφραζοντο Arch. corrupte.

απησαν) απηεσαν Arch.

εχον) ειχον Arch. Pass. Vind. Ask.

οι Αθηναιοι) Articulum negligunt Arch. Brit. Vind. Ask.

ηρειπον) ηριπον Pass. Arch., probe satis: post τη comma Ald. Cam. I. II. in his punctum post τειχος, & colon post διαρπάσαντες. Comma ponunt post την Μαρδονιε, & punct. post Τεγεηται eadem.

Αλεης) *Azelae Minervae* in Valla, sed valde aberrante. Vid. lib. I. 66.

εσηνείκαν) εσηνείκαντο Arch. Vind. haud improbe. Post βαρβαροι comma, post εμεμνητο punctum Ald. Cam. I. II. εμεμνηντο Pass.

αλυκταζον) in margine δυσφορειν, αγανακτειν explicat Pass.

χωρω)

χωρῶ) ora Steph. Pariſ. B. C. alii χρόνῳ. Non erit, opinor, qui Codd. auctoritatem averſetur. Quod ex illis venit, vulgato præſtabilius. Anguſto exiguoque in loco exterriti ac compulſi Perſæ degebant, atque animum, explicare ordines cum non poſſent, deſpondebant. Vellem maximopere, iisdem in ſchedis κατεληµµεναί γε- periri, quod, mei iudice, verius, ut c. 30. *Weſſel.* Suum χωρῶ, adnotatum in Diſſ Herod. p. 205. recipiet ex codd.; Noſter, qui poetas imitatus ολιγον poſuit ἐπὶ μεγεθους. In hoc anguſto loco πολλοὶ μυριαδες dicuntur κατεληµµεναὶ ἀνδρῶπων· ubi Herodotem dant Codd. κατεληµµεναί. Qui ſic tenentur, ut elabi nequeant, ſæpe tamen dicuntur ἀπειληµµενοὶ, & ἀποληφθεῖτες. V. c. 101, ὅσοι — ἐνησαν ἐν τῇ πόλει ἀπολαµφθεῖτες παντό- θεν· IX. c. 50. ἐν τῷ Κιθαιρωνὶ ἀπολελαµµενοὶ ἀπειληµµενοὶ Thucyd. II. p. 100, 89 & V. p. 353, 40. Ulyſſes ἀπειληµµενος dicitur ὑπὸ Κάλυψος Demoſtheni Thraci ap. Eufſtath. in Od. A. p. 19, 27 Harpocratiōν ἀποτέτειχιſµενος redditur ἀπειληµµενος καὶ ἀποκεκλειſµενος τῷ τείχεϊ· vid. T. Hemſterh. in Ariſtroph. II. 935. *Valkenar.*

καταδεſτεων τεſſερων) De Reiskio quid dicam? Augetis coniectando καταδεſτεων χιλιαδων τεſſερων, τας εχων — Ergone quatuor duntaxat millia Artabazus fugæ ſocia abduxit? Quod quidem Herodotus ita c. 65. inſtituitur, ut diſtrictius non valeret. Sentio feſtinantis hallucinationem. *Weſſel.*

Λακεδαιµονίων δε) Tangit hæc & miratur Plot. Ariſtid. p. 330. E. Poſt Σπαρτης comma Ald. Carn. I. II. idemque poſt ſυμβολῇ.

αὶς καὶ) deficit καὶ in Arch.

ad

ad Cap. LXXI.

Post πεζος μὲν & ἵππος δὲ absunt commata
Ald. Cam. I. II.

ἢ Σακεῶν) ὁ Σακεῶν Arch. prave. Comma post
αὐτῆς δὲ Ald. Cam. I. II. idemque in his post γε-
νομένων & Τεγεῆτων, & punctum post ἀποση-
μηνῶσαι.

ἀπάντες) πάντες Arch. Vind.

ισχυροτάτον) ισχυρότερον Pass. Ask. Steph.
margo: tum προσενεχθήσαν Pass. Post ἐκρατήσαν
punctum Ald. Cam. I. II.

μακρῷ Ἀριστοδῆμος) Citat Suidas in v.

τὰς ἡμετέρας) τὰς ἑμᾶς Suidas. Post οὐειδος
comma Ald. Cam. I. II.

τῆτον) τῆτων solus, hac in voce pravus.
Med. Post Ποσειδῶνιος τε, & Φιλοκυῶν comma
Ald. Cam. I. II.

Σπαρτιητῆς) ὁ Σπαρτιητῆς Pass. Ask. Post
ἀποθάνειν abest comma, quod adest post λυσσών-
τα τε Ald. Cam. I. II.

ἐκλείποντα) ἐκλιπόντα Arch. Vind.

εἰποῖεν) Arch. Vind. Brit. Paris. B. Ald. Valla.
εἰποῖμεν Med. Pass. Ask. quod demiror tantopere
probatum, siquidem non de se, & foret ea pro-
fessio Historiarum patri turpis, sed de Sparta-
norum sermone & iudicio, quis virorum illo-
rum laudabilior, haec Herodotus. Aristodemi
culpam lib. VII. 231. vidimus. Wesseling. Post
ἔτοι δὲ τῆς comma Ald. Cam. I. II.

τῶν ἀποθάνοντων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ) Cense-
bat G. Koenius, verba haec hac in sede minus
accommodata, in suam facile posse restitui, si
hunc in modum paullo collocarentur inferius.

Οὔτοι

Οὗτοι μὲν τῶν ἀποθανόντων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἐν Πλαταιαῖσι ἐνόμαστοτατοι ἐγένοντο. *Valkenar.*

ad Cap. LXXII.

Post Ἑλλήνων colon Ald. Cam. I. II. post ὅς abest his comma.

εὐφραγιάζετο) Excerptit Suidas in σφραγιάζεν, hinc, quod Porcum & Kusterum fugit, adiuvandus. *Wesseling.*

κατημένος) Viro docto in Miscell. Lips. Nov. Vol. 8. p. 670. suspectum, egregie tuitus est & explicuit Wesseling. in Diss. Herod. p. 126. *Valken.* Bona omnia sunt. Callicrates, sacris dum operabatur Pausanias, ad arma suo in ordine confidebat, more prisca militia non infueto. Eurip. Suppl. 357. πᾶρ ὅπλοις θ' ἡμνος πεμψω λόγους Κρεοντι, & 664. 674, Commodum Plut. Aristid. p. 329. B. ὡς δὲ θυόμενος Πανυσανίας ἐκ ἐκαλίες, προσεταξὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις, τὰς ἀσπίδας προ ποδῶν θυόμενος, ἀτρεμὰ καθεζέσθαι. continuo subdens, Callicratem, dum ista ad arma sederetur, sagitta fuisse percussum. *Wessel.*

Post καὶ δὴ & οἱ μὲν commata, post ἐμαχοντο colon Ald. Cam. I. II.

ἐξενηγεμένος) ἐξενηγεμένος cum commate Ald. Camer. I. II. quod Wesseling. non annotavit.

ἐδυσθανάτεε) Habet ex h. I. Pollux III. 106.

Λεϊμνησόν) Med. Pass. Ask. Λεϊμνησόν Ald. Arch. Vind. Brit. Valla Schedis viri nomen Λεϊμνησόν repraesentantibus, robor Pausan. lib. 9. 4. addit, ubi, ὁ δὲ Λεϊμνησός ἐν τε τῇ πρὸς Μαρδονίον μάχῃ — Πλαταιαῖσιν ἠγήσατο. Plut. quoque Aristid. p. 325, F. Quibus autem πρὸς
Appar. Herod. Vol. V P Λεϊμνη-

Λειμνησον placet, Thucydides, cni Plataeensis
 Λacon Λειμνησ L. 3. 12, fortasse huius filius,
 aderit. Adeo iterum anceps viri titulus, conf.
 c. 63. Wessl.

μελειν) μελλειν vitiose Arch. Ask.
 χειρι) χειρ, Pass. Ask

ad Cap. LXXIII.

εκ δημο) Abest εκ Arch. soli, nec praeter
 morem, delendumque censet Larcherius, ni le-
 gere mavis Εως δημο, ex consuetudine Herodo-
 tea. Post Δεκελειων δε comma Ald. Cam. I. II.

και της Δεκελειας) και non est in Arch. Vind.
 qui deinceps Δεκελειον cum Valla Vulgato ac-
 cessit Steph. Byz. in Δεκελεια. Post Δεκελειας
 colon, post οι δε comma Ald. Cam. I. II., quod
 non habent post Δεκελον.

εξηρησασαμενον) εξηγησασαμενον Ald. Cam. I. II.
 quod Wesseling. non annotavit. Comma post
 τας ante δη Ald. Cam. I. II.

Τιτακος) Harpocrat. Suidas, & Etymolog.
 in Τιτακιδαι, discordes in vocis tono, attinge-
 runt. Arch. dat δη τε κακος. Post αυτοχθων com-
 ma Ald. Cam. I. II.

απο τετς τε εργς &c.) εν Σπαρτη απο τετς
 τε εργς Arch. Vind. Pass. Ask post Σπαρτη
 comma Ald. Camer. I. II. idemque post γενο-
 μενον.

σινομενων) σινεομενων Arch.

απεχεσθαι) αποσχεσθαι Vind. satis bene. Post
 απεχεσθαι colon Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. LXXIV.

βαλεσκετο) βαλεσκετο Vind. post πολεμοισι
abest comma Ald. Cam. I, II. nec habent post
επιπιπτοντες, inserunt post ταξις punctumque
ponunt post δυνατατο.

επιπιπτοντες) Improbatur, censeturque Pa-
vio Reiskioque επιπιπτοντες, εσπιπτοντες, εμ-
πιπτοντες ad rem opportunius. Eadem illis vo-
luntas Scriptori si sedisset, abiisset eas in partes:
suum maluit, utique, etsi diversiore intuitu, ac-
commodatum. *Wesseling.*

δεδοκτο) εδεδοκτο Vind. Arch.

αμφισβατων) Med. Pass. Ask. Alii αμφισβη-
των, ut Paris. A. B. Arch. Vind. Ald. Vide Suid.
in v. & supra L. IV 14.

αιε) Ald. Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Brit.,
αιε editorum incuria negligebatur. Post περι-
θεσης comma Ald. Camer. I, II. idemque post
ατρεμιζσης.

αγκυραν) επισημον αγκυραν Arch. Vind. Val-
la. Laudo Arch. Vallamque, verissimum εφορε
επισημον αγκυραν iudicans. Convenit apprime
narrationi & Graeciae consuetudini, qua Laco
επι της ασπιδος μυϊαν εχων επισημον in Plut. T. 2.
p. 234. C. Neque obtrudo tamen, ne interpre-
tamentum, si cui tale absque causa videatur,
inulcasse perhibear. *Wessl.* Recepit επισημον
Larcherius & Degen.

ad Cap. LXXV.

Ευρυβατην) Ευρυβιαδην Arch. Vind. Valla,
mendose, verior hominis titulus lib. 6. 92. & in
Pausan. I. 29. *Wessl.* Qui dedit *Eurybiadem*, Val-
P 2 la

la reperit in suo cod. quod Galeus obulit ex Arch. Ευρυβιαδην. Hic vulgatum nomen Ευρυβατην ipse satis tuebitur Herod. VI c 92. ubi Argivus Ευρυβατης, fer victor certamine singulari, ὑπο τε τεταρτη. ΣαΦα εος τε Δεκελειως αποθιησκει. Herodoto concinit Pausan. I. p. 71. *Valkenar.*

προκλητιος) προβησιος Arch. Post τετρων comma Ald Cam. I. II. in queis nullum comma post κατελαβε.

Δεαγρω) Μελεαγρω Arch., in Vallae Latini *Leargo.*

Δατω) Citavit Steph Byz. Musae numerum prave edens in voc.

μαχεομενον) deest Arch.

ad Cap. LXXVI.

κατεσρωντο) Pollux cum Jungermanni nota IX. 153.

Φαρανδατεος) Φαρναδατεος margo Steph. Arch. Vind. Valla. Post καυ αυτη comma Ald. Cam. I. II.

και αμφιπολοι) Articulum in his male omisum restituerunt Reiskius & Koenius, και αι αμφιπολοι. *Valken.* Reiskio adsentitur *Wessel.*

των παρεσσεων) Med. Pass. Ask. Arch. Brit. Valla, alii cum Aldo εκ των.

Φοιησι εοντας) Φεινησι Arch. εοντας abest ab Med. Pass. Ask. Comma post εξεπισαμενη, colon post ταδε Ald. Cam. I. II.

λυσαι με) ρυσαι Arch. Vind. quibus ferme obtempero. Eum in modum lib. 5. 49 προς θεων των Ελληνων ρυσασθαι Ιωνας εκ της δελασυνης & 9. 89. πρετεριπε αυτε ρυσασθαι ανδρας Ελληνας

γας εκ δελουνης: tum in Epigr. ap. Arist. T. 3: p. 648. Ἐλαδὲ παταν — ρυσσάμενοι Δελουνας. Quae quidem ad verbi usum, ad vulgatum autem, in simili negotio usitatum, praeiudicio damnandum minime. Wesseling. Post ἀνήτες τρεῖς comma, nullum post ἀπολετας, sed post τες, & δαιμονων, habent Ald. Cam. I. II., in quibus & comma post γενος μεν, colon post κῆη.

Θυγατρὲ δε) abest δε Ald. Cam. I. II. in quibus & comma post Ηγετοριδεω, idemque post ο δε.

ἀμειβεταὶ τριτῇ) ἀμειβετο ὡδε Arch. Vind, prius Ald & Paris. A. cum Brit. Vulgarum ex Med. Pass. Ask. & Paris. B. Post θαρτεῖ colon Ald. Cam. I. II.

τῶτω) τῶτα Arch. & statim καὶ eis cum Vind.

κενὴς τῆς χώρας οἰκημένων) οἰκημένων Pass. Arch. Vind. Ask. Brit. ora Steph. olim οἰκομένων, & κεῖνης ex Ald. κενὴς Arch. Vind.

ταῦτα δὲ εἶπας) ταῦτα εἶπας Arch. Vind. Post παρέσσι colon Ald. Cam. I. II., in quibus commata post ὑπερον δε, post Αἰγίαν, & post ες τὴν.

ad Cap. LXXVII.

ἐπ' ἐξεργασμένοισι) ἐπεξεργασμένοισι iunctim Ald. & Vind. male. Vid. IV. 165. VIII. 94. coniecerat iam, quod edidimus, Golshag.

ὑπεροι) ὑπερον Arch. Vind. Pass. Post Λακεδαιμονίοι δε comma Ald. Cam. I. II. idem post οἱ δε, post Μαντινεῦσι, post ἔτοι.

τα κατὰ) τα omittit Arch. commata post Μαντινεας μεν & post Ηλεις Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXVIII.

Post Αιγινήτεων comma, quod non habent post Πυθεω Ald. Cam. I. II.

τα πρώτα Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Paris B. C., edebatur ex Ald. τα πρώτα Φερων. Saltem dictionis corruptores τα πρώτα Φερομενος, ut postulat mos, elegissent. Dio Cass. lib. 40. p. 136. de Suella Britanno sive Cassivelano, τον των τα πρώτα εν τη ιησω δυιατων Φερομενον, Aelian. Anim. XIII. 17, autopias ex thynporum genere, ρωμην τε και αλκην τα πρώτα Φεροιτο αν. — Resecui importium & ab schedis Gronovioque proscriptum, Φερων. Conf. lib 6, 100. & praeter ceteros Ti. Hemsterh. in Luciani Tim. c. 35. & Xenoph. Ephes. Miscell. Observ. Vol. V. p. 30. *Wessel.* Si codd. etiam alijs abest Φερων, non repertum in Med, *vir inter Aeginetas princeps* hic dictus videbitur Αιγινήτεων τα πρώτα: quam sermonis elegantiam his etiam usus Herodoti pertractavit vir summus ad Lucian. T. I. p. 147. Pro Φερων si qui codd. darent Φερομενος, Lampon censeretur dictus Αιγινήτεων τα πρώτα Φερομενος, ut Hermotinum scribit Φερομενον & τα δευτερα των ευνεχων παρα βασιλει, VIII. c. 101. quod commodum excitat Gronov. Dicitur quis τα πρώτα & τα δευτερα Φερεσθαι, non Φερειν. Lucian. T. 2. p. 115. οί αμφ' Αριζιππον τε και Επικερρον τα πρώτα παρ' αυτοις εφεροντο: dedisse videtur Eunapius in Jambl. p. 21, Ανατολιω τω μετα Πορφυριον τα δευτερα Φερομενω. Moschus Eid. III. 57. μη δευτερα σειο Φερεται. Callim. H. in Del. v. 4. Δηλος δ' εδελος τα πρώτα Φερεσθαι Εκ Μασεων. *Valken.*

ὅς ανοςιωτατον) Quid? si legas ὅς αν ὀσιωτα-
τον. Nam consilium eius, tantum abest, ut in-
fandissimum dici iure queat, ut nihil aequius
videri possit. Goldhag.

ιερο) ιερο Arch. Vind.

ταδε) Med. Pass. Vind. Ask. Brit. Ald. in
quo colon post vocem, deerat editorum so-
cordia ταδε. Comma post μεγαθος τε, post ΕΛ-
λων & των Ald. Cam. I. II.

ποιεων) ποιειν Ask. Brit. Vidi ad marginem
Aldinae docti viri manu, μη ὑπαρχων — ποιειν,
quorum ultimum in Ask.; sed eius opera super-
vacua, Noster lib. VII. 8, 2. οἱ γε εμε και πατρεα
τον εμον ὑπερξαν αδικα ποιουντες. quibus compa-
ria Vaken. ad Eurip. Phoen. p. 533. conduxit
plurima. Wesseling. Comma post κεφαλην Ald.
Cam. I. II.

ανεσαυρωσαν) εσαυρωσαν Arch. Vind. com-
ma post τω ante συ Ald. Cam. I. II. idemque
post εξεις.

υπο παντων Σπαρτιητεων) Pass. Ask. Arch.
Vind. sine articulo των, quos amplector. Σπαρ-
τιητεων πανταν. αυτις δε Ald. Cam. I. II. in qui-
bus colon post ταδε.

ad Cap. LXXIX.

Colon post τοισδε Ald. Cam. I. II. comma
in his post ευνοειν τε.

αγαμαι) αμα και Brit. absurde. comma post
πατην Ald. Cam. I. II. in his colon post ακου-
σθαι, comma post τα, & post ποιειν, punctum
post Ελλσι.

και εκεινοισι) Pass. Ask., alii cum Ald. κα-
κεινοισι. post αρεσκειται punctum, nullumque
com-

comma post μοι & post τω Ald. Camer. I. II.

Comma post τετιμωρησθαι in iisd. τῶνδε) τησι τῶνδε Pass. Ask. Vind. & Steph. ora, quod aliorum arbitrio relinquitur a *Wesfeling*.

οἱ ἄλλοι οἱ ἐν) οἱ ἐν Θερμοπυλῃσι τελευτήσαντες Arch.

ετι) deest Arch.

εμοιγε) ἐμε, μητε συμβεβηυσης, Arch. Vind. quorum ultimum & Pass. Ask.

τεισθι) ισθι τε Arch. Pass. Ask.

ad Cap. LXXX.

Abeſt comma post ποιησαμενος Ald. Camer. I. II.

εκελευε) εκελευσε Arch. Vind. Comma post χρυσῶ Ald. Cam. I. II.

Post επιχρυσες comma, post επαργυρες punctum Ald. Cam. I. II., in quibus comma post καὶ φιάλας τε, & post εκπωματα colon. καὶ ante φιάλας desideratur in Pass. Ask.

Colon post εὕρισκον. Ald. Cam. I. II.

ενεοικτες) εοντες Pass. Ask. comma post χρυσειοι τε Ald. Cam. I. II.

ψελια τε) Arch. Pass., antea ψελια. Vid. lib. 3. 20. 4. 168. post τε comma Ald. Camer. I. II.

ακιννακεας) Arch. quomodo saepissime: in Ald. & aliis ακιννακας, comma post χρυσεας Ald. Cam. I. II.

εγενετο εδεις) εγενετο εδε εις Arch. Vind. post εδεις punctum Ald. Cam. I. II. in his comma post

post κλεπτοντες, punctum post ειλωτες, colon
post εγενοντο, abest comma post χρυσον.
ειλωτων) ειλωτων. Ask.

ad Cap. LXXXI.

οφιος) Arch. Vind. Ask. οφως antea. post
βαμβ comma Ald. Camer. I. II. itemque post
ανεθηκαν.

εξεγενετο) εγενετο Arch. Vind., fortasse ve-
rius comma post vocem Ald. Cam. I. II. idem-
que post διαμεροντο. post εκατοι, & post των,
punctumque post εσαν. comma post χρηματα τε,
colon post εδαμων.

τε και εδοθη) tria ista omittit Arch. comma
post τε, punctum post εδοθη Ald. Camer. I. II.,
in quibus cola post γυναikes &c. commaque post
αυτως.

ταλαιτα) An legendum αμαξας an αρματα?
Goldbag. sed sine necessitate.

τα αλλα) Arch. & Vind. loco Aldini τ'
αλλα.

ad Cap. LXXXII.

κατασκευην) παρασκευην & iterum, Athen.
haec describens & multa mutans L. IV. 6. p. 138.

παραπετασμασι) πετασμασι. Ask. tum κα-
τασκευασμενην Vind.

αρτοκοπης) αρτοποιης Athen. quae duo saepe
permutantur in codd. Ut apud Herod. alibi
quoque iunguntur αρτοκοποι & οψοποιοι multa
notantur ad Th. Mag. in Αρτοκοπος dubium, quid
scripserit Plat. T. II. p. 401. E. Valkenar. Post αρ-
τοκοπης comma Ald. Cam. I. II. idemque post
κατα ταυτα, post χρυσας & αργυρας.

ευ ερωμενας &c.) Absunt septem hae voces Arch. & Ald.; ευ defit & Athen.

γελῶτι) γελῶτα Arch.

τῆς ἐαυτῆς δεικνους) τοῖς ἐαυτῆς διακονοῖς Athen. Comma post γελασάντα Ald. Cam. I. II. quod post Παύσανην abest.

ες ἐκτέρην) Non legitur es in Arch. Vind., in Athen. ἐκτέρη των δειπνων. Post παρασκευην punctum Ald. Cam. I. II.

τῆδε τῆς Μηδῶν) Defit Arch., qui Μηδὲ ἡγεμονος, quorum postremum in Pass. Ask. Vind. Athen. ora Steph. & Valla. Antea βασιλῆος ex Aldo. Placeret τῆς Μηδὲ ἡγεμονος ex Arch. modo plures iuberent libri. Alterum dubio caret. *Wesseling.*

οἰζυρην) ταλαιπωρον Athen. de scholio & supra ὡς ἡμᾶς. Post Εἰληνων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIII.

μετὰ ταῦτα) Negliguntur haec duo ab Askew. nulla causa; vid. c. 84. & L. VII. 33. Post χερσὶ comma Ald. Camer. I. II.

ἐπὶ τέτρωτον) Hoc paullo impeditius & salebrosius. Si esset ἐφάνη δὲ καὶ τοδὲ ὑπερὸν ἐπὶ τέτρωτον — tum postea demum, nudatis carne cadaveribus, apparuisse τοδὲ, sive id, quod de cranio sine sutura & de maxilla proditur, sententia declararet. Et sic doctiss. Abresch. *Wessel.* quocum *Larcher.* iure optimo sensit. Post σαρκὸς punctum Ald. Camer. I. II. quae post χάρον comma habent.

δαφην) Indicavit Pollux II. 37.

ανα) Med Pass Ask. Paris A., alii cum Ald. επανω. comma post τε οδοντας. Ald. Camer. I. II.

της γομφίης) Abest της Pass. Brit. Arch.

ad Cap. LXXXIV.

Επει τε δε) επει δε Vind. επι δε Arch.

δευτερη) non est in Ask.

ηφανισο Med. Pass. Ask. Arch. Vind. antea cum Ald. ηφανισαι.

υπο τευ) Arch. Vind. υπ' οτευ Pass. Ask. Brit. υπ' οτευ Ald. denique ανθρωπω Arch., placuerunt priores, Vid. lib. 6 5.

ειπα) ειπειν Arch. Pass. Ask. supra quoque. Post εργον punctum Ald. Cam. I. II.

Post υπελομενος τε comma Ald. Cam. I. II. υπονομενος Arch.

φατιν) φατις Arch. & Διονυσιοφανης cum Valla; antea cum Ald. Διονυσιοφανης. Post Εφεσιος abest comma Ald. Cam. I. II., in quibus comma post ο μεν.

ad Cap. LXXXV.

διελοντο) διελαιτο Arch. Vind. mox εθαψαν Ask. post εωϋτων abest comma Ald. Camer. I. II. habent comina post Λακεδαιμονιοι μεν, colon post θηκας.

της ιρεας) Suum etiam in expeditionibus habebant μαντιν, qui per extispicinam Deorum mentem scrutaretur; sed nusquam alibi, opinor, in historia Graeca Spartiatae memorantur ιρεας, sacerdotes, qui praeliis interfuerint. Visus mihi semper est Herod. aliam hic primitus vocem posuisse; sed quaecumque illa fuerit, mihi quidem non liquet. Memoratur in Glossar. Herod. Εισην quibus alibi nusquam locus est in Musis, hic Grammaticum legisse suspicabar in suo cod.

ιρεας-

ἱρηνος & paullo post ἱρηνες. Coniecturam memorare dignatus est Westeling in Diss. Herod. p. 206, & removit difficultatem, quae opponi posset. Neutrum fortasse, nec ἱρηνος, neque ἱρηνες, sed scripsisse potius alicui videbitur Herod. ἱππηνος, & οἱ ἱππηνες, quia distinguuntur a ceteris Spartiatis, Nostro autem memorantur Vill. c. 124. τῶνκοιοι Σπαρτιητῶν λογαδες, — οἵπερ ἱππηνες καλεῖσθαι. Valkenar. Acquiesco in elegantissima Valkenarii, ἱρηνος sine εἱρηνος corrigentis, conjectura, eoque promtius, quod λέξεων Herodotus collector vocem hic invenisse videatur. Eadem mens Pavius sic commentanti: Locus est depravatus & sacerdotem requirit, qui thure & ossa piationem faciat; quod certe officio ego nunc fungor hic, qui inter Divae Criticae sacerdotes fortasse locum aliquem mereri possum. Scribe, & scribe emendatione certissima, εὐθα μὲν τῆς εἱρηνος εἰσαψαν. — & similiter statim post, εὐ μὲν — εἶσαν οἱ εἱρηνες. Plutarch. audiendus est in vita Lycurgi p. 50. D quo nemo melius εἱρηνος nobis depinxit: Εἱρηνος δὲ καλεῖται, τῆς ἑτοῦς ἡδὴ δευτέρου ἐκ παίδων γεγονοτάς. — ἑτοῦς ἐν ὃ εἰρήν, εἰκοσι εἰτη γεγονώς, ἀρχαί τῶν ὑποτεταγμένων ἐν ταῖς μάχαις. — Quid censes? quidquamne certius aut accommodatius? Εἱρηνες erant ordinum ductores, hos in uno tumultu tumularunt una cum quatuor illis praestantissimis Heroibus Quae, quantumvis pluscula, placuit describere, ut confidentiae & dictionis genus viri juvenis, nam admodum adolescentis sunt, in obscuro ne maneret. Wessel. εἱρηνος quoque probavit recepitque Larcherius, sequente Degenio.

καὶ Ποσειδωνιος) defit καὶ Arch. Vind. Commata post ταν, post Ποσειδωνιος, post -σαν, & Φιλοκυων τε Ald. Cam. I. II. in iisdem colon post ἴρεις, punctum post Σπαρτηται.

ἔτοι μὲν ἔτω) ἔτω μὲν ἔτοι εἰσαφθεν Arch. Valla.

εἰσαπτον) Med. Pass. Ask., ceteri εἰσαψαν interferunt, neque illi perperam.

παντας ὧλεας καὶ) tria haec non legit Arch. Post Μεγαρείες τε, & post δὴ παντῶν commata Ald. Cam. I. II. idemque post αἰῶν.

τῶν δὴ αἰῶν — ταφῶν) Haec decem neglecti socors Arch. scriba: Plutarch. Malign. p. 872. F. descripsit. Post τέτρες δὴ abest comma Ald. Cam. I. II. neque habent post πυνθανομαι. Ablegatam hinc longissime cupiunt voculam, ὥς, sicuti & L. II. 8, nullo iure, uti admonitum ibi. Wessel.

ἐπαισχυνομενους) αἰσχυνομενους Plut. ἐπαισχυνομενους Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. ἀπαισχυνομενους Med. Pass. Ask. quod recipi non debuerat a Gronovio, sanequam intolerabile, atque Plutarcho multisque aliis damnatum. Attigit non absque censura Abresch Dilucid. Thucyd p. 6 Wessel. ἀπαισχ. non alibi repertum hinc etiam eiicietur, restituto Herodoteo ἐπαισχυνομενους. Valkenar.

τῇ ἀπεσοι) fortasse suo more scribendi posuerat τῇ ἀπεσοι vid supra notata P. 42 Valken. ἀπόσοι τῆς μάχης ἐγενοντο ἑκάστος Arch.

χωματα χῶσαι κεινὰ) Suidas in χωματα attigit. Tum κεινὰ Plut. Vind. Arch. Ask. Paris. B., olim ex Ald. κοινά. Multo plausibilis & veritati adfinis κεινὰ. Aliorum sepulcra caesorum cada-

cadavera habebant recondita, erantque adeo
 ταφοι πληρεις. Contra ea κενά vacua & inania,
 quae deinceps fuerunt aggesta, meraque adeo
 cenotaphia. Atque haec Scriptorem voluisse,
 res clamat, agnita a Galeo & D'Orvillio ad Cha-
 rit. p. 47. & quis in tanto codd. scriptorum
 consensu haesitaret? *Wesseling.*

εἵνεκα) εἵνεκεν Vind. Arch. Pass. Ask. levi
 discrimine. Post ταφος colon, post τὸν com-
 ma Ald. Camer. I. II. abest comma post μετα
 ταυτα.

Αἰγινητεων) των Αἰγινητεων Pass. Ask.

Κλεαδην) Αλεαδην Med. Ask. Pass. vicinia li-
 terarum A. & K. lapsi. Praeter alios contra ve-
 nit Plut. Malign. p. 873. A. ubi Κλεαδας ὁ Πλα-
 ταιευς. *Wessel.*

αυταν) Arch. Vind. Pass., rectius opinor;
 εἰωτων alii cum Ald. vid. VII. 5.

ad Cap. LXXXVI.

σφατευσθαι) Arch. Vind. Ask. Brit. Paris.
 A. B. Ald., quod pelli non oportuerat: σφατευσιν
 Med. Pass.

εξαίτεεν αυτεων) Quia mox sequitur, εν
 πρωτοις δε αυτεων, vere mihi Koenius corre-
 xisse videtur, εξαίτεεν ασεων της μηδισαντας·
 ασεων. Jonico flexu legitur infra c. 93. Idem vi-
 tium a viris doctis saepe sublatum, velut a Le-
 opardo Em. I. c. 16. Is. Vossio ad Melam II c.
 3. Jo. Pierfsono Verisim. p. 38. hic illic vete-
 rum scriptis etiam nunc inhaeret: in fragm.
 Orat. Isaci apud Dyionys. Hal. T. 2. p. 176, 28.
 scribendum: ὅτι ἡ μητηρ αση τε εἰσι, καὶ ὁ πατηρ
 &

& v. 39, ἣν ἔτοι ὁμολογεῖσιν ἀσὴν εἶναι, pro vulgatis αὐτὴ & αὐτὴν. In Epicharmi loco apud Diog. Laert. II. 16. procul omni dubio corrigendum: nihil mirum, ἀνδάνειν ἀσίοισιν ἀσῆς. Reliquit mendam Grotius in versu Moschionis, excerpt. e Stobaei Eclog. p. 147, αὐτὴ δ' ἐπυργώσαντο: urbes postulare sententiam Poetae unicuique patebit attendenti, atque adeo etiam reponendum, ἀσὴ δ' ἐπυργώσαντο, καὶ περισκεπεῖς ἔτευζαν οἴκους. Valkenar cui adsentimus. Post μηδισάντας punctum Ald. Cam. I. II.

ἀπο τῆς πόλιος — ἐξελῶσι) desiderantur ista sex in Arch.

Post ἀπικομενοι comma, idemque post σταῖνον Ald. Cam. I. II.

προσεβαλῶν) προσεβαλον Arch.

ad Cap. LXXXVII.

Abest comma post καὶ Ald. Cam. I. II.

σίνομενοι) σίνεομενοι Arch. Post ταδε punctum Ald. Cam. I. II., quibus abest comma post Ἑλλῆσι.

ἡ ἐξελῶσι) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Paris. Brit. Alii cum Ald. πρὶν ἡ.

αὐτοῖσι) non est in Arch.

πλεω) Omittit idem, qui & ἀναπλησῇ cum Med. Pass. Ask. Ceteri cum Aldo ἀνατλησῇ.

εἰ μὲν) ἦν Arch. Vind.

ἐξαιτεοντα) ἐξαιτεωντα Arch. Vind., haud quidem prave.

ε δὴ) ε δὲ Ask. Post παρεζόμεν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

Colon post αἵετος Ald. Cam. I. II.

αὐτος) non novit Arch. post ἀπαχθέντας comma Ald. Cam. I. II. idemque in his post αὐδρος, & τὸς, & post οἱ μὲν.

ἐπεποιθεσάν) ἐπεποιθεσᾶν διωσασθαι. Arch. Vind. prius etiam Edit. Genev. 168. ἐπιπεθεσάν Ald. Paris A. Brit. ἐπεποθεον Med. Pass. Ask. Divinationem Aem. Porto, audacter abs Genevensi editore insertam textui, veram schedae praestant. Itaque de Aldino & nupero ἐπεπυθεον, alibi invisitato commentabor nihil. Wessel.

τὴν συμμαχῶν) τὴν τῶν συμμαχῶν Ald. Camer. I. II. in iisdem post ἀπῆκε colon, & post Κορηθον comma.

γενομένα) Arch. Pass. Vind., commodius quam γινόμενα Ald. & aliorum.

ad Cap. LXXXIX.

ἐγινετο) ἐγενετο Arch. Vind. Ask.

ἐπὶ τέ) ἐπὶ τε ex errore typorum Ald. Camer. I. II.

ἀναιρωτευν) Ask. Vind. ἀναιρωτῶν Arch. Pass. in aliis ἀνηρωτευν. Post ὁ δὲ Ἀρταβραξος abest comma Ald. Cam. I. II.

ἐθέλει) ἐθέλει Arch. Vind. εἶπεν iidem & Pass. Ask.

αὐτος τε) αὐτός τε Ask. post ἀπολεσθαι comma Ald. Cam. I. II.

οἶετο) ὡἰετο Pass. Ask. Brit. post ταδε punctum Ald. Cam. I. II., sed nullum comma post ἐγὼ μὲν.

κατὰ τὴν ταχιστὴν) κατὰ ταχιστὰ Arch. κατὰ ταχιστὴν Pass. Ask, τὴν Arch. ἔλῶν, uti Med. Pass.

Paſſ. Vind., ελθων Ask. Brit. ελθειν Ald. Laudatore Gronovio recte hoc ελων es gloria-
tur. εξ οτε βασιλευς Καμβυσης ηλασε es Αιγυπτον
L. III. 63. Weſſel. poſt Θρηικην colon Ald. Ca-
mer. I. II. abeſt comma poſt εχω.

Poſt Μαρθονιος abeſt comma Ald. Cam. I. II.
quod poſitum in his poſt αυτε

ετος κατα ποδας) ευθυσ κατα ποδας Herodo-
tum dediffe ſuſpicabatur Koenius, teſte Valke-
nario, quod nobis quoque perplacet.

εμευ) Med Paſſ. Ask., με, quod Arch. non
habet, alii cum Ald.

τατον και ξενιζετο) Med. Paſſ. Arch. Vind.
Ask., και deerat Ald. &c.

υμιν) ημιν Ald. Cam. I. II. in queis & com-
ma poſt ποιευσι.

Θρηικης) Θρηκης Arch. Ask. & iterum.

Θρηικων τε) τε non legitur in Ask. Paſſ.
Comma poſt συσαντας Ald. Cam. I. II.

αυτος) ετος Arch. Vind.

ad Cap. XC.

Poſt ημερης comma Cam. I. II. in quibus &
Edd. συνεκυρσε ex errore typographi. Vulgatum
habet Arch. Paſſ. Ask.

Μυκαλη) Μυκαλλη Arch. Mox επει γαρ δη
elegantanter Paſſ.

εκατεατο) κατεατο Paſſ. Ask. Brit. ſine aug-
mento. vid. lib. III. 144.

Θρασυκληος) ο Θρασυκλεος Arch. Vind. po-
ſterius & Ask. Poſt Περσεων comma Ald. Ca-
mer. I. II.

Θεομητορος) Θεομνητορος Arch. Θεομητορες
Med Ask. prave. vid. lib 8. 85. In ſuo cod.

Appar. Herod. Vol. V.

Q

Val-

Valla reperit Θεομνηστος. In Mēd Gronov. Θεομνηστος. Sed ut hic supra 8. 85. idem ille dicitur Θεομνητωρ, ubi narratur, quam ob causam Sami fuerit a Persis tyrannus constitutus *Valken.* Comma post sequens τοι Ald. Cam. I. II.

οι Πεσσα) duo ista non novit Ask. Post πολλα comma, post παντοια punctum Ald. Camer. I. II.

αποσητονται) Arch Ald. αποσητωνται alii. Ecce iterum negligētia specimen. Veritatem, quam sollertissimi viri, Aldus & Camerarius, tenuerunt, insecuti neglexerunt omnes. Tantumne molestiae eos inspicere? praesertim cum illam verbi formam res ipsa postularer. Eadem in proximis socordia. *Wesseling* Post υπομενεσαι punctum Ald. Cam. I. II.

υπομενωσι) Med. Pass. Ask Arch. Vind Ald. perperam postea υπομενωσι. Sequens αν negligit Arch.

νηας) νεας Arch. Vind. post εναι comma Ald. Cam. I. II.

προαγοιεν) προαγαγοιεν Arch. Vind. tum ετοιμοι εναι εν τησι νηυσι τησι id. & Pass.

ad Cap. XCI.

και κατα Abest και Arch. Ceterum *Eutychedei* supra & deinceps Valla, male. Commanul- lum post συντυχην Ald. Cam. I. II.

το ενομα neque hoc legit Arch. & Vind. Comma post ο δε Ald. Cam. I. II. quae colon post απε ponunt.

ωρητο) ορητο Arch. & Vind., non ωρη- το, ut plures.

Ηγη-

Ηγησιζατον) Ηγησιζατον Arch. Valla, ante Ηγησιζατς cum Ald. — Vid. L. VIII. 114. ubi Aristophanem Δεχς τον αιδρα, και τον ορνιτς θες stabilire τον Ηγησιζατον Arch. videtur. In hominis nomine, exercitus ductore, bonum omen erat. Wessel. Non, quod vulgatur, τον Ηγησιζατς, sed τον Ηγησιζατον Galeus exhibet ex Arch., neque aliter legit Valla. Hoc si Herod. adiecit, scripsisset potius, με iudice, δεκομαι οιανον τον Ηγησιζατον: velut omen accipio nomen Hegeſistrati: ut paullo post dicitur οιανον το ενομα ποιευμενος: in Plauti Pseud. II, IV. 22. χαρινον οιανον ποιω. Eurip. Phoen. 865. Οιανον εδεμην καλλιδικα τα τεφη. sed e vicinis notissimum forsan ab alia manu nomen fuit adiectum Hegeſistrati, ab Herodoto autem scriptum, δεκομαι τον οιανον, ω ξενη Σαμιε. Romanorum illud, accipio omen, sic solet Graecis simpliciter dici δεχομαι τον οιανον, sive τον ορνι: την κληδονα: το μαντευμα: το χρησθε: — Valken. Nos Arch. & Vallae Ηγησιζατον recipiendum duximus. Post Σαμιε punctum Ald. Cam. I, II. in his comma post πισιν.

οκως) lego ορκας, & post πισιν interpono πριν η. Neque tamen haec mutatio necessaria. Goldbag.

η μην) η μην & μη μην formulae iurandi affirmativae & negativae, pro quibus Jones η μεν & μη μεν, Gregorio Corinth. teste, usurpari solebant. Quare η μεν hic emendandum censuit Larcherius, librariis tribuens η μην.

προθυμς) Pass. Ask. Arch. Vind. ora Steph. Valla; προθυμς alii conf. c. 60.

ad Cap. XCII.

Post οἱ μὲν comma Ald Cam. I II.

πλεον) Med Pass Ask Arch. Vind. Valla;
ποιεῖν prius ex Ald. τὸν Ἡγησιπράτον non hic no-
runt Arch. Vind. Valla. Post ποιεύμενον colon
Ald. Cam. I. II. sed nullum in his comma post
Ἑλληνες.

ἐν Ἰωνίῳ) Ἰονικῶ Arch. Valla. τῷ Ἰωνίῳ Ald
Cam. I. II. quod rectum putamus.

ad Cap. XCIII.

Τετῶ) Τε Arch. Vind. quod non aspernor.

ἐσι ἐν τη) Artigit haec Eustath. ad Hom.
p. 1717. 44. Post ταύτη comma. post πρεβχτα
colon, post τα comma Ald Cam. I. II. quae
punctum post ποταμοὶ ponunt.

Λακμαιος) Λακμωνος Arch.

Ωρικον) Spectavit Eustath. ad Dionys. v. 389.
Post ἀνδρες comma Ald. Cam. I. II.

γὰρ) τε Arch. Post ταυτα abest comma
Ald. Camer. I. II. in quibus colon post τινος
απο) deest in Brit. Post ἀραιρημενος comma
Ald. Camer. I. II.

την Φυλακην) Omittunt Pass. Ask.

ἐπησέ) ἐπῆσε Ask. ἐπείσσε Arch. quod ex
Reuchliniana ortum videtur pronunciatione.

ἐφραζε) ἐφραζε Arch. & mox εἰω loco
ἐν νοῶ.

ἀλλ' ὥς) ὥς δὲ ἐπυθοντο Arch.

ὑπο δικάσηριον) Med. Pass. Ask. Arch. Vind.
Parif. B. Alii cum Aldo ἐς τὸ δικάσηριον. Aliis
passim dicitur ὑπαγεν εἰς δίκην & εἰς δικάσηριον.
ut hic olim legebatur ἐς τὸ δικάσηριον: optimo
tamen consilio Gronov. ex Med. cod. reposuit
ὑπὲρ

ὑπο δικάστηριον quippe Herodoteum: ὑπο δικάστηριον ὑπαχθεῖς exstat lib. VI. 72, & ὑπο reperitur in eadem locutione VI. c. 81, 108, & 136. ubi Xanthippus Miltiadem θανάτῃ ὑπαπαγών ὑπο τον δῆμον ἐδίωκε. Pro ἀπηγόν scribendum ὑπηγόν θανάτῃ in Xenoph. Hellen. V. p. 333 27. *Valkenar.* post κατεκρινάν abest comma Ald. *Cammer.* I. II.

κατακοιμισαντα) Consentiant scripta exemplaria, atque iterum proxime. Rectius tamen cum Reiskio κατακοιμισαντες την Φυλακην id enim, ubi vigiliae dormiendo transmittuntur, suum sibi locum capeffit. Aelian. de Animal. III. 13. Grues ὑπερ τῇ μὴ κατακοιμισαί την Φυλακην, ἵσασι μὲν ἀσκολιαζεσθαι, ne vigiliae tempus edormiant, alternis pedibus nituntur, & L. I. 15. προτιμότερον τροφῆς καὶ περισυτερον το μὴ κατακοιμισαί την Φυλακην. Quod alibi την Φερεαν & κατανυσαζεν scribit. His autem prope vicinum ὑπαγαγόντες μὲν ὑπο δικάστηριον Herodotei moris est. Alii aliter, de quibus Ruhnkenius ad Timaei Lex. p. 188. *Wesseling.* Qui somno sopitus ovium neglexerat custodiam eleganter dicitur κατακοιμισας την Φυλακην nam pro κατακοιμισαντος recte mihi rescripsisse Reiskius videtur, καὶ κοτε αὐτῇ κατακοιμισαντος την Φυλακην, & deinceps, ὡς την Φυλακην κατακοιμισαντα idem illud vel hinc sumtum, vel ex ipso Hecataeo praebebat Aelianus de N. Anim XIII. 22. *Valken.*

καρπον) Praeteriit hanc vocem Arch., sed adi III 65. Idem deinceps προβατα δὲ cum Vind. & Valla, qui pecora verterat, expresse, quod scriptus illi liber ostendebat. Consimile in Arch. & Vind. errorum P. Leopard. Emend VIII. 1.

& Palmerius iudicarunt, *Wesseling*. Post Δωδωνη comma Ald. Cam. I. II. in quibus post εγενετο colon.

εγενετο) Arch. & Vind., quod melius quam εγενετο Ald. & aliorum.

επειρωτευν) επειρωτων Ask Arch. επωρωτευ Ald. &c επειρωτευν correctio Reiskii postulat. *Wessel*. Post οι δε & εφραζον, commata Ald. Camer. I. II.

εκεινω) abest Arch. qui τιμωροντας prave, & δωσειν cum Pass. Commata post δωσι & των Ald. Cam. I. II. in his commata quoque post ταυτας & τας & post έληται, eademque post τοιαυτην & post την in iisdem.

ad Cap. XCIV.

ασεων) αων Ask ut supra. Post εποιουντο comma Ald. Cam. I. II.

ερωτεςν) Arch. Pass. Ask. Vind. Alii cum Ald. ηρωτεον. Abest comma post έλοιτο Ald. Cam. I. II. commata in his post δωσειν & των, sed nullum post είλετο, habent autem id post αγρες, & Απολλωνιη, itemque post την.

τη πολι) abest articulus Pass. Post πολι colon in Ald. Cam. I. II.

επηβολος) επιβολος Arch. Post εναι punctum Ald. Cam. I. II. Comma in his post και ο μεν & punctum post υπολαβοντες.

τοι) τε Arch. male. Colon post γενομενα, comma post ο μεν Ald. Cam. I. II. quae comma post ταυτα non ponunt, neque post λογον, sed habent post τα ante είλετο.

ενομασος) ονομασον Arch. post γενομαι colon Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. XCV.

δη ο) duo haec non leguntur in Arch.

αγοιτων) αγαγοντων Arch. Vind.

εργα) εργω Ask. επων την Ελλαδα. Graeciam obiens, Reiskius ex suspitione plantibili, si scripti codd. ad stipularentur. Valkenar. Quam cum Larcherio, vel sine codd. recipiendam censemus. Deiphonus enim nunquam, praeo conductus, contra Graecos vaticinasse videtur.

ad Cap. XCVI.

Post Σαμον colon Ald. Cam. I. II.

Καλαμισοισι) Λαμιοισιν Arch. Valla neglexit. — Alexis Samius, ap. Athen. Deipnos. XIII. c. 4. p. 572. F. Veneris hac in insula templum memorat, dictum εν Καλαμοις, unde iocum in insula fuisse patet, Καλαμοι appellatum. Ex quo Larcherius εν Καλαμοισι emendandum censuit, quam doctissimi Herodotei interpretis emendationem ad certitudinem quam proxime accedere putamus. Post οι μιν comma Ald. Camer. I. II. ορμησαμενοι Pass.

ες ναυμάχην) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Paris. B. Brit., antea ex Ald. ως ες ναυμ. Exterminavit Wessel. ως, alioqui haud intolerabile, addi quippe & omitti solitum c. 97, Codd. conspirante imperio: non item απεπλεον, ad sententiam necessarium. Poterat utique, si quid prae se incommodi ferret, ex cap. seq. επιπλεον lenissima fingi medicina. Geminum lib. 8. 74. ως ες την Πελοποννησον χρεων ειη αποπλῶεν Wessel. Omissam in Med. voculam ως, si praebent alii codd., sed non moverem, qua apussine haer-

ret: παρεσκευαζοντο ὡς ἐς ναυμαχίην· ut Xenoph. Hellen. II. p. 27. 33. πάντα παρασκευασαμενος ὡς ἐς ναυμαχίαν· p. 269. 4. ὡς ἐς πολιορκίαν παρασκευαζεν την πολιν· Thureyd. VI. 67. παρεσκευαζοντο ὡς ἐς μάχην· idem saepe dicitur ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. Valkenar.

νηας) νεας Arch. Ask., etiam superius. Post αλλας colon, post Φοινικων comma, idemque post σφι Ald. Cam. I. II.

απεπλεον) hoc verbum abest ab Med. Pass. Ask., comma abest Ald. Cam. I. II. conf. Wesselingii annotat. proxime praecedens.

Μυκαλη) Μυκαλλη Arch. semper. Comma post τε ante πληθος Ald. Cam. I. II.

πληθος) πληθεος Arch. μεν ην ἐξ Ald. Camer. I. II.

ὕπο τετον) Med. Vind. Pass. Ask. Arch. Paris. B., prius ἐπὶ. Post στρατον comma Ald. Camer. I. II.

οἱ τε ναυτικῃ στρατηγοί) Absunt quatuor haec Arch. qui perperam mox ἱερμα των.

ad Cap. XCVII.

Comma post βελευσαμενοι, colon post ανηγοντο Ald. Cam. I. II. in his comma post τη ante Δημητρος.

ἱρόν) ἐσιν ἱρόν Arch. Vind. Comma post το ante Φιλιππῶς Ald. Cam. I. II. nullum post ἰδρυσαστο, sed adest post Κοδρε.

ἐπισπομεις) επισπομενῃ Med. Pass. Ask. male, melius Eustath. ad Dionys. v. 821. citans.

κτισυν) Sic edit. Genev. 1618. Arch. Vind. Med. Pass. Ask., κτισην Ald. ἐπὶ τη Μιλητῃ κτισιν; velut Herodoteum, legitur apud Eustath. in

in Dionys. 823. qui sinceram nobis formam κτισιν servavit ad Hom. II τ. p. 1245. 40, quam illinc Herodoto iam restituit Portus: alia huius moduli supra prostant P. 42. Ad κτισιν accedit Hesychii Δωμητος, κατασκευη. Eidem Φραγος & σκεψις, εννρια apud Suidam αΦραγος sunt ασυνεσται. ad Hesych. quaedam notata sunt in αποδαγος. σωφρονιστος. miror, apud Platonem reperiri T. 2. p. 139. E. Valkenar.

και λιθων) και abest Arch., post λιθων comma Ald. Cam. I. II.

νικησοντας) νικησοντας επ' αμφοτερα. sic Ald. Arch. Vind. Paris. A. B. & priores editi, non item Valla, quam distinctionem Reiskius laudat, & praefert, nescio cur? Wessel. Post επιλεγομενοι γαρ comma Ald. Cam. I. II.

παρεσκευαδατο) παρεσκευαζοντο margo Steph. Arch. Vind. Pass. Ask.

ad Cap. XCVIII.

αποριη τε εχοντο) εν αποριη δε Arch. Vind. Praepositio, quam schedae offerunt, locum recipere poterit. Τελος Δαρειος τε εν αποριησι εχετο lib. 4. 131. Alibi tamen abest, vid. lib. 3. 129. Wessel. Post αποβαθρας comma Ald. Camer. I. II. idemque post και αλλα.

και αλλα) και τα αλλα Vind. Arch.

παρακεκριμενον) παρακεκρυμμενον Arch.

πρωτον μεν εν) Duas litteras male repetitas, legendumque suspicor πρωτον μεν τη νηι Valken.

εγχειμψας) Med Arch. Pass. Paris. B. εγχειμψας Ald. Ask. Paris. A. Vind. Brit. Nihil quidem interest εγχειμψας scribatur, an εγχειψας, prius tamen tamquam suavius posuisse videtur,

Q 5

ut

ut II. 60.; εγγχειψαντες την βαρυντη γη, ubi non variant codd. *Valken*. Contra se, tamquam in acie, codd. consistunt scripti; partis prioris εγγχειψας vinceret, si vetustatis ratio duceretur, quod antea lib. 2. 60. animadversum. *Wesseli*.

Post Ιωσι comma Ald. Cam. I. II. idemque post τα ante λεγω, & post των ante εγω.

συμμιςγωμεν) συμμιτγωμεν Arch. Vind.

παντων) desideratur in Arch.

ακυσας) επακυσας Pass & mox επακυσαντος

Arch. Vind. haud quidem prave. Comma post πρηγματος Ald. Cam. I. II.

επειτα) επει τε Arch.

ad Cap. XCIX.

δη ταδε) Med. Pass. Ask. Vind. Aberat δη. Post Ελληνες punctum Ald. Cam. I. II. comma in his post της ante ελαβον.

οι ξερξεωι. υπο ξερξεω Arch. Valla, quod Galeus inconsulte pro sincero habuit.

τας Αθηνας) Omittunt τας Pass. Ask. Comma post των Ald. Cam. I. II. omittunt comma post εχον.

ες κορυφας) ες τας Arch. Vind. Pass. Ask. post Ιωνων abest comma Ald. Cam. I. II.

τοιςι και κατεδοκων) Cuncta Persas cum spectent, de sermonis adfuerudine expectasses, της και κατεδοκων — επιλαβομενες quam etiam in sententiam Diodorus XI. 33. ac Polyaeus VII. 35 abierunt. Valla ad Jonas, res novas animo agitanter, adplicuit, quasi τοιςι και κατεδοκεε — quibus videbatur, sequacemque Pavium impetravit. Equidem Valkenario calculum adposuerim, mancam arburato structuram,

ram, ope quidem ingenii, ſed ob Mſſ. taciturnitatem dubia, ſanandam. Nullam vero νεοχμον αν τι hic eo colore & c. 103. fingi, quod νεοχμος ſemper in ſubſtantivis nominibus ponatur. Adeſſe mutaturo debuerat βασιλευς χωρας κρεων ο Μενοικεων νεοχμος, h. e. νεος, νεωσι καταſα-ſεις, ut Critici in Sophocl. Antig. V. 164. *Weſſeling*. Aliud quid requiri videtur, a quo pendant iſti dativi: forſan excidit vox ob praece-
dentis ſimilem terminationem. Dici, ni fallor, potuit, τοιſι και κατεδοκεον ενεον νεοχμον αν τι πειρειν δυναμιος επιλαβεινοιſι: quibus & ineſſe putabant, ut facultatem adepti nova molirentur. De Samiis & Mileſiis, quos ſibi ſuſpectos iuſſerint Perſae τα της Μυκαλης ακρα φυλαττειν ΠΟ-
lylaen. VII. c. 45. *Valken* cuius in ſententiam abi-
vit *Larcherius*, ſequentē *Degenio*.

γερρα γερα Arch. ſuo more, ſed pravo.
Poſt σφι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. C.

προσησαν) Med. Ask. Pariſ. B. προσησαν Ald.
Vind. Paſſ. Pariſ. A. Brit. προσησαν Arch. Com-
ma poſt σφι Ald. Cam. I. II.

Colon poſt παν Ald. Cam. I. II.

κοματωγης) Reſpexit Euſtath. Hom p.
1540. 25. Poſt ωδε colon Ald. Cam. I. II. in his
comma poſt πρηγματων & poſt Πλαταιηſι, item-
que poſt τρωματος, colon poſt κινδυνευειν.

της αυτης ημερης συμπιπτης) Inconcinna
& impedita videntur. Quid quaero ημερης συμ-
πιπτης & της αυτης in primis? Non equidem
obliſcor lib. 8. 15. συνεπιπτε δε ωτε ταις αυταις
ημεραις ταις ναυμαχιας γινεθαι ταυτας, ſed diſ-
con-

convenit, uti apparet. sicuti quod sequetur mox c. 100. Portus has verborum difficultates animadvertens ex arbitratu accessiones adiunxit, quae fastidium movent. Justior eiusdem admonitio, Vallam συμπιπτοντος, aut συμπεσοντος legisse videri: vertisse quippe; *et si tunc eodem die contigit utraque clades, ea, quae ad Plataeas &c.* Idemque ego ambabus amplector. Belle distincta της αυτης ημερης, συμπιπτοντος τε τε — και τε εν Μ. μελλοντος εσθδαι τραματος, Φημη τοις — decurrent, atque ad Plataeas acceptam & ad Myealem futuram Persarum cladem, utramque eodem die iungent. Qua loci in medela, sive malis coniectura, suffragatores viros doctiss. *Pavium & Reiskium* produco. Res autem ipsa suadet, neque Diodor. lib. XI. 35. aut Polyen. lib. I. 33. infitiantur, Leotychidae in sparso de parata ad Plataeas victoria rumore imperatorem eminuissse fraudem. *Wesseling.* Recepit emendationem hanc verissimam *Larcher.* & sequutus est *Deginius.*

ad Cap. Cl.

Διμητριον εγενετο) Arch. Vind. Pass. Ask. in Ald. & aliis εγενετο, quod importunum delet *Wesseling* & Valkenario quoque vocula & ex syllaba videtur praecedente nata, & delenda cum Reiskio & Koenio.

ερηται) ερητο Brit. post εσθδαι colon Ald. Cam. I. II.

Post Πλαταιησι comma Ald. Cam. I. II. Πλαταιη Arch. πρωι Ald. Cam. I. II.

εγενετο) Ask. rectius, antea εγινετο cum Ald.

πειν

πριν την) πριν η Arch. Vind nec necessario,
nec male. Abest comma post Έλληνων Ald.
Camer. l. II. itemque post Έλληνες & βαρ-
βαροι, post ησοι & post Έλλησποντος.

ad Cap. CII.

Comma post Αθηναίοις Ald Cam. I. II. Vir
doctus; aut προσεχώς legendum, aut delendum est
τεταγμένοις. Nimis pro imperio Amo lenia
in adfectis remedia, si qua opus. Tale hic nihil:
omnia enim Herodotei moris, & obvia - Wessl.

κς) Med Pass. Ask. Arch. Vind. ante ex
Ald. κατά των. κς ex schedis bene Gronov. Μα-
λιστα κς lib. VII. 21. & consimilia non latent.
Wessl. Comma post αἰγιαλον τε, & post χα-
ραδην, itemque post περιήσαν Ald. Cam. I. II.

κερεῖ) Med Pass. Ask., κεραῖ Ald. Vind. Arch.
Brit.

ορθια ην τα γερεα) ορθια & γερεα Arch.

των προσεχων) των non est in Arch.

γενοιτο) γενηται Arch. Ask Pass. Vind mar-
go Steph. Post εργον comma Ald. Cam. I. II.

γαρ τα) δε τα Arch Vind Post γερεα com-
ma Ald. Cam. I. II. idemque post οι δε, post
Αθηναίοι δε, post Κορινθιοι & Σικυωνιοι.

ετοι) ετω Brit. Pass. Ask. Steph. ora, satis
tolerabile, tum οι επεξης Arch Vind. bene. hinc
articulus, qui aberat Ald. & Edd.

συνεσεπιπτον) Pass. συνετεπιπτον Med Paris.
B, συνεπιπτον Arch. Vind. Ask. Brit. Ald. Quod
praebuit Med. Cod, aliis etiam usitato more
scribendi posuerat Herod. sive συνεσεπιπτον es
το τεχος ut III. 78. οι συνεπιπτετι, nempe es τον
ανδρωνα. plura dedit Abresch. in Dilucid. Thu-
cyd.

cyd. p. 656. Hic ante vulgatum το in eundem sensum reperitur apud Polyaen. II. c. 35. οἱ δὲ κατοπιν ἐπομένοι συμπεσόντες τῆς πολέως ἐκρατήσαν· III. 9. 45. συνηκολέθησεν αὐτοῖς καὶ συνεπέσεν εἰς τὴν πόλιν· VI. 1. 2. εἰσέδραμε πρὸς τὴν μητέρα, δι duo tresve, αὐτῷ συνεπέσον· hic συνεσεπέσον Casaubon., primo loco συνεσεπέσοντες, corrigebat Koenius. *Valken.*

καὶ το τεῖχος) Vind. Med. Ask. Pass. καὶ ab- erat Ald. &c.

κατ' ὀλίγας) κατ' ὀλίγον Arch., κατὰ λόγους Pass. Comma post Περσικῶν, Ald. Camer. I. II. idemque post Ἀρταύτης μὲν.

Ἰσχυίτης) Med. Pass. Ask Arch. Valla. Ἰσχυίτης alii cum Ald. Redit ad lib. 8. 130. Pun- ctum post ἀποφύγας Ald. Camer. I. II. comma in his post μαχομένοι.

ad Cap. CIII.

Post αὐτῶν abest comma Ald. Cam. I. II. τῶν Ἑλλήνων) non habet Arch. neque Vind. Comma post ἄλλοι τε Ald. Cam. I. II. *Perilaus* in Vallae Latinis ex Περιλῆως.

τῶν δὲ) Arch. Vind. verius: alii τῶν τε. Post στρατευόμενοι nullum comma Ald. Cam. I. II.

εὐόντες τε εν) Arch. Vind. cum Pass. Ask, quod placuit, εὐεόντες praeterea Ask. τε non habet Ald. &c.

ἑτεραλκῆα) ὑπεραλκῆα Arch. Vind. & ἡδυνεα- το. Nequidquam codd. quidam innovant. Ver- titur *pertinacior*. Praeferrem, Stephano moni- tore, in alteram partem inclinantem, qualis Ἀρη- ετεραλκῆς sive νικοφορός, uti Schol. Aeschyl. Pers.

956. Sed relege observata eruditissimi viri ad VIII. 11. *Wessel.*

ad Cap. CIV.

Μιλησίοισι) Μιλησιοι Arch.

προσεταιρακτο μεν των Περσεων) Superius c.

98. Persae τας διόδους — προστασσει τοις Μιλησίοις φυλασσειν. Ergo προς των Περσεων, nisi ex composito verbo pendere iubeas, praestiterit. Namque διόδους Περσεων quis iunxerit? *Wessel.*

εινεκα, εις εκε Ask. Arch.

ηγεμονας) ηγεμονα margo Steph.

τω στρατοπεδω) εν τω Arch Vind.

τηναντιον) το εναντιον iidem.

αι δη εφεροι) αι διεφερον Pass. Arch. ortum

ex pronunciatione Reuchliniana.

ad Cap. CV.

Post Αθηναίοι punctum Ald. Cam: I. II.

Ευθυος) Ευθυος Med Pass. Εσθυος Ask. Ευθυος Arch. Valla, & vere: Ευθυος Ald. Paris. A B. Licuit semper in ambiguis, a forte fortuna oblatum arripere. Ευθυος, sed obscuri hominis, meminit Aristot. rhetor. II. 19. p.

92. Δεινον ειναι, inquit Socrates, ει ο μεν Ευθυος εμαθεν, αυτος τε μη δυνηται ευρειν. Neque ignotus Ευθυος ex veteri responso, Ευθυος περαι μοιριδιω θανατω i. e. Cicerone interpretante, Euthynous poritum, fatorum numine, letho Disp. Tusc. I 49 Hermolycum παγκρατιασην non Pausan. lib. I. 23. ignorat. *Wesseling.* Post Αθηναίοις τε comma, post Γραικω colon, post Κορηθιο comina, idemque post Τροιζηνιοι Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. CVI.

Commata post τὰς μὲν & τὰς δὲ Ald. Camer. I. II.

ἰηας) νεας Arch. Ask. Vind., facpius. Post αἰγιαλον punctum Ald. Cam. I. II. comma habent post τειχος.

ὀπη) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. antea ὀποι. Dederunt plures manu exarati ὀπη L. V. 87. pessum absque causa a Gronovio datum. Wessl.

κατοικισαί) Med. Pass. in ceteris κατοικησαι. Comma post τῆς Ald. Cam. I. II. Justum κατοικισαί iudicat Wesseling. recte.

ἀπειναί) Arch. Vind. recte, non ἀφειναι uti Ald. Post προκατησαι comma Ald. Cam. I. II.

εχον) εχον Pass. Arch. Ask. Quid hoc neutrum? an scribendum εχοντας? Nequaquam. εχον pro εχον imperfect. Jon. Goldbag.

ἐν τελεῖ εἰσι) Med. Ask. Pass. Arch. Vind., antea ἐν τελεσι, comma post εἰσι Ald. Cam. I. II. Nemo de scripturae veritate dubitabit in posterum. Οἱ ἐν τελει qui in Magistratu sunt. Sic lib. 3. 18. τιθεναί τὰ κρεα τῆς ἐν τελει ἑκάστης εἰστας, singulos civium magistratus. Ismene in Soph. Antig. 66. τοῖς ἐν τελει βιβῶσι πεισομαι, & Philoct. 384. ἐκ αὐτιῶμαι κεινον ὥς τῆς ἐν τελει. Sed abstinco. Vide tamen Schol. ad Gregor. Naz. Stelit. I. p. 13. Wessl. Scripsisse videtur, ut est in Med. cod. Πελοπον, γησιῶν μὲν τοῖσι ἐν τελεῖ εἰσι, Principibus civitatum Peloponnesi. In editione Gronovii memorati magistratus Peloponnesiis nulli fuerunt: magistratus Lacedaemoniorum Vallae nitentur verbis Schol. Thucyd. p. 40. 97., quibus etiam plus semel abusus

usus est Meursius; vere monuit Dukerus, non Lacedaemoniorum tantum, sed & aliorum magistratus τελη fuisse dictos. Magistratus autem & viri principes, οἱ ἐν ἀξιώματι, saepius etiam dicuntur οἱ ἐν τελει οντες. meminit Thucyd. V. 27, τῶν ἐν τελει οντῶν Ἀργείων. Syracusanorum magistratus οἱ ἐν τελει οντες apud eundem VII. 73., paullo post vocantur ἀρχοντες. hinc Philoni Jud. inter Aegyptios & Persas viri principes sunt Αἰγυπτίων οἱ ἐν τελει & οἱ ἐν τελει Περσῶν, p. 363. B. & p. 778. B. Ut Herodoto Πελοποννησίων τοῖσι ἐν τελει, Aeschyl. ab Stob. p. 61. 31. Κλυεῖν τὸν εὐθλόν ἀνδρα χρητῶν ἐν τελει. Soph. Philoct. 922. τῶν ἐν τελει κλυεῖν. Valkenar.

τα ἐμπορία) τα ἐμπολία Pass. Ask.

ἐξανασησαντας) ἐπανασησαντας Arch. Post. ενοικησας punctum Ald. Cam. I. II. commata in his post Σαμῖς τε & post Χίος.

εὐστρατευομενοι) εὐστρευομενοι Arch.

πισι τε) Arch. Vind. Brit. Ald., ultimum non habet Med. Pass. Ask. Sive adfit, seu deficiat enclitica, parum intererit. Adest lib. 3. 74. ubi vide, Wessel. post ὀρκίοις abest comma Ald. Cam. I. II.

ἐμμένειν) ἐμμενεῖν aut ἐμμενέαν ob adiunctum μη ἀποσησιασθαι aequius melius, quod Portum haud praeteriit. Wesseling

εὐρησάν) εἶναι ora Steph. Brit. mox ἐπ' Ἑλλησπόντον Arch.

ad Cap. CVII.

Post βαρβαρων comma nullum Ald. Camer. I. II.

ἀκρεα της) ἀκρεα τε Arch. Vind. post Μυκα-
Appar. Herod. Vol V. R λης

λης comma Ald. Cam. I. II. idemque post αλλο
τε, sed abest post κακῶ, & post Περσῶσι.

γυναικος κακῶ) Eustath. in Hom. p. 668. 44.

ποιεῦμενος) Med. Pass. Ask. Arch. Vind.,

antea ποιησάμενος.

δελων) deest Arch.

φρασθεις) Eton. Ask. Pass. Arch. Vind. Brit.
ora Steph. Antea cum Ald. φθας. Quod sen-
tentiae congruere, largior atque agnosco ultro.
Sed enim tanta codd. apparet consensio, iussus
adeo urgens, ut obedientiam relinquere ab-
niam. φρασθεις advertens, φραζεσθαι & επιφρα-
ζεσθαι c. 19. & in Porti penu copiosissima sunt.
Wessel. Irruentem cernens. Valla: non ille φθας,
sed legit in suo cod. φρασθεις, quod in Arch. &
Eton inventum exhibet etiam margo edit Steph.
φρασθεις, επιφρασθεις, & καταφρασθεις. Herodo-
to in istum sensum adhibentur; sed neque alte-
rum φθας hinc alienum est, hac etiam usurpa-
tum structura; vid. ad Phoen. Eurip. 982. φθας
si qui dant codd. videri forte poterit, utrumque
posuisse Herodotus: καὶ μιν, επιθεοντα φρασθεις,
φθας Ξεναγορης — ἀρπάζει μεσον, καὶ ἐξαρας
παῖσι ἐς τὴν γῆν: quem, cum accurrentem cerneret,
praevertens Xenagoras, — medium arripit, & subla-
tum in terram statuit: ut apud Terentium publi-
um medium arriperem, & capite pronum in terram
statuerem: συναρπασας ἐξηρη est in Xenoph. Cyrop.
p. 35. 340., Ἀρας μετεωρον εἰς τὸ βαράθρον ἐμβα-
λω Aristoph. Equit. 1359. Valken.

Πηξίλεω) Πηξίλεω Ask.

Ἀλικαρνησσεus) Αλικαρνησεus Arch. Vind.

οἱ Μάσιςω) Pass. Ask. Brit. Steph. margo,
iuste

iuste arbitror: deerat articulus Ald. &c Comma post τιθόμενος Ald. Cam. I. II.

πάσης ηρξε Κιλικίης) Κιλικίης πάσης ηρξε Pass. Arch. Ask.

πορευομένων) Desideratur in Med. Ask. Pass. Paris. B. Brit. βαρβαρων vox ante εδεν, bene, legitur βαρβαρων in Ald. &c. Dedi schedis Gronovioque, & βαρβαρων vocem in exilium egi, necessarium minime esse, praecedentia commonstrant, Wesscl.

ταπεινών) abest Med. τατων Pass. Ask. Arch. Vind. Post Σαρδισ colon Ald. Cam. I. II.

εν δε της Σαρδισ) επι δε Arch. Vind., post Σαρδισ comma Ald. Cam. I. II.

Αθηναίων) Valla & Edit. Genev. 1678. verissime. Αθηναίων codd. post απικετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVIII.

ηρα) ερα Arch. Vind. sine αυξησαι, non item mox.

Post προσεφερετο abest comma, προσεφερε Arch. Vind. Sequens exscripsit Priscian. L. 18. p. 1204. Praestabilius videtur προσεφερε, uti in duobus Mss.; sic sane αιαγκαιην προσφερειν L. 7. 172. Wesscl. Post Μασισην comma Ald. Cam. I. II. idemque post εχε.

εχε) ειχε Arch. Pass. Ask. Vind., & ευ γαρ tantum Pass. Ask.

πρησσει τον γαμον τατον) Haec salebrofa doctis viris. Reiskius addit distinguitque πρησσει τον γαμον τατων τω παιδι — Δαρειω μνεεται θυγατερα. Abresch. vero, πρησσει τατο, τον γαμον λαμβανει τω παιδι — θυγατερος της γυναικος

ταυτης. Quorum auxilium manu descripti libri
averfantur. Sextio θυγατερα της γυναικος — per
adpositionem, quam vocant, aptanda ad τον
γαμον, neque adeo sollicitanda esse. *Wesseling.*
Commata post Δαρειω, post ταυτης & post Μασι-
σεω Ald. Camer. I. II. in his punctum post
ποιηση.

εκατε) εκατε Pass. Ask. Comma post ηρα τε,
punctum post θυγατρος Ald. Cam. I. II.
Δεταυντη) Ληταυντη Pass.

ad Cap. CIX.

Post τοιωδε punctum Ald. Cam. I. II. com-
mata in his post μεγα τε & post ποικιλον, idem-
que post περιβαλλεται τε.

παρα την) προς την Ask.

ταυτη) αυτη Vind. Arch.

οι γινεσθαι — υπερηγημενων) Omittuntur sex
ista in Arch.

Post τη & δε commata Ald. Cam. I. II. Ex
vetere Aldi scriptura formabatur, την δε, κα-
κως — επαι. Recepta probior, neque ulla ne-
cessitudo, ut η δε, κακως γαρ — επε, fingatur.
In formulae enim frequentissimo usu multiplex
variatio, notata ad lib. I. 8. *Wesseling.*

επι) Med. Arch. Pass. Ask. Brit., επαι Ald.
post Ζερεη colon Ald. Camer. I. II. comma post
το in iisdem.

αν σε) εαν Arch. Vind. & μοx παντα.

κεινη) Pass. Ask. Vind. melius. εκεινη
Ald. &c.

αιτησαι) αιτησεσθαι Arch. Post υπισχηετο
comma Ald. Cam. I. II.

εγνε-

εγινετο) εγινετο Arch. Pass. Ask. Vind. post
δεναι punct. Ald. Cam. I. II.

και πριν) και negligunt Arch. Vind.

κατεκαζουσα) κατεκαζουσα Pass. Ask.

επευρεθη) επερευθη Arch. male post πρησσαν
colon Ald. Cam. I. II. in quibus comma post
εδιδε, post τρατον, & post τε, και τρατον omit-
tit Ask. Comma post αρξεν Ald. Cam. I. II.
idemque post επειθι & εφορει τε.

ηγאלετο) αγαλλετο Pass. Arch. Vind., more
Jonum: ηγαλλε το alii cum Ald.

ad Cap. CX.

ταυτη) αυτη Arch. Comma post vocem
Ald. Camer. I. II. in his post εγκοτον punctum.

Φυλαξασα δε) citat Suidas in v.

Post ημερη τη comma Ald. Cam. I. II. εν ημε-
ρη Arch. Vind. Athen. excitans lib. IV. 10. p.
146. C. Intererit parum, sive praepositio acce-
dat, seu tacita relinquatur. *Wessel.*

τυκτα) τικτα Arch. Brit. την in seqq. negli-
gunt Vind. & Arch.

σματα) habet & Athenaeus: noster forte
scripserat σμενται. Sic in nullo cod. legitur κασ-
μενται, neque legisse videbitur illud Valla, cu-
ius ornatur eam mihi moverat superius memo-
ratam coniecturam. Casaubonum σματα hic
explanantem sequitur Gronov. *Valkenar.* Omnes
σματα, nec Vallam suspicor, etsi laxius expres-
serit, aliud ob oculos habuisse. Magnum Athe-
naei animadversorem laudo vehementer, de
smegmate, nisi fragrantius oleum praetuleris,
quo regium caput fuerit delibutum, & deinde
defricum, coniectantem. Omnium apuissima

sunt a Gronovio itidem signata, haec de lib. IV. 73. ubi Scythae, a funere recentes, *σμησάμεναι τὰς κεφαλὰς, καὶ ἐκπλυνάμενοι, οὐτις κεφαλαί, sive foedati antea, seu quomodocumque liti, defricantes atque abluentes.* Huc referre mihi posse videor Strabonis verba, *ὅταν δὲ βασιλεὺς, Indorum rex, λήῃ τὸν περχά, μεγαλήν ἐσρτήν ἀγασσι, καὶ μεγάλα δῶρα πεμπῇ* L. XV. p. 1046. A; habent certe quidem ad finem aliquid. *Wesseling*

ὁ βασιλεὺς) Vind. Arch. Aberat ὁ Ald. &c. tum Περσας Med. Brit. Ask. Pass. prius Περσας cum Ald. quo etiam modo Athen., sed τὰς Περσας Arch.

χρηζέι) δεσται Arch., in cuius margine vulgatum δεσται minime futile; plures idem si praeberent, in maiore versaretur honore. *Wesseling.* Post *Ξερεῖν* abest comma Ald. Cam. I. II. habent id post ὁ δὲ, & post *εποίητο* punctum; idemque post *παραδέναι*, comma vero post *γὰρ τὸ*.

ad Cap. CXI.

μὲν τοί) μὲν τοί γε Arch. Comma post *τῇ* μὲν & post *τὰ*, punctum post *βλεπεται* Ald Camer. I. II. in quibus colon post *ταύτῃ*, punctum post *ἀδελφῆς*, colon post *ἀγαθός*, commata post *ταύτῃ* & *τῇ*, itemque post *τὴν* ante *δὲ*.

ἐμοί) μοι Vind. Arch.

ἀποθῶμασας) ἀποθῶμασας iid. cum Ask.

με γυναῖκα) Arch. Vind. Alii μοι cum Ald.

Proxime consequens *ταύτην με κελεύεις* hoc ad sanitatem revocat *Wesseling.* Post *ἐκ τῆς* comma Ald. Cam. I. II.

τρεις) Praetereunt hanc vocem Arch. Vind. Pass. Ask. Valla. quae absentia in tot bonae notae

tae membranis considerationem meretur, siquidem sine ea filum sermonis cohaeret, & filiarum quoque nullus finitur numerus. Superat eius tamen praesentia scribarum captum, videturque approbanda. *Wessel.* Comma post τῶν Ald. Camer. I. II. idemque post γυναῖκα, & post ἀδελφῶν.

μετεντα) Arch. Vind. quibus dialectus favet, & Calliope c. 61., μεθεντα reliqui cum Ald. την σην iidem & Pass. Ask. Brit. ora Steph. Satis ex usu, etiam in vicinis. Post εγὼ δε abest comma, neque abest post ποιούμεαι Ald. Cam. I. II.

μεγα μεν) μεγα Arch. Vind. Alii μεγάλοι. Ne hac in dictione Scriptor a se fecederet, primas Arch. & Vind. concessi, qua super re in L. III. 42. *Wessel.* Hic certe placet lectio Arch. In istiusmodi formulis μεγα ferme tantum reperitur eadem, qua hic structura positum in Xenoph. Cyrop. V. p. 76. εγὼ μεγα ποιούμεαι φίλον τὸ το χωρίον, τοῖς ἐνθάδε συμμαχοῖς καταλιπὼν, ut est in cod. ms. pro καταλιπὼν ut μεγα ποιούμεαι frequentatur & μεγα ἡγεμῶν, & μεγα τιθῆμαι. Merito tamen dubitat vir celeb. probandumne sit ap. Herod. III. 42, quod vulgatur μεγα ποιούμενος ταῦτα an, quod offerunt duo codd. μεγάλα ποιούμενος ταῦτα. *Valkenar.*

ἐδετερα) ἐδετερον iidem. Post δεόμενος punctum Ald. Cam. I. II. abest his comma post θυγατρὶ, & abesse debet.

ἦσαν) Arch. Vind. Pass. & Ed. Genev., prius ἦσσαν, uti Ald. Post ὁ μὲν comma Ald. Camer. I. II. ἦσαν pluribus in coniecturam incidit, ante omnes Porto. Nunc nihil eo certius. *Wessel.*

τοις τοις αμειβετα) τε τοιςιν αμειβετο Arch.
Vind. Post θυμωθεις comma, post ταδε punctum
Ald. Cam. I. II.

δη τοι) δη abest Arch. Vind. Pass. Ask
δωην) δων Ask. Brit., in Pass. iunctis tribus
αντιδωην, & Thomas Mag. olim, qui nunc opo
Oudendorpii prioribus consentit in Διδωη. Alii
δωην, cui supra suus locus saepissime.

γημα) γυαικα Arch. Vind.

πλευνα) Med. Pass. Ask. Paris. B. ετι πλευνα
reliqui cum Ald., quod nec necessarium est.
Post συνοικησεις comma Ald. Cam. I. II. in his
colon post εξω, & post απολεσας.

ad Cap. CXII.

Commata post χρενω & εν τω Ald. Cam. I. II.
εν ω Arch. Vind.

Αμησεις) Αμητεις Ask. saepeque.

την Μασισεω) τω Μασισεω Pass., & dein-
ceps μασεω Arch. Vind. quod ubi volueris, ad-
erit e scriptis facultas, modo ne adscripta lib.
IV. 204. flocci feceris. Wessel. Post διαλελυμας-
μην colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIII.

Abest comma post Μασισης Ald. Cam. I. II.

Βασιληα) βασιλεα Ask. Vind. Arch. com-
ma post vocem Ald. Camer. I. II. nullum post
στυγετο.

δοκεεν) Arch. Vind. Pass. Ask. Antea cum
Ald. δοκεω. Formulae veterum cultum membranae
reddunt. Eadem lib. IV. 168. aliisque locis.
Εμοι δοκεν Sophocles, Thucydides, Philostratus
&c. Adi Abresch. Diluc. Thucyd. p. 5. Wessel.

κα-

κατεκτενευ) κατεκτεναν Ald. Camer. I. II.
 κτενες Arch. Mox τας παιδας αυτη Ald.

την στρατην την εκεινη) Suspisor vocem στρα-
 την, ex proximis inhaerentem memoriae scri-
 bentis, alterius vice male fuisse repetitam: qui
 Susis abierat cum liberis, και δη κε τισι και αλ-
 λοις, quique necdum pervenerat ad suam prae-
 fecturam, is minus commode dici poterat, iam
 nunc secum habuisse exercitum. Multo mihi vi-
 deretur accommodatius, si a Xerxe missi in via
 dicerentur interfecisse αυτον τε εκεινον, και τας
 παιδας αυτη, και την στρατηνην την εκεινη· si hoc
 aliunde firmamentum acciperet. Valkenar. Post
 θανατον comma, post εγενετο colon Ald. Ca-
 mer. I. II.

ad Cap. CXIV.

Post ωρμεον abest comma Ald. Camer. I. II.
 ωρμεον Arch. Vind., cui augmentum, Jonico more,
 abest. Comma post ενθρυττειν δε Ald. Cam. I. II.
 idemque post τας ante εδοκεον.

ενεκα) εινεκεν Vind. Pass. Arch. Post Πελο-
 πονηησίοις comma idemque post οι μεν Ald. Ca-
 mer. I. II.

διαβαιντες) διαβαλοντες Arch., satis con-
 cinne, si qua necessitas. Vide c. 88. διαβαλον-
 τες, quod ex Arch. memorat Galeus, proba-
 rem, ut aliquoties adhibitum Herodoto VI. c.
 44. V. c. 33 & 34. In eundem sensum διαβαλ-
 λειν posuit Thucyd. II. 83. VI. 30. Aristides T.
 3. p. 577., εις Φθιας διαβαλον. Eunapius in Pro-
 aeres, p. 129. διεβαλεν εξ Ασκας εις την Ευρωπην.
 Valkenar. Post επολορεον colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXV.

Nullum comma post ταυτην Ald. Cam. I. II.
 ισχυροτατα) ισχυροτερη Brit. ora Steph.
 Nullum comma post συνηλθον Ald. Cam. I. II.
 των περιοικιδων) non est in Arch. Ask.
 Οιοβαζος) Οιαβαζος Arch. Valla, & ος εκ,
 sine τα medio.
 εχον) ειχον id. Vind. Pass. Ask.
 επιχωριοι) οι επιχωριοι Arch. post Διολεος
 punct. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Post δεινος δε comma Ald. Cam. I. II. idem-
 que post Αθηνas.

Ελαιωντος) Med. Pass. Ask. Paris. B. Alii
 cum Ald. Ελεωντος, Ελεωντι, Ελεωντα. Adi ad L.
 6. 140. 7. 21, tum αιτησας loco υφελομενος Arch.
 Vind. Valla; non illi quidem absurdi, εξεπα-
 τησε tamen obest. Scripserat υπελομενος, sicuti
 c. 83. Wesseling. Quum Xerxem circumvenit Ar-
 rayctes, nondum dici poterat Protefilai τα χρη-
 ματα υπελομενος hoc itaque e sequentibus huc
 ab alia manu videtur illatum, ab Herodoto au-
 tem scriptum αιτησας. Vallae lectum dat Arch. —
 Nomen urbis Chersonesi Thraciae diverse scri-
 bitur Ελεος & Ελαιος, docente Wesseling. ad
 Diodori XIII. 39. Mihi quoque legitima scri-
 ptio videtur Ελαιωντος. Prope Elaeunta, atque
 huius templi Protefilai reliquias, scenam con-
 struxit suorum heroicorum Philostratus, de Ar-
 raycte nostro narrata respiciens p. 672, ubi
 templum memorat, εν ω κατα τας πατερας ο Μη-
 δος υβριζε iuxta Herod. spoliato templo quum
 Elaeun-

Elacunta venerit Artayctes, εν τῷ αὐτῷ γυναιξὶ
εἰσισγέτο· conf. VII. 33. Valken.

σην) ην Arch. Vind. Ask. Comma post χεν-
σεαι Ald. Cam. I. II. idemque post τα ante Αρ-
ταύκτης.

Ξερξέα διεβαλετο) Ξερξην Arch. Ask. Vind.
& διεβαλετο Arch. colon post vocem Ald. Ca-
mer. I. II.

γην την σην) γην την Arch. Vind. την Ald. &
alii omittunt, tum στρατευσαμενος Arch. Med. Pass.
Parif. A. στρατευομενος Ask. Ald. Vind. Parif. B.
Post απεθανε punctum Ald. Cam. I. II. in his
commata post υποτοπηθεντα & των.

νοεων) ποιεων Arch.

Περσαι ειναι) ειναι Περσαι idem Pass. Ask.

και το τεμενος &c.) Ald. Ask. Pass. & ceteri
cum Edd. Aberat ab ultima Editioe Gronovii.
προσδεκομενος) Arch. Ask., prius προσδεχο-
μενος contra morem.

αφυκτως) αφυλακτω Arch. Vind. quibus ad-
dit Parif. D. in cuius margine a manu recentio-
ri: αφυλατω τε κως — Larcher. qui probavit, una
cum Degenio Litem voci schedae movent. Age,
intueamur. Αφυκτον, omne, quod evitari qui-
tum non est. αφυκτος θανατος Simonidi in Con-
sol. ad Appollon. Plutarchi p. 107. B., αφυκ-
τες αναγκη Philosopho de Pythagorae schola ap.
Stob. Ecl. Phys. p. 8, το πεπερωμενον αφυκτον Al-
ciph. lib. I. Ep. 25. Sed Artayctes, modo pro-
vide & consulto egisset, aut vitare obsidio-
nem, aut apparatu ad eam tolerandam sese
potuerat instruere. Neutrum observavit; unde
ex inproviso, uti Valla, αφυλακτω, non αφυ-
λακτως, membranae Arch. & Vind., superve-
nerunt,

nerunt. Simile Polyæni VIII. 36. ἐπισκοδαί τοις πολεμίοις — καθευδῶσι καὶ ἀφυλακτοῖς. Plut. T. 2. p. 262. C. καὶ τὸν Ἀριστοδημὸν ἀσπλὸν καὶ ἀφυλακτὸν παρεπισκόντες διαφθαρεῖσι. Herodiani VI. 5. ἔγω γὰρ ὤπτο — ἀφυλακτῶς καὶ ἀπροσπῶς αὐτοῖς ἐπελευσεῖσθαι. Quæ cuncta, ut vetustis libris paria faciam, a me impetrant; alia opinatis præscribitur nihil. Wessel. Post ἐπεπισκόν colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVII.

καὶ ἡσχαλὸν) Deficit καὶ Arch. Vind. ἡσχαλὸν Pass. & antea ἐπιγίγεται idem atque Ask.

ἀπαγαγίεν) Med. Pass. Ask. Brit. quod bonum. vid. Gronov. qui: ἀπαγαγίεν Mf. longe convenientius est, vel magis necessarium, quum vulgata lectio fere supponat, id iam factum esse, ut c. 113. Antea cum Ald. ἀπαγαγίεν. Post οἱ δὲ comma Ald. Cam. I. II. quod abest post ἐφασαν.

ad Cap. CXVIII.

τεχνεῖς πᾶν) Tria ἀμφὶ τῶν Ἀρταῦκτεα post τεχνεῖς non sunt in Brit. Med. Pass. Ask. Paris. A. B. Interposita ἀμφὶ τὸν Ἀρταῦκτεα, adprobata priscorum codd. & Gronovii sententia, ablegavi, unde venerant, quippe scribarum insititium glossæ Wesseling.

πᾶν ἤδη) πᾶν δὴ Arch.

δὴ ὑπο) δὴ non novit Arch. Vind., qui οἰχέτο. Post ὁ Ἀρταῦκτης comma Ald. Cam. I. II. idemque post τῇ ante ην.

τῶν πολεμίων) Pass. Ask. inde articulus, qui aberat Ald. &c. Commata post τῶν δὲ & πλεῖς, colon

colon post *ἰδιωκον* Ald. Cam. I. II., in queis comma quoque post *οἱ δὲ*.

ad Cap. CXIX.

ἐκφυγοντα) *ἐκφυγοντα* Arch. Vind. & *Θρηκην*, *Θρηκας*. Post *σφετερω* punctum Ald. Cam. I. II. *ὑπεροι*) *ὑπερον* Arch. Vind & *μοχ καὶ ὡς* cum Pass. Ask.

ὀλιγον εοντες) Pass. Ask. Vind. Brit. Ald. & priores editi, *ὀλιγοι* Arch. Valla. Placuerunt priores. Ignotum, unde *ὀλιγοι εοντες*, quave auctoritate in postremam (Gronovii) venerint editionem. An de Vallae Latinis? nam de Arch. scriptura Gronovio notitia nulla. Pristinum *ὀλιγον εοντες* ad viciniam Aegos fluminis, paulumque ultra id progressos ducit. Paucos autem admodum fuisse, qui fugeront, liquido haec patet. Sarius erit, illibatum illud servare. *Wessel.*

ποταμων) Med. Pass. Brit. Ask., olim cum Ald., *ποταμς*.

Comma post *οἱ μὲν* Ald. Cam. I. II.

ηγον) *ηγαγον* Arch. Vind. Comma post *αυτων* de Ald. Cam. I. II. idemque post *αυτον τε*.

ad Cap. CXX.

Χερσονησιων) Arch. Vind. rectissime *Χερσονησιωτων* prius ex Ald. Comma post *κειμενοι* Ald. Cam. I. II.

ἐπαλλοντο τε) Excitarunt Athen. III. p. 119. E. & Eustath. ad Hom. p. 1728, 35. sed ambo *ησπαιρον*, quod pati possem, si quae gravis urgeret causa. Simile Apollodori Bibl. III, 12. 6. *καὶ ἀσπαιροντα τον παιδα ἰδων ἐπὶ τῷ πυρὸς, ἐβωσεν*. Aeschyli Pers. 983. Eurip. Iphig. Aul. 1587. Sed Apol Rhod. IV. 874. *εἰσενήσθη Παιδα φίλον σπαιροντα δια φλογος*. Junge Valken. observata L. 8. 5.

Wesf.

Wesseling. Quam verbo formam induit VIII. 5: ησπαιρον hinc excitat Eustath. in Odyss. M. p. 497. 30. *Valkenar.* Post επαλλοντο τε comma Ald. Cam. I. II.

νεοαλωτοι) Med. Pass. Ask. Paris B. Alii cum Ald. νεαλωτοι Opportunum adest Dion. Cass. XLIX p. 473. E. των τε νεοαλωτων τινες και Δαλμα-ται συν αυτοις επανεστησαν, de recens capitis *Wessel.* Post εφη punctum Ald. Cam. I. II.

το τερας) desit το Arch.

Ελαιεντι) Ελεεντι Ald. &c. vid. supra.

ρων) Omitit Arch.

τινεσαι) σινεσαι Arch. σινεσαι Vind Colon post vocem Ald. Cam. I. II. Haereo, servemne τινεσαι, an σινεσαι praeoptem; hoc Eustathium vidisse, ipsius βλάψαι testificatur. Enimvero conspectius inter variantes, quas dicunt, exstet. *Wessel.* Suum hic τινυσαι, id est τιμωρεισαι, probabiliter posuerat historicus. Hoc spectans Pausan. III. p. 213. Πρωτεσιλαος, ait, εν Ελαιεντι, εδεν ηρωας Αργε φανερωτερος, ανδρα Περσην ετιμωρησατο Αρταυκτην. *Valken.*

αποινα οι) de Pauw αποιναι μοι ταδε — quoniam τιμημα επιθειαι in multa irroganda feritur; qui mihi quidem oblitus inter coniectandum videtur, αποιναι Nostro praemia esse, quae pro capite penduntur, L. 6. 79. *Wesseling.*

επιθειαι) επιχθηναι Pass Commata post χρηματων, & των Ald. Cam. I. II. idemque post δ' ομεωυτε, & post διηροσια.

Αθηναιοισι) Non est in Arch. nec Valla.

υποσχομενος) υποσχομενος Pass. Ask., υπισχνημενος Arch. ora Steph., quorum elige, quod lubet.

Ελαιε-

Ελακισιοι) Med. Pass. Ask., ceteri cum Ald. Ελεγοντιοι, tum Πρωτεσιλαω Arch. Vind. Brit. Pass. Ask., vere: Πρωτεσιλαω Ald. Med. &c. Post καταιχνησθηναι colon Ald. Cam. I. II.

ὁ νοος) desideratur in Pass. Arch. Ask. Brit. Comma post ακτην & ες την Ald. Cam. I. II.

Comma post οἱ δε Ald. Cam. I. II.

πολιος) Vind. Ask. Pass. non πολως, quod olim. Porro σανιδας Pass. margo Steph. & Brit. Vid. Eustath. Hom. p. 1923, 46. Reiskius σανιδι Frustra. Noster lib. 7. 33. ζωντα προς σανιδα προς διεπασσάλευταν, quod geminum: considerandum enim, ανεκρεμασαν προς σανιδα πασσαλευσαντες. Vide ibi. Wessel. Post ανεκρεμασαν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXI.

Post ποιησαντες comma Ald. Cam. I. II.

ες τα ιρα) Pass. Ask. Arch. Brit. Ald. neglexerant articulum recentiores. Post εγενετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXII.

Αρεμβαρης) Αρεβαρης Arch. prave. vide lib. I. 114. Comma post τον ante εκαινοι Ald. Camer. I. II. in his colon post ταδε.

σοι) συ Arch., & Ασυαγην cum Vind. Pass. Ask. Post Φερε colon Ald. Cam. I. II. idemque post τρηχην, & comma post ταυτης.

εχωμεν) σχωμεν Arch. Vind. Post αμεινω punctum Ald. Cam. I. II.

και εκατερω) desit και Arch. qui εκατερω. Vid. VI. 108. VII. 49. 2. Commata post των & σχοντες Ald. Cam. I. II. εχοντες Arch. Vind. tum πλειοσι Pass. Ask., nulla causa.

οικος

οικος δε) Arch. reliqui εικος. οικος toties lau-
datum, ex Arch. remigravit. *Wessel.*

αρχοντας) εχοντας Arch.

κοτε) κοτερα id. Vid. I. 91.

Θωυμασας) Θωμαισας Arch Habet sua hinc
Plut. T. 2. p. 172. E.

παρηγε) παραινεε idem. Comma post πα-
ρασκευαζεσθαι Ald. Cam. I. II. idemque post χωρων.

μαλακας ανδρας) Vind. Arch. Valla; alii αν-
δρας non legunt, nec Ald. Addita vox robur
Cyri dicto conciliat. *Wessel.*

Post Περσαι comma Ald. Cam. I. II. οι Περ-
σαι Arch., cuius scriba librum claudit ita: Ηρο-
δοτοιο βιβλος κλεινοιο περας λαβεν ωδι.

Post αποσαντες comma, quod abest post
ειλοντο, insertumque post μαλλον Ald. Cam. I. II.
in quibus in fine libri: Τελος των ιστοριων Ηροδο-
τε. In Pass. & Med. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Θ.
XX. ΗΗΠΙ.

Ad Vitam Homeri.

Herodoto, cuius Musas haecenus iucundissime versavimus, Εξηγησιν hanc scrutatissimi viri, Jo. Ger. Vossius, Tan. Faber, Th. Ryckius, Jo. Jonsius, Ez. Spanhemius, Steph. Berglerus, aliique abiudicant, contra illi maximopere asserentes nituntur Jo. Alb. Fabricius, Jos. Barnesius, quique eam Londini eleganter descriptam publicavit, Jo. Reinoldius. Me, in partem cum sit eundem, priores trahunt. Dictionis sane tenor & filum vocabulaque complura Herodotea non sunt. Absit Jonismi perpetua suavitas, nec de sola scribarum culpa, quod Berglerus in praefatione ad Homeri Odysseam bene docuit, atque Herodoti studiosos fugere non potest. Adsunt opiniones praeterea, Herodoteis valde pugnantes. Et quis veterum, qualium de Homeri origine, patria, fatis, carminibusque commemorantium, magna utique corona, Herodoto contribuit unquam? Non nescio, solertissimum Fabricium in medium collocasse Tatianum, Orat. ad Graec. c. 48. tradentem, *περι της ποιησεως τς Ομηρος, γενεας τα αυτες, και χρονος, καθ' ον ηκμασε* sedulo Theagenem Rheginum, Stesimbrotum Thasium, Antimachum Colophonium, Herodotumque Halicarnassensem investigasse. At quid Tatianus

Appar. Herod. Vol. V. **S** **con-**

contra tam pertinax priscorum & aequalium scriptorum silentium? Immo verba eius, ubi penitus inspexeris, tantummodo requirunt, ut Herodotus de Homeri aetate & tempore, quo vixerit, commentatus fuerit, quod eum in Euterpe c. 53. sedulo factitasse novimus. Primus, nisi valde fallor, Vitam Homeri obiter Herodoto tribuit Stephanus Byzantinus, tum Suidas, Eustathius, Tzetzes, omnes nimis feri. Laudant, fateor, suavem exordii huius simplicitatem, & cum Clionis principio contendunt Fabricius asseclaeque: sed aemulatio mera est, neque perfecta tamen. Herodotus, bene viri morem si teneo, ταδε απηγησατο, ισορησας επεξελθεν —, quem & Vitae auctor alibi amplectitur, maluisset. Ubi vero in Musis & πολυφορτος, homo fortunae non amplae? Memini πολυφορτον multa sarcina gravem, qualis Moschi πολυφορτος απηνη. item ολκαδα μυριοφορτον Libanii T. 2. p. 154. D. Si & πολυφορτα — εχων optaveris ex manuscripto & naves intellexeris, nexus sermonis oberit. Ut ut est, libello addidi varietates scripturae ex cod. Barocciano a Reinoldio diligentissime excerptas, praeterea ex Palatino Jungermanni, & Amstelodamensi. Wetsten. Nos omnes Reinoldianas observationes criticas recepimus.

Tit. MS. Cod. Barocc. *Herodote peri te bis te Omhe Rein.*

(Αλικαρνησσης) Αλικαρνασσης Rein. Ita prima Edit. Florent. cum Homero in fol. 3. Aldi Edit. duae Argentor. Wolf Cephal. Ita nummum Severi ΑΛΙΚΑΡΝΑΨΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC cum simplici C. conspiciendum dat Spanhem. p. 626.

lia

Ita cod. MS. Metae Collegii Novi ubique urbem exhibet *Halicarneson*. Et quod magis est, Herodoto I. 144. est Ἀλικαρνησεύς, & urbs Ἀλικαρνησός. (quamquam II. 178. sit Ἀλικαρνησός ut & VIII. 104) unde ex more Jonum scribendum puto Ἀλικαρνησησός. *Rein.*

ad Cap. I.

ὁ Ἀλικαρνασσεύς) Ἀλικαρνασσεύς Cod. Amstelodam. & veteres Edit. *Wessel.* Idem recepit *Reinold*, observans: Ita Edit. Florent. Aldinae & Argentoratenses, nisi quod vitiose cum leni spiritu. Cod. Barocc. Ἀλικαρνασσεύς, vero nomine & ut sibi ipsis vulgo sunt in nummis. Vid. Holsten. ad Steph. in not. p. 26. Spanhem. Edit. Amstelod. p. 789. Harduini Nummi Popul. & Urb. Vaillant Num. Graec. Imp. p. 80. 97. 116. 143. 149. Herodotum vero scripsisse puto Ἀλικαρνησεύς, quo modo scribitur I. 144. ἀνὴρ ὢν Ἀλικαρνησεύς. Nos quoque Ἀλικαρνησσεύς, quod Ionicum est, recipiendum censemus, vel si non sit auctor libelli Herodotus.

πολυφορτός) πολυφορτα Barocc.

ad Cap. II.

Post λαθραῖος comma non habet *Reinold*, qui post συμφορὰν punctum ponit, comma omittit post παντῶν, punctum ponit post πολίτας.

δε) ἐν Palatin & Barocc., quos sequitur *Reinold*, in reliquis, Flor. Ald. 3. & Argentor. 2. δε, quos *Wesseling*. sequutus est.

Post ταδε punctum *Reinold*, qui idem post μυχόν ponit, observans: Edit. Florent. Aldi secunda, & Ms. Barocc. μυχόν, contra Grammaticor.

maticor. regulas, quibus acutus finalis non nisi in Orationis contextu vertitur in gravem. Aldus primus dedit *μυχόν* in prima & tertia. hunc cum Argentor. prima & aliis ipse sequor.

αὐτῇ) Edit Flor. *αὐτῇ*. Nobiscum facit Barocc. Ald. 3, & Argent. 2. *Reinold.* qui pſt *κτισαντων* comma habet.

ταμαλις) Edit. Flor. *τὰ μάλις*, ut & Ald. tertia & Argentor. 2. duae etiam priores Ald. *ταμαλις* divisim, sed cum nullo articuli accentu. *Reinold.*

ad Cap. III.

Post *προϊόντος* comma *Reinold.*

τον καλεσμενον) Ita Barocc. At edit. Florent. cum Ald. tribus, & Argent. duobus non repetito articulo. *Reinold.*

ἡδη επιτακος εσσα) Ionum est *επιτεξεσσα* Musae primae c. 108. & 111. *Wesseling.* Post *δεδορκοτα* punctum *Reinold.*

τεως μεν) incipit hic cap. II. *Reinold.*

ἡ Κριθις ην) *ην ἡ Κριθις* Barocc. Respexit citando Eustath. ad Hom. p. 913. 3. *Wesseling.* Post *λαμβανεσσα*, & *παιδα* commata *Reinold.*

ad Cap. IV.

Post *χρονεν* comma *Reinold.*

ων μονοτροπος) *εων μονοτροπος*, in quo multisque aliis dialecti forma spernitur. Bene *soliarius* interpreti. Eurip. Androm. 281. *Βοτηρα τ' αμφι μονοτροπον νεανιαν*. Alibi *asper* & *immitis*, *σκληρος και δυσπειθης* in Casaub. Animadv. Athen. lib. VI. 12. *Wesseling.*

αυτω) *αυτην* Amstelod. & edit. Florent. Sed nobiscum facit Barocc. Ald. 3. & Arg. 2. *Reinold.*

ἔρια τινα) *ἔρια τινὰ* *Reinold.* observans; Ita edit.

edit. Florent. & MS. Barocc. sine inclinatione accentus. Primus inclinavit Aldus Grammaticos secutus, & post eum Argentoratenses, cum aliis. — Post *εἰς τινὰ* comma Reinold, qui nullum comma post *εργαζέτο*.

πολλῶν κοσμιῶν) *πελλῶν κοσμῶν καὶ σωφροσύνη* de Pauw. Praeferrem *πολλῶν τῶ κοσμιῶν* Soph. Elect. 878. *τὸ κοσμιὸν μεθεῖσα συν ταχὺς μόλειν* Wessel.

ἀλλὰ τε) *ἄλλα τε* Reinold, observans: Ita Florent. & MS Barocc. *ἄλλατε* coniunctim, neque aliter, ut videtur, Ald. 3. & Argent. prima.

Post *προσαζέσθαι* punctum Reinold, qui punctum post *ποιεμένος*, & comma post *παρ' αὐτῆς*, punctum post *εἰς αὐτῆς*.

ἐς τ') Ita edit. Florent. & MS. Barocc separatim, ut Ald. tertia & Argentor. duae, MS. cum spiritu aspero. Reinold.

ad Cap. V.

ἦν τε) Ita Florent. Ald. 2. priores, & Argent. prima *ἦντε* — *ἐπιμελήσῃτε* coniunctim MS. Barocc, ut & Ald. tertia separatim. Arg. secunda *ἦντε* coniunctim, *ἐπιμελής τε* separatim. Reinold.

ἐπιγενομένων) MS. Barocc. *ἐπιγινομένων*.

καὶ ἡ) ita Edit. Florent. MS. Barocc. & Ald. 3. Primus articulum omisit Lonicerus in Argentor. Reinold, qui in *εὐελευτήν* caput finit.

Post *ἐώρατο* colon Reinold., qui comma post *εὐχωρίαι*.

αὐτοῦ) *αὐτοῦθεν* Pavius maluit; alioqui *αὐτοῦ* & *ἐς αὐτήν* aptanda per redundantiam erunt. Wessel.

ἐπικειμένης) *περικειμένης* Amstelod. non prave. Wesseling.

ad Cap. VI.

Μεντες) Μεντης Reinold. bene. idem comma post τοπων. post ανηρ & post χρονω; idemque post πλειν colon & punctum post παντα.

οτι χωρας) οτι τεχωρας Reinold. ex Barocc. Palat. Pleonasmō Homero familiari. In edit. autem Florent. deest particula τε ut & Ald. tribus & Argent. duabus, quos cum Wesselingio sequuti sumus. Post αυτω comma Reinold. idem colon post επιθησεωαι, sed omisit comma post διδασκαλιαν.

ad Cap. VII.

Τυρσηνης) Ita MS. Barocc. bene. sed Edit. Florent. Ald. 3. & Argent. 2. Τυρσηνias. sed prior lectio Jonum propria & Herodorea Vid. I. 94. & 163. Reinold. qui punctum post εχεν.

ενεκα) ενεκα Reinold.

καταλειπεν) Ita edit. Florent. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. sed vitiose pro κατελιπεν. Vide supra. Reinold. Fluctuat structura. Aut καταλειπει oportuerat, aut certe κατελιπεν, neque doctiores latuit. Wessel.

επιμελην) επιμελειην Palat. Amstelod. Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. cum Reinold. Nos Wessel. sequuti. Omnia haec attingit Eustath. ad Homer. p. 1404. 24. Wessel. Post εχεν punctum Reinold. qui post επαναπλωσας δε comma non habet.

ανοσηλευσεν) ανοσηλευεν Palat.

και πυθειωαι) Palat. Barocc., Edit. Florent. Ald. 3. & Argentor. 2. vitiose omittunt. και Reinold. Copulam codd. adstruunt: ceteroqui
|de

de Pavii voluntate εξισορησαντι πυθεσθαι. Supra Scriptor ηχη ισορειον επυνθανετο. Herodot. autem VII. 195. ταυτας οι Ελληνες εξισορησαντες τα εβελοντο πυθεσθαι απο της Ξερξεω στρατης &c. *Wesseling.*

Post τυφλωθηναι comma *Reinold.*

ad Cap. VIII.

Post Μεντης abest Comma *Reinold.* qui προσεσχεν, & comma post Μελησιγενεα, itemque post συνεβη, sed nullum post οφθαλμους.

ad Cap. IX.

Incipit hic cap. IV. *Reinold.* qui post προιοντος comma habet, sed nullum post πεδις, ponit autem post λεγεται αυτον.

σκυτεϊον τι) σκυτεϊον τι *Reinold.* & ita Edit. Florent. & MS. Barocc. non inclinato accentu. Primus inclinavit Aldus, ut post cum Argenteratenses, vallicue. *Reinold.* qui post ταδε punctum.

Αιδαισθαι) Αιδαισθαι *Amstel.*

Εριωπιδα) *Barnesius* Ερατωπιδα κερην, contra tabulas. Haec autem ad Neoteichenfes poeta accinens, quomodo recentem eorum urbem Κυμη Εριωπιδα κερην appellare potuit? Namque in Νεον τευχος omnia quadrare, eiusdem positio ad montem Sardenen & annem Hermum manifesto declarat. Cultissime de Pauw Κυμης Εριωπιδα κερην, Cnmae formosam filiam, quippe matris eius coloniam, quemadmodum! Masilia, Graium filia apud Paullinum. Nolanum, & Tyrus ירדן, תב; filia Sidonis, in Esaiæ (XVIII).

12. *Wessel.* Quam Pavii certissimam emendationem recipiendam censemus.

Θει8) ρει8 Amstel. Post Σαρδηνη abest comma *Reinold.*

ποταμ8) abest ab Amstel.

αιτεντα) Palat. Barocc. & edit. Florent. Antea αλγεοντα in Ald. 3. & Argent. duab. αιτεοντα melius.

τυφλεν, και μετεξεν) τυφλιν, και εκελευσεν σπειναι τε αυτον εις το εργασηριον, και μετεξεν *Reinold.* ex Barocc. & Palat. In edit Flor. deest, ut & Ald. 3. Argent. 2. Quae codd. liberali manu adspargunt, nec prava sunt, neque admodum necessaria, excepto Barocc. μετεξεν, quod *Jonum. Wesseling.*

μετεξεν) Ita Barocc. recte. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. μεθεξεν. Sed illud magis Jonicum est. *Reinold.*

κατημενος) edit Flor. & MS. Barocc. καθημενος, lectio minus Ionica. Ita Ald. 3. & Argent. 2. *Reinold.*, qui post αυτω punctum ponit.

ε8 το μεσον) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Sed MS. Barocc. ει8, uti videtur, minus recte. *Reinold.* qui post αποφαινομενος comma omisit.

Θαυματος) Ita MS. Barocc. Edit. Flor. minus recte Θαυματος. Cum Barocc. faciunt Ald. 3. & Argent. 2. *Reinold.*

ad Cap. X.

δε οι Νεοτεχει8) Respexit haec Steph. Byz. in Νεον τευχος; ubi: Το εθνικον Νεοτεχυιτης, ως Χωλοτεχυιτης· ως Herodotos εν Ομηρ8 βια. Ergone eius

eius hic tempore *Νεότερχιται*; non puto. Optime L. Holstenius mutila Stephani sarfit, ὡς Χω-
λοτερχιτης καὶ *Νεότερχεως*, ὡς *Ἡροδοτος* &c.
Wesseling. MS. Barocc. δ' οἱ, sed minus Jonice.
 Nobiscum faciunt edit. Flor. Ald. 3. & Argen-
 tor. 2. *Reinold*, qui comma post *χωρον*, & post
τον τοπον.

ad Cap. XI.

Incipit hic cap. V. *Reinold*.

εἰ τι) Ita Palat. & Barocc. cum *Reinold*. Edit.
 Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ὅτι, sed ut puto,
 peius. Non enim certo sciebat, sed visurus
 erat, si sibi melius ibi fuerit. *Reinold*, qui post
πορευεσθαι comma omisit, & colon ponit post
ανδρων, nullum vero comma post *πορευομενος*,
 sed punctum post *ευπορωτατον*, comma post *καὶ*
 omittens.

ποιεῖ καὶ) ποιεῖ το Palat. Barocc. e quibus
Reinold. καὶ Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. quod
 cum *Wesseling*. praetulimus.

μνηματος τῆ Γορδiew) μνηματος Μιδew τῆ Γορ-
 diew praestaret. *Wessel*. Recipiendam hanc duci-
 mus emendationem. Post *ἐπιγεγραπται* colon
Reinold.

Χαλκη) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. &
 Argent. 2. nisi quod Barocc. vitiose Καλκη. Aldin.
 prima & tertia Αλκη. Magis Ionicum, fateor,
 quod exhibet Barnes. Χαλκη *Reinold*.

Μιδs) Μιδew Barocc. ex eoque *Reinold*. Μι-
 δα Dio Chrysoft in Corinth. p. 465. & Anthol.
 lib. III. p. 319. *Wesseling*. Edit. Florent. Ald.
 tres, & Argent. 2. Μιδs, quos cum *Wessel*.

sequuti sumus, sed nunc *Μιδεω* ex Jonum mente praeferremus.

ρεη) *ναη* Plato in Phaedro p. 264. Sext. Empir. Hypot. lib. II. p. 75; nec constanter tamen, ut ibi Fabricius, tum Longin. *περι υψ.* Sect. 36. *ρεοι* & *τεθηλοι* Barocc. Amstel. & Heresbachii liber. Versus principium in Platone *οφραν.* *Wessl.* *ρεοι* *Reinold.* ex edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. ut etiam *τεθηλοι* & *λαμποι.*

λαμπη) Plato. Dio Chrys. Diog. Laërt. I. 89. alii *λαμποι* cum Barocc. Amstel. Heresbach. Reinoldo, qui nullum comma post vocem.

και ποταμοι &c) Versum hunc Amst. Barocc. Heresbach. Plato, Dio Chrys. & Anthol. non norunt. Edebatur *ποταμοι ρεωσιν.* Omisit cum *Reinold.* Addita a Jungermannno, sed versus modulum posthabente, videntur. In Diogene *και ποταμοι γε ρεωσιν* — Apud alios *και ποταμοι πληθωσιν* — Barnesio probante. Sequor Diogenem. *Wessl.*

πολυκλαυτη επι τυμβω) Plato Barocc. Palat. Amstel. edit. Flor. *Reinold.* Primus Aldus dedit *πολυκλαυτω επι τυμβω*, quem sequuntur Argentor. aliique. alibi *πολυκλαυτω.*

αγγελω) *σημανω* Certamen Homeri & Hesiodi.

ad Cap. XII.

Post *λεγων* comma *Reinold.*

θελοιεν) *θελειεν* Amstel. Post *ακασσι* abest comma *Reinold.*

και αυτοι παρηγεον) Ad aures ingrata accidunt ob vicina *και αυτοι εφασκιν* quam insuauitatem

tatem Pavius scribendo καὶ αὐτῷ παρηγεον immi-
nutum ivit. *Wessl.* Post παρηγεον comma. *Rein.*
qui comma quoque post βελευτεων & post συλ-
λεγομενης, sed nullum post βελειον.

ελθων ἐπὶ το βελειον) Quo modo excusa-
bitur? βελειον de senatoria dignitate dextre H.
Valesius ad Harpocrat. p. 105. illustravit; ubi,
quaeso, βελεῖον pro curia & senatorum con-
fessu in Herodoto? *Wesseling.*

αὐτον) Palat. Barocc. e quibus *Wessl.* Sed
Edit. Flor. Ald. tertia & Argent. 2., uti *Reinold.*
dedit, αὐτόν, qui & comma post καὶ ante ἐπεὶ
non habet, sed ponit comma post λογον.

ad Cap. XIII.

βελευοντο ὁ, τι) βελευοντο, ὅτι *Reinold.*

ἀλλὰ τε) Ita edit. Florent. & MS. Barocc. Ald.
autem τε fine accentu, ut & Argent. *Reinold.*

ἐξερσιν) ἐκερσιν *Reinold.* quod error videtur
typographi. Post Ὀμηρος colon *Reinold.* &
Wesseling. Nos in fine capitis punctum ma-
luimus.

ad Cap. XIV.

Post Ὀμηρον colon *Reinold.*

καὶ τῇ ἀλλῇ) καὶ addidit ex scripto Galeus.
Florent. MS. Barocc. Ald. 3tia & Argenter. duae,
καὶ non habent, quod ideo omisit *Reinold.*

τῇ χερσὶν) Attigit Suidas in v. Post εὐμυ-
φορῆν τε comma *Reinold.* qui colon post ταδε.

ἦν ποτ' ἐπυργωσαν) Vexat ista Leo Allatius
de Patria Homeri c. 12. Quae enim erant illa
γενεατὰ μητρος ἀδελφῆς, genua matris reverendae;
in quibus Juppiter ἀταλα, nutriebat; quibus
postea

postea inconcinna sententia addit, ἤν ποτ' ἐπυργώσαν λαοὶ Φρικῶνες, quam populi Phriconis aedificaverunt. Sane quid sibi velit Auctor non capio: quid debuisset dicere, iam percipio. Haecenus ille. Vexatio cessabit fortasse leni medicina, ἢ πῦρ ἐπυργώσαν, ubi olim condiderunt, formando. Λαοὶ Φρικωνος Cumani, ex Locrensi monte Phricio; Φρικίω, Poeta Φρικῶνα vocat, prope Thermopylas olim in Asiam progressi apud Strabon. XLII. p. 422. A. Consule L. Holsten. ad Steph. Byz. Φρικίον Wessel. Post ἱππῶν colon Reinold., qui comma post Ἀθηναίαν, post Σμυρνήν & ἀλιγεῖτον, itemque post πόντιον, punctum post Μελητός.

κῆρυξ Διός, ἀγλαὰ) κῆρυξ, Διός ἀγλαὰ Reinold.

διάν) διάν MS. Barocc. & Reinold. qui, recte, inquit, nam a Zeus vel Δις, Διός fit Δίος, Δία, Δίον, contracte Δίος, Δία, Δίον. Aldus primus, dedit διάν, quem sequuntur Argentor. & alii. Post ἀνδρῶν punctum Reinold.

οὐκ οὐκ) Edit. Florent. MS. Barocc. Ald. tres & Argent. duae omnes vitiose οὐκ οὐκ. Reinold., qui post δ' ἐγὼ comma, idemque post τλήσομαι.

ἀκράαντα) Barocc. Edit. Flor. Reinold. Ald. 3. & Argent. 2. ἀκράαντον, sed male. Vid. Odyss. τ. 365. Reinold. Ἀκράαντον versus modum iugulabat, quod Pavium Barnesiumque fugere non potuit. Wessel. Post ὁρμαινεῖσι punctum Reinold.

ὁ με) ita MS. Barocc. Vitiose Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. μοι. quod in Amstel. & Heresbach. quoque, invenit Wessel.

αλλο-

αλλοδαπων) ita Barocc. & Florent. edit., αλλοδαπον, Ald. 3. & Argent. 2, ſed minus recte. Reinold. Praeſtat αλλοδαπων. Barneſiana inſpice ad II. ω. 481. Weſſel.

ad Cap. XV.

Incipit hic Reinold. cap. 6. qui poſt γενεθαι comma ponit.

ὅς τις) ὅτις Barocc. edit. Florent. Ald. 3. & Argent. 2. non male, eſt enim Jonicum.

ἐπαγλαίει) ἐπαγλαίει Reinold. qui comma poſt Φωκαιην non habet.

τις ην) Habet accentum τῖς tum in edit. Florent. tum in MS. Barocc. niſi quod in priorē vitioſe ſit τῖς. Primus ſine accentu dedit Aldus, quem ſequuntur Argentor. & alii, Reinold., qui comma poſt ποιησιν omiſit.

ἐθελοι) Ita Edit. Florent. Ald. 3. & Argent. 2. ſed MS. Barocc. ἐθέλει. Poſt ποιων comma Reinold.

ad Cap. XVI.

Poſt ακεσαντι nullum comma Reinold.

γαρ ην) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2, MS. Barocc. & Palat. εναί, quod ferri poſſet. Reinold. qui comma poſt Θεσοριδη.

εὐπολον) εὐπωλον Reinold. obſervans: ita Edit. Flor. & MS. Barocc. cum Spondaeō in quinto loco. Primus dedit Aldus εὐπωλον cum dialyſi, quem ſequuntur Argent. I. & alii praeter Argent. ſecundam.

πολλὰ παθον) Ita edit. Flor. Ald. 3 & Argent. 2. πολλ' επαθον MS. Barocc. & Palat. ſed alterum magis eſt ex Jonum uſu Reinold.

77

ἤν φασιν) Edit. Flor. ἤν φασιν, sed nobiscum faciunt MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. & Grammatici. *Reinold.*, qui comma nullum post απαλασσεσθαι, sed comma post εξιδιωσασθαι ponit.

Θεστοριδης) Θεστοριδη *Reinold.*, qui observat: Edit. Florent. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. omnes Θεστοριδης. Sed illum Atticismum vocativi non novit Homerus.

νοσ) Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. νοον, omnes vitiose. *Reinold.*

και διδασκαλιν) Amstel. Palat. Barocc. recte, cum edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. και την διδασκαλιν alii. *Wessel.* & *Reinold.* qui post κατεσκηνασαστο comma habet, idemque post επιδεικνυμενος & post ειχε.

ad Cap. XVII.

Incipit Caput. 7. *Reinold.*

εμποροι) Ita MS. Barocc. Amstel. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. omnes male εμπειροι. *Reinold.* Erunt fortasse, quibus εμπειροι arridebunt. Sed enim Jünger mannus adi ad Polluc. VII. 7. commentantem *Wessel.*

Post Όμηρε comma *Reinold.* idemque post εξηγγελλον, & post επεα ταυτα.

καρτα πολλον επαινον) Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. καρτα πολλον ειχε nullo cum substantivo. MS. Barocc. & Palat. ωφελημα καρτα πολλον επαινευ, uti dedit *Reinold.*, forte nimis, observans, cum unum sit satis, quamquam ferri potest per appositionem ωφελημα επαινον ειχε. Sed cum sexta ante linea legatur επαινον τε πολλον ειχε και ωφελειτο, videtur scribendum ωφελημα

ᾠφελημα καρτα πολλον και επαινον εχει. — ᾠφελημα και καρτα — Barnesius. Equidem Reinoldio, modo accessione locus indigeret, calculum apponerem. *Wessel.*

Post κατενοησεν comma Reinold, qui nullum post λιμενα.

Ερυθραιην) Ita MS. Barocc. Sed Edit. Flor. Ald. 3 & Argent. 2. Ερυθραιαν, minus ex Jo-
num proprietate. *Reinold.*

επι ξυλῃ) melius επι ξυλον, uti c. 6. καταπε-
πλευκως επι σιτον. Vise Valkenarii scripta ad
Polyinn. c. 193. *Wessel.*

και προσαγωγα) Palat. Barocc. Amstel. re-
cte. και deerat Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2,
quos sequitur *Reinold.* qui colon post πεσεν ha-
bet. Idem comma post αυτες non posuit, sed
punctum post εσεβη & post ταδε.

καλον) MS. Barocc. recte distinguit puncto
post καλον. Non enim est dos ιδεσθαι ερον καλον,
sed dos ερον καλον, και ιδεσθαι απημονα νοσον.
Reinold.

ιδεσθαι) αρεσθαι Suidas in Ὀμηρος.

αιδοιαν) Barocc. αιδοιον veteres editi Flor.
Ald. 3. & Argent. 2. cum Hereflach., neque ab-
surde illi. *Wessel.* Editos sequitur Reinold. οσιων
γε Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2.

Φῶτά τε) Φῶτα τε edit. Flor. & MS. Barocc.
non inclinato accentu τῇ. Primus inclinavit Ald.
quem sequuntur Argent. & alii. Reinold., qui
Barocc. sequitur, & post ηπεροπευσας comma
omittit.

Ξενιην τε τραπεζην) Ita Edit. Flor. MS. Barocc.
Ald. 3. & Argent. 2. Ξενιην deficit Amstel.

ad

ad Cap. XVIII.

την αυλιν) Palat. Barocc. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. αυλην. Herodoti Musae dictio- nem averfantur. Praestabilius tamen est prae olim recepta. Maximus, Philos. περι καταρχων V. 343. και εν τεμενει κρυφην ποιευμεος αυλιν. Wessel.

δε 'Ομηρος) MS. Barocc. δ', sed altera magis Jonismum sapit, quam dedere edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Reinold.. qui post 'Ομηρος com- ma, sed nullum post Ερυθραιης.

τα επεα) Ita MS. Barocc. & Palat. Ita fere alibi, vid. p. 9. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Ar- gent. 2. ταδε επεα sine articulo. post επεα pun- ctum Reinold. qui comma post γη.

απικομενος δε) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Ar- gent. 2. sed MS. Barocc. δ', sed altera magis est Jonica. Reinold. qui post Φωκαιη comma omittit.

ad Cap. XIX.

αποβολον) Aliis πλειον adungere mos est. conf. Ruhnken, ad Timaei Lex. p. 31. Wessel.

τισι) Ita non inclinato accentu Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. Argent. 2. Reinold. qui nul- la comma post οι δε & ποιησαμενοι, punctum post επεα.

συγερη εναλιγκιοι ατη) συγεροι δε ατη Suidas. πτωκασιν αιθυησι) πτωκασιν idem, prius πτωχασιν. Porro εον δυσζηλον Suidas prave. Pavidī mergi sunt: πτωκαδες, non utique πτωχαδες sive mendici. Consimilis in scriptione, sicuti Ku- sterus animadvertit, variatio in Soph. Phil. 1121. Wess.

Wessel. πτωχασίν Reinold. αἰθυσίσι optime MS.
Barocc. Edit. Flor. αἰθυσίτιν. Ald. 3tia αἰγυῖντιν
prima & secunda, item Argent. 2. αἰθυσίτιν
omnes vitiose Reinold.

μετ' οπίς) ita legendum pro μετοπίς, quod
est in MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. Pessime
edit. Flor. μετοπίν. Reinold. Suidas μετοπιθεν οπίς
ξενίων, ὅς κ', versum luxans. *Wessel.*

Post συνεβη abest comma Reinold., qui nec
id ponit post γενομενς, & colon habet post κυ-
ματωγης, punctum vero post ταδε, & post γε-
νομενος. Pedestri sermone ne Homerus loque-
retur, fingere Barnesio libuit.

Ἵμεας, ὦ ξεῖνοι, ἀνεμος λαβεν ἀντίος ἐλθων.

Ἀλλ' ἐμεῖν δέξασθε, καὶ ὁ πλοος ἐσσηται ὑμῖν.

Quos ego versus illi redono. Vitae auctori
non illa fuit sapientia. *Wessel.*

οἱ δ' αἰλας) MS. Barocc. οἱ δέ edit. Flor.
Ald. 3. Argent. 2. quod magis Ionicum. Reinold.
ideoque sequutus est.

μεταμελῆν) μεταμελεῖ Palat. Barocc. Amstel.
Florent. Ald. 3. Argent. 2 Reinold.

ad Cap. XX.

Incipit. Cap. 8. Reinold.

πορευομενος) πολευομενος Barocc. Amstelod.
Edit. Flor. Sed rectius Aldus dedit πορευομενος,
quem sequuntur Argent. & alii cum Reinold. &
Wesseling. Absunt commata post πορευομενος &
πλευομενος Reinold. idemque post χωρίον, sed
abest post τὴν νύκτα.

σερβίλον) Prodit recentiore aetate scri-
ptor Ionica aemulatus. Prisci Graecorum pini
fructum sive nucem constanter κωνον, seriores

appar. Herod. Vol. V

T

σερβί-

σεβίλον nuncuparunt. Testis isto in genere gravis Galenus Comment. IV. in Hippocr. de Rat. Vict. Sect. 53. ὁ μὲν γὰρ κοκκαλὸς ἐκ αὐτῆς λελεγμένος, ἔχ' ἑτῶς, ἀλλὰ ΚΩΝΟΣ μάλλον ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ὀνομάζεται, καθάπερ ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἰατρῶν σχεδὸν ἀπαντῶν ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ & lib. II. de Alim. Facult. c. 17. καλεσι οἱ νῦν Ἕλληνες ὃ ΚΩΝΟΥΣ, ἀλλὰ σεβίλους αὐτοὺς. Quae quidem Galeni Ez. Spanhem. Diff. VI. de usu & praeft. numism. p. 309. significans, verissime adiunxit, ut vel inde; etsi non alia id arguerent, longe recentiore, quam vulgo etiam creditur, existitisse liqueat vitae illius (Homeri) Scriptorem &c. Wessel.

τὰ επεα) Ita MS. Barocc. & Palat. ex Jo-
num proprietate, toties supra confirmata. Edit.
Flor. Ald. 3. Argent. 2. ἐπη minus recte. Reinold.
post ταδε punctum Reinold.

τις σθ) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
& Argent. 2. post σθ & πευκη commata Reinold.
ἡσιν) κησοι Suidas. Post ηνεμοεσσης punctum
Reinold.

Δρηος) αριτος Suidas.

ad Cap. XXL

Φωνήν τινά) Ita Edit. Flor. Aldin. 3. & Ar-
gentor. 2. sed MS. Barocc. Φωνήν τινά Reinold.
qui post Γλαυκος comma habet, nullum post
ανεκαλεστο.

επεδραμεν στραλεως) Pavius, quo nitidior
sermo procederet, επεδραμων στραλεως. Quem
in modum si plura huius εξηγησεως; mala apta,
εσπαινανδα forent, quis finis? Οτραλεως Ho-
meri

meri sibi scriptor habeat, Herodotus usurpare noluit. *Wessel.*

δ, τι) ὅτι Reinold, qui punctum post θελαν, comma δ de Ὀμηρος.

ἰωῦτθ) Amstel. Barocc. Edit. Flor. *ἰαυτθ* quos sequitur Reinold. Fateor, inquit, *ἰωῦτθ*, quod dedit Aldus & post cum Argentor., magis esse Jonicum. Sed mihi relegio est, discedere a MSS. Reinold. Nos cum Wesselingio *ἰωῦτθ* Aldinum praeferendum censuimus. Post καταλεγόμενος comma non habet Reinold, neque post ην γὰρ & ὡς εοικεν posuit.

πυρ τε) Palat. Barocc. πυρ de Edit. Flor. Ald. 3. Argent. 2. cum Reinold, qui comma non habet post ανακαυσας, neque post παραθεεις.

ad Cap. XXII.

Post δειπνεντα abest comma Reinold, qui post ταδε punctum.

ἐπιων το επος &c) Ita hunc versum habent Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. tantum distinctiones sunt a nobis, Reinold, qui post επος & θησω commata posuit. Ex scripto Lipsiensi Berglerus apposuit ἐπιων τοι επος τι τοι ενι. In Suida βροτων επιοπτα, επος τι σοι εν Φρ. Maluit ob cod. Lipsi, Berglerus ἐπιων τοι επος τι ενι Φρεσι θησω. Aliis alia placuerunt. Praeferrem ex Suida, praeclare ex Kustero adiecto, Γλαυκε, βοτων επιοπτα, επος τοδ' ενι Φρεσι θησω. Erat enim Glaucus caprarum custos. Barnesius non dissentit. *Wesseling.*

ὡς γὰρ) τως Suidas.

δ γὰρ) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2, tamquam pro ὅτι γὰρ. Reinold, qui post

post Γλαυκος comma non habet, neque post
δειπνησαντες δε, sed ponit post εωυτε.

ακρων) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
sed Barocc. & Palat. εσακρων, quod minus pro-
bat Reinold. quia praecefferat εσαπικοντο Comma
nullum post τοτε μεν Reinold.

ανεπαυετο) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
sed MS. Barocc. & Palat. ανεπαυε, quod minus
recte opinatur Reinold. damnavitque Wessel.

ad Cap. XXIII.

Post προευθυναι abest comma Reinold. qui
omisit idem post αργας.

δια ταχεων) Ita divisim edit. Flor. MS. Ba-
rocc. Ald. 3. Argent. 2.

τε χαρις τσρε) Pavius πλησιον τε Χις τρετο,
quod Bolissus haud procul Chio, me invito &
minime laudante. χωριον praedium est, ubi Glau-
cus pecudum custodiae invigilabat. Wessel. Post
δεσποτη abest comma Reinold.

αφιξις) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
& Argent. 2.

ποιευμενος) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
& Argent. 2. Jones enim contrahunt εο pro ε
in ευ Reinold. ποιευμενος quoque Palat. Amstel.
olim ποιειμενος. Wessel.

ηρωτες τε) ηρωτα τε Palat. Barocc. Sed edi-
tum magis Ionicum, quod habent Edit. Flor.
Ald. 3. & Argent. 2. οτι Reinold.

ο δε) Edit. Flor. & MS. Barocc. οδε coniu-
ctum, sed minus recte. Separavit Aldus, quem
sequuntur Argent. & alii. Reinold.

ad

ad Cap. XXIV.

ἐκέλυσθε) ἐκέλυσ Palat. Post ὁ Χίος abest comma Reinold. ponit comma post ἐμπειρον.

Βολιτσῶ) In MS. Barocc. μελισσῶ, at supra μ scribitur κ. Reinold. qui post ποιησει comma.

ad Cap. XXV.

Incipit caput. 9. Reinold.

πρσιόντος) πρσιόντες Amstel. Post καταστει-
αταμενος abest comma Reinold. abest quoque
post ἰκάνον, insertum post ἐγήμεν.

ad Cap. XXVI.

Post ποιησει abest comma Reinold.

ἐνοσηλευρν) Palat. Barocc. Edit. Flor. Ald. 3.
& Argent. 2. Reinold. alii ἐνοσηλευσεν Wessel.

ἐκτῆνως) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
& Argent. 2. Reinold.

ἐς τὴν) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
sed MS. Barocc. εἰς minus recte. Reinold., qui
post ποιησῶς nullum comma.

πολλαχη) πολλακη Reinold. error forasse
typographi.

εἰκοῖαν) εἰκοῖαν Barroc. Olim εἰκοῖν Edit.
Flor. Ald. 3. & Arg. 2., sed ut opinatur Reinold.,
minus recte; cum Jones α nonnisi cum pro-
ductum fuerit, in η vertunt.

Ὀδυσσει) Ita Palat. & Barocc. ex Jonicae
dialecti genio. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
Ὀδυσσεα: Post επεσι colon Reinold.

ὅς δ᾽η) Barocc. & edit. Flor. quos Reinold.
& Wesseling. sequuti, ὅς τε Heresbach. cum
Ald. 3. & Argent. 2., sed peccante metro, uti
T 3 Rein.

Reinold. observavit. ὅς τις editi, teste Wesseling, sed quinam? cum in Aldinis & Argentorat. ὅς τε *Reinold.* invenit; qui post καὶ παλιν colon posuit — Cur καὶ παλιν, cum versus iste praescriptis artissime adhaereat? *Wessel.*

ἐκπεριπλευσε) Ita Barocc. sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. ἐκπεριπλευσεν, minus recte, sequente consona. *Reinold.*

εἶδε) εἶδε Amstel. Post τοιοῦτε colon *Reinold.* ἀπεδωκε δε) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Arg. 2, sed MS. Barocc. omittit δε. *Reinold.* qui post Νεωτερχεαι comma non habet, sed colon ponit post τοιοῦτε, & comma post ἑπταβοειον.

ad Cap. XXVII.

εὐδοκιμαῖ) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. & post Ὀμηρος comma *Reinold.* qui nullum ponit post Ἰονίαν, neque post Χιωσκεων & εὐδοκιμεων nominativi, ut videtur, absolute sumti. *Reinold.*

ἀπικεομένων) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2.

ad Cap. XXVIII.

Comma post μεγαλυων, nullum post καταλογω ponit *Reinold.* qui colon post ταδε habet. Quis vero laudibus feret εμποιεῖς ἐς τὴν ποιήσιν, ὅς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην — ἐν νεῶν καταλογῷ; Censuitne, lectores ignoraturos, Νεῶν καταλογὸν partem Iliados absolvere? Prudentius & simplicius post pauca Σαλαμινίς ἐν νεῶν καταλογῷ ἐτάξεν. Herodotus semel duntaxat, neque absque disputatione ad eum modum, ἐπιμεμνηται
δε

δε αὐτῆς ἐν Διομήδους ἀριστείῃ L. II, 116. ubi *Valken. Wesseling.*

Post εἶπε colon Reinold.

ἡγεμονεύῃ υἱός) ἡγεμονεύεν Barocc. Heresbach. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argentor. 2. omnes uno ore: quod Reinold. excellentius decernit. Receptum servat Wesseling., quod & in Poeta. Apud Gronov., inquit Reinold., & in Homeri editionibus ἡγεμονεύῃ υἱός. υἱός autem non raro priorem corripit apud Homerum, ut Il. Δ. 473. ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱός Τελαμώνιος Αἴας. Post Μενέδους comma apud Reinold. idemque post ἱππας τε, sed punctum post ταδε.

Οδυσσεὴν) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. Argent. 2. Reinold. Οδυσσεῖαν Amstel. Post μάλισα punctum Reinold.

εἰς Ἀθηνᾶς) εἰς deest Heresbach. Haud reminiscor, qua ex εκδοσεῖ ista fluxerint. Nostri aliter, nihil varietatis Eustathio adferente, Odyss. H. 81. *Wessel.* Post Ἀθηνᾶς comma Reinold.

ad Cap. XXIX.

Incipit caput 10. Reinold.

ποιεῖσθαι) ποιήσασθαι Palat. Barocc. post πλεον abest comma Rein., qui post Ἀπατρία colon posuit, sed comma nullum post διηγῆσατο. punctum vero post ἀγεῖν αὐτεν, & comma nullum post ὁ δέ, neque post Ὀμηρῶ, colon vero post ἐλεξεν.

συνεορτάσεντα) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent.

ηει) εἰη Barocc. Amstel. cum vitio.

ad Cap. XXX.

εὐχρημπέται) εὐχρημπέται Amstel. Post
προς αὐτὸν abest comma Reinold., qui id posuit
post Aveρ.

es θυμὸν τε ἐβάλε το ρηθεν). Non inprobo.
Herodotus es θυμὸν ἐβάλετο mavult L. VII. 51.
VII. 68. &c. Wesseling. MS. Barrocc. εμαλε nec
tamen cum vitio. μ enim in medio vocum in
Graecis codd. usurpatur pro β, nec diversa est
litera. Vide Alphabetum Graecum ex codd.
quartae classis ap. Westen. in Proleg ad N. T.
Graec. Edition. accuratiss. pag. I. Reinold., qui
post ἀγοιτα comma ponit.

ἱερα) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
ita & MS. Barrocc., non ἱεα, ut monuit Barne-
sius; quamquam ἱεα magis esse ex Jonum usu
fatetur Reinold., qui post διηγνησατο comma habet.
De Κερροτοφω multa hic Alex. Politus. Wessel.
Post ὁ δὲ & ἀκβσας commata non habet Reinold.,
sed posuit comma post οἰχομενω.

μεν ἀνηναδα) ἀπ᾿ ἀνηναδα Suidas. Post εὐνην
punctum Reinold.

ᾠη μεν ἀπαμβλυνται) ουραι μεν ἀπημβλυν-
ται Suidas & Eustath. ad Hom. p. 1968. 41., ᾠν
ισχυς μεν ἀπημβλ. Athen. L. 13. p. 592., ἀπαμ-
βλυνεται cum Barrocc. & Heresbach. Edit. Flor.
Ald. 3tia & Argent. 2. legendum censuerunt,
quod editum est, Reinold. & Wessel. polysyl-
laba oxytona in ὠω, prior inquit, producent
penultimam in praesenti & imperfecto. — Ve-
rius ἀπαμβλ. Wessel. ait, nisi ἀπημβλυνται prae-
ponatur. Pristinum syllabae penultimae modu-
lus recusat. Suidae vero & Eustathii ᾠν ουραι —
quorum caudae sae aces, διττογραφίαν sistant,
sicuti

sicuti ὦν ισχυς —, uti Athenaei codd.; glossam. Fuisse olim, qui Sophoclis, admodum senis, epigramma perhiberent, esse tamen ἐκ τῶν εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένων, ex eodem Athenaeo discimus.

ad Cap. XXXI.

δε ηλθεν) MS. Barocc. επει δ' ηλθεν, sed alterum, quod exhibent Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2., magis Jonismum sapit. Reinold, qui comma habet post οἶκον.

εδεινυτο) εδαινυντο Amstel. Barocc. edit. Flor. Ald. 2da & Argent. 2. quos Reinold. sequitur: cum simplici v primus dedit Ald. in 1ma & 3tia, quem sequutus Wesseling. Post λεγσαι comma non habet Reinold., qui post ειπεν punctum posuit, omisit comma post σεφανος, posuitque post παιδες, nullum vero post πρηγει δε, & colon post πολιος, comma post κοσμος, nullum post νηες δε, & punctum post θαλασσης.

οικον αυξες) E cod. Lips. qui teste Berglero sic legit, adscivit Wessel. Par Burnesii institutum. αυξες οικον Reinold. cum edit. & punctum post οικον.

αταρ) Edit. Flor. contra metrum αυταρ. ceterae omnes αταρ. Post βασιλhes comma Reinold., idemque post πυρος.

Αιδομεν) Utitur versu Plut. 2. p. 762. Huic autem annectit Certam. Hom. & Hesiod. Ηματι χειμερῳ, οποτας νιψι Κρονιων.

Post εισελθων δε comma nullum ap. Reinold. και κατακλιθεις) Copulativam optime dedit. Barocc. & Palat. male omissam ab Edit. Flor. aliisque. Reinold.

εδαινυτο) sic Ald. in ima & 3tia. Iterum eum duplici v Barocc. & Amstel. Edit. Flor. Ald. 2da & Argentor. 2.

ad Cap. XXXII.

εγκαινυτες) Suidas & Barocc. bene. *Wessel.* Ita scriptum est supra *κακοιμενες πυρος*. Ita saepe Herodotus, *εγκαυτες*, quod exhibent Editt. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. magis Atticum est. *Reinold.* qui comma post *ειη* habet.

και ο, τι) sic primus Aldus in 1. & 3, quem sequitur *Wessel.* και οτι coniunctim Barocc. edit. Flor. Ald. 2. Arg. 2. & *Reinold.* qui post *καμινες* punctum posuit.

αισιω) κοιδης Suidas, plura prave exhibens. Post αγ' comma, sed nullum post *Αθηναίη* *Reinold.*

μελανθειεν) μαραινθειεν Suidas. *περανθειεν* Pollux X. 85. Interpres Suidae *μαραινθειεν* sequitur, non bene. *Μαραινεσθαι* vasis fictilibus, in fornace excoquendis, vix convenit. *Μελανθειεν*, nigrescant, ferri poterit, quamquam commodius ex Polluce *περανθειεν*, absolvantur probe. *Wessel.*

μαλ' ιρα) μαλ' ιερα Amstel. ιερα Barocc. edit. Flor. μαλ' ιρα Suidas, Aldus, qui primus dedit, quem sequuntur Argent. alique, & recte eum dactylus aut tribrachys non locum habeant in sexto pede hexametris, & ιρα pro ιερα Ionicum est, ut ex Herodoto discitur, frequentique in usu Homero. *παντα μαλ' ιερα omnia sacra admodum, nempe vasa.* *Reinold.* *παντα κανατρα* Pollux. Variarum doctorum fluctuationes. Portus *μαλ' υγρα* ad Suidam, quorsum Latina vergunt:

gunt: Barnesius, levi sed audace mutatione, *μαλ' εὖρω*. In vulgato acquiescunt, in versione discordes, Reinoldius &, qui, *omnia eximia vasa*, Pavius. Equidem *παντα κανατρα* Pollucis unico laudo. *Κανατρα*, quae docta Hemsterhusii ad Pollucem observatio, & ex vimine plectebantur, & vasa erant fictilia, forte ad canistrorum formam. Nihil certe his aptius, Wessel.

Post *καλως* comma Reinold.

τεμηςωνον αρεσθαι) *τιμη σπειαρ ελπεσθαι* Suidas.

πωλευμενα) MS. Barocc. male *πολευμενα*.

δ' αργιαις) *δεναργιαις* Amstel. Barocc. edit. Flor. male. Metro consuluit Aldus, quem Argent. & alii sequuntur. Reinold.

Post *περδηναι* comma Reinold. Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. & Argent.

σφι) Edit. Flor. & MS. Barocc. iterum male *σφιν*. primus restituit metrum Aldus. Reinold.

νοησαι) In omnibus his infinitivis, ne quis offendant in modi mutatione, subintelligitur *ειη*, vel *εσω*, vel *δος*, aut huiusmodi aliquod verbum. Reinold. Suidae *ως σφιν αεσαι* Barnesio, tam quam modestum summi poetae votum arrisit. In edito intelligi cum Reinoldio *ειη*, vel *εσω*, vel *δος*, aut istiusmodi aliud, poterit. Wesseling.

αναιδειν) Ita Barocc. edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ex Jonum more. Reinold.

ψευδε' αρεσθαι) Sic Suidas, *ψευδη* Barocc. Heresb. itaque omnes quatuor praedicti. quamquam *ψευδε'* fateor magis esse Ionicum. Reinold.

δ' ηπειτα) Omnes quatuor praedicti habent *δ' ηπειτα*, non recte, cum praecedat *δ'* versu pro-

proximo, & *ἡπειτα* nusquam legatur, nisi praefixa litera *δ*, quare legendum, uti damos, *δῆπειτα* per Crasin, pro *δῆῃπειτα* Reinold, qui punctum post *δηλητηρας*.

συντριβ' ὁμως &c.) *συντριψαι σμαραγον* Suidas, in Barocc. Amstel. Heresb. Florent. *Μαράγον* — In his fictis *δηλητηρων*, *fornacibus pestiferorum & nocentium* nominibus vox nauci est *μαραγος*. initialem literum *σ* evanidam fecit praecedentis dictionis *ὁμως*, in MS. Barocc. cum vitio *ὁμος*, finalis. *σμαραγος* autem, unde Homero & Hesiodo in usu est, *σμαραγεω*, Hesiodo etiam *σμαραγιζω*, est ingens ille sonitus, quem dat fornax in incendio: Hesiod. in Theog. 693. *αμφὶ δὲ γαῖα φερεσβιος ἐσμάραγιζε καίομενῃ*. Reinold. — Fornacis turbatores turbas etiamnum cient. Posset Suidae *συντριψαι Σμαραγον* — sine causa in *συντριβεειν* a Barnesio conversum placere, ni *ὁμως*, cui constans in schedis sedes, officeret. Pavii acumen *συντριβ' ὁμως*, ficto, uti *Σμαραγος* & *Λσβεσς*, titulo, ex *Συντριψ* proculdit, obtritiorum videlicet vasa fictilia, adprime, me quidem arbitro, eleganter. Idem sicuti paene absolutis, animadverto, in mente Peregrini Allii fuit, primi omnium *Εξηγήσεως* huius interpretis; neque dissentit Alex. Politus, cuius nitida libelli versio Eustathii in Hom. Commentario T. 2. praefixa cernitur. *Λσβετον* Barnesius, quandoquidem inter Centauros, ab Hercule caesos, *Arbolus*, *Ασβολον* audacter, ut lenissime dicam, fingit. Ex *σβεω*, *σβεσω*, non incommode *Λσβετος* gignitur. Suidae *Σαβακτην* repudiant scripti codd., *ἡδε γ' Αβακτον* repraesentantes: id vero cognomen ex *βαζω*, ad figurarum

lorum ex fornacis incendio stuporem, cum verbum proloqui nullum possent, indicandum, Reinoldius derivavit. In re valde obscura detestabilem infelicitate mallem. Hesychius, Αβακτον και Αβοκτον, το μη μακαριστον. Cyrilli Glossae MS. Αβακτον, το μη μακαριστον. Junge Adnotationes Hesychianas Jo. Alberti. Wesseling.

Ασβετον) Ασβεσον Amstel. Heresb. Suidas. Flor. & Ald. 3. contra metrum, Vulgatum Barocc. & Argent. ασβεσον magis usitatum fateor. Sed ut ab σχω, σχεσω, fit ασχετος; ab σπεω, σπεσω ασπετος; ita ab σβω, σβεσω, formari etiam potuit ασβετος, quod, ut ασβεσος, est inextinctus, & proprie refertur ad ignem, unde satis frequens in scriptoribus πυρ ασβεσον. Reinold.

ηδε γ' Αβακτον) Barocc. Amstel. Heresb. Ed. Flor. Ald. 3. Argent. 4. Σαβακτην Suidas & Editi, de quo praeced. Wesseling. observatio. Αβακτον formatur a βαζω loquor, & proprie est, qui potest verbum nullum proloqui, eoque denotatur figulorum in incendio stupor, quo se vertant nescientium Reinold.

ωμοδαμον) epitheton est eius ignis, cuius vi etiam cruda domantur, argilla non excocta consumitur. Reinold.

κκα πολλα) Ita MS. Barocc., contra metrum edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.

ποριζοι) Ita Barocc., sed minus recte, cum desit κε vel κεν, quod postulat. Reinold. Alii ποριζει teste Wessl. quos sequitur Reinold.

περθε πυρ αιδισαν και δωματα) Σειλαι Suidas. ceteri omnes παιδε πυραιδισαν. Perplacet Barnesii emendatio. Porus aeque eleganter,

περηθε

πειθε πυρ αιδεσαν, ure igne atrium; laudante Alex. Polito. Fuit & in correctione docti viri πεικε πυρ αιδεσαν facili ex πειθε metamorphosi. At ubi πεικεν de igne? Wessel. Ita damus cum Barnesio, sed MS. Barocc. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argent. duae πειθε πυραιδεσαν, male. Reinold. qui post βρυκοι δε καμινος comma non habet, sed habet post δευρο καμινος.

δυγατες) δυγατη Reinold., qui comma post Κενταυρες posuit.

οι 9') Ita cum MS. Barocc. & Edit. recentioribus separatim edimus, non cum edit. omnibus vetustioribus coniunctim οιθ', οit' cum hic loci serviant divisioni, non usurpentur pro simplici qui. Reinold.

τυπτοι δε καμινον) Ita MS. Barocc. Amstel. Heresb. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argent. 2. omnes uno ore, nempe χειρων. Ceteri Centauri figulina opera male verberent, tundant; ipsum caminum dux eorum Chiron. Pro hoc tamen recentiores cum Suida πικτοι δε καμινος. Reinold. Ad Suidam Πικτοien L. Kusterus, mala causa. Advocantur ad vasorum perniciem Centauri, neque incongruens τυπτοι δε καμινον, nempe Chiron ipse. Habet tamen πικτοι δε καμινος suos sibi patronos, neque malos Wessel.

οιμαζοντες) οιμαζοντο Suidas. Editiones, omnes vetustiores neglexerunt punctulum ω subscriptum in ορωατο. In fine etiam vocis πονηροσ gravem habent MS. Barocc. & Edit. Flor. item Argent. prima. Primus acuit Aldus. Reinold.

ος δε χ' υπερκυψε) Ita recte Barocc. & Suidas. male ο δ' εκ' υπερκυψε Edit. Flor. & Ald. 1 & 3., ο δ' εκ' υπερκυψε Ald. 2. οδ' εκ' υπερκυψε Ar.

Argent. 2. utraque peius, peccante metro.
Reinold.

περι τετε) MS. Barocc. Heresb. Editt. Flor.
Ald. 1. 2. 3. & Argent. 2. περι ταυτα, ut cum
υπερυψει coniungantur, contra metrum. Pro
περι Barnesius πυρι, emendatione haud necessa-
ria, cum περι a φλεχθει per Tmesin abstra-
hatur. *Reinold.* Suidas & Editi melius. περι τετε —
φλεχθει Poetae diris respondent. Voluit τετε
παν το προσωπον περιφλεχθει. Barnesius impru-
denter πυρι τετε παν — *Wesseling.*

ad Cap. XXXIII.

Incipit caput 11. *Reinold* qui post ευδαιμο-
νεστας comma non habet, sed posuit comma
post ταδε, & αδηγεν δε — εγχωριων parenthesi
inclusit, commaque posuit post αυτον, nullum-
que post εγχωριων.

δυναται) αυτε Suidas. Accensantur ταυτολο-
γιας propter vicina ανδρος μεγα δυναμενοιο. a Ku-
stero ad Suidam. Absolvunt alii, & facile
queunt excusari. Suidae αυτε alia venit aut ex
εκδοσει aut correctione, neque in ευχε uti
abiret, opus erat. *Wessel.* Post βρεμει abest
comma *Reinold.*

ανακλινεσθε) Attigit Suidas in voce, qui mox
επεισι in voce Ομηρος *Wessel.* comma post ανακλι-
νεσθε posuit *Reinold.*

εσεισι) Ita recte Barocc., Edit. Flor. om-
nesque vetustiores εσεισι contra metrum.
Reinold.

ευφροσυνη τε θαλυια) Ita recte Barocc. Edit.
Flor. ευφροσυνη τε θαλυια. Ald. 2da & Argent. 2.
ευφροσυνη τε θαλυια. Ald. 1 & 3. ευφροσυνη τε θα-
λυια,

λοια omnes male. peccante metro. *Reinold.*
qui comma in fine versus non habet, neque
post αγγεα.

καρδοπε ερπει) Barocc. Amstel. Heresb.
Lips. & prisci edisi, ut sit versus σπονδαίζων, non
ερπες cum recentioribus, & melius convenit
modo & tempore cum praecedenti ειη. *Reinold.*
κατα δορπε ερπει. Suidas, qui versum insuper,
quem vide, adstruit. Suidas Κυρκαιη. Neutrum
obvium, aut in aperto. Succurrebat Barnesii
explicatio, ετι Κυρβων διχην ην τετραγωνος maza
ista, sed arcessita & arbitraria. Placuit Polito
aut Κυρβαιη, a Cyrba, urbe Pamphyliae apud
Stephanum, ob mazarum istius loci praestan-
tiam, qua de nemo: aut εκταιη, ut grandis sit
maza, sex choenicum, opinione fallace admo-
dum. Ingeniosior de Pauw, ex Suidae vesti-
giis, πυρ καιη δ αιει, κατα δορπε ερπει μαζα.
Semper luculentus sit focus atque ad coenam
maza veneat. Quae quidem, si non vera, vul-
gatum longissime exsuperat elegantia. Poterit
& ερποι, scriptis volentibus, manere, ut σπον-
δαίζων sit versus. *Wessel.*

διφραδα) διφρα καταβησεται υμιν Suid. κα-
τα διφρακα, auctoritate Hesychii, Διφραξ, θεο-
νες γυναικες, Barnesius, favente quodammodo,
ubi corrigatur, Suida. Nimium sane διφραν επι-
βησεται Kustleri abit, etsi belle idem de Grae-
corum prisca consuetudine ex Grammatico
Ζευγος ημιονικον. *Wesseling.* Post υμιν comma
Reinold.

κρεταιποδες) κρεταιποδες Barocc. perpe-
ram, ut edit. Flor. αξειν. Recte, uti editur, Al-
dina ceteraeque omnes. *Reinold.*

ἴσον ὕφαινοι) ὕφαι' ἴσον Suidas. ὕφαινοι ἴσον Heresb. & alii, male transpositis verbis. Bene Barocc.

ἐπ' ἡλεκτρῷ βαβαινα) Interpretis, Haec pre-
mat electrum pedibus, velut inconcinna, J. M.
Gesnerus Comment. Soc. Reg. Goett. T. 3. p.
85. repudiavit: sedentem enim in sella matro-
nam, & telam detexentem describi, idque βα-
βαινα saepiuscule dici; verissime, adfirmantque
proxime iuncta. Wessl. Post νευμά ante ενιαυσίος
comma Reinóld.

προθυροῖς) προθυροῖσι. καὶ εἰ δασεις τι, καὶ εἰ μὴ,
Οὐ μένω. εἰδ' ἡλδομεν ενθα συνοικησόντε. Retn. obser-
vans: MS. Barocc. καὶ εἰ μὲν τι δασεις, εἰ δὲ μὴ, — Edit.
Flor. καὶ εἰ μὲντοι δασεις, εἰ δὲ μὴ consentientibus
Ald. 1. & 2. & Argent. 2, nisi quod comma in
fine additur. Ald. vero 3. καὶ εἰ μὲντοι δασεις, εἰ
δὲ μὴ, — ad primum Lectio, quam damus,
proxime accedit. — Idem ad alterum versum:
Barocc. εἰς ἐσηζομεν. & γὰρ συνοικησόντε ενθαδ' ἡλ-
δομεν. quicum consentit edit. Florent. ceterae-
que omnes nostrae vetustiores. εἰς ἐσηζομεν vi-
detur esse substitutum ex superiori versu ἐσηκ' εν
προθυροῖσι, pro quo & μὲνω magis est Homeri-
cum; ceterorum fere verborum tantum ordō
est inversus. — μὲν τι Palat. Barocc. Suidas, ce-
teri μὲντοι. Omnes autem ἐσηκ' εν προθυ-
ροῖσι καὶ εἰ μὲν — una serie. συνοικησόντε
ενθαδ' ἡλθ. Suid., recte, in Barocc. εν-
θαδ' ἡλθ. quoque: olim συνοικησόντε εν-
θαδε. Sudores Pavii, Barnesii, aliorumque, ut
heroico pede versus progredierentur, quid me-
morem? Jambi puri sunt, atque a praecedenti-
bus, uti factum cernis, Valkenario, primo om-
Appar. Herod. Vol. V, U nium

nium monstratore ad Herodoti VIII. 62. p. 646. sciungendi. *Wesseling*. Unum hic ponam exemplum, inquit vir κριτικοτατος, ex Herod. de V. H. 33. ubi velut Eiresiones Homereae posuerunt hos enormes duo versus editores: (de Barnesii nihil hic dico licentia) Ἐσηκ' ἐν προθυροισι· καὶ εἰ μὲν τοὶ δώσεις, εἰ δὲ μὴ, Οὐχ' ἐσηζομεν· ὃ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν. Ad priora pertinent ista: Ἐσηκ' ἐν προθυροισι· tum sequitur aliud fragmen, cuius indicium praebet καὶ, constans duobus senariis legitimis, si sic redintegrentur: Εἰ μὲν τι δώσεις —, εἰ δὲ μὴ, ὃχ' ἐσηζομεν, Οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν. conf. *Athen.* VIII. p. 360. c. *Valken.*

Post Σαμῶ & χρόνον comma *Reinold.*
ἀγειροίεν) ἀγειροὶ *Amstel.*

ad Cap. XXXIV.

Incipit cap. 12. *Reinold.*, qui nullum habet comma post ὀρχαρίων, sed comma posuit post *Ion.* Plura, Herodoteo sermoni pugnancia, ac male concinnata, ne nimium Criticus grammaticusque censeret, illibata transmissi. Enimvero ubi μάλακως εἶναι de graviter aegrotante? & μαλακὴ morbus lethalis? In mollibus, effeminatis & animi mollitie talia apud seculum prius: recentiores aliter, etiam in gravi aegrotatione, sed parce. Nusquam Herodotus. Conf. *Eustath.* in *Hom.* p. 1592. 22. *Wessel.*

ἐκβάς δὲ) δ' ἐκ *Palat. Barocc.* Sed *Edit. Flor.* cum ceteris omnibus δὲ, quod magis *Jonicum* est. *Reinold.*

ἀπλοῖην) Ita edit. *Flor.* & omnes vetustiores, *MS. Barocc.* cum recentioribus ἀπλοῖην. sed

sed illud alterum magis est Ionicum *Reinold.*, qui comma post πολιοι non habet, sed habet post αὐτον.

ad Cap. XXXV.

Post ναυτεων comma nullum *Reinold*, qui habet comma post προσελθοντες αὐτοις, & colon post ειπον, nullum vero comma post Λεγεσ, quod posuit post διαγωναι, & punctum post λεγειν, colon autem post ειπαν, commaque post ημεις.

αἶσα) In MS. Barocc. scribitur αἶσα, superscriptis σσ, utrumque eadem manu scriptum. *Reinold*

οἱ δὲ φασι) Sic Barocc. & Suidas, sed Edit. Flor. cum ceteris vetustioribus φασιν, male sequente consona. *Reinold.*

Ἄσσ) MS. Barocc. αἶσ male, cum sequatur τα, & φθαρτες sunt masculini generis. *Reinold.*

αἰ δ' εχ) Ita edit. Flor. cum ceteris vetustioribus, & MS. Barocc. lectio τα magis est Ionica, receptaque a *Reinold.*, qui post ελεις comma habet, quod omisit post εν γη. Posuit idem comma post Ὀμηρος, punctum post ταδε.

ad Cap. XXXVI.

Post ηθεν comma *Reinold.* non posuit, qui ως οἰονται τινες uncis inclusit, commaque post τη Ιω omisit.

πολιτεων) Ita Barocc. Palat. pro των πολιτεων, quod est in edit. Flor. ceterisque omnibus.

διαλογη) Ita MS. Barocc. Edit. Flor. ceterisque omnibus, praeter Barnesium, qui διαλλαγη habet, *Reinold.*

εγγεγενητο) Palat. Barocc. Amstel. confir-
 mante edit. Flor. nisi quod typographico erro-
 re edetur εγενητο, unde tamen Ald. & omnes
 post eum dederunt εγενοντο Reinold. Denuo ma-
 num iniicit ac moratur εν διαλογη εγγεγενητο, pro
 quo Barnesius, non molliens, sed sermonem
 asperans, εν διαλλαγη, de colloquii usu, & ἡτε
 ποιησις εξεπεπτακεε, ροῆσις publicata fuit. Magno
 mercabor. ubi ea Herodoto asserentur Wesseling.
 Post εξεπεπτακεε comma non habet Reinold.
 καλυψεν) Ita Barocc. Palat. iuxta illud Ho-
 meri Iliad. ζ. 114. 1. Edit. Flor. ceteraeque
 omnes καλυπτει.

ad Cap. XXXVII.

Incipit Cap. 13. Reinold., qui post εικος εσι
 comma posuit.

ανθρωποις) Ellipsis est vel praepositionis
 εκ, vel nominis τινα. Reinold. Prave labuntur,
 & turbide fluunt. Ne balbutiret Scriptor, τα νομι-
 μα, τα παρὰ τοις ανθρωποις, — Pavius. qualia
 iure expectasses. Jam quoniam suspicio libera
 est cuius, suspicor iterum ex Ephoro, qui Ho-
 merum Aeolensibus suis magno conatu vindica-
 vit, testificante praeter alios Plutarcho, haec
 adscita videri. Wesseling.

εξευροντα) id est, aut quam pulcherrima
 potuit invenire. Reinold. qui post εωυτε nullum
 ponit comma.

ακροντες) ακροσάντες. Amstel. Post ιεροποιῶν
 γαρ comma Reinold.

πατριδι) Ita optime Palat. Barocc. male edit.
 Flor. πατριδα, & qui eam sequuntur omnes us-
 que ad Gronovium, qui vix melius τη πατριδι.
 oppo-

oppoſitas enim habemus *ἱεροποιῆν την κρατισιν*, & *την ἐωῦτε πατρίδι προσηκῶσαν*. Reinold. qui poſt ὅδε punctum.

ἡ ες) ἢς Amſtel. poſt επεσεν comma Reinold. ὦν) ἦν Amſtel. poſt ὦν nullum comma Rein. qui poſt εχρητο punctum idemque poſt λειβε.

επι πεντε) Euſtath. ad Iliad. p. 135. 40. reſpexit. Weſſel. poſt τριων colon Reinold.

ad Cap. XXXVIII.

τα μὲν ἐν) abeſt μὲν Reinold., qui poſt τελευτης & βίη commata poſuit.

περι δε ἡλικιης) Incipit cap. 14. Reinold. idem comma poſt επιſκεπτομενος non habet, quod ponit poſt τριακοντα, poſt εικοσι, & poſt Κυμη, & καλεομενη.

Φρικωτις) Herodoto, ſicuti oportebat, Φρικωνις, L. I. 149. Eadem & vicina Lariffa Straboni Φρικωνις lib. XIII. p. 922. 13. Ex Tzetze quidem in Heſiod. p. 143. ed. Heinſ. L. Holſten. ad Steph. Byz. advocavit Κυμην, την νυν Φρικωτιδα καλεσμενην, veriſſimeque Φρικωνίδα reſcripſit. Tzetzes ipſe Commentarii principio, καλεται δε νυν Φρικωνις. Idem & hic redire debet, aut Φρικωνιτις, quod in Ethnographici Κυμη. Weſſel. Poſt Κυμην comma non ponit Reinold.

οκτωκαιδεκα) οκτω και δεκα Barocc. ſeparatim. poſt ὑπερον & poſt κατωκιδη commata Rein.

ετσα εστιν ἐξακοσια) Sententiam Herodoti de tempore, quo fuerit Homerus lib. II. 53., haec arietant validiſſime. Pugnam ſedare Scaliger ad Eusebii Chron. Ann. 1548. p. 102. ſcribendo: ετσα εστι τετρακοσια εικοσι δυο, anni quadringenti viginti duo ſunt, adnexus eſt. Quadrat ita numerorum ratio. Conſidera vero, quid conſequi

neceſſe ſit. Homerus primam lucem anno ab Ilii clade 168. adſpexit: inde ad Xerxis in Graecos expeditionem anni, ſi ſtabilis correctio manſerit, 412. Itaque rex Perſa anno ab everſa Troia 550 in Graecos movit: movit autem ſub initium Olympiadis 75. Ergo prima Olympias Ilii αλωτες annis 296. poſterior erat. Atqui urbis eius excidium de Apollodori, Eratoſthenis & aliorum calculis in Petavii Doctrina Temp. IX. 29. annis ferme 408. primam Olympiadem antevertit. Neque iſtud vir maximus, ad incommoda emendationis parum attentus, negavit. Durant proinde illi annorum numeri, nec termini, a Scriptore conſtituti, moveantur. Quam quoque in partem, aliis motus cauſis, Bophe- rius Diff. Herod. cap. XI. conceſſit, verum talia machinatus, unde Herodoto, quod monitum alias, illata viſ fuit. Quid vero, inquires, Vitae Auctore, ſi annis ſexcentis & viginti duobus auctoritas adſit, fiet? Quid aliud? Quam temporum rationes ab Illo everſo ad Xerxiſ tranſitum in Graeciam aliter, ac priſci ſolebant chronologi, inſiſſe eum, ab Herodoto in Homeri ſignanda aetate vehementer diſcrepare, neque adeo, quod & aliunde apparuit, eundem videri ac Muſarum iucundiffimarum parentem. Atque haec haecenus. Plura hunc in Scriptorem minatur A. Kluitius. *Weſſling.*

Comma poſt ἦν ante στρατευόμενος *Reinold.*, idemque poſt Ἐλλήνας.

διεβη) MS. Barocc. διέμη. nec tamen vitioſa MS. lectio eſt, vide ſupra iam animadverſa *Rein.* qui poſt χρόνον & ζήτην commata poſuit, idemque poſt Ομηρος habet.

εξήκοντα οκτώ) εξήκοντα *Amſtel.*

Ad

Ad CTESIAE FRAGMENTA.

Animadversiones e Weffelingiana editione criticae omnes
H. Stephani, D. Hoefschelli, A. Schotti.

I. Ad Photici Eclogas Persicas.

ad Cap. 1.

Κτησις) Ανεγνώσθη βιβλιον Κτησις τε Κνιδίετα
Π. εν βιβλίοις κγ'. D. H.

Ψευδην αυτον αποκαλων) Videtur prius hoc
participium esse expungendum H. S.

αποκαλων) al. ελεγχων.
ετως) ετω D. H.

ad Cap. 2.

Ασυδων) Max. Marg. codex Ασυϊων.

κρικοκραιοις) alii κρικοκραιοις.

Αμυτιος) Αμυντιος D. H.

Αμυτιν) Αμυντιν D. H.

Αμυτιν) Αμυντιν & sic passim. D. H.

ad Cap. 4.

Περσων ειδωλα) Scholion m. f. ορα την των ει
δωλων εμφανισιν.

καταφευγει) καταφευγει ο Κροισος, κ. θ. D. H.

ad Cap. 5.

δε διαλαμβανει) δε και λαμβανει D. H.

U 4

Πε.

Πετισάκαν) Max. Marg. Πετισακᾶν.

ἡμαρρενα) γρ' ευνεχον μεγαλως sic & in aliis omnibus locis, in quibus ἡμαρρενα habes. H. S.

Πτισάκα) Πετισάκαν D. H. & ad oram Πετισακᾶν. Πετισάκα Max. Margunii.

αυτε (Φασι)) γρ' αυτε, Φησι μ. Πετισάκα. D. H. & ad oram Πετισακᾶν.

Πετισάκα) Puro legendum Πετισακᾶν, ut sit accusativus. H. S.

ad Cap. 6.

συνεμαχοντο) συνεμαχεν D. H.

ad Cap. 7.

δε και ο) δε ο D. H.

Αμορσως) alii Αμορρῶας.

ad Cap. 8.

καθιση) καθισησε.

επεσησε) επεση D. H.

Βαρκανιων) Βαρηκανιων.

ad Cap. 9.

πατρος δια Βαγαπατε) π. νεκρον δ. B. T. η. ε.

Π. ταφῆναι (νεκρον) και τ. D. H.

Ιξαβατης) Ιξαβατης D. H. Max. Marg. Ιξαλβατης.

μεγιστος) μεγ. ην. D. H.

τον Αιγυπτιων &c.) των Αιγ. τον βασ. Αμυρταιον και νικᾶ Αμυρταιον. Κομφαβεως D. H.

Ιξαβατε) Ιξαβατ. τε Κομφαβ. D. H.

ζωγριαν) id est ζωντα Num. 21, 35. Deuter. 2, 34. Hesych. sed ζωγρια ελεν Zosim. D. H. ad p. 41. Phot. in illa Theoph. Simocati verba ζωγριαν ελαβον.

δυο)

δυο) επτακισχιλιοι δυο D. H.

ad Cap. 10.

Μαγος) al. μεγας.

Σφενδαδατης) Σφανδ. D. H.

ταις διαβελαις) δε ταις D. H.

Αμυτις) sic & D. H. ut & post.

εδεν δε ηττον) [επει] εδεν δ. D. H. Max.

Marg. επει εδεν ανελων εμελστα.

αποτμηθηται) ανατμηθηται. ως δε.

Βαγαπατε) 1. Βαγ. κ. Ιξαβατε. at C. Vatic.

Ιξαβατε D. H.

Ιξαβατε) Ιξαβ. D. H.

ad Cap. 11.

Λαβυζον) alii Λαβυζον.

ημιαρρενων) των ημ. D. H.

υποδειξας) και υποδειξας D. H.

Σφενδαδατην) Σφανδ. D. H. & in not. idem

1. Σφενδ.

ad Cap. 12.

ε καταλειψει) εκ εγκαταλειψει D. H.

ad Cap. 13.

τελευτησει) melius τελευτηση & in seq. pro
εβασιλευσαν legendum puto εβασιλευσεν. nimi-
rum ο μαγος. nam illos duos regnasse, falsum
comperietur. H. S.

Ιξαβατης) Ιξαβανης Hic. D. H. & alterum
ad oram.

ad Cap. 14.

Ενταυθεν) Aut addendum την κεφαλην, aut
subandiri dicendum est. H. S.

U 5

Νορον-

Νορονδαβατης) Νοροδ. D. H.

Βαρισης) Βαρισης D. H.

ad Cap. 15.

τε ἵππε) Herod. Thalia, & Themist. Or.
12. επανηκεις δε αυτοκρατωρ, εχ ἵππε χρημετι-
σαντος, ὡςπερ Δαρειος, εδε κυνη [sic legendum in
editis, id est, περικεφαλεια, non novi] σπειςας,
ὡςπερ Ψαμμιτιχος D. H.

πρωτε) πρωτον μ. D. H.

επειδη) επες δ' αν. D. H.

Σφειδαδατης) sic & D. H. hic.

επειδη) επει D. H.

ειδον) ειδον [οφεις] οι α. D. H. In veteri libro
inter ειδον & οι insertum erat superne οφεις. sed
locus hic neque emendari, nec intelligi nisi ex
aliorum historia potest. H. S.

ad Cap. 16.

Αριαραμνη) Αριαμμη D. H.

Μαρσαγετην) Μασαγ. D. H.

ad Cap. 17.

Σκυθαρκης) alii Σκυταρβης, & Σκυταρης.
Σκυθαρχης, & in marg. Σκυταρβης. Max. Marg.

επικρατεσερα) επικρατεσερον δ' ην το των Σ.
D. H.

Σκυθαρκη) Σκυταρων D. H. & in ora: alii
Σκυθαρβεων. ισ. Σκυθων.

Χαλκηδονιων) Καρχηδ. D. H.

ad Cap. 18.

Μηδικη) Ποντικη D. H.

ad

ad Cap. 19.

β') In altero exemplari, non sine magno errore, scriptus est inusitato modo numerus *οά*, pro quo hic β', ubi etiam mendum esse, quis suspicari possit. H S.

ad Cap. 20.

Λεγάπανος) Λεταπάνος D. H.
Νατακάς) Ατακάς & Νατακάς.
Αμισριν) Αμασριν & Αμησριν,

ad Cap. 21.

Χαλκηδονιοι) Καρχηδ. D. H.

ad Cap. 22.

έτως και) έτω D. H.
έτως μιν) έτω D. H.

ad Cap. 23.

σρατιαν) σρατειαν D. H.

ad Cap. 24.

Θωραξ) Max. Marg. Θραξ.
Θεσσαλος) Θεσσαλος και Τραχηνίων, οι δ. D. H.
σρατιαν) σρατειαν D. H.
Ήγיא) Max. Marg. Ογיא.
Τρηχινίων) Τραχινιών, δια δ. D. H.

ad Cap. 25.

αυτοισ) (δε) αυτ D. H.
σρατια) σρατεια D. H.

ad Cap. 26.

αίρες) αναιρες D. H.

εμπιμ.

εμπιμπρησι) Max. Marg. εμπιπρησι.
 συνεφλεξαν) συνεφλεξεν D. H.
 σενοτατον) σενωτ. D. H. Codex Bavaricus &
 Max. Margonii etiam σενοτατον.

ad Cap. 27.

Ματακάς) Ματάκας.
 έτως) έτω D. H.

ad Cap. 29.

Αρταπανος) Αρταβας D. H. Max. Marg. Αρ-
 ταβανος.

Αρτοξερξην) Αρταξερξ. D. H.

Δαρειαιος) Αρταξερξης D. H.

Αρταπανη) Sic tamen hic & D. H. ut & post.

Αρτοξερξε) Δαρειαιη D. H. Max. Marg.
 Δαριαη.

απαρνυμενος) παρανυμενος D. H.

ad Cap. 30.

Αρτοξερξης) Αρταξ. & sic semper per α in
 antepen.

Δαρειαιω) Max. Marg. Δαριαιω.

Αμισεις) Idem Αμυσεις.

Απολλωνιδη) Απολλωνος D. H. in utroque
 exemplari legitur hic Απολλωνη, & contra in iis
 locis, qui sunt cap. 41., utrumque Απολλωνιδης &
 Απολλωνιδην scriptum habet. H. S.

ad Cap. 31.

Αρταπανος) Αρταβανος D. H. & sic etiam
 edit. H. Steph. prima.

ad Cap. 32.

και μελετα) (και) μελ. D. H.

Χαρι²

Χαριτιμιδα) Χαροτιμιδα Max. Marg.
εχρηματιζε) εχρηματισε D. H.

ad Cap. 33.

Ορισκον) Ωρισκον D. H.
προς την) ες την.
ισχυρα) δε ισχ. D. H.

ad Cap. 35.

Σαρταμαν) Σαρταμαν D. H.
αυτων σωτηριας) αυτε σ. D. H.
τρατια) τρατεια D. H.

ad Cap. 36.

τιμωρησαιτο) τιμωρησαι τον I. D. H.
βασιλευα) βασιλει D. H.
ενδιδωσιν) Pro ενδιδωσιν reponendum puto
εκδιδωσιν H. S.
ανεξασυρωσθ) ανεξασυρισε. M. Marg.
επι τρεισι) A. S. sic legit, επι γ' ασυροις πεν-
τηκοντα των δ' Ελληνων, οσες. D. H.

ad Cap. 37.

Οουσιρις) Οσιρις D. H. & sic semper post fine v.
Αρτυφιος) ΑρτιΦυος D. H.
τετον) τετο D. H.

ad Cap. 38.

Μενοςανης) Μενοςατης D. H.
Μενοςατης) Lege Μενοςανης. aut, ut hic,
ita etiam ante, Μενοςατης, nam duplex est scri-
ptura H. S.

ad

ad Cap. 39.

αὐτον) αὐτὸν D. H.

ἐαυτα) αὐτα D. H.

Ἀρτοξαρης) Ἀρταξαρης.

εὐνεχος) [εὐνεχος] D. H.

Ουσίριος) Οσίριος D. H.

λογοις καὶ ὄρεοις) ὄρεοις καὶ λόγοις D. H.

ἡμαρτημενων) ἡμαρτηκοτων.

ad Cap. 40.

• Ἀμισριὸς) Ἀμυριος D. H. Ἀμισρ. etiam Max.
Marg., ut & μοκ.

ὁ εὐνεχος) [ὁ εὐνεχος] D. H.

ad Cap. 41.

ἐν τῇ [ἐν] D. H.

τον πιαγαγ) [eis] τον πισ. D. H. & in ora:
πιαγαγ.

Ἀμισριος καὶ δι') Ἀμυριος καὶ [δι'] Ἀμ. D. H.

ad Cap. 41.

Ἀμισρις) Ἀμυρ. D. H.

βληχρως) αβλησχυρως D. H.

ad Cap. 43.

εκετι) εκ ετι; D. H.

ετως) ετω D. H.

ἢ Ἀμισρις). [ἢ] D. H.

τελος της &c.) ex edit. D. H.

ad Cap. 44.

Κοσμαρτιδηνης) γυναικος Μαρτιδηνης D. H.

βασιλευει· ετι) βασιλευει, ετι D. H.

ad

ad Cap. 45.

Φαρνακυαν) Max. Marg. Φαρνακίαν.
τον συνυχον) [τον συν.] D. H.

ad Cap. 46.

ἡ ἑρατία) ᾧ ἑρ. D. H.

ad Cap. 48.

Μνοσανης) μεν Οσανης D. H.
βασιλευσας μηνας ἐξ &c.) βασιλευει εν μονος
Ωχος, ὁ καὶ Δαρειαιος μηνας 5, ἡμερας 16, συν-
χοι &c. D. H.

ad Cap. 49.

Αρτοζαρης) Αρτοζανης D. H.
Αρτιβαρζανης) Αρτιβαζανης D. H.
τικτες Αρτοσην) [τικτες] D. H.

ad Cap. 50.

οικειος) ὁ οικειος D. H.

ad Cap. 51.

Αρτυφιε) Αρτυβιε D. H.
Αρτυφιος) Αρτυβιος D. H.
απολεσαι) απολεσθαι D. H.
Φαρνακυας) Max. Marg. Φαρνακίας.

ad Cap. 52.

Τισσαφερης) Τισαφ. D. H.
Σπιθραδατης) Σπιθαραδ D. H.
χημασι) χεηματα D. H.
Τισσαφερη διαι την) Τισσαφερειδης την Π. D. H.

ad

ad Cap. 53.

ονομα) [ονομα] Ter. D. H. & ad oram alii
Περιτυχμης.

ad Cap. 54.

εμελετησαν) μελετησασα D. H.
αλλα τις Ουδιασής) αλλα τις Ουδιασής D. H.
αποκτεναντα) αποκτεινοντα D. H.

ad Cap. 55.

Μιτραδατης) Μιαριδατης D. H.
Τεριτευχε) Sic in utroque exemplari. & in
utroque rursus statim post Τεριτευχεω. Illud lin-
guae communis, hoc Ionicae terminationem
habet. H. S.

ad Cap. 56.

πολλα την μητερα) Max. Marg. πολλα τον πα-
τερα και την μητερα.

εξιλεωσκαμενος) εξιλεωμενος D. H.
η Παρυσαις) [δε] η Π. D. H.
αυτην) ex edit D. H. rectius dicetur αυτη
H. S.

ad Cap. 57.

βασιλευει δε) βασιλευει δε και Αρσακης. D.
H. in Not.

Ουδιασής) Ουδιασής D. H.
Μιτραδατης) sic & D. H. & ad oram Μια-
ριδατης.

Τισσαφρενης) Τισαφ. D. H.
Οροντην) Ορονδην D. H. & mox Ορονδης.

ad Cap. 58.

Συνενγεις) Συνενγεις D. H. Συνενγεις etiam
Vatic. & Max. Margunii.

ερα.

φρατία) φρατεία D. H.

ὁ βαρβαρος) Αρταβαριος D. H. alii Αρβαριος.

αικισμοι) αικισμος D. H.

ad Cap. 59.

ανεσαυρισθη) ανεσαιρωθη D. H. ανεσαυρισθη
etiam Max. Marg. & Cod. Bavaricus.

αὐτη) αὐτή D. H. ταυτη cod. Vaticanus.

ὡς τον &c.) ὡς τον δοκεοντα βαλειν παρα Κυρον.

Max. Marg.

Κᾶρα) Κάρα D. H.

Κυρον) βαλειν Κυρον Αρ. D. H.

Κᾶρα) Κάρα D. H.

Μιτραδατην) Μιαριδατην D. H. Max. Marg.

etiam Μιτραδατην.

τον Κυρον) τόν D. H.

ανειλε) [αν] ανειλε D. H.

ad Cap. 60.

περιεληπται) διεληπται D. H. & ad oram
δη περιεληπται.

Τισσαφερνης) Τισαφ. D. H. & mox Τισα-
φερην.

ελυσεν) alii ελασε. Cod. Bavar. & Max. Marg.
ελαβε.

αυτοματος) αυτοματως D. H.

ad Cap. 61.

ὅσον) alii ισον.

αὐτη) αὐτή D. H.

ευνεχων) ὑπηρετωντων ευν. αυτη D. H.

κρῖσις) κρῖσεις D. H.

ad Cap. 62.

των συνεχων) δια [συνεχων] των υπηρετωντων
αυτη καταχ.

ad Cap. 63.

Αβελιτε) Αβελιτε D. H.

ad Cap. 64.

Ροδω) λογω D. H.

Βακτρων) A. S. M. M. μακτρων. illud (βακτρ.)
C. B. 2. & H. St.

2. Ad Photii Eclogas Indicās.

ad Cap. 1.

Τα Ινδικά) ανεγνωσθη δε αὐτὴ καὶ τὰ Ινδικά ἐν
ἐν β. D. H. In alio libro ms. Bavarico, Διηγ-
ματα Κτησιε Κνιδιε περὶ τῶν ἐν τῇ οὐρανῷ θαν-
μάτων.

ἐν ἐν β.) C. Vat. ἐν βιβλίῳ.

πλατυτάτον) πλατυτερον D. H. sic & C. V.

ad Cap. 2.

πανταρβας) Vide Philostr. lib. 3. de Apol-
lonio. καὶ Ἡλιοδωρος ἐτὼ φησι περὶ τῆς πανταρ-
βης παραδοξα. Max. Marg.

τῷ Βακτριῶν) Malim τε sine accentu, pro
τινός H. S.

αὐτῇ) αὐτῇ D. H.

τειχοκαταλύτων) τειχοκαταλυτῶν D. H.

ad Cap. 3.

βιττακη) Haec ψιττακη est Plinio, qui lib.
10. c. 42. docet, quae aves imitari possent ser-
monem humanum, ut & Suidas in voc. Psitta-
cus. Naz. praeept. ad Virg. 624. Καὶ κορακες
κλεπτησιν ὁμως οὐκ ὥς δ' ἐρατοχρως ψιττακος
αγκυλοχαιλος ἐσὼ πλεκτοιο δομοιο Ἀνδρομεον φωνησε,

X 2

καὶ

καὶ ἠπαφεν ἀνδρες ἀκρην. vide Olympiodori excerpta apud Phot. p. 112. D. H.

πορφυρεον) B. lib. ὑποπορφυρεον. causam varietatis colorum tam in psittacis, quam aliis nonnullis avibus, adfert Diod. Sic. lib. 2 D. H.

κίναβαρ.) κίναβ. D. H. C. B. A. S. etiam per duplex vv.

Ινδισί) Bavaricus liber, ex eodem Ctesia excerptus, οἶαν γλωτταν ἐκδιδαχθῇ D. H.

ad Cap. 4.

αὐτο) αὐτον D. H.

ἡ δὲ κρηνη) Φιλοστράτος ἐν τῷ εἰς τὸν Ἀπολλωνίῳ [lib. 3.] βίῳ· ψευδὸς αὐτὸ φησί. Max. Marg.

ἀποτρέπαιος) ἀποτρέπαιον.

αὐτὸν ταῦτά) αὐτὸν ταῦτα. D. H.

ad Cap. 5.

ὄρων) ὄρεων.

ἐδεν ἐλαττον) alii εκ.

ad Cap. 6.

ἀνδρε) C. B. A. S. M. M. ἀνδρες

[μολις]) e cod. Bavarico.

ἐντερίωνην) ἐντερίονην D. H.

ad Cap. 7.

περι τῆ μαρτιχορα) καὶ τὸ το ψευδὸς ὁ Φιλοστράτος φησί. Max. Marg.

τὸ κέντρον) καὶ τὸ D. H.

μα-

μειζω) μειζων υπαρχεσα A. S. C. B. M. M.
& H. S. μειζω υπαρχεσαν. I. B. μειζον πηχεως.

υπαρχεσαν) υπαρχεσα D. H.

μεν εαν) μην D. H.

βαλη) βαλλη D. H.

μαρτιχορα) B. lib. μαρτιχορας.

βαλλοντες) alii βαλλεσι.

ad Cap. 9.

γαρ φησιν) γαρ φησιν, D. H.

ει και) η και D. H.

αυτον) αυτον, D. H.

πεντε ανδρας) ανδρ. πεντε D. H.

ad Cap. 10.

ρεον τον) ρεον, τον D. H.

οντα) alii οντων.

(αλλα και —) haec B. liber addit.

(ομοιως —) & haec B. lib.

ad Cap. 11.

μεση) εν μεση D. H.

μεγαν) μεγα D. H.

αυτοι δε σιμοι) αυτοι τε σ. τ. D. H.

κτηνη παντα εδεν) παντα ζωα, εδ. D. H.

νομοις) νομοισι D. H.

λαγωας δε και) λαγωας τε και D. H.

πνεοντας) πνεοντος, επ. D. H.

[ως το ημετερον] c Bav. lib,

καὶ πλοιαρίοις) B. lib. καὶ διὰ πλοιαρίων τῶν
ἀπαρτουνται, καὶ χρωνται.

σησαιμις) σισαμις D. H. C. Vat. σισαμενω.

εχει δε) Videntur haec verba, εχει δε ἡ
λιμνη καὶ ἰχθ. non suo loco esse posita: δε
pro σησαιμιν non dubito, quin legendum sit ση-
σαιμινω H. S.

αυτοθιαργυρος πολυς) B. lib. αυτοθικαργυριον
πολυ, καὶ μεταλλα αργυρια.

εναυ φησι) ειναι φασιν. D. H.

ad Cap. 12.

αλλ' ορη πολλα) B. lib. αλλ' εν μεγαλοις ορει-
ναις καὶ τραχεσιν, εκει εστι καὶ οἱ γρυπες.

ad Cap. 13.

εχουσι θρας) εχουσι δε θρας D. H.
[ως το καθ' ημας] Bav. lib.

ad Cap. 14.

πηγη εστι) B. lib. πηγη· ἥς το ὕδωρ εν αγγειω
βληθην, πηγνυται ως.

τρεις εβολας) B. lib. τρεις κοτυλας.

εθεληση) εθελησας D. H.

ad Cap. 15.

Φησιν ὡς Ἰνδῶν) Φησι τῶν Ἰνδῶν D. H.
 ἔλκεται) alii ἔλκος.
 ἰσχει) alii εχει

ἡ δὲ ζῶη) In B. lib. initium harum narratio-
 num admirandarum est hoc: λεγονται οἱ Σηρες
 &c. nos id inter Fragmenta collocavimus mox,
 quoniam hic non ita commode inserendi lo-
 cus fuit.

ad Cap. 16.

εἰδ' ὅλως) εἰδὼς εχ. D. H.
 σησαμον) σισαμον D. H.

ad Cap. 17.

σησαμβ) σισαμβ D. H.

ad Cap. 18.

αὕτη ἡ ριζα) μια γαρ εκ τῶν ριζῶν τετε-
 ῖσεν δακτυλος λαμβανομενη, ε' αν &c. B. lib.

ἀπαντα) παντα D. H.

και ορνεα) και βοας και τα λοιπα B. lib.

και υδωρ) [και] D. H.

αυτον) αυτε D. H.

ad Cap. 19.

τα αγαθα [τα] D. H.

πιτυς) πιττη.

σιπταχορα) σιπαχορα D. H. alii σιπτα-
χωρα.

ad Cap. 20.

ερεγγυλωτερης) ερεγγυλος. D. H.

οις επιμιγνυται) οις [και] επ. D. H. και μι-
γνυται C. Vet.

ωρυγη) ωρυγη Plutarcho etiam idem, quod
ύλακη Luciano, ut ωρυόμαι, idem quod ύλαι-
τω Luciano, Xiphilian. Theoc. Idyll. 2.
D. H.

αλαλοι) Philo p. 217.

Κυνοκεφαλοι) Ψευδος αυτο φησιν ο Φιλοστρατος,
Max. Marg. Cynocephalos inter animalia nume-
rat Diod. Sic. lib. 3. culta in Aegypto, Lu-
cianus.

(εσθηςις — ωμα) Bav. lib.

ad Cap. 21.

τας φοινικιδας) τες φοινικας A. S. M. M. C. B.
και εισι βελτιω) εισι δε και β. D. H.

ad Cap. 22.

εταν δε) οτ' αν. [δε] απ. D. H.

ονες) οις D. H.

σιπτα-

σιπταχορε) σιπαχορε D. H. alii σιπτα-
χωρε.

γαρ.) γαρ εστι D. H.

αυτες) alii αυτον εν σφυριδαις συναγχει.

ασαφίδα) σαφίδα D. H.

καθαρον) αγαθον.

ετω) ετω D. H.

ad Cap. 23.

χρεονται) χρωνται D. H.

λινα φορεσιν) λινά D. H.

ad Cap. 24.

τετες) τετων.

ετοι) αυτοι D. H.

παχυν) alii πχυ, αλλα θολερως.

τρωγοντες) Malim interpunctionem ponere
post εσπεραν, quam post τρωγοντες. nam ut πρωι
και εις μεσον ημερας πινει τς γαλακτοι, ita εις
εσπεραν τρωγει την ριζων. H. S.

ad Cap. 25.

εχσιν) εχει D. H.

παλαισαις) ο παλαισης S. Emp. LXX. inter-
pretibus, Philoni, Laërtio & aliis dicitur το
παλαισιαιον μεγεθος D. H.

πιοντες) πινοντες D. H.

τω φαρμακω) alii τς φαρμακς.

X. 5

τα

τα ἄλλα) τᾷλλω μ. D. H.
 αἰραγαλῆς εκ εχέσιν) αἰραγαλῆς εἰς χ. ε. γ.
 ἡπατος εχέσι· αυτοὶ δε κ. D. H.
 ὡς ἐγώ) alii ὄν.
 δε τρεχόν βραδυτέρον) δε τρεχόν, βρ.
 D. H.
 πλεονα) πλεον D. H.

ad Cap. 26.

κερασι καὶ λακτισμασι) κερατι καὶ λακ-
 τισματι.
 ζωντας) ζωντα D. H.

ad Cap. 27.

πηχεων) alii πηχεις.
 αν εντυχη) εαν τινι εντυχη.
 αγραυσαυτες) εἶπω φησι περι τετε καὶ ὁ Φιλο-
 σοφος. Max. Marg.
 κρεμασιν αὐτον) κρεμῶσι αὐτον. D. H.
 υποτιθεασι) alii υποτιθεντα.
 [ὡς πυρ] Bav. lib.
 εφ' ὧ) εφ' ὧ D. H.

ad Cap. 28.

κυπαριττος) κυπαρισσος D. H.
 αυτων) αυτα D. H.

ελας)

ελαμει) εγω φησι περι τε ελαμει τετα και ο
Φιλοκρατος, γαμικον αυτε χρισμα καλων. Max.
Marg.

αναψωντες) αναψαντες D. H.

φησιν) φασιν D. H.

εικασαι) alii ακεσαι.

ad Cap. 30.

περιμετρος) Videri posset, legendum esse
την περιμετρον, nisi & antea ita loquutus fuisset.
H. S.

[προς καιθαρσιν — αποτρεπην] Bav. liber.

η ζων) [η] D. H.

αργυρα και χρυσα) χρυ. και χαλ. και αργ.
D. H.

ad Cap. 31.

Εισιν εν τοις &c.) alii εσιν εν τοις κ. τ. λ.
ανθρωπων.

και τα κατω) και κατω D. H.

και τας τριχας) και τριχ. εν τε τη D. H.

πολιας εχει) * πεπολιωμενας e. D. H.

γενομενων) γενομενας D. H.

μελαινας) μελ. τριχας. εχ. D. H.

εκατέρω) εκαση D. H.

ad

ad Cap. 32

(E₅ — &c.) Sequitur in libr. Bav.
 κοινως δε) Diodor. Sic. lib. 3.

ad Cap. 33.

[δε] lib. Bav.

συγγραφειν) συγγραφειν εν οἷς καὶ ταῦτα

D. H.

Ad

Ad

F r a g m e n t a

ex Persicis, Indicis & aliis scriptis Ctesiae.

E_{κ τῆ πρώτης λογῆς}) Laudatum hunc librum invenio & apud Arnobium lib. I. advers. gent. Verba eruditiss. auctoris sunt: Age nunc veniat, qui super igneam zonam, magus interiore ab orbe Zoroastres, Hermippo ut assentiamur auctori. Bactrianus & ille conveniat. cuius Ctesias res gestas historiarum exponit in primo. Armenius Hosthanis nepos & familiaris Pamphylus Cyri, Apollonius &c. ubi Critici tamen hodie ita interpungendum aiunt: Zoroastres (Hermippo ut assentiamur auctori) Bactrianus. Et ille conveniat, cuius &c. Sed quisnam ille? cuius nomen omisisse Arnobium verosimile non est, de quo liquido constaret, si Ctesiana exstarent. Libet interim saltem coniectare leviter, si forte ita distinguendum: Et ille conv. &c. primo. Armenius Hosthanis nepos, &c.

_{ἐν πᾶσι}) Supplendum arbitror Παφλαγονία. in Paphlagonia. Utrum vero in prioribus verius Τριζιφάνης, an Τριζιβάνης, quod in ipsis Ctesiae verbis adfert, iudicare alios sinam,

ad

ad pag. 886.

ἐξ τε καὶ τριακοσίων ἤδη) Non dubitavi, eundem locum Agathiam respexisse, quem & Diodorus, itaque fidenter ad lib. II. Persicorum, unde Diodorus sua laudat, retuli. Vide vero an non ex Diodoro sit ἐξήκοντα τε quoque pro hoc ἐξ τε apud Agathiam legendum.

Σακεας προσκυνορευομενης) De Sacea vel Sacaeorum festo isto, eiusque origine Casaubonus ὁ πανν 14. Athenaicorum 10. vide & Strabonem lib. XI.

Ζωγανην) Falsus itaque Dalecampius, qui de veste capit, ita vertens: vestem indutus regiae similem, quam Zoganam vocant. & inde adnotat forte tractum Sotanne Italorum nomen. Clariss. Casaubonus observat eodem loco, quosdam mss. Ζογανην per ο scribe parvum.

ad pag. 887.

καὶ ἕως εν) Edit. Commelin. καὶ ἕως εν ενδον κ. τ. λ. non tam recte. Monuit & Casaub. 12. Athen. 7. his verbis. Melius, καὶ ἕως. Non enim solus Ninyas: sed & alii plerique omnes reges Assyrii ensarii fuerunt, & domi latuerunt. Malim ergo vertere: Hic itaque, vel similiter.

Ανακυνδαξαζεω) Ανακυνδαξαζεω. edit. Commelin.

τας οφρῦς) Casaub. d. l. ita: non est obscurum, deesse participium cum illis iungendum τας οφρῦς. nisi malumus in alium locum eas voces transferre, & scribere mox, καὶ ὑπεγεγραπτο τῆς οφθαλμῶς καὶ τας οφρῦς. ubi vide & de hoc more mollium veterum, pingendi supercilia

percilia & unguentis illinendi. Continuo autem haec Athenaei iunxi, ut & in Latinis supplementum e Dalecampi versione mutuando, quod in iis Ctesianum quiddam subodoratus fui, ut statim indico.

επαναλαβων τοις οφθαλμοις) Gratia scilicet magna Casaubono, qui e membranis haec notis parentheseos inclusa descripsit, ut expressit Commelinus. Sunt enim tantum non Ctesiae verba ipsa: modo emendentur. quod non infeliciter forte nos doceat Pollux noster cuius fragmentum statim adiecimus p. seq. inde scribe hic επαναβαλων.

πλεθρων) Πλεθρων· aliis stadia centum, aliis mille pedes. Dalechamp. ad Athen.

εκατομπεδον) Vel longitudinis, quod arbitror, vel latitudinis. Dalech. ibid.

ad pag. 888.

θυσιας) θυσιας edit. Commel. sed Stephanus edidisse videtur rectius. Alias de veterum exemplis, qui vivicomburium omnibus morbis generibus praetulerunt, accurate anquirat Casaub. 12. Athen. 7.

αναβαλεν) Ad lib. 3. Ctesiae haec pertinere, patet ex praecedenti fragmento apud Athen., ubi hinc emendandum dixi επαναβαλων. Subiicit autem Pollux ista statim his, quae potulit de oculis patrantibus & distortis, quales effeminatorum sunt & cinaedorum, βλεμμα, ait, υγρον, θηλυπρεπες, γυναικειον, αχρειον, ανατετραμμενον, και τα ομοια. Κτησιας κ τ. λ.

Φανερων) Sequitur in Harpocr. εφοριων. οιον τ' ειαμενης υποκυδεεε. ubi forte non tam corruptum

ptum auctoris alicuius nomen latet, quam Ctesiae verba mendosa. Apud Hesychium vero, ubi ὑποκυδες, ὑποφρυδιον, forte legendum ὑποβρυχιον.

τρίτω Περσικῶν) Exstant haec apud nostrum Ctesiam excerptum. supra in Persicis cap. 39., ubi tamen urbis nomen Κυρταί. & viri semper Μεγαβυζος. Inde etiam facilius colligas, ex libro decimo tertio Persicorum haec deprompta, quam ex tertio. Sed ex quoto libro, ego non coniectem hercle: ex tertio tamen, qui Assyriaca inter alios sex priores continuit, non fuisse credam.

πρεσβυτερα) Euseb. lib. X. praep. Evang. contractius: πρεσβυτερα των Ελληνικων Κτησιαις λεγει. mox idem sat magnum defectum ita supplet, Φανησεται τῷ δευτερω και τετρακοσιοτω ετει της Ασσυριων αρχης, της δε Βυλεχχ (Belochum vocat Eusebii chronicon) τῇ ογδοῃ δυνατειας τῷ δευτερω και τριακοτω. Haec ex Fr. Sylburg. Annot. ad Clem. Alex. mihi Eusebius non ad manus; alias illa ipsis fragmentis interposuissim.

Διοδωρον Σεσωσις) lib. I.

ad p. 889.

Ὁ δὲ τροχῶν &c.) Interpres non distincte cepit; nos interpunctiuncula utrimque adiuvavimus sensum.

Σιμοκατος,) Extat in hist. Theophylacti illius lib. 6, c. 11., quae nuper in publicum editae.

ad p. 890.

Δραγκαν) γρ. Δακαν. Δραγγαι gens Persidis Straboni & Stephano, Δραγγων itaque scribendum

dum, L. Rhodom., cuius notas in h. l. vide, ubi & de Dacis, eos e Persia in Europam transiisse.

Ρομνων) γρ. Χορωναιων. Mutilatum est e Χωραμναιων, ut Stephanus e Ctesia annotat. L. Rhod.

αἵματα δε) Hunc locum, currum falcatorum inventum, quod Cyro Xenophon adstruere videatur, Assyriis regibus vindicare, ait Briffon, lib. 3. de reg. Pers. quem vide.

το δ' ευρος) το δε πλατος.

τη πολει [Βαβυλωνι] De isto dissensu auctorum in muris Babylonis dimetiendis, vid. doctiss. Briffon, lib. 3. de reg. Pers. v. & eruditiss. J. Capellum in accuratiss. tractatu de mensuris lib. I. non longe ab initio, ubi de pede Babylonio. examinat enim ibi praesertim Diodori vel Ctesiae haec, & emendat, ut iudico.

ad p. 891.

πεντε) Vox πεντε superflua est, ait Capellus, quem vide haec plane explicantem; perturbate, ut ait, a Diodoro tradita.

οργυιων) Persicas οργυιας intellige. Capellus.

ως δ' ενιοι) lege, το δε πλατος, ως ενιοι των νεωτερων εγραψαν, πηχων πεντηκοντα κ. τ. λ. Murorum Babylonis latitudo erat Babyloniorum cubitorum 45, Persicorum 90, Atticorum 60. Haec idem Capellus.

ad p. 892.

πολλην υλην) υελον.

ad p. 893.

πεντηκοντα μυριαδες) γρ. εικοσι μυριαδες.

ισον) lege ισοι L. Rhod.

ανανωσασμειη) De quo Diodorus eodem libro paullo ante.

ad p. 894.

ισορηκεν) Quem itaque Diodorum tota ista narratione de Semiramide lib. 2. sequentem verisimile est. ego tantum excerpfi, ubi Ctesiae nominatum mentio.

Μαδαυκη) μανδαυκην.

Αρτιαν) Αρτυκαν.

ad p. 895.

παρ οἷς ην εκδεδομενος) γρ. vero Καδυσσιους. ην δε εκδεδομενος την. — Hanc lectionem reposuimus iubente L. Rhodomanno. alias vulgati εκδεχομενος.

ετη πλειω) ετη δυο.

ad p. 896.

Ασιβαρρα) Αν Αρτιβαρρα, uti supra hunc regem appellat.

Ασπαδαν) Απανδαν.

ad p. 897.

εδεδοκτο) Fortasse scripsit και εδεδεκτο. H. St.

σημαινει) Sic Ald. edit. sed scribendum puto σημαειν. Ceterum non inepte posse hic locum obtinere ista de Stryaglio inter Fragmenta putavi. Videntur enim in isto eodem bello, de quo praecedentia, quae ex Ctesia retulit Diodorus, accidisse. Certe utrobique vides, de Sacidarum virilitate

rilitate eadem narrari, quod iſtae & in Martis
alea viris fidae & affiduae ſociae.

Στρυαλιος) Στρυαγλιος. e prioribus Phaleraei
apud Tzetzen reponendum videtur potius.

ad p. 898.

Εν δε τη ννατη Κτησιας) Ita optime ὁ μακαρι-
της avus ad oram reſtituit, & in verſione ſua
expreſſit, cum alias mendose legeretur κτησις.
Eſt vero elegans hoc fragmentum, cuius men-
tio etiam historiae in Excerptis Photii ſupra
Perſic. c. 4.

ορνθοις) Supra in excerptis Perſicis in Pho-
tio cap. 5.

ad p. 899.

αυτον προσηται) Suspecta haec non iniuria
Cl. Salmaſio, quae facile poſſent ex iis, quae
praeeſſerant, intelligi, ait, ſi haberentur.

και διωκων τας ελαφες) Salmaſius emendat
ως και διωκοντα ελαφες καταλ., non quod τας
ελαφες improbet. vetuſtiſſ. enim Graecos vo-
cem ελαφος ſive de maſculo, ſive de femina lo-
querentur, fere extuliſſe: inſcitiaeque damnan-
dos Grammaticos, qui mirantur, apud poetas
cervis feminis cornua attribui, cum exploratiſ-
ſimum ſit, eas cornibus carere. Sed haec ipſe
ad ſuum Stephanum plus ſexcentis locis reſti-
tutum nos docebit: quem paratum ad editio-
nem habet, ut nos publice quam primum ha-
beamus, id optamus ſummopere: immo docuit
ante tres annos in ſuis ad Callimachum lectio-
nibus, quae ipſae quoque lucem publicam non-
dom viderunt, puto. Alias de hac re & ad

Y 2

Pollu-

Pollucem nostrum in Nobis, quas brevi, *συνθεω*, dabimus, erit dicendi locus. nec enim ista, quae *κειμηλιων* loco servo, mihi soli servata velim.

εν τη χωρα) Sed quatenam illa regio? nam quod praecessit apud Apollonium de monte Pelio ex Heraclide, ad eum locum haec de camelis non pertinere arbitror. lateat itaque his mendum.

Την μεν τ8 Κυρη) Ante haec nimirum Tzetzes multa de Cyro *ιστορει* e Xenophonte desumpta.

ad p. 900.

τετρακοσία) Haec effecere, ait Athenaeus, *Ιταλικη νομισματος εν μυριασι διακοσις τεσσαράκοντα*, ducentas & quadraginta myriadas denariorum Italicorum, id est, aureorum sexaginta millia, ut ad eum locum Dalechampius, qui Budaeum lib. 3. de asse istum locum diligentissime exposuisse ait.

απο τ8 Χοασπεος) De aquae huius potu, quoniebantur soli reges Persarum, v. copiose Brissou. lib. 1. de rep. Pers.

μοχθον) Ita scripsi. vulgo *μοχθα*.

ad p. 901.

Ψαλλουσα) v. Th. Marcil. interpr. ad Sueton. Tit. in c. 3. ad ista: ut qui cantaret & psalleret. adi & in primis de his *μεσεργοις* mulieribus Brissou. lib. 1. de reg. Pers.

Αγβατανων) Non facit Stephanus Ctesiae mentionem de hac urbe. Ex eo tamen cum A. Schorrio puto, & epitomator quidam nomen

men Ctesiae omiserit v. Excerpta Persicorum supra c. 4.

δια τε α γραφει) De huius nominis διττε-
γραφια plura ibi εθνικων scriptor.

Δερβικαι) Ita scripsi, male vulgo Δερβικ-
και. quod notavit & H. Stephanus supra p. 630.
suadet id & series. nominum in Stephano. Et
ait, Apollonium per duplex κκ scribere, quod
alii nimirum per unum Δερβικαι, ut primum
itaque posuisse videtur Stephanus.

ad p. 902.

ο Κνιδιος) Potuit hoc & ex Indicis Ctesiae
excerpisse Aelianus, e quibus fere, quae ex hoc
auctore apud eum legas. Ut itaque hoc non
nego: ita hic sequi libuit A. Schottum, qui
ad Persica haec quoque retulisse videtur.

τε ηλις) Supra in excerpt. Pers. c. 48. v.
Briffon. lib. 2. de reg. Pers. non longe a fine,
ubi errorem Suidae notat in huius nominis
etymo.

Αρσικας) Αρσακης supra excerpt. Pers. c. 48
& 56.

Δεινων) Δ. Φασιν ο Αρσης cod. Vulcob.

πυλαιαν) in quibusdam mss. Plutarchi hoc
adnotatur, ut puto, scholion: πυλαιας, τας
ψευδας Ροδιοι, τες μηδεν υγιες, μητε λεγοντας,
μητε πραττοντας.

ad p. 903.

οσις εστιν) Vulcob. cod. εη.

ad p. 904.

εΦιππειον) sic & Vulcob. cod. alias εΦιπ-
πειον.

περιπλεω) περιπλεον Vulc.

αναμιχθοντες) συναναμιχθ. Vulc.

αυτω δε) Xyl. vertit. Ipsi cadavera visa
haud pauciora XX. millibus esse ait. & annotat
αυτω. Locus est ambiguus & obscurus. Nam
neque satis liquet, de Cyriae an regis exercitu
perierint, qui hic numerantur: & quo illud αυ-
τω pertineat, non constat. ego ad Qtesiam po-
tius retulerim. Minime quidem Lapo assentior,
qui alterum numerum ad Cyrianos, alterum ad
regios retulit. Diodor. Sic. de regio exercitu
plures αν millibus, de Cyri autem circiter tria
millia cecidisse refert.

Φαῦλα) In variis lectionibus ad Plutarchum
adnotatur Φαλλην, Φαλληλα e Vulcobii codice.
Apud Diod. Sic. sane lib. 14. Φαλλες ap-
pellatur.

ad p. 905.

μιμνησεται) μεμνησεται Vulcob.

γλυφην) γλυφιδας Vulc.

ιασθαι) ιασσασθαι Vulc.

ad p. 906.

πισθεντας) de his & seqq. excerpt. Pers.
c. 59 & 60.

Γιγεν) Γιγγη supra in excerpt. c. 60.

υπεργασθαι) υπερεγησαν Vulc.

ad p. 907.

ευντακης) ευνδακην habes in excerpt. c. 60.

θανα-

θανάτον) Addit Plutarch. supplicium Ginges quali nimirum venefici apud Persas afficiebantur. λιθος ἐστὶ πλατύς, ἐφ' ἣν τὴν κεφαλὴν καταθέντες αὐτῶν, ἑτέρῳ λιθῷ παύσιν καὶ πιεῖσιν, ἀχρις ἢ συνθλασθῶσι τὸ πρῶτον καὶ τὴν κεφαλὴν.

ἀπράχθῃ) γρ. προεταχθῇ. Vulc.

ad p. 908.

γινόμενα ἐκ ευθους) mutandum in γενομένα
H. S.

Περσικός) vid. Briffon. lib. 2. de reg. Pers. de hac veste, ubi non sine causa suspicatur, apud Pollucem hanc vestem mendosam esse, cuius vulgati libri σαραγῆς habent. Suspicionem confirmat egregie pervetustus Ms. Palatinus, qui diserte istum Pollucis locum (lib 7 Onomast. c. 13. sub fin.) ita scribit. ὁ δὲ σαραπίς, Μηδῶν τὸ φορημα πορφυρεν, μεσολευκος χιτῶν, quod & in notis meis ad Pollucem monebo.

ετέλετο τε) Coniecturam sequor, quam manu Sylburgii adscriptam inveni Hesychio, scilicet legendum ἐτελέτο τε. Adposui autem hoc loci istud fragmentum, quod alicui non ita vero absimile videri queat, ista de Parysatidis luctu ob interfectum filium a Ctesia scripta fuisse, de quo Excerpt. Pers. c. 58.

Ad

Fragmenta Indica Ctesiae.

ad p. 911.

Ινδικήν λεγοντός) Ibi & aliorum sententias; ut Onesicriti, Nearchi, Megasthenis, & Deimachi sententias maxime discrepantes refert; quarum nullam probat, v. & Arian. in Indic.

ad p. 912.

καὶ ἑκατὸν τὸ πολὺ) An forte hic locus defectus, viri docti videant: mihi, credo, libere suspicionem meam indicare licet. Habes enim diserte initio Excerptorum ex Indicis a Photio eadem quidem de latitudine τὸ ἑνὲ αὐτῆς sed de eo ubi latissimus sit, καὶ διακοσίων σταδίων ait. quid itaque? Facile potuit excidere in Arriani libris numeri decenarii nota σ', quae reponi debeat. Sicque adhuc etiam plenius Ctesiae sententiam expositam ibi habebimus, nimirum ubi Indus angustissimus, XL. stadiorum esse; ubi latissimus, CC; ubi medius, id est, nec angustiss. nec latiss. plerumque C. stadiorum esse. Sic ego suspicabar, alii diu dicent.

ἐμπροστίας ὅταν) Ista innuunt saltem excerpta Indic. supra c. 3., ubi περὶ τῶν τευχῶν καταλυ-

καταλυτων (ita enim cum Hoeschelio nostro malim) ελεφαντων.

αυτοις, κελευση), ἴσ. αὐτὰς.

ad p. 912.

χρυσωπες τε καὶ κυαναυγεις) χρυσωπον τε καὶ κυαναυγῇ.

ad p. 914.

κυναμολγοι, κυνες) De Polluce nostro quid dicam, mehercule nescio. Aelianum certe rectius inspexisse Ctesiam credam. Et alii etiam certe auctores hos Cynamolgos populos tradunt, eosque canum feminarum lacte victitasse, unde iis nimirum nomen: in illis etiam Cnidius Agatharchides, apud quem paria habes cum Ctesianis excerptis. Cur itaque Pollux canes cum gente sua, canina licet & ipsa, confundat, causam non comminiscor.

Αραβων) narravit vero ex Vranii lib. 3. Αραβικων Tzetzes de cataneis ibi, in quibus mortuos reges, & eorum uxores, fratres ac filios sepeliant ἐν γονυ τὶ κοιλάναντες illorum calamorum, & calamum μηκυψάντες, πάλιν εἰσι φθεῖν. quibus Ctesiana subiicit, talia scilicet illa ψευδ-πινυτερα, quibus delectati scriptores vani.

διοργυις γραφοντι) vid. Excerpt. Indic supra c. 6.

μαντιχωραν) Notanda diversitas scripturae in huius beluae vocabulo. Excerpta Indica supra c. 7. habent μαρτιχορα, vel cum Bav. lib. μαρτιχορας, ut etiam Aelianus & Philostratus habet. Aristoteles μαντιχωραν vocat, & Plinius etiam mantichoram, sicut & Aeliani varia lectio.

Υ 5

no 5

notavit & Brodaeus V. miscell. 24. Ctesiam super his graviter vanitatis arguens.

ad p. 915.

ανδροφαγον) ανθρωπωφαγον habent excerpta.

ἑτεραν) ἑκατεραν mavult Sylburg, ut & interpretatur, utraque mandibula tripi.

εγγυθι αναμυνεσθαι) εγγυθεν αμυνεσθαι, vel αμυνεται mavult idem Sylburg.

μαστιχορας) alii μαντιχορας.

ad p. 916.

ανυχας ειους) ὁμοιως.

ad p. 917.

ἑτι συμβαλλει) Haec, ni fallor, e Callimachi Cyrenaei εκλογη των παραδοξαν affert Antigonos, ut & quod sequitur.

φορτιον) emendo φορευτον, fimum, vel quisquilias, quae alias naturalis potius alimentum & fomes. patet ex nostri Ctesiae Excerpt. Indic. supra cap. 10.

Ψυλλοις) Pygmaeis haec tribuunt Exc. supra c. 11.

ad p. 918.

Θηρωσιν οι Ινδοι) Pygmaei in Exc. c. 11.

και χησθαι αυτω) Ubi hic Ctesiae mentio, ais? fateor. sed lege supra Exc. Ind. fine c. 11. & dices, lac lacti non tam simile.

το Ινδικον τετραπεν) vid. Exc. Ind. c. 12.

ad p. 919.

χρυσωρυχεν) χρυσοχοεν.

ad p. 920.

αγριος σου) Excerpt. Ind. c. 13. adde & fragmentum paullo ante ex Aeliani lib. 16. c. 37. allatum, ubi de eadem re.

προβατα δε) Exc. Ind. supra c. 13.

τα σ' ετη) Notat D. Hoeschel. ex Luciano Σηρας μιν ισταρσι μεχρι τριακοσιων ζην ετων. Et A. Schottus: De Seris Lucian. quoque proditum refert, ad 300 eos virae annum pertingere.

των σατυρων) De his puto esse e Ctesia excerpta, quae Aelianus lib. 16. de nat. animal. c. 21 quae adscribere non vacat. Et Pliniana lib. 7. c. 2. Sunt & Satyri subsolanis Indorum montibus &c. quae videntur cum aliis e Ctesia deprompta.

Ελληνες δε) v. Exc. c. 17.

ad p. 921.

παρυβον) παρηβον est supra in Excerpt. Ind. c. 18.

δενδρα τε) v. Excerpt. c. 19.

κυνοκεφαλαις) v. Excerpt. c. 20.

Κυνοκεφαλοι) v. Excerpt. c. 20.

κανθαροι) Excerpt. c. 21.

εκτεριψαι) alii εκτεριψαι.

ad p. 922.

τας εχοντας το κερας) Ista pleraque in Excerpt. supra c. 25.

ad

ad p. 923.

μονος δε εν αυτω) Excerpt. Ind. c. i. & descriptio vermis c. 27.

ad p. 924.

αυτα καυ αποφραζας) alii αυτα.

ad p. 925.

κτησιας ταυτα) Excerpt. Ind. c. ii. των εν Ινδοις) forte id tradidit idem Callimachus Cyrenaeus, ni fallor, e cuius παραδοξαν εκλογη & mox sequens fragmentum Antigonus decerpfit.

καταδεχεσθαι) A. Schottus Notis ad Excerpt. Ind. c. 30. ubi haec quoque habes, emendat inde hic μη καταδ.

ελαιον) supra, puto, Exc. Ind. c. ii.

μιλτωδης υδωρ) ex Artemidoro de mari rubro tradit haec Strabo.

παραφροναι γιγνεσθαι) forte pertinere ad c. 14. Ind. Exc. coniecat ibi A. Schottus.

ad p. 926.

viginti millia) Excerpt. Ind. supra c. 20. confestim canescere) Exc. Ind. c. 31.

Sciopodas) Ctesiae fragmentum exstat apud Harpocratonem in σκιαποδες. quod mox addemus.

nigrescat) Excerpt. c. 31.

ad p. 927.

ἐνοτικτοντων) monstra hominum monstro-
so in mendo cubant; atque in auribus debe-
bant. emenda itaque mendum ἐνοτοκοίτων (nisi
ἐνοτοκοί των rectius) ἢ Enotocoetis in versione.
Strabo lib. 13. ἐνωτοκοίτας δὲ ποδὴν τὰ ὠτὰ
εἶχοντας, ὡς ἐγκαθιδεῖν κ. τ. λ. ubi statim &
Μονομμάτες subiicit.

diligenter exequatur) Haec descripta ex Ae-
nea accepimus a M. Goldasto.

ad p. 929.

Κτητίας ἐν β') Non additur ex περιόδοις esse
in illis scholiis: inde tamen, unde & alterum,
depromptum suspicor.

ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ, ΕΙ ΜΗ) Opto saepe Graece
illos iudices auctorum in Stobaeo ad oram ex-
stare: & non nemo, credo, mecum alios.
Latinus saltem hic exstat, Ctesiae Cnidii lib. 2.
de Montibus, quem interim cum Brissonio se-
quuti sumus.

ἐλαιον ἀκανθινον) Casaub. 2. Athen. 25. ubi
inter alia, Oleum, ait, acanthinum, ex quo spi-
nae genere conficerent Carmani, tam incer-
tum mihi, quam illud est certum; falli eos, qui
emendant Ctesiae locum hunc, & scribunt,
οἶνανθινον, ostenditque, eodem modo haec Athe-
naci ab Eustathio adferri.

ad

ad p. 930.

Ταπυρων) Tapyrorum Φιλοινιαν & Aelianus commemorat, ut indicat Casaub. 10. Athen. 12.

ΜΟΝΩ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

005651357

